

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Practica quinte synodi Constantinopolitane.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

INCIPIT QUINTA

SYNODVS CONSTANTINOPOLITANA.

¶ Practica sanctæ Quintæ Synodi Constantinopolitanæ, Expositio fidei secundum reuelationem Gregorij episcopi Neocesariensis.

VNUS deus pater verbi viuientis sapientiæ subsistentis, & potentia, ac characteris sempiterni pfectus pfecti genitor p filij vnigeniti. VNUS dñs, solus ex solo, de ex deo, character & imago deitatis, verbum operatiuum, sapientia consistentia omnium cõprehensua, & virtus totius creaturæ factiua, filius verus veri patris, inuisibilis, ineffabilis ineffabilis, & immortalis immortalis, & sempiternus sempiterni. VNUS spūs sanctus ex deo subsistentiam habens, & per filium existēs, scilicet hominibus imago filij pfecti pfecta vita viuentiũ causa, sanctificatio, sanctificatiõis donatiuus, in quo apparet deus pater, qui est super omnia in oibus, & deus filius q per omnia est trinitas pfecta, gloria & æternitate ac regno, & imperio nõ partita, i. distributa, neq; abalienata. Nõ ergo creatũ quid vel seruitũ in trinitate, neq; aduentitiũ, tanq̃ prius nõ existēs, & postorius adueniēs. Nõ ergo desuit aliquãdo filius patri, neq; filio spūs, sed incõuertibilis & immutabilis semp ipsa trinitas.

¶ Basilij Episcopi Cæsariensis Cappadociæ, ex sermone de fide.

INCREATA natura, & incõprehensibilis substantia, suprema potentia, naturalis bonitas, dignitas prædominatiua, pater, & filius, & spiritus sanctus.

¶ Sancta & Icomenica synodus, q̃ per dei gratiã & sanctum iussu pmissimorũ & deo amatore imperatorũ nostrorũ Valerianiani & Martiani Augustorũ cõgregata est in Calcedonenfi Metropoli prouinciæ Bythyniæ in martyrio sanctæ ac præclaræ martyris Eufemiæ, diffiniuit infra scripta.

¶ Dominus nr̃, & saluator Chrs̃ fidei cognitionẽ discipulis affirmãs, dixit: Pacẽ meã do vobis, pacẽ meã dimitto vobis, vt nullus ergo ad proximũ in dogmatibus pietatis dissonet, sed æqualis veritatis p̃dicatio oibus ostendat. Sed q̃a nõ cessat malignus zizania sua veritatis seminibus inferere, aliqd noui cõtra veritatẽ semp inueniens, idcirco cõsuetẽ dñs noster Chrs̃, humani generis prouidus, piissimũ ac christianissimũ ad zelũ excitauit imperatorẽ, & vndiq; sacerdotũ principes ad se cõuocauit, vt gratia omnium nostrũ dñi Chri cooperante, ois mēdacijs pestis de grege dñi expellat, & veritatis germinationibus imbua. Quod iam fecimus, & cõmuni sententia erroris dogmata abiecimus, & sine errore fidẽ patrũ renouauimus, cũ symbolũ trecentorũ decẽ & octo patrũ oibus prædicauimus, & tanq̃ ipsos proprios patres q̃ ipsũ pactũ vnitatis fidei receperunt, inscripsimus q̃ sunt q̃ postea in magna Cõstantinopoli cõuenerunt centũ & quinquaginta, q̃ & ipsam fidẽ sigillauerũt. Diffiniuit itaq; ordinẽ & statuta omnium canonũ de fide seruãtes, & nos sanctæ Ephesinæ synodi, cuius duces fuerunt, sanctæ memoriæ, sanctissimus Celestinus Romanorũ, & Cyrillus Alexandrinorũ, ac Iohannes Antiochenus, resplendere quidẽ recte, & immaculatæ fidei expositionẽ trecentorũ decẽ & octo sanctorũ ac beatorũ patrũ in Nicæa, sub piæ memoriæ Cõstantino cõgregatorũ, tenere q̃ ea quæ à centum quinquaginta sanctis patribus in Cõstantinopoli diffinita sunt ad extinctionem tunc pullulãtium hæresum, & ad confirmationẽ ipsius catholicæ & apostolicæ fidei nostræ.

¶ Symbolum trecentorũ decem & octo patrum in Nicæa.

CREDIMUS in vnum deum, patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium, & inuisibilium. Et in vnum dominum Iesum Christum, filium dei vnigenitum, ex patre natum ante omnia secula, lumen ex lumine, deum verum ex deo vero, genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt, q̃ propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est de spiritu sancto, & Maria virgine, & homo factus est, Crucifixus pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est, & resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cœlos, sedet à dextris patris, & iterum venturus est cum gloria iudicare viuos & mortuos, cuius regni nõ erit finis, & in spiritum sanctum. Dicentes autem fuit quandoq; quando non fuit, & priusquã fieret non erat, & quia ex non existentibus factum est, vel ex alia essentia vel substantia dicentes esse, vel conuertibilem, aut mutabilem filium dei, hos anathematizat catholica & apostolica ecclesia.

¶ Similiter & C L, sanctorum patrum in Cõstantinopoli congregatorum.

Aa Credimus

Quinta synodus Constantinopolitana.

F Redimus in vnum deum, patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium, & inuisibilem. Et in vnum dominum Iesum Christum, filium dei vnigenitum, ex patre natum ante omnia secula, lumen ex lumine, deum verum ex deo vero, genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnatus est de spiritu sancto, & Maria virgine, & homo factus est. Crucifixus pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cœlos sedens à dextris patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in spiritu sancto viuificantem, qui ex patre filioque procedit, qui cum patre, & filio simul adoratur, Et cōglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et in vnâ sanctam catholicam, & apostolicam ecclesiam. Confiteor vnum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi seculi. Amen.

¶ Expositio episcoporum, qui in Calcedona conuenerunt.

Sufficiebat quidem ergo ad perfectam pietatis cognitionem, & confirmationem sapiens & salutare hoc diuinæ gratiæ symbolum, De patre enim & filio ac spiritu sancto edocet perfecte, & domini humanationem fideliter suscipientibus & probationem. Verum quia veritatis prædicationem reprobare conantes per proprias hæreses varias voces ἀπειρεσίου parturierunt, hi quidem domini, propter nos dispensationis mysterium vitare conati sunt, & vocem θεοτοκος, i. dei genitrix, in virgine abnegant. Alij autem confusionem, & commixtionem introducentes, vnamque esse naturam carnis & deitatis insensate fingentes passionem vnigeniti naturam diuinam confusioni τεσσεραθενου μίξις monstruantur, propter hoc omnem ipsis claudere contra veritatem machinam volens, presens nunc ipsa sancta magna & Icomenica synodus illud prædicationis superius in motu edocens diffiniuit principio trecentorum, decem & octo sanctorum patrum fide ἀπαρρηχιστον immutillatam manere. Propter spiritus sancti quidem impugnatorem, posterioribus temporibus doctrinam de spiritu sancti substantia à centum quinquaginta patribus in regia vrbe traditam κρυφῶς auctorizat, quam illi omnibus notificarunt, non tanquam aliquid deficiens præcedentibus introducetes, sed de spiritu sancto ipsorum εὐνοίας cogitationem, vel intellectum contra attentates ipsius dominationem reprobare ἀπειρεσίου scripturarum testimonijs expresserunt. Propter autem dispensationis mysterium vitare conantes, & ψιλον tenuem hominem esse ex sancta virgine Maria natum impudice maledicetes, beati Cyrilli Alexandrinorum ecclesiæ pastoris, synodicas epistolas ad Nestorium & ad ipsos orientales conuenientes existentes suscepit, in redargutionem quidem mente captiois Nestorii, interpretationem autem salutaris symboli pio zelo desideratum εὐνοίας intellectu. Quibus & epistolam magnæ antiquæ Romæ presbiteri & sancti & beati Leonis, scriptam, in sanctis, episcopo Flauiano ad extinctionem quidem prauæ intelligentiæ Euticis magni Petri professioni conuenientem, ac cœdem quendam Cippum columnam existente contra male opinantium merito adnexuit ad orthodoxorum dogmatum confirmationem, conatibus enim in filij diuinitate dispensationis diuellerem mysterium obuiat, & passionem vnigeniti deitati dicere audetes, Sacrorum colloquio repellit, & excogitationibus commixtionem, vel confusionem in duabus naturis Christi obstituit, & eos qui παραμαρτυροῖσι insaniunt, cœlestem, vel alicuius alterius essentiam substantiam ex nobis assumptam impij serui formam exagitat, & confabulantes duas quidem ante unionem naturas dñi. Vnam autem post unionem autumantes, anathematizat. Sequentes igitur sanctos patres vnum & ipsum confiteri filium dñm nostrum Iesum Christum consonanter omnes docemus perfectum ipsum in deitate, & perfectum ipsum in humanitate deum vere, & vere hominem, ipsum ex anima rationali & corpore, consubstantialē patri secundum deitatem, nouissimis autem diebus ipsum propter nos & consubstantialē nobis ipsum secundum humanitatem. Per omnia simile nobis sine peccato, ante seculum quidem ex patre natum secundum deitatem, nouissimis autem diebus ipsum propter nos, & nostram salutem, ex Maria virgine natum secundum humanitatem, vnum & ipsum Iesum Christum dñm vnigenitum in duabus naturis, inconfusibiliter, inconvertibiliter, indiuisibiliter, inseparabiliter cognitum, nulla naturarum differentia ἀνεκμιχρῶς sublata propter unionem, sed salua magis vtriusque naturæ proprietate, & in vnâ personam, & in vnâ substantiam concurrentem, non in duas personas distributum, vel diuisum, sed vnum & ipsum vnigenitum filium, deum verbum Iesum Christum, sicut superius prophetæ de ipso, & ipse Iesus Christus nos edocuit, & patrum symbolum nobis tradidit. His igitur cum omni vndique diligentia & sollicitudine à nobis formati, diffiniuit sancta & Icomenica synodus, aliam fidem nemini licere proferre, ἡγούων vel cōscribere, vel cōponere, vel sapere, vel docere aliter. Audetes autem, vel cōponere fidem alteram ἡγούων videlicet pducere, vel docere H vel tradere aliud symbolum volentibus cōverti ex gentilitate, vel Iudaismo ἡγούων, vel hæresi quacumque. Hos autem si quidem episcopi fuerint vel clerici, alienos esse episcopos episcopatu, & clericos clericatu, si autem monachantes vel laici fuerint, anathematizari.

Antheonis

¶ Antheonis Episcopi Arsenois epistola, ad Petrū episcopū Antiochiæ, quoniã non oportet passionem in cruce adiungere, per additionem illam, Qui crucifixus est propter nos, quam hæretici apposuerunt.

M Vltū valde sum angustatus frater honorantissime, quoniã per te magnū oriet scādālū, pro amputate te scādala. Etenim cū in hoc volo lachrymas cōpescere, prohibeor à tua puerila excogitata hæresi, qm̄ euāgelia à te sanciant, actusq; & ap̄lus, Vltus es em̄ vltra ipsos *επιτοπιλοται* cōmentari. i. sapere, dū nō Christū crucifixum pure cōfiteris, sed *επιτοπιλοται* crucē coadunas, sicut prima tua scripta ad Acatiū, Cōstantinopolitanæ vrbis pastorē ostēdūt, Ex quo aut̄ in impietate incidisti, opinionē à te iniuste prolatā, differēter puertis, quatenus iniquiorē & stabilē ipsam apud oēs cōfirmas. Neq; em̄ diuinū dīcimus passibilē, sicut tu dicis, neq; nudū verbū dicimus crucifixū, sed Christū Iesum. In Trisagio aut̄, vbi corporis significatio, vt campū crucis appellatio accipiat, Dicis em̄, sanctus deus, & qs nescit, qm̄ primus pater secundū ordinē opinatiōis oibus cōsue, licet nō secundū eminentiā diuinæ dignitatis. Postea dicis, sanctus fortis, & qs nescit secundū prophetā Esaiā natū nobis Christū Iesum puer, cuius principiū fuit simul cū ipso, & vocat, & est magni cōsiliij angelus, deus fortis. Si em̄ crucifixus est, nō ex infirmitate, sed infirmū nrm̄ assumēs corpus hoc passum, Fortis aut̄ deus existēs volūtarie ad crucē propriū *εξελθὼν* exhibuit corpus, sicut dicit propheta: Ipse infirmitates nras assumpsit, deus aut̄ & hō ab oibus simul cōfitei Ch̄sus. Tu aut̄ solā fortitudinē Ch̄ri deitatis dicis, & p̄currēs hoc, venisti ad sp̄m̄ sc̄tm̄, & confessus fuisti sicut est vere immortalis, quē ergo infers crucifixū propter nos, p̄terea Ch̄m̄ dicis. Nōne ergo manifestus factus est, q̄ trinitatē sapere aliū p̄ter fortē deū Ch̄m̄ noiāns, sed sp̄m̄ sc̄tm̄ crucifixū fuisse dicis? Et qd̄ impius isto factū vnq̄ fuit, sed phantasiā dicis passiōis disp̄sationē. Nōne ergo phantasia secundū impios Manichæos, & saluatio nra: Vides quō vndiq; p̄cipitaris, & ignoras, vel sciēs volūtarie malefacis. Ecce nūc recordatus verecūdare de tua ineruditione, & scito, sicut à propheta recepisti glorificare Trisagiū: incorporaliter em̄ noiatur, nullo carnis ænigmate p̄dices, vnigenitus pure debet glorificari, nulla crucis additiōe inducta. Sic em̄, si qs sophista sit, è recta opinioe p̄ceps efficit, Christū aut̄ assumo propter nos filiū dei crucifixū, secundū beatū Paulū, dicētēs: Nos aut̄ p̄dicamus Christū Iesum, & hūc crucifixū, noli negare istius nomen & passiōē. Si aut̄ nō p̄ueniens ille dixit: Si qs vobis euangelizet p̄ter qd̄ accepistis, anathema sit. Ego em̄, inqt, nō iudicauī aliqd̄ scire in vobis, nisi Christū Iesum, & hūc crucifixū. Si aut̄ istū negatis crucifixū, & Trisagio passiōē adiūgitis, quō nō subintrastis anathematizationē, Paulus est q̄ anathematizat, vas electiōis p̄cupias. i. assumas Christū, & crucē noli negare. Nō aliter pro altero, Plurimi em̄ sunt crucifixi, vnus aut̄ q̄ propter nos. Porta ergo in cruce istius nomē, vt nō aliū suspiceris dicere crucifixū, qm̄ scis q̄ multæ sunt infidiæ dolo si, propter hoc. cccxviii. & centū quinquaginta patres vnū dñm̄ Iesum Christū crucifixū trā diderunt, & nō Trisagiū. Qui autem iudicant se ipsos esse meliores legislatores, q̄ isti patres, quomodo non ostendunt se ab istis alienos.

¶ Faustī Episcopi Appollonidæ, ad eundem Petrum.

Q Voniã iā primū est, primos pungi ab his, qbus postremo mysteriū dei reuelatum est, illos aut̄ silētium docere à mala doctrina tanq̄ pessimos dogmatistas effectos. Audiui à multis coep̄is dilectissime, te à recta opinioe deuiare, & hoc vbiq; circūstrepit, propter qd̄ necessariū putauī, quærere à te, si hæc ita se habēt, Ostēdere enim visum est, nō ita te sapere debere, vt Trisagio crucē adiūgas, & passiōi & mortī impassibile submittas, sed pure sicut ea q̄ sunt Seraphim & pie gloriā dicere. Quō christianizāt gētes si nomē saluatoris nō inferat Ch̄so: Quō aut̄ & ipsi Christiani fideles eē p̄nt, nō supponentes cruci nomē Ch̄ri: Audiētēs em̄ infideles deū immortalē propter nos crucifixū, dicēt scādālū eē credere in Ch̄so, auertētēs & dicētēs, dñi nri q̄ apud Christianos populos adulteri sunt, im̄ mortales à nobis appellant. Et quō ipsoꝝ deus immortalis existēs, mortuus est: Manifestū, q̄ falsa dictio ipsa. Si em̄ mortuus est, nō est immortalis, adhuc neq; fortis, sed infirmus, mortalitatem tentatus, nō isti solum, sed & dei cultores, & nobis cōfideles dicēt, vtiq; isti dei passionarij sunt, & nō Christiani, Manichæi, & nō orthodoxi, q̄a trinitatē tenētes nō trinitatē, Euticianistæ sunt nō recte sentiētēs, Nestoriani nō christianizantes. Si qs aut̄ in cruce appensum audiet Christū Iesum esse, q̄ mortalē carnem nostrā sua clemētia in *κροταλῆς* tinctus, vel vnctus Ch̄s proprie vocat, propter qd̄ & crucifixērūt ipsum, quē speramus, qm̄ ipse est vēnurus redimere Israel, tūc cadens in faciē, dicet: Et ego Christianus sum, credo in quē & isti crediderūt, & credent esse & passiōes, & mortalitas corporis ipsius. Et propter hoc em̄ plurimis deliramentis iaculata est ab infidelibus fides orthodoxa. Sexcentoꝝ trigintā patrū in Calcedonā, qm̄ dixerūt duas naturas esse in Ch̄so, vnā passibilē, mortalē, visibilē, & tractabilē, q̄ est caro nostra

Quinta synodus Constantinopolitana.

nostra, & vnā impassibile, immortalem, inuisibile, intractabile, q̄ est dei inuolabilis natura; Vtrūq; ergo in Ch̄so oportet nos cōfiteri, quoz vnioni nō des distātiā, neq; scindas deum à carne, & nō vociferaberis Nestorian⁹, neq; discretū Ch̄ri naturaz; negabis, & nō suspicaberis esse Euticianista, & nō cōfundas deū passionibus carnis, & nō diceris Apollinarista, neq; ipassibile, & immortalē, superbe addas Christū crucifixū, & nō asseueres quadrifictū dices deum & nō eris habitus esse Manichæus, neq; in Trisagiū post deū patrē, & fortē ipsius filiū, & immortalē sp̄m addas Christū crucifixū, & nō habebis Samotæi hæresim, & nō redargueris q̄ternitatē sapiens, nō trinitatē, neq; trinitatē in Christū induplices, ipsum patrē, & filiū, & spiritū sanctū dicens, & nō subibis Sabellij p̄cenā. i. causam. Nō velis vocari p̄ceptor, & nō secutor doctrinæ Christi, & innouabis vanæ gloriæ hæresim, & non contaminabis animā tuam. Quoniam scis apostolos nō fuisse p̄ceptores in nouitate, sed indagantes solū p̄ceptorē, & legislatorē Christū. Videas charissime, nō in finē ducas diffamationē tuā, ne derisus fias tanq̄ deū passibile, vel q̄ternitatē asserēs. Si autē apprehēdisti hos sermones in instinctu sensus, cito declina à malo & fac bonū, vt optamus rectū facias verbū veritatis, Christū simul cōfiteōdo secundū carnē propter nos passum filiū dei viuētis, & semel sic cōfiteōdo nō supplāberis ab hæresibus. Multi em̄ erronei exierūt in mūdū, q̄ nō cōfiterentur Christū Iesum in carne venisse.

¶ Pamphili Episcopi Abydarum, ad eundem Petrum.

Filioꝝ meoꝝ dilectissime, amicū excitas me luctū emanare. Si em̄ in aliqua domo quis moritur, ibidē stetus abundet, quō non lachrymabor, & dolebo mortē filioꝝ meoꝝ tuis vasis perniciose delatā, quos oportebat te tanq̄ confratrē studere, vna meū ad deum adducere: Contrarium autē à te factum est deo amantissime, fuisi em̄ ipsoꝝ corruptor, non vita: amaritudo, non dulcedo: vna amara, non dulcis botrus: zizania, nō frumentū: stipula, non aux: spina, non flos: conturbatio, non serenitas. i. tranquillitas. Quid em̄ p̄cedētium nostroz, & episcopoꝝ non attendens symbola: sciuisi nō fuisse additam trinitati quaternitatem, dum Trisagium diceres in additione crucis, ipsa em̄ est draconica, & venenosaz; hæresum vox, & porta inferni, & sempiternus ianitor mortis, & Christianorum laqueus, innocentium captio, orthodoxoz; anomus. i. contaminatio, fidelium prolapsus, sapientium titubatio, industrioz; scandalum. Quibus suspectus fuisi dulcis esse cū tua exclamata expositione, qua agonizas cōtra apostolicā diffinitionē, & euangelia, & tricētoꝝ. xviii. parum symbolū, additionē in Trisagio ignorātium, intellectuale venenū. Dic mihi ergo, quis deitate dicit crucē sustinuisse: quid dei verbum nudas à stola: qd inseparabile tua ignauia, seu vmbrositate secas: qd veritatē faucias: qd Nestorio, & Eutici Christi sectione fœderatus sis, & Samosatæo cōdiscipulus, scindis Christi diuinā substantiā à carne, & cum Valēntino eructasti, dicens: sicut ille immortalē crucifixū fuisse, & diuinā naturā seruū supponens passionibus: Quid cōtinebo vel loquar: Nā Paulianistā te acclamabo, tamen in tuis literis dixisti, post trinitatē Christū propter nos crucifixum, Nō Manichæū te dicā, tamē tu tibi ipsi reprehēbilis factus fuisi, deū, nō Christum dicēs crucifixū, Nō Nestorianum te appellabo, sed approbasti post patrē non cōfiteri laudatum à fidelibus filium dei fortē carne crucifixum, Nō Apollinaristā te dicā, cōmiscuisti em̄ sicut ipse deum cōfundens passionibus carnis. Multa itaq; trinitatia repletus, hæc tibi addo, simul cum Achatio cōducente me ad hoc ipsum, quoz viriliter ab orthodoxis demētiaz resistēdum est, Quid cōtaminas ecclesiā: qd dilaceras Christi ouile: Si male dico, dic mihi tu. Quæro em̄ te doctrina rectissima excellere me, & plurimos. Quid ergo dicemus, sicut Paulus Ch̄m crucifixum, vel sicut tu immortalē crucifixum: Quid dicemus, quoniā oportet filium hoīs pati, sicut multoties dominus dixit, vel sicut tu innouando dixisti deitatē pati, vel euangelia, & actus, & apostolus sicut tu dicis nō dicunt sic oportet, sed sunt apud te spernēda, & apud eos q̄ secuti sunt huiusmodi tuā insipientiā, dicēdo Trisagium crucifixum, vel post trinitatē Christum crucifixum, designati em̄ sunt tecum, qua trinitatem asserens: Si autē hæc ita se habēt, ad qd sacræ scripturæ legunt, vel ipsæ credunt auditur: Vbiq; em̄ Ch̄m tradunt propter nos crucifixum, & nō Trisagium, sicut tu dicis, sed reñciendos (scripturæ dixerunt) omnes q̄ deum passibile dicunt, iam autē, & ante has literas tanq̄ domino meo, & patri sic rectissima sapienti manifestauit reformari debere, & refringere impiū dogma à te innouatum, & nō acquieuisi, propter quod ergo tanq̄ ad primum inuectore horū impioꝝ sermonum laceror contra te multū, si forte per ista monita reprehensus à minore in dignitate cito cedes cōfiteri patrē & filium, & spiritum sanctum, & nihil his addere, vel auferre, & tenebis culmen throni pro nobis. Si autē sic non sustineris, inducā supra te cōmunionis priuationem. Dicit em̄ apostolus hæreticum hominem post primā & secundā monitionem recusa, sciens quoniam euerfus est talis, & peccat de seipso cōdemnatus existens. Veruntamen dei interpellatores sumus, ne tui ipsius condemnator existas, sed recti verbi p̄dicator

ator veritatis existas.

¶ Aſclipiadi epiſcopi Trallarum ad eundem Petrum.

Ecce chariſtime, impletus eſt mundus ſcandalo, expoſitione, & palatia plena curæ facta ſunt, & paſtores incitantur merito inducere ſupra te maledictionem, da ergo cōſolatoriæ vocē, vnam orthodoxā trutinare, veꝛ: conſitor, filium deū vident in mūdo ſimul conſiteri crucifixum, & nō ſpernatur iſte per te, & iſtius nomen indicendo aliter peruertatur in Triſagio iſtius crucis, nō tu primus es patrū in Nicęa, vt diffinitio tua ſu per ipſos dominet. Sed dicit, ego propter Neſtorii addidi in Triſagio crucē ex eo repellatur in hoc deitas, dum ipſum crucifixum dicebat. Et qd nō eſt intellectus iſte iunior Neſtorio? Incepit em̄ hoc à Fotino vane ſentiēte, quē ſancti patres, q in Nicęa cōuenerunt in vita quidē nō inuenerunt, dogma aut̄ ipſus cōdēnauerunt, nō propterea deprehēdunt ipſi Triſagiū crucifixū, qm̄ hoc ipſis erat in notitia valde graue, Fotino aut̄ amabile. Vnde Triſagiū, qd in ſolis myſterijs vocari p̄miſerunt, ſicut illa Seraphim dicunt nullā in iſto additionē, vel detractiōnē faciētes, rurſus aut̄ hoc impietas renouata in tpe Samotæi iteꝛ: inualuit, & ſanctæ memoriæ patres in Conſtātinopoli cōgregati, licet ipſum nō p̄uenerint, tamē dogma ipſius cōdēnauerunt. Hoc eſt, nō ſapere duos filios, ideo vnū filiū in ipſoꝝ diffinitione cōfeſſi ſunt, nō Triſagiū, dixerunt aut̄ ipſum crucifixū, qm̄ diffinitionē patrū ante ipſos p̄cedentiū ſecuti ſunt, & ipſoꝝ dogmata illa, videlicet Fotini & Samofatæi cōgregati propter ipſum q circa Celeftinū & Cyrillū erant huiusmodi impietates pauſauerunt, & nō appoſuerunt in Triſagio crucē, Vel tu videris oībus iſtis ſapientior eſſe, vel habere plus ſpūs ſancti, q̄ ipſi quibus ſcientia fuit, Tua ergo additio crucis in Triſagio appoſita impia blaſphemia eſt. Veruntamē, & poſt hos ſanctos patres, cum graues terrē motus ciuitatē Conſtātinopolitanā occupāſſent, magnus & paruus, diues & pauper, ſeruus & liber extra ciuitatē in campo ſecedentes ſimul concurrerunt frigorebus & hyeme, ibidē perdi mallentes, & ciuitati ipſi nō cōiungi. Quibus deus parere clementer dignatus eſt, reuelauit beato Proclo Triſagium acclamare, cū ipſi ad pauſandum itā Letanias facerent. Et hoc clare non vni vel duobus notū fuit, ſed toti mundo introduxit deus in eo dicere crucē, qm̄ non reſpicit ad iniuriā ſuam. Dixit em̄ dicere, ſanctus deus ſanctus fortis, ſanctus immortalis miſerere noſtri. Quo ergo tu auſus fuiſti apponere crucem præter deū, & ſanctos patres, patrē cōfundens filio, & ſpū ſancto in Triſagio vocans crucē, tanq̄ apud te pater non eſſet pater ſolū, ſed & filius, & filius non eſſet filius ſolum, ſed & ſpūs, & ſpūs ſanctus non eſſet ſpūs ſolum, ſed & filius. Propter hoc ſi quis apponat in Triſagio crucem p̄ter filiū dei, anathema ſit. Si qs confundat trinitatē, dicens ipſum eſſe patrē & filium & ſpū ſanctū, anathema ſit. Si quis diſtinguit vnā ſubſtantiam trinitatis, anathema ſit. Si quis vnū filium diuidit in dualitatē filioꝝ, anathema ſit. Si qs deum verbū, & carnē, vnā dicit naturā, ignorans naturāꝝ differentiam, anathema ſit. Eteꝛm̄ credimus q̄ vita, vita eſt, & nō cōincidit in mortem. Tu autem cognofcas, & præcidas quæ inique dixiſti. Sit autem, vt eſt, dei gratia cum his qui rectum faciunt verbum veritatis.

¶ Ep̄iſtola Iuſtiniani epiſcopi Sycellie, ad eundē Petrū, Quoniam non oportet additionem crucis eſſe in Triſagio, vt non inducat duos filios.

Oportet milirē armari contra bellantes, & athletā cōtra ſtantibus obſiſtere, Luſtatio aut̄ veſtra non eſt carnalis, neq; illuſtratio corporis vnctionibus, neq; quis vacans à luſtatione, coronā habebat deitatis, & ſi neglexerit reprehendentibus nō anteponeꝛe luſtationē veritatis. Si em̄ quis certat, non coronatur, niſi legitime certauerit, & arma noſtra non ſunt carnalia, ſed potentia deo ad demolitionē munimētoꝝ cogitationē deſtruentia, & omnē altitudinē contra ſcientiā dei eluatā. Quare tanq̄ fratrem incito monitione, quoniā bonum eſt patribus obedire, & detrudere proprias nouitates, Obedias amicabiliter chariſtime, & argumentis non addas Triſagio duos filios, & crede Seraphim, trinitatem ſimiliter glorificando, & nō præter hæc adis languere, vltra nō langueris vana gloria, peſſimum ſophiſma faciēdo, crucē in hymno ponens, multisq; factus cæcus. Quid ergo oculos ruſticoꝝ idiotāꝝ effodis, inſculpens impioꝝ impetus, Maniā & Valentinū & Euticē armās ad dicendū diuinum paſſibile, & magis Paulum Samofatæum & Neſtorium, propterea q̄ in Triſagio addis quaternitatē, q̄a quomodocūq; te veritas, quod impiū eſt, intellectū pietatis habere non poteſt, ſed plurimāꝝ hæreſum formas oſtendit, Arrius em̄ filium diminuebat, & Eutices ſimiliter propter quod paſſionē addebāt diuinæ naturæ filij, ideo nō dicebāt filium *ομοιοῦς*, i. cōſubſtantialē, ſicut Eunomius. Si em̄ iā apud ipſos pater impaſſibilis eſt, filius autē diuinitate paſſibilis, quomodo cōſubſtantialis eſt? Macedonius aut̄ ſpirat à patre ſpiritum

Quinta synodus Constantinopolitana.

sanctum, & Nestorius similiter diuidit vnū filiū in dualitate filioꝝ, & impossibile est sicut tu dicis in trisagio quaternitatē dicere crucifixam. Impie addens post confessionē trinitatis. Cessa igitur ab huiusmodi tua impia præcipitatione, non ad das scandalū scandalone, & non eris causa perditionis magis simpliciu hominū, ne præsidens noster Felix secundū canones sententiā dicat cōtra te, & non iuuabit te dicere, ego vtiliter hoc apposui crucifixū in trisagio cōfiteri, tolle iniquitatē de vniuerso, ne hoc cito multiplicetur, quoniam impiū facile susceptibile est, melius autē non. Suscipe ergo tanquā fratris tui admonitiōē, extingue hæreticoꝝ consperzionem, & fias pastor ouili, non lupus, & secutus beatū Proclum, & ipsius reuelationē in campo timoribus existentibus, deprecatiue dicas trisagiū ad pausationē ire, & incitas adhuc iram fortē. Si autē nō videbis tu, fraternitas mea innocēs erit, & ego cū ipsis, & q̄ vnā mecū de his tibi scripserunt ^{φρονεσι} custodiūt te ipsum à scandalis. Didicisti ab Elsaia dicere, Sanctus, Sanctus, Sanctus, nō crucifixū inquit tibi dicere, sed dicit, tunc filius nō erat crucifixus, & propter hoc non tradidit tunc crucifixus. Qui ergo nunc Seraphim in trisagio addiderūt crucifixū quod tu dicis, & dicis, nō puto, & si nescis quomodo impius es. Etenim & tunc inq̄ propheta passiones carnis verbi, & aperte confitef trisagiū. Propterea quō & dicis suscepta fuit synodus Calcedonēsi, & sicut ipsa tradidit, tu nō p̄dicas trisagiū, sed inobedis illi & nō timuisti ipsam dicentē. Qui nō sapit sic, Anathema sit salubriter p̄dica vel dicit, & sanus eris, si autē nō, non solus hauries mala.

¶ Felicis episcopi Romæ, ad eundem Petrum ^{καθηγουμενον} purgans vel deponens ipsum ab Anthiochena ecclesia.

Quoniam importabilibus verbis impie garrulasti, & non iudicasti cedere prædictis sanctis patribus, qui ornarunt sedem, beatæ memoriæ, & multū triumphantis Igenatiij martyris, Cuius tu indignus existens, nescio quomodo insulisti inchoare nouitatē in catholica ecclesia tuis prophanis legibus & impijs dogmatibus, & iudicasti non oportere dicere Christū crucifixū propter nos, sed passionē ideo impassibili impie induxisti, & immortalī patri mortem imponere, & non horruisti ea quæ nō suscepisti ex diuinis euangelijs & apostolis & ^{αυθεντικωσ} gloriosoz patrū pessime sophisticatus ipsa in torquere & propriā pestē sensus imponere simplicioribus, & scandalū huiuscemodi heresis nō vt æqualiter prioribus hæresibus vigeat, sed magis multipliciter excellat, & non statuisti credere veritati, & literis nostris ad te scriptis, nunc incepti sententiare contra te, imo ille qui vertex est omnium pastoralium sedium in sanctis laudibus florens apostolorū, vere optimus Petrus, cuius tu nomine æqualis es, sed non opinione, neq; fide, quoniā ab istius recta intentionē & immaculata fide valde declinasti, & nō solū contra te sententio, sed & contra eos q̄ nō erubuerūt characteres venerabilū euangelistarū & apostolorū eos sequentiū, ac perfectoz doctorum sermones, & instabili sententiā, ex tua iniqua expositione firmari sunt, tanq̄ dulcissima circumsequēdi in mala opinione, quod vere amarissimū est, & non auerterūt huiusmodi impietatem. Dicemus ergo tibi, sicut & cōtra illos. Quoniā dilexisti iniquitatē magis loqui, q̄ iustitiam, dilexisti super omnia præcipitationis linguā dolosam. Propter hoc deus destruet te in finē, & non solū ab Anthiochena ecclesia, sed ab omni ciuitate, & firma sit hæc tua depositio à me & ab his qui vnā mecū apostolicum thronum regunt, & ab Achatio Cōstantinopolitanæ ecclesiæ pastore, & venerabilibus episcopis sibi subiectis, quoniā ipsoꝝ munimenta nō sustinuisti. Qūq; em̄ dicis trinitatē propter nos crucifixā, nō Christū, quandoq; autē immortalē sp̄m manicheizās, q̄nq; ab istis diffugiens à meis argumētis reprehensus & sermonibus dixisti Christū post immortalē spiritū passionē sustinuisse, sicut Samosateus & Nestorius vnū filiū diuidentes in dualitatem filioꝝ, quandoq; autē & his cessisti non detractando, & venisti ad peius nō glorificādo cherubicum hymnum, ad filiū referre præstolanti tremore ^{αυθεντικωσ} venerabiliter similiter trinitatē, sed totū hymnū ad filiū referre, volens firmare morbū canceri rodētis quē innocētibus, & intulisti inde omni generis hæresum laqueis circumprecipitatus à veritate exiens nō prædicas Christū pro nobis crucifixū, vnigenitū filiū dei qui in medio patris & spiritus sancti pie glorificat. Quid em̄ isto magis interdictū patre à vobis & sancto sp̄i nō glorificato & calumniā Seraphim vos inseritis, q̄ trinitatē nō dicūt glorificandā, sanctus, sanctus, sanctus, sed solū p̄sonaliter filiū. Et q̄ præcipitatio hæresum ita cōfudit, id est impudēter egit, sicut vos. Veruntamē & in isto p̄currētes adhuc nouius ascēdistis, & strangalias infamias adeo adijcitis filiū videlicet patre & sanctū sp̄m dicētes sabellianizātes & simul cōiungere iudicātes trinitatē cōfiteri negatis in q̄ baptizamur, & credimus, & cōsitemur. Quis ergo nō desheret sic dicentes de intemerato trisagio, qd̄ mihi valde cōuenit refutare, & fletū merito dare in hos aīaz simpliciu cauillatores ac impiū facinus fingentes, quos & alienos putauimus ab orthodoxa fide, & catholica ecclesia, & à cōmunionē ducis nostri gloriosi prædecessoris Petri, qui clauēs regni à saluatore nō recepit. Qui autē participes apostoli esse volunt, ducunt & doctrina ipsius q̄ Christū dicit & credit propter nos crucifixū, & hoc nō negat, sicut & modo depositus Petrus ex eo q̄

non legitime & inclementer in trisagio adinnouauit qui crucifixus est propter nos, scientes quod non trinitatem crucifixam ab apostolis suscepistis, non patrem, non spiritum sanctum, nisi carne filium dei unigenitum solissimum. Fugite ergo ab hac inclementi comunione, & ero vobis communicans *κοσμοι* in quantum & vos mihi dolorosa fallacia, longe a nostra orthodoxa expulso Custodite Christi discipuli, mei autem filij traditiones quas a diuinis scripturis accepistis.

¶ Epistola Cinciani episcopi acculianarum ad Petrum episcopum Antiochie.

Multifariam, multisque modis Charissime a veritate deuiasti contraria faciens hereticis mysterij, non sequendo Euangelia *κτοι* vel Apostolos *κτοι* vel sanctos patres. Etenim expositio tua graue fert contra ipsos nouitate catholice ecclesie, & quidem non abiecti ipsam multis episcopis premonitionibus te, maxime sanctissimo Archiepiscopo Felice ab ipsa diuertere, & esse rectum & orthodoxum salubris predicationis sectorem, sed certe contra haeresum affectator fuisse, & talentum diuinae doctrinae in terra abscondisti, & non potius ipsum supra mensam proijcere cesuisti, videlicet sanam doctrinam in cordibus hominum inferere, sed contra zizania seminasti, & quae adhuc sustinebit te peruertente Christi euangelium, non predicando unum filium in duabus naturis dominum nostrum Iesum Christum & hunc crucifixum sed deum fortem immortalē, videlicet unam trinitatis substantiam, dicens, crucifixam & non solum, sed & unam naturam dei verbi & carnis dicis. Et si una natura dei verbi & carnis est, una autem natura dei patris & verbi, quomodo non una & ipsi natura patris & corporis & verbi. Si autem non una natura dei patris & carnis humanae & verbi, dic quomodo una natura verbi & carnis? Quomodo creata & increata & una natura est? Si autem hoc impossibile est, quomodo creata caro & increatum verbum una natura, & non duae commutatur? Si autem vnus natura est Christus & non duae, quare dicis Christum creatum, sicut Arrius, vel increatum, sicut Manichaeus? Vbi autem & temporalis Christi generationis natura, & diuinitatis ipsius aeterna generatio? Vbi & illud, hodie genui te? & illud, Iesus Christus heri & hodie ipse est & in secula? Quomodo autem & dicis ante vnionem verbi dei & carnis duae, vel ante fuit secundum substantiam ex virgine vnio, Et enim si est Christi caro ante Mariam secundum Valentini impium sermonem, quo duae ante fuerunt naturae ante Mariam? Cuius autem & ipsa expressio, non Euticis, magis Aticis, ex duabus naturis dicere vnā naturā factā fuisse? Si ista autem cum illo sapis, quo ipsum abiicis, quod ipse recipis pessimas inuouationes? Quod si in veritate hoc factum est, sanctos patres in Calcedona contra ipsum habuisses certe acceptos, dic veruntamen mihi, quo vnite pater & filius & spiritus sanctus dicit trinitas solus existens deus, si non suscipis dicere in vno filio duas naturas, & si trinitas vnus deus est, quo deus & corpus nostrum ipsi vnitum non debet dici vnus filius in duabus naturis, si autem vnā natura deus verbum & caro, videlicet mutatum verbum, sed caro, & si caro mutata facta fuit verbum, non erit aliud caro. Si autem in istis non facta est mutatio, quo in Christo non sunt duae naturae. Caro enim caro est, quantum sit dei caro, & verbum verbum est, licet assumpsit nostrum assumptum. Si autem mutata est, quo est non co-substantialis caro & coeterna patri, sicut & verbum, si autem alterius substantiae est caro patri, in quantum recitior est, pater autem sine tempore est, quo non recens & verbum, sicut vnā esse naturam carnis & verbi dei dicis & filium alterius substantiae patri dicis? Si autem non est ipsa natura verbi dei & carnis, quo non sunt duae caro & verbum? Si autem omnis deitas caro facta est, quo manet verbum quod fuit. Quo autem incommutabiliter incarnatum est, & si non est Christus in duabus naturis, quo incarnatus deus verbum manet quod fuit, & si est deus verbum passibilis impassibilis autem pater, quo vnus & solus est deus? Quo autem & istarum vnā est natura, si autem & impassibilis est trinitas, quo deus verbum passus est pro nobis? Si autem non passus est, quo altera natura carnis non est passa? Et si omne patiens creatum est, quo deus verbum non est increatus patiens carne? Si autem carne patitur deus, quo non patitur sibi ipse deus? Si autem idem est dicere, deum passum carne, & dicere Christum passum carne, quo non erat idem dicere, spiritum diuinum carne pati, cum spiritus deus sit? Si autem non est simile, deum passum carne & dicere, Christum pati carne, quomodo possibile erit plus appropriari deum verbum carnis, cuius *οικτιουσι* appropriat pater ea quae sunt dei verbi? Quo autem & si *οικτιουσι* appropriatione deus verbum patitur carne non erit appropriatione & pater deo verbo patiens. Et si mortuus est deus verbum carne, quo est consubstantialis patri immortalitate? Mortuus enim pro nobis non est immortalis, mortuus certe est secundum scripturas, & simul de trinitate mortuus est, quandoque trinitas dualitas facta est, & si trinitas nunquam dualitas facta est, quo vnus de trinitate mortuus est, etsi altera natura verbi dei, scilicet hominum natura non est mortua, & si trisagia vox trinitas non subsistit, manifestum est, quod vnus substantiae esse dicis trinitatem. Et quo non ostendis esse Sabellianum & si in tribus hypostasibus vnā natura subsistit trisagiae vocis, quo non dicis trinitatem esse crucifixam, & sine deo te ipsum sic Marcianiste esse non dicis? Omnis ergo quod dicit vnā naturam dei verbi & carnis, & non duas vnitas & indiuisibiles deponat. Et si miscet duas Christi naturas, dicens deum passum carne, & non passum Christum carne secundum apostolum deponat. Et si quod impossibile

Quinta synodus Constantinopolitana.

& immortale dñi verbum dicit verum esse impassionē & immortalitē, & non attribuit cat-
ni ipsius, deponat. Et si qs post trisagiā vocē Chr̄m dicit crucifixum, & nō magis vnum filiū, q
in medio trisagiæ vocis laudat, deponat. Et si qs hoīem dicit propter nos crucifixum, seu deū
separans naturas, & nō cōiungens, dū ipse crucifigeret, deponat. Et si qs tenuē hoīem dicit, si-
cut Paulus Samosatæus, aut sicut Fotinus, anathematizetur. Et si quis deū humanitē dicit, &
non deum, & hoīem magis dicit, anathematizetur, & si quis alterius substantiæ dicit carnem
Christi à carne nostra, & non magis nobis consubstātialem sine peccato, deponat. Et si qs di-
cit sine intellectu, & sine anima dñm nostrū Iesum Chr̄m, & pro anima habere deitatem, & sic
ex hoc dicere deum verbū pati carne, & non potius intellectu habere, & deū verbū aīam ratio-
nalem assumpsisse, & impassibilem ip̄m dicit deitate, & passibilem humanitate, deponat. Has duo-
decim depositōes, alias purgatōes misi tibi, vt terræ factus ist or̄ iudicijs remouearis ab om̄i tua
iniqua nouitate, sciens q̄ oportet sequi reuelationē sanctissimi Procli Constātinopolitanæ Ec-
clesiæ episcopi, quādo in cāpo cum toto populo cucurrit fluctuāte ipsa ciuitate sub terræ motu
& oibus stetū emittentibus repente puey in aēre leuari à quadā virtute, & huic imponi trisagi-
um letaniæ dicere: Sāctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis, & hæc annū-
tiare ep̄o, iussus est. Sicq̄ per tres horas in tribunali stans secus pedes ipsius ep̄i, hæc narrauit.
Et sic postq̄ Letanias fecerunt, stetit terremotus. Sic ergo & tu Letanias fac, & pausabitira que
contra te proferenda est. Si aut̄ non, veniet supra te depositio à papa n̄o felice. Custodiet autē
deus mundū à scandalis, cui gloria nunc & semp̄ & in secula seculor̄. Amen.

¶ Epistola Acatij archiepiscopi Constantinopolitani ad Petrū archiepiscopum
Antiochenum, q̄ nō oportet ponere in trisagio illud, q̄ crucifixus ē propter nos.

B Obitupuit cœlū, & fremuit terra, mota sunt autē & fundamenta sanctæ dei catholicæ &
ap̄licæ Ecclesiæ luctus & ploratus apprehendit sacerdotes Chr̄i in his quæ ego & sancta
synodus hic sc̄dm dei nutum congregata audiuimus, fieri à te frater. Quæ scriptura
docuit dicere sp̄m sanctum crucifixum esse, aut duos filios dogmatizare, seu trisagiā
hymnologiam deprauare vel quaternitatem pro trinitate glorificare, aut angelis sanctiorē &
sensatum magis te ip̄m demonstrare. Nam dicendo sanctus, fortis, & rursus ex altera parte in-
ferre q̄ crucifixus est propter nos, duos filios significat, vnum fortem, & vnum crucifixum, q̄n̄
autem rursus dicit: Sanctus immortalis q̄ crucifixus est propter nos, inueniris inferre crucem
sancto spiritui. De ip̄o enim dictum est: Sanctus immortalis. Et huiusmodi intellectus tui to-
tius hæreticæ prauitatis propria sunt imō vero Manicheæ furie Idololatria. Nam ille quem
admodum & tu cum oīno negasset vnigenitum dei filium, & virginalē partum, dixit sanctum
spiritum in specie columbæ descendisse de cœlis in Iordane flumine, & ex aquis incorporatum
fuisse, & hoibus illustrasse, & cruci affixum fuisse, & mortem pro nobis sustinuisse. Quomodo
autem & ascendere nunc sacerdotalē thronum non erubescis, quē contaminaſti per tuas blas-
phemias extra hierarchicum ordinem, & alienus factus es ab ouili Chr̄i: non solum enim che-
rubicum hymnum corrupisti per quem & nostra ciuitas firmata est cum olim moueret ab in-
terioribus terræ motibus puero infante ad aerea raptō in conspectu totius ciuitatis vsq̄ ad ter-
tium cœlum quemadmodum diuinus Paulus ibidem audiuit hanc ineffabilem hymnologiam
in qua hora in cāpo multitudo cum lachrymis exclamabant: Dñe miserere ad deum simul cum
sancto patre nostro archiepiscopo huius regalis, & deo amate ciuitatis. At tu enim multis mō-
dis conaris contraria sapere non solum sanctæ synodor̄ quæ in Nicæa, & quæ in hac regali
ciuitate, & quæ in Calcedona, sed & diuinæ scripturæ nō volens sc̄dm ipsar̄ traditionem di-
cere Chr̄m vnigenitum filium dei passionē sustinuisse: carne, id est, sc̄dm carnem, sc̄dm tradi-
tionē verticis Apostolor̄. Scribens enim ip̄e benedicit Chr̄us semel pro peccatis mortuus est,
iustus pro iniustis, mortuus q̄ dem carne, viuificatus autem sp̄u, in quo & in custodia spiritibus
ambulauit, & prædicauit custodiā, infernum vorans. Abcondens enim hamū suæ deitatis in-
tus aīam sancti sui corporis, sic inferno occultatus est, & ip̄suis oīm voracem ventrem abscondit
& ab æterno mortuos viuificauit sc̄dm Iob, dicentem: duces draconem in hamo, tu autē auer-
tisti aurem à veritate ad fabulas conuersus sc̄dm Atrium & Apollinarium dicens, vnum de tri-
nitate pati, q̄ est ineffabilis sapia dei & p̄ris, hoc est, ip̄suis splendor, & character substantiæ ip̄s-
us, verbū simul sine principio, & cœternū. In principio enim erat verbū, & verbum erat apud
deum, & deus erat verbum. Omnia per ip̄m facta sunt, & sine ip̄o factum est nihil. Si autem sa-
pere festinaſti cum iam negaſti salutem verbi humanatā, quā pro nobis ip̄e deus, & verbum re-
demptionem dedit morti, quā resuscitās à mortuis adduxit ad cœlos, de qua & Abrahā dixit
deus. In semine tuo benedicent omnes gentes, quod confirmans Apostolus dixit: Abrahā di-
ctæ sunt repromissiones, & semini suo, non dicit & seminibus suis tanquā in multis, sed tanq̄
in vno & semini tuo qui est Iesus Christus.

¶ Festinetur

Festinetur autem a te sic sapere quemadmodum non suscipis cognominationem dñi nostri Iesu Chři filij dei. Et ergo oino de te fit hoc scriptũ: Si q̄s nõ cõfiteat dñm nrm Iesum Chrm in carne venisse fit anathema, & à lohãne dictũ sit ois sp̄s confitẽs Iesum Chrm ex deo fuit, & ois sp̄s qui non confitẽt Iesum Chrm ex deo non fuit. Qui ergo ex deo fuerunt, Chři filij dei passionẽ fuisse dicunt secundum præannuntiatas de ip̄o prophetias, & Apostolorũ doctrinas, Chřitũ em̄ dicens filium oipotentis dei crucem sustinuisse vtrũq; dicit in vno, & ipsius deitatem secundum quã deus est impassibilis & consubstãtialis dei, & patris, & homo ip̄e mortalis, & consubstãtialis virgini matri, dicere em̄ vnum trinitatis pati ostẽdit ip̄m verbum passibile. Si ergo verbum passibile est, similiter & pater. Si aut̄ pater, & verbum passibile est, passibilis & spiritus sanctus erit, cum vna substantia, & vna istõz deitas sit. Si autẽ dicitis fugiens culpam paternitatis filij, passibile quidem verbũ. Impassibilem aut̄ patrem & sp̄m, soluiti consubstantialitatem, adduxisti autem & plures deos. Vt ergo non incedas per interitum & inuĩã semitam, & præcipitatus in aciem hæresum fias, & causa perditõis multõz, & à dei sacerdotio alienus, in via regali te ipsum & ouile dirige, per quã & sancti patres qui in Calcedona conuenerunt, ambulauerunt, & cœlum apprehenderunt. Tu enim cognoscis q̄ dolabra ad radicem infructuosãz arborũ iacet, & sub ip̄a sicut oleaster incideris, hoc est, sancti sp̄s virtute vt pax & concordia firma permaneat in sacerdotibus Chřisti.

Epistola Felicis papæ Romæ ad Petrũ Episcopum Antiochiæ monitoria, quoniam non oportet addere in trisagio, crucifixus propter nos.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymãz, qualem aut̄ & dignum fletum adducã animã meã condolens dñi & saluatoris nostri Chřisti, sanctæ Catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ. Ipsa em̄ plorans plorauit super filios & filias suas, & non est q̄ cõsoleat eam ex omnibus qui diligunt eã. Vniuersi tyrãni & hæresiarche persequentes ip̄am apprehenderunt eã, per te frater honoratissime, & affligentes ip̄sam, facti sunt in caput eius. Omnis decor ipsius quantũ in te est, factus est ad nihilum. Videtes inimici eius, gauisi sunt sup̄ perditõẽ filioz eius. Quos enim fouerat, quos enutrierat, quos ad mensurã ætatis perduxerat, lacteq; pauit prophetiis & apostolicis doctrinis, hos tu vno temporis momento veneno necasti. Quemadmodum enim q̄ piscationem sectant hamũ esca contegunt, & ex improuiso capiunt pisces, sic & tu angelicæ laudationi additionem induxisti, & trisagiæ dep̄cationi q̄si pietatis obrẽtu dirã impietate excogitasti. Ex pluribus em̄ oriẽtalibus prouincijs literas suscepimus, significãtes nobis, quõ veneratio tua dudum sopitũ Valentiniani dogma resumpsit, & irritat à nobis saluatoris incarnatio, quodq; in Manichæõz dogma & Arrij & Apollinaris, Pauliq; Samofaleni incidistis. Dicere enim vnigenitũ filiũ, & dñm nrm Chrm Iesum pfectum nõ eẽ in deitate, atq; in humanitate pfectum, nec ip̄m subijisse passionẽ crucis, sed vnã verbi dei naturam incarnatam, corpusq; domini sine anima & mente Apollinaris hæresim roborat. Ille enim ignorauit, q̄ ab ip̄s mundi nascentis exordijs primũ anima primi parentis nostri mortua est, vel in mortem præcipitata est, atq; ita demũ corpus. Dictum quippe illi est à deo, in quacũq; die comederis de ligno scienciæ boni & mali, morte morieris. Itaq; iuxta latã in illum à deo snĩam, qua die comedit ex ligno, in ip̄a secundum aĩam mortuus est. Nam ipsius corporis mors post noningentos & triginta annos contigit. Itaq; deus donũ non dimidiatum fecit, sed totum simul Adam ex vtero virginis sumpsit, vt etiã perditũ totum saluum faceret. Idcirco & dñs ip̄e dicebat: Ego animam meã pro ouibus pono. Valentini item & Marcionis Manichæorumq; ac Gentilium innouare vis dogmata. Si enim deus est q̄ diuisibiliter atq; substantialiter mortuus, similiter & sanctus sp̄s deus, & ip̄se diuisibiliter ac substantialiter inuenietur, sicq; iuxta tuam & illoz rationem tres dij erunt, ac per hoc plurium deõz inualefcet error, quantumq; in te est, euacuabitur illud. Audi Israhel, dñs deus tuus, dñs vnus eẽ. Item quod ait Hieremias: Hic deus noster non reputabitur, alius ad eum, similiter & dñs, vt cognoscant, te solum verum deum. Cumq; scriptura diuina vnum deum, sanctã & indiuiduã trinitatem prædicet, tu & hi q̄ ante te fuerunt hæresiarchæ tres deos dogmatizare ausi estis, aliũ q̄ dem dicentes deũ patrẽ præter filiũ, & alium deũ filiũ præter patrẽ. Rursusq; alium deum spiritum sanctum præter patrẽ & filiũ, & aliũ deum filiũ præter patrẽ. Rursusq; alium deum spiritum sanctum præter patrẽ & filiũ. Atq; alium q̄ dem mortale, & nouiter genitũ, alium vero æternũ atq; immortalẽ. In his aut̄ noxijis verbis tuis contraria sentire vis p̄ribus quiq; in Nicæa & q̄ in Constãtinopoli atq; Calcedone cõuenerũt, q̄ & consubstãtiale roborarũt, & vnã deitatem patris, & filij, sanctiq; sp̄s p̄dicarũt, atq; Arrij amentia confuderunt. At vero tu in ecclesia ausus es dicere, q̄ vnus increatẽ atq; indiuiduẽ trinitatis passionẽ subiit, & p̄ hoc cõsubstãtiale quoq; soluere niteris, ac deũ subijcere numero. Si enim vnus sanctæ trinitatis, & cõæternus q̄ crucifixus est deus, hoc est, filius. Sunt aut̄ duo sanctæ trinitatis, pater, & sp̄s sanctus, dicunt autẽ dij, & non

Quinta synodus Constantinopolitana.

Et nō vt habet vera ratio deus sicut tradiderūt nobis q̄ ipi inspexerūt, & ministri fuerūt verbi, inueniet se quoq; cōsubstantialē solui. Quippe mortale & imortale cōsubstantialia iā eē nō p̄nt, roborabit autē sic pluralitas deorū, dū tres dñi Christianis auribus ingerunt. Cum itaq; scriptū sit verbū caro factum est, deuserat verbum, non alius deus verbū pr̄ter patrem inuenietur verbum, non simpliciter, sed verbum substantiale, & deus filius inueniet, vt ex vilitate nostra idētatē substantiæ patris, & verbi, & sancti spiritus agnoscamus. Nos em̄ non aliq; pr̄ter verbū nostrū inueniemur. Quoniā igitur vnigenitus dei filius, qua rōne verbum ē, in propria substantia non poterit pati, ne ad omnipotentis dei patris substantiā passio referatur. Est em̄ vna patris & filij & sancti spiritus deitas, patitur autē verbi propriū animatū corpus quod ipsum substantiale dei verbū ex ipsa sanctæ & intemeratæ virginis vulua sibi cōiungens, ex muliere processit, de qua sancto spū afflato prophetæ cecinerūt. Deus virtutū conuertere, respice de cœlo, & vide, & visita vitē istā, & perface eā quā plātavit dextera tua, & super filiū hoīs quē cōfirmasti tibi vitē & filiū hoīs quē confirmasti verbū vt inferni clausa cōtereret, & viuificaret eos q̄ a seculo mortui sunt, salutarē verbi incarnationē vocās. Idcirco & dñs dicebat discipulis suis. Ego sum vitis; vos autē palmites, & pater meus agricola est, & tradet filius hoīs in manibus peccatorū, p̄ris em̄ intimū substantiale verbū ac deus per sanctæ virginis aures illapsum conceptionem ineffabiliter operatū est. Qua igitur parte vnigenitus filius est cōsubstantialis patri & vnus indiuidue trinitatis increatus, atq; inuisibilis, impassibilis, & imortalis permāsit. Quod ergo increatū atq; imortale est, creaturæ ne applices, neq; deorū pluralitatē confirmare pergas, dicēs vnū sanctæ trinitatis mortuū esse. Rursus qua parte ex muliere natū est, & substantiæ nostræ ac generationis est particeps absq; pctō sustinuit passionē. Porro q̄ nō modo cōsubstantialis, vērū etiā cognatus scdm carnē sit nobis filius dei, docet ipse dñs. Nunc q̄dem in Euāgelio his q̄ in se crediderāt, dicens: Ego sum vitis, vos palmites. Nūc autē in Palmis: Adnūtiabo nomē tuū fratribus meis. Vnde autē tibi iā pessima superbia subripere potuit, vt te ipsis quoq; sanctis angelis intelligentiorē sapientiorēq; putares. Sup his ingemisco, in his plāgo inimicos crucis Christi, quorū finis pditio & quorū deus venter est, & gloria in cōfusione ipiorū. Non cogitasti q̄ scādalizare vel vnū solū ex his q̄ credit in dñm nostrū Iesum Ch̄m, quā graui cruciatui facit obnoxii, sed incaute vt serpens Euæ, tuipe q̄q; erroris venena multitudini fidelū atq; auribus infudisti, traditāq; ab angelis sanctissimā laudatiōis formā corrupisti inferēs illi q̄ crucifixus es pro nobis. Ergone nō aduertisti q̄ Paulū Samosatenu, Photiniūq; & Artemiū impietate trāscēdis q̄ duos dei filios posuerūt. Vnū quidē ante secula, alterū vero nouiter natū, cū ipse quoq; trinitati iuexeris pluralitatē, duos dei filios, dicens, vnū fortem, alterū crucifixum. Ad hęc fidelissimū Christi gregem in Manichei opinionē precipitare contendis, q̄ spm̄ sanctū asserit crucifixum. Nam post illud sanctus immortalis qd̄ est spūs sanctus, tunc inferis q̄ pro nobis crucifixus es, misere re nobis, quaternitatēq; non trinitatē populo insinuare videris. Nempe si ex humana traditōe manserit hęc claus, ita quoq; incaute crucē infereres laudi in qua filij appellatio fortis, s. ponit. Quā vero ab angelis nobis laus ista profluxit, q̄ ante crucē dicebat: Sāctus, sanctus, sanctus sicut respicere Esaias meruit. Post crucē vero cū laude clamabāt: Sāctus deus, sanctus fortis, Sctūs immortalis. Deniq; cū terræ motu Cōstātinopolis quateret, populusq; in cāpo oraret, infantulus toto populo spectāte cū Proclo ciuitatis Ep̄o in cœlū p vnā horā raptus est, ibiq; hm̄oi didicit hymnū. Rursusq; descendens nūtiavit quē in Ethere audierat, dicēs, de cœlo quasi de multitudine psallentiū hm̄oi laudes insonuisse auribus suis, dictūq; sibi vt eā laudatiōē populo indicaret, quā vbi populi inceperāt, ciuitatē receperunt. Deorūq; per hm̄oi laudem propitio facto ab imminente ira liberati sunt. At tu quā temere vt scripturas diuinas reliquas, ita & angelorū laudem puertere p̄sumpsisti. Quis igit in hm̄oi non ingemiscat, q̄s non lamentet, quis dolor similis inueniet, sicut dolor Ecclesiæ dñi & saluatoris nostri Christi. Conspicit te constitutū vt sis lumen his q̄ in tenebris sunt, & eruditor insipientiū: imō insipientiæ præceptor es lucē in tenebras trāserēs videt te populos semel illuminatos, q̄ bona gustauerunt dei verba, dei mandata dei prophetias, pdicatōes dei, apostolicas, euāgelicasq; doctrinas abs te pueri magis, ac doceri nō solū crucifigere filiū dei, & ostētui habere, vērū & cōtraria sentire scripturis diuinis, & pacta abnegare quē accedētes ad sanctū baptisma fecerūt. Nā cum corā cœlestibus virtutibus omnibus, corā apostolicis euāgelicisq; ordinibus sancti baptismatis tpe promiserint credere in vnū deū omnipotentē, nunc illos in tres deos credere docuisti. Rursus cum polliciti sint credere in vnū dñm Iesum Ch̄m filiū dei incarnatū, & hoīem factū de spū sancto, & Maria virgine, tu eos doces ne dicāt dñm Iesum Ch̄m filiū dei, crucem p̄sum esse, q̄ deus est scdm sempiternā & impassibilē ex p̄re generationē, & inde hō scdm eā qua in nouissimis diebus ex m̄se prodijt natiuitatē, scdm quā etiā sustinuit passionē, sed vnū trinitatis mortuū esse, q̄ est ipm̄ dei verbum. Confessi sunt rursus spm̄ sanctū viuificū & imortale, dicentes credere in spm̄ sanctum dñm

Dominū & viuificantem, & mortale esse ponis spm̄ sanctum cum dicis. Sanctus immortalis q̄ crucifixus es p̄ nobis. Fuge obsecro hmoi errorem. Corruisti, noli in ruina p̄sistere, peccasti, iā peccare noli. Expectat te sancta dei ecclesia, cupit amplecti penitētē in vanis p̄positōibus tuis, & secū de Ch̄so diuina p̄dicantē, neq̄ negātem ipsius aiātam incarnationē sc̄dm̄ quā etiam passus esse memorat. Clamatq̄ tibi p̄ nos. Venite ad me oēs q̄ laboratis, & ego reficiā vos. Nō vult deus frater charissime mortē p̄cōtoris, sed vt cōuertat & viuat. Memor esto Iesum Ch̄m re surrexisse à mortuis sc̄dm̄ enāgelū. Memento beati Matthæi scribētis: Liber generatōis Iesu Ch̄i filij Dauid, filij Abraham. Recordare qd̄ Paulus scribat, segregatus in euāgelū dei qd̄ promiserat ip̄e deus in scripturis sanctis de filio suo q̄ factus est ei ex semine Dauid secundum carnem qui p̄ædestinatus est filius. Memento etiam Iohannis clamātis: In principio erat verbū, & verbum erat apud deum, sicut etiā est, & deus erat verbum, quodq̄ caro factum est homine assumpto, & quod deum nemo vidit vnquā. Hæc tibi scripsi, vnā cum p̄æsenti sy nodo conueniēs te coram deo & sanctis angelis vt ea doceas, ea nobiscum sentias, vt illibata fides nostra permaneat in gloriam Dei.

¶ Copia epistolæ missæ Zenoni Imperatori à Felice Romano pontifice, in qua significat depositionem Petri episcopi Antiocheni eo quod in trisagio apposuerat, qui crucifixus es pro nobis.

GLoriosissimo ac serenissimo filio Zenoni Augusto Felix epus in dño salutē. Conuenit tuæ clementiæ regi ordinem nuntiare gestarū pro tranquillitate Imperij serenitatis tuæ, & oro suscipias precem meā, ac si ip̄e p̄æsens essem benignis auribus tuis vt Christianissimus Imperator, & nequaquā arbitret pietas tua illum puro nos corde diligere, quicunq̄ te pacem cum deo habere non vult. Quoniam vero fideli mente credidisti, non ambigis, & temporalis solij potestatem, & æternæ vitæ retributionem superno ex momento pendere, per nostram etiā paruitatem dignare suscipere venerabilem ac diuinā beatissimi Petri confessionem, Apostolorum scilicet principis, cui & regni clauēs à saluatore traditæ sunt, q̄ etiā p̄æparabit Christianissimo Imperio v̄so locum in cœlo cum sanctis angelis, quiq̄ immutabilem, & immaculatā fidem in dominum nostrum Iesum Christum dei filium vnigenitum primus exponens, à saluatore ip̄o beatus est dictus. Nam cum ip̄e dixisset ad dominum Tu es Ch̄sus filius dei viuū, ab ip̄o audire meruit: Beatus es Symon Bar Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus q̄ in cœlis est, & sup̄ ista confessione ædificabo ecclesiā meā, & portæ inferi non p̄ualebunt aduersus eā. Cum ergo saluator dixerit, q̄ portæ inferi nō p̄ualebunt aduersus ipsius ecclesiā, vt ab ea ipsius denominationē tollāt, quæ dicit Ch̄sus Iesus, & dei oip̄otētis filius, Petrus primogenitus, & diaboli filius & sanctæ Antiochenæ ecclesiæ indignissime se ingressit, sanctaq̄ sedē p̄otificatus Ignatij martyris polluit, q̄ Petri dextra ep̄s ordinatus est, Eustachijq̄ confessoris ac presidentis. cccxviii. patrū q̄ in Nicæa conuenerunt, ausus est dicere, nō oportere Ch̄m etiā dei filiū nominare sc̄dm̄ diuinā saluatoris sanctionē, & traditionē diuinarū scripturarū, patrumq̄ expositionē, sed vnum de trinitate passionē pro nobis p̄tulisse in substantia deitatis iuxta Arriū, & Apollinaris Eunomijq̄ blasphemiam, volēs hac voce euacua re salutarē dñi incarnationē, sc̄dm̄ quā Ch̄sus & passionē subiit. Dicit aut̄ & vnus ex nobis, vt q̄ Abraham semē apprehendit. Augere quoq̄ deorū pluralitatē nitit. Quippe sensus eius tres introducit deos, vnū mortuū, & duos viuentes. Soluit etiā consubstantialis nomē, sacrasq̄ abijcit synodos Nicænā, Constātinopolitanā, & Calcedo. sanctā quoq̄ Mariā virginē nequaquā admittere deprehendit. Si enī non ex ea incarnatū verbū homo factū est, quæ necessitas virginis, & quare ad eā dixisset Gabriel. Qd̄ ex te nasceat, sanctū, vocabit filius dei, & dabit illi dñs deus sedē Dauid p̄ris eius. Post hæc at̄ oīa impia, & blasphemiam sua p̄sumpta & deprauationē trisagiæ deprecatoris, cū illis addere noluit q̄ crucifixus est pro nobis, multa incōueniētia effecit. Multūq̄ à nobis & in Ch̄so fratribus n̄ris, q̄ in oriente sunt, & à venerabili Achatio vr̄æ regalis, & deo amatē ciuitatis archiepo admonitus cōverti noluit. Quapropter nūc sancta dei ecclesia matris te vocibus, vtpote ad excellētē ipsius filiū, alloq̄ nō cessat. O Ch̄so amate ip̄erator meæ venerabilitatis vinculū, in q̄ multitudines fidelium circūstringunt, dissolui nō pmittas. Dñi aut̄ Ch̄i & vnigeniti filij dei laudationē trāsgredi nō pmittas, q̄ & vestrā ciuitatē periclitantē saluauit, sed tāq̄ angelorū traditionē idēprauatā cōserua, Petrū Arriane sup̄stītōis sequacē, ab ecclīa Antiochena expelle, q̄ ex cā Petrus scindit vestē meā desup̄ cōtextā, deus & p̄r mādauit principī Ap̄lorū, qd̄ vocaret filium eius, vnigenitus filius in cōfessione primi ap̄stolorū fundauit me, sc̄tūs sp̄s q̄ tidie testat̄ mihi, dicēs, nō iudicas. Si aut̄ aliqd̄ nisi Iesum Ch̄m, & hunc crucifixū inimici, increduli infidiatores, q̄ extra vitē sunt, & q̄ vnigenitū filiū dei mactauerunt, lapidauerūt, & ligno crucis affixerūt, vestē suā nō diuiserūt, & Petrus fidei meæ vestē dirupit. Portæ inferi nō p̄ualuerunt aduersus me, & Petrus tentat muros meos demoliri. Ego p̄ssime imperator, te de im-

Quinta synodus Constantinopolitana.

de Imperio expulsum rursus introduxi, & malignos ac inobedientes meis diuinis dogmatibus dedi pro sepultura tua, viāq; potentia aperui ante te, inimicos tuos percussī vnā cum iniquo eorum dogmate, antiquā potentia exquisiui tibi à deo in altis regnante, ex quo & regnare sumpsi. Respice ad p̄decessorem tuum piissimū Imperatorem Martianū, & illius fidē libenter amplectere, hæreticā tyrannidē Petri q̄ citissime eradica, Valentini, & Euticis discipulum expelle à ciuitate simul & Ecclesiastico regimine, & à hierarchica dignitate deiectū esse sancito. Conspecte sanctissime fili, & Imperator inuictissime, qualis in Calcedoneñi, synodo indubitabilis defensio facta fuit, & qbus expugnauit Eschinū, & diuulgationes hæreticæ doctrinæ Petri expeditas. Hæc legat sancta dei ap̄lica & catholica ecclia, vt ab ipsa propter p̄dictas causas depositū ad cōionē nō suscipias, sed p̄ diuinos apices vr̄æ serenitatis ab Antiochiæ cōfinio propellite, pro ip̄o aut cōstituite viꝝ opibus sacerdotiū ornantē, custodemq; diligentē sanctæ Calcedoneñi, synodi, & eorū quæ in ea firmata sunt. Omnipotēs deus custodiat vr̄am potentia in pace semp.

¶ Hæc continentur in presenti libro contra Seuerum Zoaram Petrum, & Anthymū facta à Mina patriarcha Constantinopolitano inter quæ habentur.

Libellus Episcoporum de secunda Syria ad Iustinianum Imperatorem, Libellus monachorum, monasteriorum quæ ibidem, & quæ in Hierosolymis, & in heremo, & in secunda Syria, & in monte Synai, & in tribus palæstinis erant ad eundem.

¶ Libellus eorundem ad ibidem congregatam synodum.

¶ Epistola Hormisdæ papæ ad Epiphaniū archiepiscopum Constantinopolitanum.

¶ Supplicatio clericorum & monachorū Antiochiæ ad Iohannem archiepiscopum Constantinopolitanum, & ibi congregatam synodum.

¶ Relatio ad Iohannem archiepiscopum à congregata synodo.

¶ Libellus abbatum Constantinopolita, ad congregatam synodum, cui & aliquando annexi sunt, & quomodo quatuor synodi in Ecclesia prædicatæ fuere.

¶ Epistola Iohannis patriarchæ, ad Iohannem Hierosolymorum.

¶ Alia epistola eiusdem patriarchæ ad Epiphaniū Episcopum Tyri.

¶ Epistola Hormisdæ papæ, ad clericos secundæ Syriæ, & Archimandritas, & reliquos orthodoxos, in proprio aliquando climate orientis.

¶ Rescriptū Iohānis Hierosolymorū ep̄i, & suffraganeorū suorū, ad Iohānē Cōstātinopolitanū

¶ Ep̄la Epiphaniū ep̄i Tyri, & ep̄orū sibi subditorū, ad congregatā in Cōstātinopoli synodū & exclamatio fidelium multitudinis Tyri, & anathematizatio Seueri & eius doctrinæ.

¶ Epistola episcoporum de secunda Syria, ad Iohannem patriarcham & synodum.

¶ Actio formata à præfule prouinciæ contra Petrum Apamiarum.

¶ Alia actio ab eodem.

¶ Libelli dati à monachis Apamiæ ep̄is sc̄dæ Syriæ contra Seuerum, & Petrum Apamiarum.

¶ Sententia ab illis qui de Italia huc venerunt contra Seuerum & Petrum.

¶ Sententia Epiphaniū patriarchæ Constantinopolitani, & ibidem congregatæ synodi contra Seuerum, & Petrum.

¶ Sententia Minæ patriarchæ contra Seuerum, & Petrum, & Zoaram.

In sc̄do lib. cōtinent: q̄ facta sunt cōtra Anthymū.

¶ Diuina ordinatio, & constitutio Iustiniani Imperatoris contra Anthymum, Seuerū, Petrum, & Zoaram, ad Petrum archiepiscopum Hierosolymortum.

B **E**ST A in Hierosolymis à Petro archiep̄o contra Anthymū, in qbus inserunt, & ea quæ in Constantinopoli à Mina patriarcha contra eundem facta sunt in quatuor actōibus, qbus insertis, & ipse Petrus Hierosolymorū sniam cōtra ip̄m protulit. In his aut & qdā cōtra Seuerū, & ipsius conscripta inueniuntur.

C ¶ Sciendū q̄ primo actū fuit à Mina patriarcha cōtra Anthymū, postea insertio facta fuit eorū, quæ à Petro Hierosolymorū gesta fuere. Vltima qdē actio est de his, quæ cōtra Anthymū à Mina patriarcha facta fuerūt, vbi & snia lecta fuit, die, xxi. mensis Maij indictiōe, xiiij. Postea quarta mensis Iunij eadē indictiōe actū est cōtra Seuerū, Petrum & Zoarā ab ip̄o Mina, & p̄ producta probatū est q̄ & olim, & p̄olim anathematizati fuerunt. Cōstitutio aut fuit, viij. idus Augustas, indictiōe, xiiij. Quæ aut Hierosolymis in intimatiōe cōtra Anthymū facta fuerūt, sancita sunt, xiiij. Kalē. Octobrias, indictiōe, xv. Prima ergo est snia quæ in Cōstātinopoli cōtra Anthymū lata est. Sc̄da aut snia in Constantinopoli fuit contra Seuerū, & Petrū, & Zoarā. Tertia est constitutio ordinaria. Quarta aut actio in Hierosolymis, & hæc omnia prædicta in quatuor mensibus facta & sancita fuerunt.

D ¶ Post cōsulatū clarissimi Flauij Belisarij primas no, Iunias, idict, xiiij, in deo amata, & regia vrbe Cō

vrbe Cōstan. p̄fideō aut sanctissimo & beatissimo dño n̄ro Icomenico archiepo, & p̄iarcha Mina in atrio ditico venerāde domus sanctæ & glorioſæ dñę n̄ræ matris dei, & sp̄ virginis Marię p̄pe sanctissimā magnā ecclesiā existētis. Et à dextera qd̄e p̄te cōfideō illi coauditorib⁹ iuxta piū iussū Christi amati, & deo custoditi Iustiniani imperatoris excellentissimis & sanctissimis, ac deo amatissimis ep̄is Sabino Canusie Epiphano Eclaurū, Asterio Salertinoꝝ, Leonatino Nolanoz, Rustico Sessulanorū, Theophane diacono Ro. Pelago diacono Ro. oibus qd̄e ex italica regiōe ab apl̄ca sede nup̄ missis. Postea at̄ cōfentiētibus Agapito papę antiquę Romę huc adueniētī Petro metropolis Iustinianę ciuitatis sc̄dæ puicię cappadocię Iohāne Sophori metropolis, Thalasio metropolis Scrititi, Magnaberrias metropolis Iohāne Gabalorū, Christophoro porpheriois, puicię phenicie paralie, dato cricchio, Etherio mariamine, Alexādro barculorū, Dōno maximianę ciuitatis sc̄dę palestinaę, Andrea panij, Epytichano germe, puin. elef p̄oti, Theodoro gordi, eusebio canaroz, puicię psamenie, Dñico theodosie ciui, puicię phrygię pathacianę, Iohā. traianę ciui, puicię phrigię salutarie, Dñico sophianę ciui, armenię prię cassilatę belabtinę, Exleua at̄ p̄te epafio, ephesine metropo, Cōstan. hiraclię metropolis, Eusebio met. Iuzicia, Thalasio me. nicomēdie, Theogene met. synadorū, Bacho at̄iocheno metro. pissidie, Hylario met. p̄gie, Beosporio met. nouæ cesarię p̄ote polemiati, Paulo met. tyānoz, Acatio me. pissinūti, Epictico claudię ciuitatis met. onoriade, Hidisco met. cię, Archelao corichorum Iohāne Zoororū, Anastasio iotube, Dometiano zichie, Pelagio parnasso Habraamio thracię, Alexādro colonię Paulo st̄ctorij, Andrea peltorū, Theodoro merij, Iohāne cesarię bi thynię, Eustachio tibrice ciuitatis, Celōtio helene ciuitatis, assistētibus illi & coaudiētibus Theophane & pelagio deo amatissimis diaconibus apl̄cę sedis, & Petro, & Mina deo amatissimis notarijs, & q̄busdā venerabilibus subdiaconis, p̄curatoribus reliq̄z clericoz eiusdē sedis apl̄cę, q̄ & cōfentiētes ibidē fuerūt Agapito sanctę memorię papę at̄iquę Romę, & magno p̄b̄o, & Hiraclio diaconibus, & abasiatoribus Effremij sanctissimi p̄iarchę i diua ciuitate sc̄tissime ecclēsię Sabino diacono sanctę resurrectōis dñi n̄ri Ch̄ri dei tenēte abasiatā sanctissimi Petri p̄iarchę hierosolymoz, Stephano diacono & abasiatore foterichi sc̄tissimi ep̄i metropolis corinthij, P̄nte at̄ & venerabili clero cesarię met. cappadocię prime Gaiano p̄b̄o, & abasiatore elpiclij sc̄tissimi ep̄i, ancire metropolis galacie prime Dionisio & calinicho diaconibus & abasiatoribus Focij sc̄tissimi ep̄i me. corinthij. P̄nte at̄ & venerabili clero regię vr̄bis eufemius deo amatissimus diaconus & primicerius notarioꝝ dixit. Venerabiles monachi regię vr̄bis & qdā ex ciuib⁹ suis, & hierosolymitanis surgētēs, supplicatōes dederūt pijsimo, & serenissimo impatori n̄ro, & libellus vestrę beatitudini. Iuxta igit̄ piū iussū deo custoditi ipatoris n̄ri cōueniēte sc̄tā vr̄a synodo steterūt añ p̄clarū secretū vr̄m Theodoro circūspecto referēdario talia à serenissimo dño n̄ro ad vos st̄ate abstulimus oblatas ab ip̄is supplicatōes, & expectētibus introitū submissimus ad assistētē. Sc̄tissimus archieps dixit, intrēt & Theodorus circūspectus referēdarius pijsimi ipatoris n̄ri, & venerabiles monachi, & intrarūt Theodorusq̄ circūspectus referēdarius deo custoditi dñi nostri tribunus, & notarius, & marianus deo amatissimis p̄b̄i, & prior domus dalmacij sc̄tę memorię, & p̄iceps, & q̄ cū ip̄o erāt venerabiles presbyteri, & abbates, & monachi, q̄ & se subscripserūt libello ab ip̄is oblato sc̄tissimo & bt̄issimo dño nostro archiepo Icomenico & patriarchę Minę. Qui sanctissimus archieps dixit, dicat sc̄dm primū ordinē Theodorus circūspectus cās, p̄ q̄ ad nos venit. Theodorus circūspectus tribunus notarius & referēdarius pijsimi dñi nostri dixit. Deo amatissimi ep̄i sc̄dæ syrię puicię relationē fecerūt de q̄busdā ecclesiasticis capitulis pijsimo & diuinissimo dño nostro, & nō solū ip̄i, sed & venerabiles abbates euagoz monasterioꝝ regię vr̄bis huius, & qdā ex oriētali administratōe & venerabiles monachi hierosolymę dederūt serenissimo dño nostro, & nō solū ip̄i, sed & ven̄, abbates euagoz monaste, supplicatōes, & statuit impiū suū ip̄as p̄ me tradi vestrę bt̄itudini & sanctissimis viris antiquę Romę, ac reliq̄ p̄clare synodo cōgregate, adducere q̄ ad vos ip̄os ven̄, viros, q̄ supplicatōes dederūt, vt̄ in his interpellātes, vos ip̄os finē imponatis. Sanctissimus archieps dixit, legant̄ p̄ducta à circūspecto Theodoro, accipiēs q̄ venerabilis Diodorus diaconus notarius duas supplicatōes alterā qd̄em ex parte ep̄iscoporum, alterā vero ex parte monachorum legit.

¶ Libellus epistolarum imperatori Iustiniano.

Pijsimo & serenissimo totius orbis post deū dño Elauio Iustiniano Christo amato, & semp̄ Augusto impatori à Paulo ep̄o Apamię sc̄dæ puicię Syrioz. Magnificauit etiā & nūc dñs facere nobiscum, facti sumus lætati sc̄dm q̄ scriptum est, pijsime & Christo amatissime impator, Iuste em̄ iusta sectantes & vera & orthodoxa dogmata sc̄tōꝝ patrū quotidie scrutantes, & tenētes, p̄dicatis aperte oibus orthodoxis populis, Christū deū nostrū omniū imperatōrē, & caput sanctę ecclesię suę, quā proprio sanguine acquisiuit, redimens nos à morte, quā nobis superinduxit diabolus superbus, p̄ malignos suppositos sibi.

Bb Et vere

Quinta synodus Constantinopolitana.

Et vere cognouimus, q̄ magnificauit dñs sacrū & iustū imperiū vestrū, & om̄es vestros aduer-
santes vestræ potētis supposuit, q̄m̄ sanctā & immaculatā fidē defendētes purū fermentū, hoc
est recta dogmata, sicut incensum offertis suæ bonitati. Paleas aut̄ igne inextinguibili cōburitis
Dicitis itaq; hæreticos, q̄ nō suscipiūt sanctas q̄tuor synodos, tanq̄ vnā vere diffinitionem fidei
primā videlicet. cccxviiij. & aliā. cl. patrū, ephesināq; primā, & sanctā vniuersalē synodū Calce-
don. Cū q̄bus & venerabilē epistolā sancti Leonis papæ āplectimur vere colūnam orthodoxæ
fidei existentē. Qui sancti patres nri, oēm hæreticū errorē, & opinionē prauā destruentes, lōge
à sanctis dei ecclesiis fecerūt, vosq; docuerūt filiū dei ex patre qdē fuisse sine tpe, atq; esse ipsi cō-
substantialē scđm deitatē, & sp̄m̄ sanctū patri, & ipsi filio coadorandū, & cōglorificādū, & vnā
esse patris & filij: ac sp̄s sancti substantiā, & deitatē, & in tribus ipostafim p̄sonis, nouissimis at̄
diebus ipsū æternū filiū dei, & dñm nostrū incarnatū esse, & hominē factū, natūq; ex sp̄i san-
cto, ex Maria vere dei genitrice, & semp virgine, & esse nobis cōsubstantialē, ip̄m̄q; esse p̄fectū
in deitate, & p̄fectū in humanitate, duarū naturarū proprietates minime abijciēs, sed in vtraq;
natura cognitus in vna p̄sona, & vna ipostafi incōfufibilibiter, icōuertibilibiter, & indiuisibilibiter,
vt inde Nestorij & Euticis prophana, & deo odibilia dogmata potēter eijciant, & zizania radi-
citus extirpent, q̄ orthodoxis ecclesiis inseminarūt. Vnde nos qdem insensati, & hominis idolo-
latræ Nestorij diuisionē aufugiētes cōfitemur qd̄ ille negauit sanctā intemeratā, & semp virgi-
nem matrē almā, & dei nostri Iesu Christi *θεοτοκος* dei genitricē, Euticis aut̄ deliri & insipientis
pphanū & fatuū dogma anathematizātes p̄cinitus, & expellētes differētē naturarū recognos-
cimus, & cōfitemur duas naturas post vnionē in vna ipostafi, in vno Ch̄so deo nostro. Et nō fi-
cut fatui Euticianistæ, cū ipsoꝝ doctore Eutice, & Dioscoro ipsū suscipiēte nō recte añ vnio-
nē duas naturas dicimus, vnā vero post vnionē. Nam hoc est negare p̄cinitus dei, & saluatoris
nostri dispensationē, & incōuertibilē incarnationē, quā p̄pter nostrā salutē accepit. Qui em̄ p̄-
dicta blasphemāt fatui sunt, & alieni à cōfessione, quā p̄ceps ap̄loꝝ Petrus cōfessus ē dicēs. Tu
es Chr̄s filius dei viui. Nos autē q̄ p̄ v̄o pio impio rogamus, & puri fontis latices orthodoxiæ
p̄cipiamus, ac orthodoxis populis tradimus hāc fidē vestrā serenitatē coronantē cōspiciētes ac
exuperantē oēm inimicū, & rebellē p̄ij impij v̄ri, rogamus auerti curuū in corde, & q̄ nō ex ro-
ta, & pura mēte suscipit recta, & irēphensibilia dogmata p̄dictoꝝ sanctoꝝ patrū, sed i hipocrisi
qdē fictus suscipit sanctas q̄tuor synodos, & gloriosam epistolā sancti Leonis papæ, vt à p̄sonis
fidelis iudicet, opibus aut̄ negat, & nō cōfiteat bonā & orthodoxā fidē ipsoꝝ, pp̄rias voces illas
p̄qs Euticē insipientē de ecclesia abscinde, & hūc expelle de vestra pia politia. Dicimus aut̄ An-
thimū, Seuerū, & Petrū anathematizatos, & nūc auertimus, & alienos ha-
bemus ab orthodoxa cōione hereticos existētes, & gaudētes sup diuisione sanctarū dei ecclesiæ
eū q̄bus prædictū Dioscorū, q̄ nō recte (sicut dictum est) suscipit, Euticē infamē abijcimus, &
anathematizamus. Sic em̄ tenētes & sapiētes de his ip̄sis p̄ mediocrē ep̄lam notificauimus sc̄tē
memoriæ archieps̄o antiquæ Romæ Agapito papæ, p̄ omniū ecclesiæ bñficio, & vestræ religio-
sæ rei publicæ supstātis, ac vestra vestigia pia digna faciēti, & vt existimamus morte p̄uentus: &
à Christo deo nostro vocatus ipsam nō accepit, trāstulit em̄ ip̄m dñs vt plenitudinē directionis
v̄ræ custodiret serenitati, Vos at̄ dñs gloriæ custodiet pios, & zelotas, & custodes orthodoxæ
fidei, quā tradiderūt nobis p̄dicti sc̄ti p̄res nostri toti orbi, & sc̄tissimis ecclesiis suis, i pace & læ-
titia & victoria, cōtra aduersarios puidētes, & gubernātes cōmissū vobis ab ip̄ius bonitate ip̄iū

SVBSCRIPTIONES.

Paulus m̄. diuina ep̄s *Βραχίνας* v̄re ciuitatis, orator *Ρομνος* m̄. diuina ep̄s. vestre *Ροφανίε*, orator p̄ij v̄re
v̄ri p̄ij & deo custodiri imperij supplicanti
Seuerin⁹ m̄. diuina ep̄s *Ζιρθυσε* vestre, orator p̄ij ve/ *Δομνίκος* m̄. diuina ep̄s. vestre *Σελευκοβελί*, orator
v̄stri, et deo custodiri imperij sup.
Theodorus m̄. diuina ep̄s *Βαλανεαζ* vestre, orator *Σεργίος* m̄. diuina ep̄s. vestre ciuitatis *Επιφανίε*,
p̄ij vestri, et deo custodiri imperij sup. orator p̄ij vestri, et deo custodiri imperij supplicanti
Stephanus m̄. diuina ep̄s vestre *Λαρίσε*, orator p̄ij ve

¶ Libellus monasterioꝝ.

DEo amantissimo regi, & p̄ssimo Iustiniano imperatori Augusto supplicatio ac de-
precatio à Mariano miseratōe diuina pb̄fo & abbate domus & monasterij Dalmacij
beatissimi, & priore venerabilū monasterioꝝ ciuitatis, & abbatū ipsoꝝ monasterio-
rum, & eoꝝ q̄ in ipsa aduenerunt ab hæremo hierosolymoꝝ abbatū, & monachoꝝ,
& illoꝝ de secūda Syria, & sancti mōtes Synai, & triū palestinaꝝ. Cor vestræ pietatis in manu
dei & vbicūq; nā ipse voluerit inclinari cōspicientes, & p̄pter hoc rebus cōtinentibus vestram
optimā politia præferens sanctā ecclesiæ pacem, & fidelium populorū quietē merito ingetare
audemus vestrū deo custoditū imperiū pro his q̄ cōiter vniuersis conferūt christianis. Signifi-
camus itaq; sicut cū introitum ante hos proximos dies assecuti fuimus apud vestram pietatem,
Supplica-

Supplicauimus vestris pijs vestigijs libellū à nobis oblatū sc̄issimo & beatiss̄o patriarchæ Minæ suscipi, & canonice agi, Cūq̄ igit̄ pro ipsius supplicemur, sanciat̄ v̄ra deo custodita serenitas p̄ vest̄z piū iustum mittere ad p̄dictū beatissimū v̄z, p̄dictū libellū factū cōtra deuastates sanctā dei ecclesiā, videlicet Seueḡ & Pet̄z impios, & q̄ filia his sapiūt ab Eutice & Dioscōro à Cefalis hæreticis seductos, q̄z vnus est q̄ maxie cōturbauit, quo in ipso fuit, sanctā dei ecclesiā, Zoara qdā Syrus irrationabilis plenus om̄i ifantiā, & furia, & q̄ nihil aliud ab istis didicit q̄ anathematizare sc̄tōs p̄fes v̄fos, & ipsi cōicātes, & decipere veniētes ad ip̄m, ac recōgregare, ac rebaptizare sic supplicauimus suscipi, & q̄ in ipso insita sunt canonicē finē accipe. Cōueniētibus ad idip̄m p̄dicto patriarcha Minā, & sc̄issimis ac deo amātiſsi. Ro. & sc̄tā synodo q̄ i ipsa regia vrbe cōgregata ē. Nā hoc assequētes magis & deuotius supplicatōes mitemus ad clemētissimū deū pro vr̄a pietate, vt & donet nobis sup̄ lōgitudinē annoz̄ vest̄z piū nomē, & rē atq̄ vest̄z ip̄eritū custoditū à pace dei q̄ oēm exuperat intellectum, & ipsam donās vbiq̄ sc̄tis dei ecclesiis, & de medio tollat oēm nō cōmunicantē ipsis, & apostolicæ sedi.

SVBSCRIPTIONES.

Varianus m̄se. diuina p̄bz, & archimandrita monasterij sancti Dalmatij, & p̄z venerabilium monasterioz̄ huius, regie vr̄bis, subscripsi & supplicauit.
Agapit̄ mia dei p̄bz, & archimad. monast. di. dep̄cat̄ sub Agapius dei misc̄dia p̄bz, & archimandrita monaste. diuie memorie Thalassij supplicauit & subscripsi.
Alexāder di. misc̄dia p̄bz, & archimandrita monasterij sancti Abzaniij subscripsi & deprecatus fuit.
Eleuterius dei mi. p̄bz, & p̄z monast. sc̄i martiris Dñici subscribens deprecatus sum.
Theodor̄ dei mia p̄bz, & p̄z monast. Job sub. supplicauit
Dioscor̄ dei mi p̄bz, & p̄z eoz̄ q̄ st̄ i Olibrio sub. dep̄z.
Paulus mi. di. p̄bz, & p̄z Romanoz̄. p̄e Proim̄ sub. dep̄z
Lucian̄ di. mi. p̄bz, & p̄z monaste. Romanoz̄ sup. & sub.
Cosma dei mi. p̄bz, & p̄z sc̄i Prodiomi & Johānis bap. cert̄ic̄tis inter illa istudij subscripsi deprecatus.
Johānes di. mi. p̄bz, & p̄z mon. s. apli Thome sup. & sub
Johānes dei miseratōe p̄bz, & p̄z monasterij venerabilis s. Michaelis arch̄a. subscripsi & supplicauit.
Demetrius dei mi. p̄bz, & p̄z mon. illoz̄ Eufemij sub. & sup.
Theodor̄ dei miseratōe p̄bz, & p̄z monasterij illoz̄ de Trifone subscripsi & supplicauit
Focas dei mi. p̄bz, & p̄z monast. Jona sub. & supplicauit
Stephanus dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Promoti sub. & supp.
Dadas dei mi. p̄bz, & p̄z monast. Laune sub. & supplica
Alexāder dei mi. p̄bz, & p̄z monast. Calami sup. & sub. sc̄.
Stephanus mi. dei p̄bz, & p̄z monast. Cōsta sub. & supp
Semeiadus dei mia p̄bz, & p̄z monast. Dñici sub. & sup
Dñicus dei mia p̄bz, & p̄z mon. Syrtioz̄ sub. & supplicauit
Acticus dei mia p̄bz, & p̄z mon. Eueratadoz̄ sub. & supp
Syrion dei mi. p̄bz, & p̄z Egyptioz̄ supplicauit & subscripsi.
Theodor̄ dei mia p̄bz, & p̄z mona. Daniij sub. & sup.
Thīmotheus dei mi. p̄bz, & p̄z mona. Ast̄erij sub. & supp
Cosmus dei miseratōe p̄bz, & p̄z monasterij sc̄i Maximij subscripsi & supplicauit
Varcus dei miseratōe p̄bz, & p̄z monasterij Theodor̄ dei Esteproz̄is subscripsi & supplicauit
Andreas dei mi. p̄bz, & p̄z monast. Bessoz̄ sub. & supplica.
Dionysius dei mi. p̄bz, & p̄z mon. s. Warei sup. & sub. sc̄.
Stratonicus dei mia p̄bz, & p̄z prior monasterij sc̄i Domecij subscripsi & supplicauit
Johānes dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Isaacij supplicauit & sub.
Coilus dei mi. p̄bz, & p̄z monasterij Theodoti sub. & sup
Dñicus mi. dei p̄bz, & p̄z monasterij sc̄i Georgij Xero/ cerco supplicauit et subscripsi
Vartimus dei mi. p̄bz, & p̄z monasterij Paulini sc̄i sub
Paulus miseratōe diuina p̄bz, & p̄z monasterij sc̄i Zenobij supplicauit & subscripsi
Stephanus dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Olympij sub. & supp.
Jacobus dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Abibij supplicauit & sub.
Petrus dei mia p̄bz, & p̄z monasterij cognominati in Hierusalem supplicauit & subscripsi
Paulus dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Samuelis iuxta Scythē supplicauit & sub per Toricum diaconum
Johānes dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Theodozi i petra sc̄i sub.
Eleuterius dei mi. p̄bz, & p̄z mon. Reonis sup. & sub. sc̄.

Vodestus dei mia p̄bz, & p̄z mon. inelyri Lycaonis sup. & sub. p̄ manus Flauiani p̄bz, & Deuterarij.
Georgius dei mi. p̄bz, & p̄z monasterij Lyri sc̄i sub.
Anthonius dei mia p̄bz, & p̄z monasterij sancti patris nostri Eusebij supplicauit & subscripsi
Trifou mi. dei p̄bz, & p̄z mon. Samuelij sup. & sub.
Theoricus dei mi. p̄bz, & p̄z mon. sc̄e & gloriose dei genitricis sp̄ virginis Marie supplicauit & subscripsi.
Venon dei mia p̄bz, & p̄z monasterij sc̄i in bono agro sc̄i Prodroimij & Johā. bap. supplicauit & sub.
Paulus dei mi. p̄bz, & p̄z monasterij sc̄e mar̄ tyris Hermione sc̄i prope Elebichum supplicauit et sub. per manum Martini lectoz̄arij
Silas dei mi. p̄bz, et p̄z monasterij Zlie sup. et sub.
Johannes dei mi. p̄bz, et p̄z monasterij Wasric. prope Betiā Lufernam supplicauit et subscripsi.
Basilius dei mi. p̄bz, et p̄z monasterij sc̄i Symeonis vocati Lyracona deprecatus subscripsi.
Theodor̄ dei miseratōe p̄bz, et p̄z monasterij Amedei gratia fundari supplicauit et subscripsi.
Sabylas dei mia p̄bz, et p̄z prior monasterij sans cre memorie Danielis in stilo, et sancti Johannis apostoli Andree supplicauit et sub.
Polychionius dei mi. presbyter, et archimandrita monasterij s. Michaelis arch̄a in Etbrio p̄ Anastasium monachum supplicauit et sub.
Anastasiū dei mi. p̄bz, et archimandrita monasterij Romanoz̄ in Petrio sub. et supplicauit
Andreas dei mi. p̄bz, et p̄z prior monasterij Romanoz̄ rum sub. et supplicauit
Epidius mi. dei p̄bz, et p̄z monast. Bassiani s. et s.
Cosmus dei mi. p̄bz, et p̄z mon. Lycaonoz̄ s. et s.
Policromius dei mi. p̄bz, et archimandrita monasterij Criticorum s. et s.
Joseph p̄z s. et gloriose semp̄ virginis Marie dei genitricis in Litrostrato supplicauit et sub per manum Stephani presbyteri et secundarij mei
Rodon dei mi. p̄bz et archimandrita monast. Theodori supplicauit et s.
Coricus mi. diuina p̄bz, et archimandrita s. Andree prope Saturnam portam s. et s
Vartyrus mi. diuina p̄bz et archimandrita monasterij Gualonis s. Johānis baptiste s. et s
Johannes dei mi. p̄bz, et archimandrita monasterij prope Agogum s. et s.
Hysichius dei mi. presbyter, & archimandrita monasterij beati Theodosij faciens sermonē pro omni heremo que sub sancta ciuitate est s. et s
Domucianus mi. diuina presbyter et archimandrita beati Vartirij faciens sermones pro omni heremo sub ciuitate sancta s. et s
Casianus mi. diuina p̄bz, lauras mon. bti Sabba faciens sermonē oī heremo sub ciuitate sancta s. et s
Dñicus mi. diuina p̄bz, & arch. lauras rurrū facies sermonē pro oibus q̄ in Jordana st̄ s. et s
Nestabus mi. diuina p̄bz, & arch. lauras bti Felcimini facies sermonē p̄ heremo q̄ sub s. ciuitate est s. et s

Quinta synodus Constantinopolitana.

Ferētus dei mi. pres. nouae laure facies sermonē pro
 haeremo quae sub sancta ciuitate ē sup. & sup.
Traianus dei mi. pres. purgator de Jordana, & pro oibz
 ibidem monachis sup. & sub
Leontius dei mi. monachus facies fmonem pro his q̄ in
 haeremo sanctorū patrū sunt s. & s.
Theodorus mi. diuina diaconus, & monachus nouae lau
 re, & p oibz monachis haeremi hierosolimoz s. et s.
Dnic mi. diuina diaconus et monachus eiusde noue lau
 re, & p oibz monachis haeremi hierosolimoz de pcat^o s.
Polyeuctus dei mi. diacon^o, & monach^o mon. beati theo
 dosij, et pro oibz monachis haeremi s. & s.
Anastafius dei mi. diaconus monachus beati Martiri, &
 p oibus monachis de haeremo s & s.
Ricon dei mi. diaconus, et monach^o beati theodosij, et pro
 oibz monachis haeremi hierosolimozum s et s.
Damas dei mi. monachus beati Martiri, et p oibz mo
 nachis haeremi hierosolimozum s et s.
Iulianus dei mi. monachus mon. beati theodosij, et pro
 oibz monachis haeremi hierosolimoz s et s.
Johānes dei mi. monachus mon. beati Martiri, & p omni
 bus monachis haeremi hierosolimozū s et s.
Sabbatius di mi. monachus Laure beati Sabbe, et p
 oibz monachis haeremi hierosolimoz s et s.
Martirius di mi. monachus noue laure, et pro omnibus
 haeremi hierosolimozum s et s.
Basilius dei mi. monachus Jordani, et p omnibz mona
 chis in Jordana s et s.
Theodorus dei mi. monachus Laure beati Firmini, et p
 oibus monachis de haeremo. s et s.
Theonas dei mi. pres. et abasator mōtis sancti Sinai
 et Eremi raithe, et sancte ecclesie Pharan, faciens
 fmones pro oibz monachis exultētibz in predictis fo
 litarijs locis s et s.
Johānes dei mi. pres. & monachus Laure amioz cas
 petris, et pro omnibus qui in campestris sunt. s et s.
Johānes dei mi. presbyter, et monachus Laure am
 nicorum campestris, et pro omnibus qui in capestris
 sunt s et s.
Theodorus di mi. diacon^o, & monachus mon. beati Ser
 gij i capo, et p oibz q̄ in eo sunt monachis et s.
Cosma di mi. monach^o, et p oibz mo. de pma palestina
Stratigius dei mi. diaconus et monachus et p omnibz
 monachis secunde palestine s et s.
Selamīnes dei mi. presbiter, et pro omnibus archimā
 dritis tertie Palestine s et s.
Ilias dei mi. diaconus, et monach^o, et p oibz q̄ in Aus
 gustopolim sunt monachis s et s.
Arlastafius mi. diuina diaconus, et monachus, et pro
 omnibus monachis interpres tertie Palestine s et s.
Fortin^o di mi. monach^o beati Stephani in maoya iauis
 na pma palestine, et p oibz monachis q̄ i ea sūt s et s.
Johānes mi. diuina presbiter monachus, et p omni
 bus monachis maiala tertie Palestine s et s.
Paul^o di mi. diacon^o et abasator mon. beati Baronis
 pncipalis venerabilū mon. scēe Sirie facies fmoēs
 p oibz archimāditz, & monachis ipi^o se de syrie s et s.
Sacristius archieps dixit theodorus circūspectus res
 ferēdarius cū adimplerit ea pro quibus aduenit abs
 eat. libelli vero nobz oblatis ab ipis venerabilibz mo
 nachis legantur, diodorus deo venerabilis diaconus
 et notarius accepit, et legit.

Libellus monachorum ad Minam patriarcham.

A Er omnia sanctissimo, & beatissimo dno nro Mine regie vrbs archiepiscopo, & sanctis
 simis episcopis q̄ ex Italoz regie in ipsa cōuenerunt, ac deo amantissimis archidiacon
 nis apostolicæ sedis, ac sanctæ episcopoz sanctissimoz Synodo in Chro amata ciuita
 te congregatę Marianus presbyter, & Archimandrita monasterij Dalmacij, & prim^o
 venerabilū monasterioz Regie vrbs, & Archimandrita predictoz venerabilū monasterio
 rum, & Archimandrite q̄ in ipsa ciuitate cōuenerūt, ac monachi de haeremo q̄ sub Hierosolyma
 est, & de sancta Syria, & sancto mōte Sinai, ac de tribus Palestinis. Cū iudiciū aduersus anthemū
 finē accepit, & sentētia cōtra ipsum a vobis sanctissimis iuste lata sit eo q̄ circa diuinos canones
 peccare deprehensus est, & dogmata ecclesie catholice vsq; in finē cōfiteri abnuuit. Grās agim^o
 deo q̄ per studiū piissimi imperatoris nostri, sacri cetū vestri in vniū cōgregauit, vt mūdaret ec
 clesiam suā, & ipsam sibi in perpetuū adsceret gloriosam, nō habentē maculā, neq; rugā, vel ali
 qd hūoi hæreticoz zizanioz. Et erat qdem nobis per votū proprie promissioni vacātes huic
 solo attendere, & a nemine eoz q̄ exterius circūstunt dilaniari verū, q̄ Demon q̄ bonum odit
 hominū bonis semp inuidens organa propria inueniēs Seuerū scilicet, & Petri per ipsos pacem
 sanctaz dei ecclesiaz perturbare nō cessat. Huius gratia & de ipsis in libellis a nobis sanctissimo
 Papæ Agapito oblatis, & corā vestra beatitudine, in prima Synodo lectis, necnon & supplica
 tione piissimo imperatori nostro data, & vestre sanctitati remissa a sua pietate p Theodorum
 circūspectū referendariū, q̄ & cuiuspiā iussione mandantē sanctæ vfræ Synodo de omnibus con
 tentis in supplicatione cōsiderare pcurrimus partē quandā. Non em̄ possibile est omnia q̄ ab ip
 sis, & q̄ similia istis sapiunt ab Eutice, & Dioscoro Acephalis hæreticis descēdentibus cōtra san
 ctam dei ecclesiam in hac regia vrbe, & alijs ciuitatibus præsumpta sunt, & attentantē discurrere.
 Hi em̄ tanquā parua putātes ea q̄ ab ipsis iam psumpta fuere totū orientē pturbāt, & humano
 sanguine sanctorū, & cæteroz viroz se coinquātes elaborant omnino, & hanc regiā
 hūoi malis inuoluere si pualebūt, quē si cōpendioso sermone recapitulare volētes nescimus qd
 prius vel prius, qd posterior enarrabimus, vel qd vti breue silentio pranseamus, aut qd vti ma
 ius patefaciamus, cū omnia ab ipsis perpetrata cōperta & qualia sint, & vniū alterum non excedat
 Quid ergo dicemus iustoz sanguinē quo manus eoz plene sunt, vel excommunicationes q̄si cō
 tra sanctos ecclesie doctores eoz dira ora protulerūt, & maxime aduersus sanctā Calcedoneñ.
 synodū, & beatū Papā Leonē. Sed & schismata sanctæ ecclesiaz, ac fidelīū populoz scandala,
 sed & imperus q̄s in dei dilectos archimāditas, & in sanctos sacerdotes fecerūt, cōstipante eos
 viroz multitudine, vt excommunicationes aduersus sanctos repeterent. Insuper etiā cōfessiones
 inscriptis cōtinentes anathematizationes aduersus pdictos patres, quasi in necessitate omni ex
 tortione.

torfione immittētes qbusdā, q sub ipsis erāt sacerdotes ab eis afferebāt. Quāquidē alter Theopolitorum, alter vero Apaniā ecclesiā thronū illicitā ac cōtra omnē sacrū canonē subriperunt & cōtaminauerūt, licet neq; in monachos vel clericos canonicā ordinati hāc dignitatē adepti sunt. Verū qd dicemus ad sc̄tōꝝ digitos cōtractos, qbus altaria circundabāt, & ad ipsa veluti ad locū aliqūē intemeratū cōfugiebāt, ppter p̄dictōꝝ homicidia, vnde extracti à viris homicidis violentā morti traditi sunt, & in ipsis locis venerabilibus ab ipsa imanitate, & crudelitate ordinati nō valentes discernere sc̄m locū, pphano, Tacemus & suffocatricis manus ipositiōes ipsoꝝ pphani & falsi sacerdotis, & p mortuo viuente sup ordinādis verba inuocatōis pferentes nō diuinā grā, sed de ventre noua dicentes, ac de terra loquētes. Tacemus & carceres, & vincula, ac aduersus venerabilia monasteria die noctūq; latrocinia infidias ac rapinas in ipsis, ac deuotoꝝ violentas iugulatōes, Tacemus & infidias i vijs cōtra sc̄tōs factas, & ipsoꝝ sanguinis innocentis asp̄sionem cū diuino zelo moti ad septa Mādrani sc̄ti Symeonis iter facerent cōmunis visitatōis grā, ppter p̄sequentes ecclesiā, & p his q mouebant ab istis. Cōgregabāt em̄ multitudinē iniquoꝝ latronū ludæoꝝ, & immittebāt in illos honorabiles viros, Itaq; isti oꝝ inhumani ministri ad statū missi infidiabant p̄dictis sc̄tis viris, dūq; aderāt, ipsi de infidijs surgētes irruebāt repente i eos, & eoꝝ caniciē nō veriti opus gladij in ipos fecerūt circa trecētos Quinquaginta nūero existentes, eoꝝq; mēbra i strata disperunt nō tradentes sepulturā illoꝝ venerabiles reliqas, neq; ipsoꝝ tugurijs parcentes ob cām fidelis populi, inferētēsq; & tunc dirū opus ludæoꝝ. Nec mis; si hmōi immania sacrificia dæmonibus qbus seruibāt, reddebāt, & maxime Seuerus, vtpote q gentile sup̄stitionē nōdum abiecit. Illoꝝ em̄ erāt discipuli de qbus Dauid clamat dicens: Et sacrificauerunt filios suos, & filias eoꝝ dæmonibus, & effuderunt sanguinē innocentem sanguinem filioꝝ suoꝝ, & filiaz suaz q̄s sacrificauerunt sc̄ptilibus Canaā & infecta est terra in sanguine, & cōtaminata ē in opibus eoꝝ, & adulterati in adinuentōibus suis. Quis nā nescit eoꝝ vitā turpē admodū & sceleratā ab ineunte ætate eē, & dæmonibus p̄cliuāt. Et qd in veneficijs Seuerus deprehensus est in ciuitate Byritinoꝝ dæmonijs seruieus. Et hmōi calumniā aufugere volens finxit trāspone re, ac fugere diabolicā opinionē suā, & venire (vt dicebat) ad baptismū in tripoli in adorabili domo sc̄ti, & serenissimi martyris Leōtij, & nōdum p̄fectis diebus his q baptizabātur, postquā vidit veritatē paululū simulās, q rursus perspicue ad antiquū gentilis opinionis suaz vomitū reuerti nō poterat, per aliā viā ad id qd studebat, peruenit. Nā negauit statim ecclesiam & cū q baptizatus ē, & p̄cessit ad Acephalos hæreticos, q ea q̄ Euticis sunt sapiunt, vocansq; sc̄tās dei domos diuerforia hæresis & impietatis, reprobās, ppter hoc baptismū quē dicit accepisse, vt & in ipso impleret, p̄pheticus sermo q de hmōi dicit. Alienati sunt à vulua, errauerūt à veritate, locuti sunt falsum, furor ipsis ad similitudinē serpētis. Quod autē & ipsam Acephaloz religionē simulauerit ex sequentibus oibus manifestū fuit, p̄sidebat em̄ suaz Acephalaz scelerē qd vnitiuū dicit nō admittens sed nouatiuū ipm & diuisiuū appellās, & in suis pprijs cōscriptōibus anathematizans. Cūq; tps habuit subripere venerabilē sedē Theopolitoꝝ rursus cauillatus est ex auersioe subcurrens accipere p̄sulē Alexādrinum, & Petri quē Moggū vocauit, q q; tpe ipso vnionis Alexādrinoꝝ sedē subriperat in sacris dyptichis Theopolitoꝝ ecclesiā ponit derelinquens oēs q ab ipso in hoc decepti erāt, & docti ab ipso fuerāt, eo q̄ deberet Petrus abripi de ecclesia Alexādrina, nec vero in his omnino permanfit. Erat em̄ illi sn̄a tumultus mouere, nec aliqñ in ipsis stare. Quō em̄ possibile erat nō ppter fidē ch̄rianā certamen, nō hoc solū negotiari, vt ex oī occasioe semper perturbaret sanctā dei ecclesiā. Itaq; ergo & Petri librū eodē tpe suscipit, & cōmunicat cæteris hæreticis postquā putauit abscessos ab ecclesia Alexādrina, cuius vnionē amplecti finxit, sicut superius dictū est. Post hæc autem oīa nullū fuit ipsi impedimētum ad cōtinuā transgressionē, eandē sanctā Calcedonēsem synodū q̄tidie (vt ita dicā) anathematizare p̄sumit, & cōmunicat illi, cū multos ep̄oꝝ q in ipsa Calcedonensi synodo sc̄tā cōuenērāt, & q sub ipso erāt in sacris dyptichis, i. cōmemorātibus habeat verū, & Alexādrina ciuitas q ipsos in malo suscepti nō aufugit ipsoꝝ tumultus. Nam illā inuenientes in se ipsa q̄scēntē, vt aliqñ disposita fuit, in finalē euerfionē cōstituerunt apponētes ipsis diuisiōes, & adinuicē ibi populū cōcitantes, vt & bella ciuilia fierent, multoꝝq; hoīm sanguis effunderet, & ipsi qdē vix aliqñ fuga p̄cenas p̄ istis aufugerunt. Quos cum illi sefellissent illos anathemati submiserunt, & cæteris pluribus ecclesiā maledictiōibus hæreticos, & ipsi merito appellātes, vt ipsis ex dei iudicio veniat illud, in foueā ceciderūt quā operati sunt, & conuertat dolor eoꝝ in caput ipsoꝝ. Cū em̄ omnē ecclesiā in q̄ anathematizare ausi sint, merito ab oī ecclesia anathematizati sunt. Multa qdē & alia ausi sunt, q̄ & omī oriēti nota sunt. Idcirco nos timorē istoꝝ fugiētes, & vestrā beatitudinis cœtū veriti, ac venerabilē habitū vestrū turpes istoꝝ actus silētio pertrāsiuimus, Cū autē sic miserabiliter (vt p̄dictū

Quinta Synodus Constantinopolitana.

est) orientē, & Alexandria disposuerint, apprehendunt & hanc regiā urbem q ab istis & similibus istis decepti sunt tanq̄ p̄cursores illoꝝ malitiæ existentes, ac ipsis viā sceleris p̄asplana-re debentes. Et post illos rursus Petrus, deinceps at̄ post istos Seuerus, q̄ & priuatas domos, ecclesiāq̄ dei, ac ipsam politiā quātum in ipsis est deuastare nō cessauerūt, cōuenticulāq̄, ac cōtraria baptisimata cū oī impudica audacia publicē ac priuatē p̄sumentes intrōmittētes aut̄ seip̄os, & pecuniāq̄ rez̄ interuentōe & sequestratōe, tumore, & diuitias nō parū ex hoc, & multoꝝ domibus sibi ipsis acq̄sierunt, p̄ quā animas q̄dem synceriorū deceperunt, cautioꝝ aut̄ animas in strepitū deduxerunt, animas vero ad pecuniās, vel gloriā, siue delicias inclinātorum subripuerunt. Insuper etiā & intrantes domos captiuas ducebāt animas hoīm, & mulierum nō firmatas, & nō solū scdm̄ animas, verū etiā & corporaliter ipsas corrumpebāt i foueā impietatis, & luxus imergentes, Verū qd̄ de his sermonē extendere oportet cū per totū orbē sciāt nepharias actōes p̄dictoꝝ hæreticoꝝ Acephaloꝝ, & Seueri ac Petri, ac ipsoꝝ diras iniustitias, ac blasphemias, & manus homicidijs gaudētes. Ista em̄ manifeste ostendunt ea q̄ in antiq̄ Roma qn̄ sanctę memorię Hormisda illā apostolicā sedē regebat & ea q̄ in hac regia vrbe, & in Theopoli atq̄ in Hierosolymis factā sunt, & statuta munimēta q̄ & illoꝝ scelestā vitā oībus annuntiat, & perpetuas ac indissolubiles executiōes q̄bus p̄dicti percussi sunt, p̄pter phibitas ipsoꝝ actiōes q̄s operati sunt in q̄bus operari debebāt, & dicere mōtibus. Cadite super nos, & adoperite nos, vel in pfundis terræ infodi, & putare mortē meliorē vitā p̄ntē, eo q̄ ipsi soli vltra oēs hæreticos perpetuis ac indissolubilibus excōcatōibus p̄cussi sunt, qd̄ non fecerunt, sed in pessimis tanq̄ in honestis gloriātes fremuerunt vt dictū est, & in hac ciuitate, & vnusq̄ de die in diē impietati addit iniquitatē in altū loquēs, & aduersus sanctos p̄ses insurgēs ipsoꝝ recta dogmata dilaniat, & blasphemiat, & corporaliter ipsas corrumpebāt i foueā scelesti conatu se ip̄m imittere nō excusat deū habens uentrem, & luxuriā sequentē ip̄m, & gloriā in cōfusiōe sua, & in alto, ac grauiter sedēs in publicū, p̄dit publicanis oībus suā ipudentiā & ab his q̄ sequunt̄ & p̄cedunt oēs incedentes cōtrudens oībus se ipsum potentē ostentare p̄ hoc uult. Ah q̄s Hieremias fletus passiōibus adēquare potens n̄ra plorabit mala, imō uero nostrā negligentia. Qm̄ cum talē habeamus Orthodoxū ip̄eratore feruenti zelo Orthodoxam fidē fouentem, ac pacē sc̄tę dei ecclesię sicut pupillā oculi custodire p̄mittissimū, conticemus & sustinemus videntes p̄dictos hæreticos ita turpiter & ipudenter, ac cū oī audacia cōuerfantes, super q̄s dolentes nō hospitamur ab apostolo p̄moniti, qm̄ maligni & uenefici homines in peius incedentes deuiātes & errātes. Videntes itaq̄ nos hos ita ipudentē, & cū audacia agere & vos p̄ cautōe oīm fidelium nihil in oppositū ponere credentes, & p̄suasi p̄ssimum ip̄eratore n̄m cōuerfioī ab ipsis deceptoꝝ, & firmamēto eoz̄ q̄ adhuc mouent̄ per illoꝝ cōtrarias doctrinas, puidere, & maxime cū sciatis p̄ memoriā nos portare p̄clamatū terribile iudiciū sc̄dalizātū vnū de pusillis, qd̄q̄ añ nos cōsiderabitis qd̄ cōi expedit utilitati. Cūq̄ etiā maxima sicut nunq̄, vel alij hæretici, vel in alijs t̄pibus isti, & q̄ similia istis sapiūt per oīnia sc̄tām dei ecclesiā deuant. Hoc rogamus vos, imō uero & abiuramus quanq̄ p̄sumptuosum qd̄ faciamus, per magnū deū, & saluatore n̄m Iesum Christū, & per salutē ac victoriā ch̄n̄an̄i simi & p̄ssimi ip̄eratoris nostri deo p̄pter suā rectam fidē dilecti, vt nos sequētes sn̄iam sc̄tā ac apostolici viri archiep̄i antiq̄ Romę, & eos q̄ huius regię vr̄bis p̄tōficalem sedē orauerūt, ac b̄tōs p̄farchas Theopoleos, & Hierosolymoꝝ, ceterosq̄ p̄tōfices, primū q̄dem cōdēnatiōi aduersus ipsos hæreticos, a p̄dictis sc̄tis uiris, plate, & anathemati modo sicut & añ, & uos subijciatis Seueri & Petri q̄libet uestrū noiātīm corā deo, & hominibus manifestādo, & anathematizādo eos, & q̄ similia istis sapiunt, & nō p̄cēnitēt, sed in illoꝝ errore permanēt, atq̄ etiā ip̄ia Seueri dogmata & cōscripta, & q̄ ea suscipiunt, necnō & istoꝝ consentaneos, quēadmodū in Nestorio & Euticę, ac Dioscoro, ceterisq̄ hæreticis facere cōsueuistis tradēdo populis, ac ip̄os docēdo ubiq̄ auertere illoꝝ mortifex uenēnū, statū q̄ vna nobiscū ad pedes p̄ssimi ac deo custoditi ip̄eratoris n̄i currere uelitis, & ip̄sius pietatē edocere oīa q̄dem q̄ secuta sunt, ip̄siusq̄ māsfuetudinē exorare, ut illa faciat q̄ sua diuina, & Ch̄i amata aīa naturaliter facere solet p̄ pace sc̄tarum dei ecclesię, & ut ip̄sius deo custoditū ip̄eritū incōcitatum, ac imperturbatū custodiat, & eos q̄ a nobis denotiati sunt, & q̄ similia istis sapiūt de hac ciuitate expellere, & cessare facere cōuenticula q̄ sunt, & parabaptisimata, & turbatōes, Insuper etiā & Zoarā Syriū quendā irrationabilē eiusdē vomiti ueneni cū ip̄sis existentē oramus eisdem cōdēnatiōibus submitti, oī iniustitia, & arrogātia plenū existentē, & nihil aliud scientem q̄ qd̄ ab illis accepit anathema scilicet aduersus sc̄tōs patres n̄ros, & his cōmunicātes atq̄ coartare ad ipsum ueniētes facere hoc & cōuenticula & perabaptisimata innouare, ac tumultus in sc̄tis dei ecclesiis cōmouere, ipsos deniq̄ ac istos ceterosq̄ i diuersis domibus, & suburbij laicētes de hac ciuitate tanq̄ feras q̄sdā expellere, & loco ipsis cōueniēti cōdēnare, cū noluerit in

ciuita-

ciuitatibus quæ scdm leges sub sua pietate gubernant, modeste & pacifice viuere, neq; ibidē se i pos facere meliores ex ineffabili, & diuturna patiētia ab ipso onsa, & cura, ac honore miserī cordissimi Imperatoris nrī q illos salutē pcurauit, sed ipsius excellētissimā clemētiā spernētes, indignos huius se exhibuerūt & in tantā amētiē & arrogantiē se eleuauerūt, inq̄ntū & honoratiferūt, & licēter oīa facere pmissi sunt. Generalēq; ordinationē ubiq; mittere ad sc̄tōs pōtīfices, & ad magistratus interdicētē oīa p̄dicta fieri, & q̄ hoc fanciat, vt domus & suburbia in q̄bus hmōi cōnētacula sūt, cōfirment in locū sanctissimis Ecclesiis. Nā leges Imperiales sancitū oēm locū, & rē i q̄ & p̄ quā, siue p̄ errorē, siue scdm veritatē sac̄rū qd̄ cōfiscatū est sc̄tīs dei ecclesiis offerre, & hoc vobis diuina scriptura exposuit. Qm̄ Moyses dei seruitor diuinitus edoctus, statuit Ypoperia nō facra in p̄paratiōē tēpli venire, qm̄ & si alienus fuit ignis, tñ in ip̄sis sac̄rū sacrificiū in ip̄sis phibitū obtulerūt, & p̄fecerūt Dathā & Abiron, & synagoga Chore q̄ tūc cōtra sacerdotiū, & p̄phetā, ac deū impudēter insurgēbāt, quē admodū & isti falsi sacerdotes ad impietatē seip̄os mercede cōducūt, & veri Antichri in domibus intrarūt, & aliena altaria erexerūt, & baptisteria oīa edificauerūt in cōtrariū veri altaris, & sancti lauacri. Sācīre autē & supplicamus suo pio ip̄erio oīa ip̄ia cōscripta Seueri cōtra sanctā Calcedonēsem synodū ubi cūq; inueniant igni tradere. Hoc em̄ & immanissimis & nestorij̄s ip̄ijs cōscriptōibus fieri p̄iā ordinationē sancitū. Ea vero q̄ canonice facta sunt sup̄ dictas p̄sonas, oramus vestrā b̄ritudinē & sac̄rū vestrū cētū inquirere à cōfīdētibus vobiscū, & à sc̄tissimis Romanis, & à venerabilibus notarijs apud vos exiūtib⁹. Insup etiā & deo amātissimis uiris ambasiatoribus oriētalibus, vt his p̄ factis v̄ra b̄ritudo, & sc̄tā synodus vobiscū sedēs exequat diffinita cōtra ipsos à sanctis p̄ribus nrīs, q̄ p̄dictas pōtīficales sedes ornauerūt, & anathematizēt p̄dictos Seuerū & Petrum, & istosq; seq̄ces, & q̄ sua sunt sapiētes, & maxie Zoarā q̄ in tñ sicut isti, vel plus ecclesiā dei p̄turbauit, & q̄ per oīa abdicatus fuit ab applica sede, & q̄ nō vult istos sequi, & eis cōicare.

SVBSRIPTIONES.

Darian⁹ miseratōe dei p̄br. & archimādrita beati monasterij sc̄i Dalmarij. & p̄mas venerabilium monasteriorū hui⁹ imperiali ciuitate subsc̄pti, et tradidi
Agapie⁹ mi. diuina p̄br & archimā. mon. dij. f. z. s.
Agapie⁹ di. mi. p̄br & arch. mo. sc̄e memorie Thalassij p̄.
Alexander di. mi. p̄br & arch. monast. sc̄i Abramij p̄.
Theodorus di. mi. p̄br & archi. mon. Job. f. z. dedi
Eleutherus di. mi. p̄br & p̄o. mo. sc̄i marcy⁹. Dñici, s. z.
Stephan⁹ di. mi. p̄br & p̄o. Olympi tradidi (tradidi)
Dñicus di. mi. p̄br & p̄o. mon. Syrioz. f. z. trad.
Theodorus miseratōe diuina p̄br & p̄o. mona. triontis, subsc̄ et tradidi.
Stephanus dei miseratōe p̄es. z. p̄o. monasterij cons̄sta subsc̄pti per manus Jacobi, et porrexi.
Paulus dei mi. p̄esbyter et p̄o. monasterij Romanoꝝ rym, sub. et porrexi.
Julianus dei mi. p̄br et p̄o. monasterij Romanoꝝ, subsc̄, et porrexi.
Johannes dei mi. p̄esbyter et p̄o. monasterij Apostoli sancti thome sub. et porre.
Cosmas di. mi. p̄br & p̄o. monasterij sancti Prodromi, et Baptiste subsc̄.
Dioscorus di. mi. p̄br & p̄o. mon. Olimbrij f. z. dedi
Demitrus di. mi. p̄br & p̄o. mona. Foca s. z. porre.
Dñicus di. mi. p̄br & p̄o. mon. Eufemij f. z. porre.
Alexander di. mi. p̄br & p̄o. mo. Calamij f. z. porre.
Johannes di. mi. p̄esby et p̄o. monasterij sc̄i Michae lis archangeli f. et porrexi.
Focas di. mi. p̄br & p̄o. mo. sc̄i de Jona, f. z. porre.
Stephanus di. mi. p̄esbyter et p̄o. monasterij de Pro moro sub. et porre.
Dadas di. mi. p̄br & p̄o. mo. de Caiuma f. z. porre.
Gennadius dei mi. p̄esbyter et p̄o. monasterij Do minice subsc̄. et porre.
Ctrion di. mi. p̄br et p̄o. monast. Egyptioꝝ, s. z. porre.
Theodorus di. mi. p̄br & p̄o. mo. Martini, f. et por.
Dionysius di. mi. p̄br & p̄o. mo. Marci f. et porre.
Johannes di. mi. p̄br & p̄o. mo. theodoꝝ f. et porre.
Eleuterius di. mi. p̄br & p̄o. mo. Neontis f. et por.
Soylus di. mi. p̄br & p̄o. mo. theodoꝝ f. et porre.
Timothēus di. mi. p̄es. et p̄o. Asterij f. z. por.
Dare⁹ di. mi. p̄br & p̄o. mo. sc̄i Dñici f. z. por.
Andreas di. mi. p̄br et p̄o. mo. sc̄e dei genitricis f. et por.

Dominicus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. mona. sc̄i Georgij in Lyrocercio f. et porre.
Paulus dei mi. p̄br et p̄o. mon. sc̄oꝝ Petri et Pauli et sc̄oꝝ martyrum Sergij et Bachij f. et porrexi.
Articus di. mi. p̄br et p̄o. mo. Eucratadoꝝ s. et por.
Seraticus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. sancti martyris Dometi⁹ s. et porrexi.
Dare⁹ dei mi. p̄br et p̄o. mo. theodoꝝ s. et porrexi.
Cosmus di. mi. p̄br et p̄o. mo. sc̄i Daximini s. et por.
Paulus di. mi. p̄br et p̄o. mo. sc̄i Tenobij s. et porrexi
Johannes di. mi. p̄br et p̄o. mo. Ilacci s. et porrexi.
Johannes di. mi. p̄br monast. Alibij s. et porrexi
Glorius di. mi. p̄br et p̄o. mo. Lurij s. et porrexi
Paulus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. Saḡ muel in Scythi per Toricum diaconum s.
Petrus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. Ep̄i cū Hierosolymozum s. et porrexi
Darinus dei mi. p̄br et p̄o. mo. Paulini, s. et porrexi
Dodestus dei mi. p̄br et p̄o. mo. Lycanoꝝ subsc̄pti p̄ Flavianum p̄esbyter et porrexi.
Anton⁹ dei mi. p̄br et p̄o. mo. sc̄i Eusebij s. et dedi
Trifon dei mi. p̄br monasterij Danuelij s. et porrexi
Theorise⁹ di. mi. p̄br et p̄o. mo. sc̄e di genitricis, s. et por
Enon dei mi. p̄o. mo. iacent⁹ in bono agro sc̄i Pro dromij & sancti Iohannis baptiste s. et porrexi
Paulus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. sc̄e Erimonis martyꝝ in Enlibicho, s. p̄ manū Darini lectorarij.
Silas dei mi. p̄br et p̄o. mona. Illia s. et porrexi
Johannes dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. na ra. ppe Acriam atermam, s. et porrexi
Basilius dei miseratōe p̄esbyter et mo. sc̄i Symeonis Ep̄iclin Liracona sub. et porrexi
Theodorus dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. rj Amedei gratia fundati sub. et porrexi
Babylas dei miseratōe p̄esbyter et p̄o. monast. sanz etc memorie Daniel in stilo, et sancti Iohannis Pro dromij, et Baptiste, ac facti Andree apli sub. et por.
Polichronius dei miseratōe p̄esbyter et archimandrē ta drits sancti Michaelis archangeli in Ethio sub sc̄pti per Anastasium monachum et porrexi.
Anastasi⁹ dei mi. p̄br et p̄o. mo. Romanoꝝ s. et porre.
Andreas miseratōe diuina p̄esbyter et p̄o. monast. Rodon dei mi. p̄br et p̄o. (rj Romanoꝝ s. et por. monasterij theodoꝝ, sub. et porrexi.

Subscriptions.

Epidius dei miseratōe pbr et pōr Bassani, sub. et por.
Cosinus dei mi. pbr et pōr mon. Lycanoz f. et por.
Polichroni dei mi. p. et arch. m. mon. Criticoz f. et por.
Joseph pōr mo. scē glōse di genitricis exniz i Lithostra
 ro f. p. manū Stephani ps. sedarij mei et por.
Gotich mi. dui pbr et p. mo. scē Andree ppe sacurina
Darryri dei mi. p. et pōr mo. Na (portā f. et por.
 lenz scē Johānis Baptiste sub. et por.
Johānes di mi. p. et arch. mo. ppe Agogū sub. et por.
Stephan di mi. pbr et pōr mona Ro. ppe scē Georgiū
Sabbat di mi. p. et pōr mo. ypa (Sycop f. et por.
 cū sub Fortino epō Calcedonen. metro f. p. manū Jo
 hānis dia. ipi mona eo quod nescirem ego f. ras
Johānes di mi. p. et arch. venerabil magni mon. Acimi
 toz sub Fortino scēss. epō Calcedonen. sub.
Cyprian dei mi. pbr et pōr mo. Olyas sub dicto epō sub.
Johānes di mi. p. et pōr mo. Eragonij sub Fortino scēss.
Stephan di mi. p. et pōr mo. (epō Calcedonen. sub.
Dichadonum sub Fortino epō Calcedonen. sub.
Trifon di mi. pbr et pōr monach. Sacratij sub Fortino
 scēss. epō Calcedonen. sub.
Georg di mi. pbr et pōr mon. Crauoz sub Fortino scēss.
Polichroni di mi. pbr et pōr mo. Alapedo (epō Cal. s.
 rū sub Fo. sanctissimo epō Calcedo. sub.
Seuerian di mi. pbr et pōr mo. Syroz sub Fo scēss. epō
 Pacifici di mi. pbr et pōr mo. pteroz sub fo. (calce. sub.
 tino scēss. epō Calcedonen. sub.
Paul di mi. pbr et p. mo. fontz sub fortino scēss. epō cal. s.
Deagalmer di mi. pbr et pōr mo. Eranidoz sub fortino
 scēss. epō metropol calcedonen. sub.
Darcellin di mi. pbr et pōr mon. Michael arch. Rouz
Johānes di mi. pbr et pōr mo. Barna (pbimianon sub.
 be sub fortino sanctiss. epō sub.
Theodor di mi. pbr et pōr mo. Apollinij sub fortino scēss.
Paul di mi. pbr et pōr mo. Galachinoz sub (epō sub.
 fortino sanctiss. epō sub. Stephanus di mi. pbr et pōr
 mona. Antiochianoz sub fortino scēss. epō s.
Steph di mi. pbr et pōr mo. xl. scōz sub fo. scēss. epō s.
Doroze di mi. pbr et pōr mo. patioz sub fo. scēss. epō sub.
Epidi di mi. pbr et pōr mo. Critinoz sub fo. scēss. epō s.
Jordanes di mi. p. et pōr mo. de Petra sub fo. scēss. epō s.
Darel di mi. pbr et pōr mo. dalmacij sub fo. scēss. epōs.
Juli di mi. pbr et pōr mo. scē bassis i disterio sub fo. scēss.
Jydoz di mi. pbr et pōr mo. Jdic exniz i plar (epō s.
 ppe scē Epimachū martyre sub fo. scēss. epō calce. s.
Eugen di mi. pbr et pōr mo. Leucadij sub fo. scēss. epō s.
 p manū Pauli dia. ipi mo. cū ego nō potueri ppe sene
Fortin di mi. p. et p. m. scē platōi sub fo. scēss. epō s. (curē
Johānes di mi. pbr et pōr mo. Brohetū scē Thome apli
Stephan di mi. pbr et pōr mo. de (sub fo. scēss. epō s.
 stephana sub fo. scēss. epō s.
Eugen di mi. pbr et p. mo. de Nyapetr' sub fo. scēss. epō
Dartin di mi. pbr et p. mo. andriatoz f. fo. scēss. epō f. (f.
Cono di mi. pbr et pōr mon. scē Juliani broctoz sub fo.
Johānes di mi. pbr et pōr mo. Hioz (scēss. epō sub.
 sub fortino sanctissimo epō s.
Ardabur di mi. p. et p. m. scē theodori simltaoz sub fo.
Stephan di mi. pbr et pōr mo. scē Sacha (scēss. epō s.
 rie stibarachij sub fortio scēss. epō s.
Johānes di mi. pbr et p. mo. scē Thome supra Epidromo
 rum sub Fortino scēss. Calcedonen. epō s.
Theodor di mi. pbr et pōr mo. scē steph. Lydanoz sub
Stephanus di mi. pbr et pōr mo. (Fortino scēss. epō s.
Locij sub Fortio scēssimo epō s.
Lulebins di mi. pbr et pōr mon. scē Lhytsofoz tarij
Jacob di mi. pbr et pōr mo. cala (lioiz sub fo. scēss. epō s.
 mij lterioz sub Fortino scēss. epō calcedonen. s.
Jyph di mi. pbr et pōr mo. briteodolij facies sermōes
 p oib monach. de eremo sub scā citate s. et por.
Domitianus pbr et archimadrita bti martyrij facies ser
 mōes p oib monac. de heremo sub scā citate s. et dedi
Easlanus di mi. pbr et pōr laure de sabasermōes facies
 p oib mo. de heremo sub scā citate s. et por.
Dnias di mi. pbr et arch. laure Pirgiōz facies sermōes

p oib monach. i Jordana s. et por.
Nestab di mi. pbr et mona. laure bti simi Firmini fa
 cies sermōes p oib mona d heremo sub scā citate s. et
Terēt di mi. pbr et mon. noue laure facies sermō (por.
 nes p oib mon. de heremo sub scā citate s. et por.
Traianus di mi. pbr et mona. pyrgioz Jordani faciens
 sermōes p oib mon. de heremo Jordana s. et por.
Lircus di mi. pbr et mon. noue laure facies sermōes p
 oib monach. de heremo sub scā citate s. et obtuli
Leotius mōachus et pōr. ppri mo. facies sermōes p oib
 scis pibz de heremo et Jordana s. et obtuli
Polteuctus dia. et monachus mo. bti theodolij facies ser
 mōes p oib monach. heremi Hiero. s. et por.
Theodorus dia. et monach. noue laure facies sermōes p
 oib monach. here. Hierosolymoz s. et obtuli
Anastasius dia. et mo. mon. bti martyrij facies sermōes
 p oib monach. heremi Hiero. s. et por.
Nicon monachus monasterij bti theodolij facies sermo
 nes p oib monach. heremi Hiero. s. et por.
Dnias monach. mon. bti Martyrij facies sermōes p
 oib mon. heremi Hiero. s. et por.
Julianus mo. mon. bti theodolij facies sermōes p oib
 monach. de heremo Hiero. s. et por.
Johānes mo. mon. bti Martyrij facies sermōes p
 oib mona. heremi Hiero. s. et obtuli.
Sabbatius mona. Laure bti Sabbe et p oib et.
Darryrius mana. noue Laure et p oib et.
Basilius monach. Jordani et p oib mon. de Jordana et.
Theodorus mo. laure bti Firmini et p oib d heremo et.
Theonas di mi. pbr scē moz Synai et amba. heremi
 Raibe ac scēss. ecclie Fara facies sermōes p oib mo
 nach. qui in predicez loq sunt scripti
Johānes di mi. pbr laure Ammioz Capeltr' facies ser
 mōes et p oib monac. i pa capetra s. et por.
Theodorus dia. et mona. scē Sergij i capetra facies ser
 mōes p oib mo. ipius monast. et capetra s.
Cosimas mona. et p oib i pa palestina s.
Stratigius dia. et monac. et p oib monach. in secu
 da palestina s. et por.
Salmanes di mi. pbr et pōr. et p oib monach. et arch.
 mandrij interia palestina s. et por.
Jlias dia. et monac. et p oib monach. in Augusto pol.
 tertie palestine. s. et por.
Anastasius dia. et monac. et p oib monach. in petr' in
 tertie palestine. s. et por.
Fortinus monac. scē Stephani in Hoaza Janias pte
 palestine p oib q in ipō f. facies sermōes s.
Johānes di mi. pbr et monac. et p oib q f. in alla terz
 tie palestine monach. s. et por.
Paulus di mi. pbr et pōr. et amba. monast. bti Darōis
 primat. oim venerabilū monasterioz in scā Syria
 facies sermōes et oib archimandrij et monachis de
 ipa secunda Syria. s.
Scitiss archiepis dixit. Lū manifesta sunt contēta in liz
 bell lect. sedm primū ordinē dignē dicere sanctissimi
 et do am arissimi viri q nobi cū ex antiq roma ad sunt
 si qd scit factū pper. ppositā materiā. Nā hec audire
 rūt a venerabilib monach. petentib. Et venerabilis
 Dnias lector et secundo Cyrius Notarioz apo
 stolice sedis antieque Rome vocē que sic habet
Scitissimi epī partū Italie. ac venerabilissimi aplice sed
 dis diaconi dixerūt. In quo loco vlt numero Seuez et
 Petri i aduā aplice sed' decreuerūt. cōstituta in eplis
 scē mēorie Hormisde pape ad monachos scēde Sy
 rie et ad bti Epimaniū bulis regie vrbis archiepm
 ondit diffinitū quaz autoritatē pto hūtes ipam in
 plentibz actibz legendam portigimus
Scitiss archieps dixit. legat. Et Dnias venera. lectora
 ri. et scēdo Cyrius notarioz aplice sed' antiq Rome
 legit ex act. apō ipos Roma. eplā scptas ab Dorz
 misda scē memorie papa antiq Rome post qm lectio
 nē Lhytsoferis venerabil' diaconus notarius. et se
 cretarius interpretationē leat. erat aut eplā p lras lat
 nas. cuius interpretatio per lras grecas sic habet
 Hormis.

Hormisdas eps psbyteris, diaconis, & Archimadritis in sc̄a Syria existētibus & reliqs ortho-
doxis in quocūq; oriētali Climate degētibus, & in aplice sedis cōione pmanētibus.

Lectis lris vřæ dilectiōis p quas inimicōꝝ dei insipiētia manifesta est, & infidelitū furia
tristis manifesta facta fuit, Qui qm̄ in spū male viuētes oderūt dñm, mēbra illius impie
persequunt, quantū à nřa certitudine ē cognoscere, bñdixi dñm q fidē militū suoz in
medio hostiū seruauit. Et rursus ecclesiā: cōmotiōē, & seruoꝝ dei molestias ac labo-
res cōsiderās, gemēs sc̄m Prophetā clamauit, Surge dñe iudica causam tuā. Recordare obpro-
brioz tuoz ab insipiente tota die, libēter & cætera q sequunt similit̄ induco. Ne obliuiscaris
vocē qrentiū te. Supbia odientū te ascēdit semp ad te. Eten̄ sicut oportet nos firmitatē fidei
seruare, ita nō cōuenit de iustitia diuini iudicij diffidere. Non est fr̄s hic labor ecclesiæ nouus,
tñ dū in ip̄o humiliat, exaltat, & p illa per q depauperari videt, ditat, probatio ē in fidelibus dei
per mortē corpōꝝ, vitā lucrari aīas, amittunt quidē fluētia, sed acquirunt æterna, & dū psecu-
tio viā facit pbatōi, pbatio fit cā dignitatis. Stulti & in cæcitate furētes ignorāt, q̄ q̄s à cōuer-
satiōe hoīm separare posse putāt, eos ad regnū dei ducūt vbi in ipsis periculis letitię & studiū cir-
ca pati. Retributor em̄ magnoz donoz suscipit certamina suoz. Quis em̄ non fr̄agere ē in ma-
lis, nisi p cōtraria p̄mia cōsolaret̄. Illa est spes q nō pmitit in desperatōe deficere. Excludit tri-
bulatiōnū amaritudinē dulcis gustus virtutū. Quis nā putaret p̄mia magna, futura nō intelligēs
Quis mortē abnegaret, si futuroꝝ retributiōē cōsideraret. State dilecti mei & firma cogitatōe
immobilē fidē seruātes laudē patiēt̄ in q̄ est salus, & brauiū bonoz op̄ez nāciscemini & car-
petis. Magna q̄pe sunt atq; idigni vocamur, nō tardet infirmitas, qm̄ bonoz retributor fidelis
& potēs adiutor ē. Nō decipiāmur spe desiderioꝝ, neq; voluptatū, neq; iudicio aspōnamus le-
uīa, nō delicata, nō adulatoria nobis dñs nř p̄misit. Ille p̄mia p̄misit nō oria. Nō cōueniūt laus
& p̄gria. Quis remuneratōis erit modus, si nulla sit cura virtutis? Arctā ē porta, sed amplū re-
gnū, paucis ē introitus, sed & p̄bis. Nōne isti sunt primi seruīētes q̄s vt illos docuit p̄sequēt, &
in synagogis flagellabūt vos, verūt̄ n̄r patiēt̄, sicut scriptū ē, possidebitis aīas vřas. Et ne ali-
qñ doleam̄ ipsis p̄ impatiēt̄ā amissis, dñs nř patiēt̄ suā ipsis doctor prim⁹ crucē subiit, in p-
prio exēplo formā p̄bēs illis, q̄s adiuuare debebat. Ipse iter virtutes & labores tenet lancē, si ans
aduersus deliramēta furētia, vt ad irā p̄secutiōis ip̄e æterni regni p̄beat coronas. P̄sate q̄lis Ma-
chabæoz exitus, q̄ luctatio tolerātibus, q̄ historia laudū secuta ē, q̄li Iudas & illa fratrū caterua
mortis honore p̄dicat, in q̄libus oribus ē populus in mōte p̄ditus. Eten̄ ip̄æ virtutes oēs p̄ cu-
stodia legis sunt, & cū similitudines ac vmbre futuroꝝ sint, dignę fuerūt tantoꝝ exēploꝝ. Nos
in p̄ribus vidim⁹, palpauim⁹, pbauim⁹, in q̄ seq̄mur, qd̄ materiæ nō cōuenit, qd̄ veritati disso-
net, qd̄ redēptori nřo debet. Cordialiter cōicauim⁹ vobis in his dogmatib⁹. Dicit em̄ qdā in lo-
co sapientissim⁹ Salomō. Bñs q̄ p̄dicat verbū inauditū obiētū qdē letitia ē disputare nolētib⁹, &
hortari ad rectā viā eos q nō resistūt. Tenem⁹ em̄ pign⁹ fidei vřę instātiā ex lris cōfessatā, p̄ quā
à trāsgressoz corruptela separati ad dogmata & mādata aplice sedis reditis, licet qdē tardē ad
viā veritatis ascēdat̄. Sed bñdixit deus q nō in finē obliuiscit, q̄q; castigat, & sanat, neq; p̄mit-
tit oues sui vniti oculis isidiātū lupoz rapina disp̄gi. Qui etiā p̄ teperata austeritate suoz nō ne-
gligit tutelā neq; salutē. Sed qd̄ miramur, si illo vno & vero derelictō pastore, astut⁹ raptor san-
guine inq̄natus isidijs oues disp̄sas cōturbauit. Qui at̄ ppriā tutelā dereliquit, ip̄i se ipsis piclis
in q̄bus dissipēt, miserūt. Itaq; ergo nūc firmis gressibus istetis viæ p̄m, ad quā recurritis, p̄t
em̄ dei mīa nřæ mercede cōputari, & alioꝝ s̄lt̄ reformationē q̄ à vobis ad rectū directū fuerint.
At oīo vosip̄os euellit̄ à ceno in q̄ hæretici demersi tenent, & excutite imūdit̄ pulueris q̄ ad-
hæsit, gñaliterq; oēs ab aplice dogmatibus declinātes fidei abdicatōe cōdēnate. Nulla qdē est
cōicatio tenebris ad lucē, neq; ambulātes p̄ viā rectā, vestigia sua, cū errore declinātū cōiūgūt.
Tenēdū ē vinculū fidei, reculandāq; ē infidelis cōicatiōis lues, i. pestis. Qm̄ sc̄m Ap̄lm: Quē ad-
modū q̄ adhæret deo vnus spūs ē cū eo, ita q̄ adhæret meretrici vnū corpus fit. Amāt adinuicē
virtutes cōionē, & ipietas secū demergit in p̄fundo adhærētes sibi. An̄ oculos, i ore in ipsis ma-
nib⁹ sunt p̄m dogmata q̄ quidie custodire iubemur. Ad ip̄oz custodiā venerabiles synodi nos
astrigūt. Lōgū est sigillatim oīa demonstrare q̄ in Calcedonēsi synodo sunt, i q̄ oīm religio cō-
tinet̄. Vřæ & diffinitōes q̄ à sanctissimo Leone ex ip̄o Ap̄loꝝ corde, plateæ sunt, scire nos cōue-
nit, & seruare in his pietatibus fidei, in his ppugnatores necessitatis, in his Chr̄is cognoscit. In
his nřæ redēptōis spes & v̄p̄os̄ic argumētū custodit, hoc ē, illā fundamētū qd̄ in ap̄o legim⁹
in q̄ q̄ seip̄m παραλογίζεται decipit, surripit. Si qs ligna, fœnū, stipulā, cōsumptibilia igni super
ædificare conat⁹ fuerit i ipsis synodis necata sunt Euticis & Nestorij venena, q̄ in cōntū cōtrario
inter se syllogismo cōtēdūt, q̄ aduersus aut̄ diuinā salutaris mysterij disp̄satiōē s̄b̄ cōdā ælli-
tate sacrilegñ cōcordāt iæq̄les senijs, & vnanimis ipietate, q̄q; alter nō vult virginē Mariā dei
eē genitricē, q̄ in dño vnita sunt diuidit. Alter at̄ iquātū pprietas naturæ cōuenest, & verita-
tes con-

Quinta synodus Constantinopolitana.

tes confundit, mysteriū nr̄a redēptōis extinguit. Alter Fotini ceremoniā, alter manētis insipiē-
tiā ip̄ia cognatōe cōiūgit. Cōtra istos fr̄es dilectissimi prouisae sunt medicinæ, illas cogitatōes
virtute vindicate, qm̄ in ip̄as euerfionē videtis hereticos p̄ impietate pugnātes, nō fit in pigri-
tia veritas doctriæ, q̄li studio oportet salutē diligere, qm̄ videtis mortiferā pditionē sic accepta-
tā. Vereamur segniter declarare leges veritatis cū obstinatæ errores defēdunt. Et autores qdē
malas intentionū synodica sanctiōes q̄s pdiximus iustis cōdēnatōibus insequunt. At nos etiā
vt hōz sequaces declinemus, admonemus similiter, q̄s apostolica sedes etiā dephēdit esse eoz
magistris, & cōdēnatis cōiūxit Timotheū patricidā, & dioscorū & Petrū Alexandrinos, Acatiū
Constātinopolitanū cū eius sequacibus, similiter Petrū Antiochenū pdicto similē errore & no-
mine. Itē etiā Seueḡ ip̄ius loci ac veneni Xenē Hierapolitū Cirū Edifensem, Petrū Apamiaḡ
nō solū pro propria, vegetiā pro alioz cōdēnādos pditōe. Qui in quātū seip̄os sordib' pro-
pria vnionis incessanter inuoluūt. Alios similiter q̄ secuti sunt ip̄os in dicēdo cōtaminauerunt.
Per generale salutare mādātū vos moneo quodcūq; aduerfariū canonibus patrū ex qbuscūq;
actis prolatū. Nullus vos incōmodis mādatis vel nouis diffinitōibus innouet, siqdem seculares
sunt, & nō pnt̄ ecclesias retinere, qm̄ his cōuenit doceri magis q̄ docere. Neph̄as em̄ est venera-
bilibus altaribus noua offerre libamina. Qm̄ pijs sciētis claris definitōes in ip̄is honore iā de-
bitū protulit Ozias in religiōe, & ministerio pmāsit. Si aut̄ monitus exēplo tātæ increpatōis à
sacris ordinatōibus timuisset iubēdi authoritatē sibi p̄sumere, magis q̄ aduerfus ista p̄sum-
pisset, meli' vtiq; regnasset, sed qm̄ neq; phibētibus tēpli pcuratoribus sedulus trāsgressor nō
destitit, in ip̄is altaribus abominabili lepra pcusus ministeriū regni pdidit officii sacerdotis
inuadēs. Cognoscāt itaq; nō esse deo accepta q̄ ex ip̄ius mādatis à p̄sumptuosis subripiunt, qm̄
vnū ad ostēsiōnē sn̄iæ punitio magni inornatus seruauit, alios vel ex flāma cōsumpsit. Idcirco
si aliq̄ sunt aliq̄ colore religiōis suscepta, vim h̄re nō pnt̄ tot authoribus obuiātia, clamat Paulus
apostolus. Et si nos, vel angelus de celo euāgelizauerit vobis, p̄ter qd̄ euāgelizauimus vobis,
anathema sit. Et nō succedit semel hoc dixisse. Accepit aut̄ sc̄tm̄ mādātū sicut pdiximus. Et itez
mō dico, si q̄s vobis euāgelizauerit p̄ter qd̄ accepistis, anathema sit. Custodit em̄ prolatā p̄ cu-
stodia fidei sn̄iam. Si q̄s apostolicā sequit̄ doctrinā. Et nobis qdē cura relicta ē, etem̄ duplicis le-
gatōis officii ē. Si qd̄ in deſcatōibus humile. Si qd̄ in causis iustis. Si qd̄ in mādatis sanū sustuli-
mus. Sed nō propter hoc negligēda ē via iustitię. Qm̄ ifidelitas p̄prios errores cū iustitia amat
nō pōt cōiungi cū lapsu cadētū sine nr̄a lue. Pereāt à p̄prij impietatibus declinātes neq; errore
flagellato. Et altera manu Deus vos sanos custodiat filij dilectissimi. Data. iiii. Idus Februarias,
post consulatū Agapiti clarissimi.

¶ Epistola Hormisdæ ad Epiphanium.
Hormisdas Epiphānio ep̄o Cōstātinopolitano. Magno gaudio impletus sum, qm̄ circā pa-
cē ecclesiæ & sanctissimi imperatoris, & tuæ dilectōis tale ē studiū, q̄le p̄ res intinasti, &
p̄ meoz legatoz depositionē cognoni. Clara em̄ celestis misericordię demonstratio p̄-
cedit, qm̄ reges seculi causas de fide cū gubernatōe politię cōiūgūt, & ecclesiæ duces cōferētia
ad propriā dispēsationē memores officij implēt. Talibus directoribus indigebat Ch̄riana reli-
gio post procellas discordiæ, q̄ prouidētissima dispositiōe cōquiescētibus turbinibus pacē diu
peregrinatā extra posita hyeme reducerēt. Et post hæc in futura secula proprii p̄positi exem-
plaria extendēs sibi p̄p̄s adscribi indubitāter ostēdit, si qd̄ deo placitū posterū ab ip̄oz imi-
tatōe faciēt. B̄ndicamus d̄m̄ fr̄es, q̄ diebus nr̄is hoc fieri donauit, & oibus of̄onū ac sollicitudī-
nū virtutibus ^{et reseruat} firmemur, vt q̄ per dei cooperationē b̄n̄ principia sunt ip̄o adiuuāte
in oib' adimpleant. Spes em̄ ē q̄ ad cōpaginē p̄prij corpis, & reliq̄ etiā adhuc diuisa mēbra siude-
būt, & à maiorib' minora nō dissonabūt. Ad qd̄ qm̄ me tua affectiō studio ch̄riane dilectōis in-
uitat, debes id qd̄ excitas, sequi, & qd̄ diligi cōsulis cōplecti. Similē ergo fidei curā gerētes p̄ piā
patientiā & quale p̄miū boni opis egressu speramus. Neq; em̄ difficultatibus est cedendū, neq;
asperitatibus fides fatigat, neq; ad altitudines celoꝝ p̄ declinū q̄s extēdit, neq; sine laboris ex-
ercitatōe q̄s sit remuneratōe dignus. Idcirco vt nō deficiamus bonū faciētes proprie admone-
mur. Etem̄ beati (sicut testat̄ Psalmista) q̄ custodiūt iudiciū, & faciūt iustitiā omni tpe, qm̄ non
principiū laboris retributionē p̄mij inuenire consuevit, sed finis. Itaq; ergo equale studiū & cu-
rā suscipiamus, qbus vna est in cōiōne, & fide, amicitia, quē admodū de ecclesia Cōstātinopoli-
tana apostolicæ sedi vnita æq̄liter in d̄no exultemus, sic & de alijs restitutōe sicut affectuose
admones. Curamus primū vt fidē ac p̄fectionē nostrā immaculatā ab om̄i cōtaminatōe serue-
mus. Etem̄ sc̄is frater honorādisime quales nexus ecclesiasticā cōcordiā seruāt, q̄ ab hæretico-
rum in

rum infidijs nos custodiunt, & per quos canones autoritas seruatur. His in proprio robore omni attentõe seruatis, sanitas sperãtibus afferet. Habet em̄ ecclesiasticor̄ canonũ ordo, & ipsi us iustitiæ forma, vt iusta cura benigne ac fideliter sperãtibus nõ neget. Neq; q̄s est ita à clementia separatus quẽ nõ flectat à duritia vinculi pura simplicitas, sed vt tute hoc & sine redargutiõe vel alicuius erroris palliatione valeat peruenire dilecte frater, personã meã in hoc te oportet subintrare, scientem in huiuscemodi materijs, sicut prædictũ est qd faciẽdum sit, qd custodiendum, sicq; oĩa prouidentem, vt nõ dubites de hac dispositõe rationẽ reddere deo. Ita qdem vt lrā vestra significet vos q̄ nobis cõmunionẽ coniungent, & per nos sedi Apli- cæ quibus literis misceant, & ea quæ continent in libellis quos prodixerint. Sic em̄ ab errore Seueri & huic coniunctor̄ ac similitũ liberabunt, & damnũ eor̄ qui sanari non poterunt sub- stinemus. Idcirco vobis iponere censuimus ad vestram diligentia onera nostra trãserentes, qm̄ non paruasiam demonstrationes dedistis hæreticis obijciendo, & non oportet de isto dubitare assumere simul sanandis curam, cui contingit probum ostensum fuisse. Accingite au- thoritatem iustitiæ, & si erga supplices humanitate mollificemini, vt manentes in hæretico- rum contaminatione, ve eos q̄ innocentiam simulant, & cum nostris sola voce concordant adistis, pro quor̄ ecclesiæ restitutõe cura & prouidẽtia est ab ecclesia. Neq; em̄ erga istos ex- pedit ecclesiasticã miscere austeritatem. Non ergo erunt conferenda bona misericordiæ pro- pter necessitatẽ prouidere debentiũ, si indistincte erunt cõmunia bonis, & malis. Et qm̄ tua dilectio Hierosolymitor̄ similiter memoriã in suis literis facere censuit, quor̄ ad nos etiam quædã professio allata est, necessarium putauimus etiã legere quæ scripta sunt, & respondere πρὸς λόγον, si aliqui sanctor̄ patrũ formas custodiunt, si illius fidei fundamenta venerant, & si à diffinitis per ipsos spũ sancto compungente non recedunt. Si em̄ sunt perfecta vt sunt, & additiõe nõ indigẽt, vel bene firma, & propter hæc mirabilia, cũ per ipã oĩa hæreticor̄ delira- menta absorpta sunt. Neq; em̄ Calcedonen. synodus aliqd vtile pertransiuit quod qualicũq; diligentia præcogitari potuit, quæ acceptator̄ similiter dogmata vel lucidius declarauit, vel reasumpsit, & autoritate confirmauit, propriũ quoddã aduersus Nestoriũ & Euticem re- asumpsit certamen. Altero qdem dñi nostri Iesu Christi deitate à carne separãte, & propter hoc sanctã Mariã dei genitricẽ enuntiare declinãte. Altero vero veritatẽ carnis in dño recu- sante, cum dñs noster Iesus Christus hic filius dei sit, q̄ ipse homo, vna persona in duabus natu- ris & deitatis & carnis, neq; naturis in vnione confusis, neq; tanq̄ quarta psona addita trinita- ti, sed ipse filius dei exinaniuit seipm̄, & formam serui accepit. Ideoq; vnã & nõ diuisam, cõfite- mur trinitatis substãtiã, & tñ propriã proprietatẽ scimus vnũ esse psonis. Vnã em̄ p̄is cõfite- mur esse psonã, vnã filij dei cum assumpta carne, vnã spũs sancti, & psonas proprietatibus si- gnificãtes, & per vnitatẽ substãtiæ inseparabile trinitatis mysteriũ cõfitemur. Neq; em̄ possi- bile est dubitare verbũ dei in visceribus matris p carnẽ humanã assumpsisse naturã, & nõ di- uisam post vnionẽ naturar̄ ab ipõ factã in vulua. Sicut em̄ non est in ipõ hũanitas sine deo sa- cta, sic in cruce impassibilis deitas non est carnis passione diuisa. Quod virginis partus, & in- uiolabilis fecunditas, ac eximia à mortuis resurrectio, atq; in ccelos ostendit ascensio. Hec si- cut à p̄ibus diffinita sunt, seruent credãt, & neq; diffinienda trãsgrediant. A qua semita decli- nãtes ipsi sibĩipsis nebulã dubitatõis circũfundũt. Nobis aut̄ illud apostolicũ respondere cõ- tendẽtib⁹ necesse ẽ. Nos huiuscemodi consuetudinẽ nõ habemus, neq; ecclesiã dei. Hæc ideo perbreuia, quia nõ cõuenit dubitare de rebus, de fide sæpius diffinitis. Et oĩno supflua est alle- gatio quæ adducit præparatis, cũ de hac re apud humanissimũ & gloriosissimũ Imperatorẽ filiũ nostrũ nõ pauca significauerimus. Et qm̄ de Hierosolymitanor̄ professiõe rñdimus, & hoc subijcimus hor̄ salutis grã qd cõuenienter addit. Vt si catholicæ ecclesiæ desiderãt vnio- nem proprie professiõis texturã in scripturis *ΜΑΝΟΥΕΙΣΑΡ* indicatã, quã nostris legatis in Con- stantinopoli degentibus attulerũt p proprios ad nos mittãt, vel vestra fraternitati dent, ipsa quidẽ sicut dixi virtute cõscriptã quæ ad vos oĩbus modis p nostrã informatiõe portabitur De Thesalonicensibus em̄ quor̄ ad nos legati p informatiõe fidelissimi ac gloriosissimi ipe- ratoris filij nr̄i venerunt, vt nihil reliquisse videamur, vos volumus scdm̄ ea quæ dño nr̄o Iesu Chr̄o inspirãte placuerũt totã causam vr̄æ cõsiderationi tractãdã, & si qd oportet impleue- rint formãdã, hæc cũ per frẽm & coeßm nr̄m venerabilẽ virũ Iohannẽ, ac pfiliõs nostros Ira- clianũ presbyterẽ & Constantinũ diaconũ ecclesiastici honoris dignos p̄tinẽtia ad causam scri- psisse sufficiãt delectati sumus nos inuenisse æ qualẽ dignitatẽ, & piũ propõsitũ in viro nr̄i or- dinis, & cũ mandatis legatõibus prudẽtiæ & moribus consonãtia. Optãda profecto res est & gaudio plena, vt quos contigit esse consortes cõmunionis & ordinis iudicio cõprobatũ sunt, & altera manu, Deus te sanum custodiat frater venerabilissime.

¶ Sanctissimus archieps dixit: Nũc venerabilissimi Notarij sanctissimẽ ecclesiã nr̄ã, si q̄ chartæ A sunt

Quinta synodus Constantinopolitana.

sunt apud eos pñtē cām cōcernētes, ipas nobis manifestas faciāt, & pductis chartis p venerabilē Cosmā diaconū notariū & Carthofilacē. Macarius venerabilis diaconus & notarius libellū ex psona clericorū Theopolis, & relationē synodi ibidē in regia vrbe cōgregatē, vtrūq; ad Iohānē inter sc̄tōs archiep̄m ipsi⁹ regie vrbs legit, & Calonym⁹ venerabilis diacon⁹ & notari⁹ ex codice epistolā ad Iohānē sanctē mēorie archiep̄m Hierosolymorū, & ad Epiphaniū piē memoriē Tyriorū ep̄m legit, isup etiā & ep̄lām missam ab ipō Iohāne Hierosolymorū ep̄o & synodo sua ad sc̄tū Iohānē legit, & Stephan⁹ venerabilis notari⁹ & diacon⁹ relationē missam ab Epiphaniō Tiro & synodo sub eo cōgregata legit, & Paul⁹ venerabilis notari⁹ & diacon⁹ relationē cū gestis destinātā ab ep̄is sc̄dā Syriā ad sc̄tissimū Iohānē archiep̄m regie vrbs q̄ oīa

¶ Supplicatio clericorū & monachorū Antiochiā ad Iohannem patriarcham & synodum congregatam contra Seuerum. (inserta fuere.)

Sanctissimo ac beatissimo archiep̄o Icomenico patriarche Iohāni, & sancte synodo cōgregatē. Supplicatio à clericis & monachis apl̄ci throni Antiochenē magnæ ciuitatis catholicē sanctē ecclesie dei. Nūc ē si qñ fuit tps̄ bt̄ssimi p̄ses oēs orbis sc̄tās dei ecclesias tanq̄ ex vno ore p̄phetico illud clamare. Lætent celi, & exultet terra, & oīa q̄ in ea sunt, qm̄ misertus ē deus populi sui. Qd̄ em̄ scepra Romanorū pijs ac Ch̄ri amatis imperatoribus sint cōmissa, sic & libertas, ac si dutia orthodoxā religionē colētibus donata sit, quō non merito p̄suadet fidelibus hāc vocē clamare. At in tā cōi festiuitate orbis vna ex oibus, vel admodū cū paucis ecclesia Antiochena m̄cēstia, & luctū ipleta est. Lupū em̄ pro pastore nescimus quō suscepit, & affligit. Quā em̄ tragēdiā nō excessit ac superarūt mala attēta à Seuerorū. Qui primū quidē, vt quō vixerit p̄teamus, vestris auribus parcētes nulli vnq̄ ecclesie cōmunicasse videt, deinde cū calūniā sagittis sagittauit, & p̄parauit exagitare iustissimū pastore Flavianū beatissimū, illius sedē violēter, & cōtra canones subripuit, & inde ad instar mercenarij nō solū nō pauit ouile Ch̄ri neq; fugit qd̄ amādū erat, sed ip̄e opabat ea q̄ ferarū sunt, oues iugulādo, & dispergēdo, nouitates aut, & blasphemias aduersus deū fingēs, nulli sanctorū patrū pepercit, p̄seuerat em̄ tota die sic dicendo abdicās synodos p̄ pietate cōgregatas. Nā sanctā Calcedonēsem synodū anathematizare, & ipugnare ausus ē, q̄ maxime firmavit symbolū cccxvii. sc̄tōrū patrū q̄ etiā suscepit. C. L. sc̄tōs p̄ses. Insup etiā & s̄c̄tōs p̄ses q̄ i Epheso cōtra ip̄iū Nestoriū cōuenerūt, bñ manifestū est, q̄ & p̄dictas auertit, & odit tanq̄ huius sorores. Et q̄t qd̄ homicidia sanctorū monachorū fecit, & cū manibus Iudaicis hm̄dōi iugulationē iniunxerit, neq; nos sanctissimi, neq; aliorū aliquē latuit. Dirū em̄ spectaculū fuerunt iacētēs viri q̄ religiosi certaminibus vsq; ad caniciē certauerūt nudi, & insepulti iacēti, vltra Tricentos existētes ex sc̄dā Syriorū prouincia nati, canibus, & auibus lacerādi proiecti. Similia aut & s̄c̄tōs miserāda sunt, & q̄ in Xenodochijs, id ē, hospitalibus ab ipō facta sunt. Vincula em̄ & diffricat nunc & ita multos pro fide in carcerādo in tenebris, & flagellādo interficit. Talia sanctissimi & circāfontes i lauro facere p̄sumpsit, & veneficijs ibidē vtēs, sc̄lestis sacrificijs dæmones colit, & hoc tota illa magna ciuitas cātat, neq; vtiq; ipsis sanctis altaribus pepcit, neq; sacris vasis parcēs, alia aut confās similibus suis erogat. Præsumptū est aut ab ipō, & hoc o beatissimi. Nā colūbas aureas, & argenteas in formā sp̄s sancti super diuina lauacra, & altaria appēsas vna cū alijs sibi appropriauit dicēs nō oportere in specie columbæ sp̄m̄ sanctū nominare. Pecunias qdem, & domos, & quæ cūq; in optimis fundis erāt exportauit, & expendit, & grauissimis vsuris ecclesiā obruit. At beatissimi patres nō est possibile oīa percurrere q̄ ab illo p̄sumpta fuerunt. Ideo his paucis, & magnis cōtenti dep̄camur vestrā sanctā synodū, & si sero quasi sedare mala quæ nostrā ecclesiā occupāt, & totū fere orientē, & ab isto nequissimo viro nos liberare, exacta ab eo p̄cena eorū quæ cōtra diuinos canones, ac politias legis fecit, prouidentiaq; facere de his rebus quæ relicte sunt, si qd̄ remāsit p̄suadentes pijsimo, ac inuidissimō principi, vt mittat aliquos bonis moribus cōprobatos aliquo ex nostris simul veniente q̄ rebus sup̄stet, vt teneāt, & rationē exigāt de his quæ à principio vsq; nūc fecerūt, & ad multa quæ ipsi furati sunt, & custodiāt, quæ inueniēnt, ne totaliter oīa exportent. Non em̄ cessat bonus homo aduersus ea quæ sunt ecclesie dei, ea q̄ ipsi ecclesie conferunt dissipādo. Cum em̄ merito ab omni spe dei ceciderint, ad viros iniquos à qbus nutrit, sp̄m̄ habet. Rogamus etiā oratores mittere, & pro fratribus nostris, siue ep̄i, siue sint clerici, vel monachi, aut laici, vt relegati restituant, proprijs ciuitatibus, & ordinibus, insup in his oibus veniā petentes propter dolorem nos occupātem adiuramus vestrā beatitudinē, per sanctā & consubstantialē Trinitatem, & pietatē, ac victoriā, & p̄seuerantiā dñorū totius orbis Iustini, & Eufemie semper Augustorū moueri, & nobis opportune succurrere, & nō despiciere supplicatōes nostras. Adducere aut & hęc oīa ad pios, & Christianos imperatores nostros, & p̄suadere ipsoꝝ serenitatē, vt oīa bona sanctissimæ ecclesie nr̄e ipsoꝝ, & vestrā cōsequatur prouidentia.

¶ Subscri-

SVBSCRIPTIONES.

Theodosius dei mi presbyter Antiochie porrexi
 Longinus diaconus similiter porrexi
 Stephanus diaconus similiter porrexi
 Mauricius Subdiaconus similiter porrexi
 Iulianus dei mi. diaconus similiter porrexi
 Thomas dei mi. diaconus similiter porrexi
 Iohannes dei mi. presbyter similiter porrexi
 Andreas similiter porrexi
 Iulianus similiter porrexi
 Marcellus diaconus similiter porrexi
 Sergius misericors similiter porrexi
 Moyses dei gratia presbyter similiter porrexi

Iohannes ^{υποβολευς} similiter porrexi
 Iohanes monachus monast. beati Daronis porrexi
 Iacobus monachus beati Elzi similiter porrexi
 Costatin^o mo. Zimballaroz see memo^r Asterij silt p.
 Romius diaconus monasterij beati Pauli silt porrexi
 Salomon monachus monasterij bti Galctini porrexi
 Simeon monachus monast. beati Agapiti porrexi
 Sergius monachus monasterij bti Simeonis porrexi
 Alpbius monachus monast. beati Jacobi porrexi
 Felix monachus beati Iohannis porrexi
 Simeon monachus monast. Jugapoz bti Pauli por.
 Paulus monachus monasterij beati Ilychij porrexi
 Dnicus monachus monaste. beati Dorothei porrexi.

Relatio ad Iohannē patriarcham à synodo congregata.

Domino nro sanctissimo & beatiss. patri patre archiepo, & Icomenico pfiarchæ Io
 hāni synodus in hac iperiali ciuitate cōgregata, in dño salutē. Cū deus oim dñs p
 commodo orthodoxæ fidei, & stabilitate catholicæ ecclesiæ pterita dñica, & feria
 secūda expleta missa in sc̄ta dei ecclesia huius regiē vrbis vna voce mouit innūera
 bilē infinitorū pplm, & ad hoc diuino zelo accessum plurimū, & sedulo petere vestrā b̄titudi
 nē ascendere ambonē, & exclamare p recta fide pro q̄ semp agonizastis, & agonizatis, & cū
 hoc fecistis, factæ fuerūt, vt dictū est, exclamatoēs plurimæ, ac cōtinuē populi vos laudātis p
 orthodoxa fide, & p̄ses p̄decessores nros expulsos restitui expetētis. Cū autē vī nūtijs totū no
 stræ examinatioē reddiderit, & opportuna cōsiderare mādauerit, necessariū putauimus q̄ secu
 ta sunt, & à nobis formata p relationē primū v̄ræ b̄titudini annūtiare, & nūc p vos p̄ssimo,
 & potētiss. impatori nro manifesta statuere, sunt autē hæc vicefima istātis mēsis Iulij idictioñ.
 xi. Cōsulatu magni clarissimi vniuersus monachicus ordo huius Ch̄ro amate impialis ciuita
 tis q̄ ex diuersis monasterijs cōuenit hic qdē archimāditaz, alius verō reliq̄z libellos porre
 xit huic oi cōgregatæ n̄ræ synodo, petiuerūtq; ipsos legi, & capitula in eis cōtēta, examina
 ta à nobis fini tradere, imō vero sub forma synodali ponere. Cū itaq; ipsos libellos legerim^o,
 q̄s & subordinauimus formæ p̄dictæ hæc cōtinere in ipsis legimus. Primā petitionē libelli ha
 bēt, vt sanctæ memorię Eufemij & Macedonij expulsi, & in exilio mortui, iuste & canoni
 ce reuocent & tradant cathalogo p̄decessorū archieporū in dño ibidē q̄scentiū, oibz vacuis
 manētibus q̄ cōtra ipsos q̄ncūq; facta fuerint, ponantq; in sacris dyptichis ipsorū vocabula se
 cidū q̄ ois ppl̄s, & monachicus ordo sedulo, & multū exclamauit. Nos autē ordinē optatū pe
 titioē iponere studētes q̄siuimus facta in ipsis. Et cū cognouimus p lectionē q̄ plurima horū
 neq; cū diligētia puenerūt, neq; fidelit, neq; ppter iustitiā memorati p̄ses eiectionē sustinue
 rūt, neq; tanq̄ aliqd amouerint de his q̄ in recta fide seruabant, necessariū putauimus petitiō
 ni totius populi simul cū mulieribus & pueris, ac totius dignitatis, ac militiæ, atq; etiā mona
 chici ordinis, sedulo clamātium secundum exhibitos libellos cū omni veritate satisfacere, vt
 secundū quod sanctæ memorię Paulus & Iohannes ac Flauianus, patres huius regiæ vrbis re
 uocati fuerunt, sic & ipsi eiusdē honoris in sacris libris memoria digni facti sunt. Quē ergo cō
 siderauimus, reformauimus honestū existimauimus ad vestrā beatitudinē deducere, & p ip
 sam p̄ssimo imperatori nostro. Secundū capitulum in libellis continebat, vt q̄ propter cau
 sam prædictorū patrum, Eufemij dicimus & Macedonij, banniti fuerāt, & fugati, reuerſi re
 stituant proprijs gradibus. Quoniā igit iusta petitio est, & primæ consequēs, deliberauimus,
 vt prædicti adiuuent, & adducantur ad p̄ssimū & serenissimum imperatorē nostrum. Ter
 tium capitulū in petitione continebat, vt pro maiori scripturaz authoramento sancta & ma
 gna synodus, cccxviiij. patrum congregatorū in Nicæa, q̄ sanctum symbolū fidei diffinierūt,
 & exclamarunt, in quo baptizati sumus, & baptizamus, & q̄ in Cōstantinopoli sub Nectario
 sanctæ memorię cōgregata est, & p̄dictū sanctū symbolū, cccxviiij. patre cōfirmavit, ponant
 in sacris Dyptichis. Quoniā igitur honesta petitio est, quod em̄ pro vtilitate ecclesiastici sta
 tus factū sit, dignū iudicauimus iuxta exclamationes populi, & acclamationē vestræ beatitu
 dinis, & secūdū porrectū libellū à venerabilibus Archimāditis, & monachis ipsas sanctas sy
 nodos in Dyptichis p̄dicari. Quartū capitulū in petitione venerabilium monachorū cōtine
 bat, vt nomē sanctæ memorię p̄sulis Romanorū Leonis in sacris libris similiter p̄dicet, iuxta
 qd exclamationes populi supra & sedulo factæ sunt. Quoniā igit Calcedonēsis synodus non
 solum Leonis sanctæ memorię, verē etiā & Cyrilli Alexandrinorū deo amati pastoris memo
 riā in orthodoxa fide fecit, & Cyrillus quidā Alexandrinus in Dyptichis p̄dicat. Leo autem
 sanctæ memorię non p̄dicatur, iustū putauimus, vt quod deficit suppleat. Et qui æqualiter
 ab hac sancta synodo pro statu orthodoxæ fidei honorati sunt, similiter & in sacris Dypti
 chis pro vtilitate, & pace ecclesiæ prædicent. Quintum capitulum in ipsis petitionibus cōti
 nebatur,

C c

Quinta synodus Constantinopolitana.

nebatur, vt attentata cōtra sanctā Calcedonensem synodū rememorent, & blasphema verba cōtra ipsam effundant, Seueꝛ dicimus, q̄ est in Antiochia indisposite & perperā prolata anathemati subiiciant, sicut sedulæ exclamationes populi factę sunt, Quoniā igitur oportebat & de isto formā cōuenientē ecclesiastico statui proferre, necessariū iudicauimus, primū blasphemā ipsius verba in medio totius synodi legi ad redargutionē eorū quæ ab ipso p̄sumpta fuerunt. Habēt itaq; sic de verbo ad verbū attēta & blasphemata ab ipso aduersus sanctā synodum, quæ à synodo eo tēpore in Calcedonia cōgregata formata fuerunt, ac stabilita, & eos, q̄ pro ipsa pugnat, anathematizamus. Hæc est illius scelestę vocis blasphemia, nō solū immania hæc, verę etiā aliæ plurimæ blasphemie in libris ipsius proclamant in hac regia vrbe quibus orthodoxæ amatores incidentes derident ipsius phrenesim, & *ἄνομοτος*, qui spurie fertur. Quoniā igitur hoc accusatū habet redargutionē, nō solū ex p̄dicta voce, sed ex eo quod scriptū est, & ex alijs plurimis blasphemijs turpissimæ ipsius linguæ cōtra hanc sanctā synodum hoc iuste p̄petuo anathemati & nos submittimus omni re, nō iē, dignitate, & operatōe christiāno, aut hieratico cōueniente vel cōuenire valēte priuātes, & nudū diuinæ coionis sc̄dm ecclesiasticos canones statuētes, pro q̄bus & blasphemare, ac calūniari sanctā Calcedonē. synodū conatus est, q̄ specialiter signauit symbolū. cccxviii. sanctorū patrū q̄ in Nicæa cōuenerūt, & q̄ immotū ac immutatū ipsum existere p̄dicauit, sicut & sancti patres q̄ in Cōstantinopoli, & q̄ in Epheso cōuenerunt, similiter cōfirmauerunt, cū q̄bus & sancta Calcedonē. synodus similia defendit resplendere vbiq; hoc iussit. Quapropter nō solum tanq̄ blasphemum, sed & tanq̄ calumniatorē, & oibus sanctis synodis p̄istā synodū iniuriatē p̄dictū Seueꝛ omni honore destitutū esse statuētes, & anathemati subiecimus. Hæc à nobis examinata, & formata ad sanctū nuntiū tuæ beatitudinis festinauimus. Exorauimus, & p̄pria manu subscripsimus, & afferri subordinauimus exhibitos vobis libellos ad agnitionē veritatis, vt & hæc per vestrā beatitudinē veniāt, & ad potētissimū, & serenissimū imperatorē nostrū, & ad p̄sulum, & ad deo amātissimā augustā, & ad gloriosissimū ipsoꝝ, ac magnum senatum.

SVBSCRIPTIONES.

Theophilus ep̄s Hecias subscripsi relationi	Anagius ep̄s cr̄gu? Nicopolitane ciuit. Dyse sc̄be p̄
Stephanus ep̄s Nicomedie sub. relationi	Dnic? noue Cefarie, puicie Bithynie s. (pa manu s
Basilus ep̄s Lizici s. relationi	Paulus ep̄s Cefarie Bithynie s
Anastasius ep̄s Nicæe, s. relationi	Johannes ep̄s Famagore s. relationi
Martianus ep̄s Calcedonē. s. relationi	Aeyla ep̄s ciuitatis Pannulorum s.
Theodocus ep̄s Bagrinorū Metropolitā, s. rela.	Stephan? ep̄s ciuit. Anastasi Pbyrgie Pacaciane s.
Ipacius ep̄s Claudipolitorū puicie Onoreæ s. rel.	Pelagius ep̄s ciuitatis Ezanitorum s.
Dnicus ep̄s, ryanens sc̄be, puicie Cappadocie s. rela.	Johānes ep̄s Baganorū puicie Asię s.
Johānes Claudipolitorū regionis Isaurorum, s. rel.	Dominicus Basilini ciuitatis s.
Scholasticus ep̄s Nazianz. s. relationi	Johānes ep̄s Imacoz ciuitat. regōis Paphileoz s.
Johannes ep̄s Boosphori s. relationi	Johānes ep̄s Metropolitane ciuit. Possidoz regōis s.
Pythagoras ep̄s Sinopoz, puicie Lenepōtiorū s. f.	Fortin? ep̄s Uamanēdeoz ciuit. regōis Paphiloz s.
Andreas ep̄s rianorū Onereatorū puicie s. rel.	Leon ep̄s Ariandri ciuitat. s. f.
Theodorus ep̄s ecclie Adriane ciuitatis Onereatorū	Damas ep̄s Aristianorū ciuit. puicie Pbyrgie s.
Thalassius ep̄s Dozilei s. rel. (puicie s. rel.)	Dazedonius ep̄s Eleuzorum s.
Dorotheus minimus ep̄s Coorum ih̄les. relationi	Martian? ep̄s sc̄riss. ecclie ciuitat. Martiane s.
Amonius dei permissione ep̄s Abidinorum s.	Antipatrus ep̄s sub. relationi
Eustachius ep̄s Filadelphorum ciuitatis puicie	Gozgonius ep̄s Uradie s.
Plato ep̄s Cratianorū ciuitatis s. (Lydoꝝ s. re.	Fort? ep̄s Endociatorū puicie Lyciorum s.
Focas ep̄s Dardani s.	Johānes ep̄s Olipie puicie sub. s.
	Nicola? ep̄s sc̄e di ecclie Rodiapolitorū. pu. Lycioꝝ s.

Libellus monachorum ad congregatā synodum, cui adnexe sunt & quatuor synodi vt in ecclesia p̄dicatae sunt.

B Deo amātissimis & sanctissimis patribus episcopis, Theophilo, Basilico, Anastasio Martiano, Theodoro, Ipacio, Theodoro, Iohanni, Pythagore, & reliq; venerabili synodo in regia ipsa ciuitate ab Alexandro, Constadiogene, Euithio, Antonio Acatio, Iohanne domino Leontio, Iohanne, Polichronio, Anatolio, Martyrio, dominico Iuliano, Alexandro, Iacobo, Cristino Iohanne, Basilico, Babylo, Ypatio, Narco, & à ceteris presbyteris, Archimandritis, venerabilium Monasteriorum in deo amata imperiali ciuitate consistentium, & totius monachici ordinis.

C Vr eqdē erat vestræ sanctitati recte fidei, & alterius boni ordinis sanctissimæ ecclesiæ etiā añ nostrā petitionē nouā, & nos oportebat partē esse eorū q̄ ad gloriā dei expediūt. Necessariū putauimus primū regratiari intētioni sanctitatis vestræ & pio zelo inuictissimorū impatorū nrōꝝ, deinde sic p̄ntē videre petitionē p̄ quā nos oēs, & p̄ nos reliquos venerabiliū monachorū catalogus veluti ex vna sniā petimus vt ea q̄ bñ, & vtili mota sunt, sanctissima magna ecclesia huius regie vrbis à fidelissimo p̄p̄so, & acclamata ad ipsum Chro dilectū populū à sanctissimo p̄ oia archiepo Icomenico patriarcha Iohanne

Iohanne ipsa p voce sanctissimæ vñæ synodi in scriptis authoritatē accipiāt, & sanctæ memo-
riæ patres nri q nescimus quō expulsi fuerūt, videlicet Eufemius, & Macedonius in pñenti iu-
ste & canonicè reuocent, & tradant cathalogo prædecessorū archiepōz ibidē in dño quiescē-
tiū, cessantibus oibus q quicūq; aduersus ipsos facta fuerint. Quodq; addat in sacris libris simul
cū ipsis & venerabile nomē Leonis Romanorū archiepī qd oim maximū est, & oēs ad rectam
fidē excitauit, Petimusq; vos sanctissimi vt & sanctæ synodi pro tēpore congregatæ pro fide
ponāt in sacris libris, hoc est Nicæa, q exclamauit sanctū Cimbolū in q baptizati sumus & ba-
ptizamus, & Cōstātinopolitana q ipsum cōfirmauit, & Ephesina q silt cōfirmauit, atq; etiam
Calcedonēsis q silt signauit. Insup etiā rogamus addi & hoc, vt & Seuerus impius q cōtra ec-
clesiasticā ordinationē dicere ausus ē anathematizet, silt aut expetimus vt & epī, clerici, archi-
mādrī, monachi, & laici expulsi ppter causam p̄dictorū sanctorū epōz p nostrā legationē
factā ad sanctissimū archiepīm vīm Icomenicū p̄ archā Iohānē, & ad piissimos ac inuictissimū im-
peratores nros reuocent, & restituant pprio ordini. Et vt in multitudinē sermonū nō exten-
damus supplicatiōes rogamus, & exclamatiōes totius Chfo dilecti populi, & acclamatōes fa-
ctas in prædicta sanctissima magna ecclesia ab ipso sanctissimo archiepō, & Icomenico patri-
archa p sacrā vocē vestrā & subignationē ac piām formationē inuictissimi imperatoris no-
stri confirmari, exclamatiōes vero & acclamatiōes subordinauimus.

SVBSCRIPTIONES.

Alexander dei miseratione p̄b̄ archimandrita, & p̄mas
venerabilū monasteriorū manu mea subscripsit.
Cōstas p̄b̄, & archimādrīta monasterij sancti Dij sub.
Diogenes p̄b̄, & archimādrīta monasterij Anipoditōz f
Euthias diaconus & archimōnast. Acimirozum sub.
Iohānes p̄b̄ scilicet magne ecclie, & p̄or sci Eusebij f.
Antonius p̄b̄, & archimādrīta monasterij Abzami sub.
Acatus p̄b̄, & archimōnast. sci Domini sub.
Domn^o p̄b̄, & archimōnast. scē memorie Job sub.
Iohānes p̄b̄, & archimōnast. scē memorie Danuelis sub.
Leonius p̄b̄, & archimōnast. sci Trifonis sub.
Iohānes p̄b̄, & archimōnast. de Consta sub.
Polycronius p̄b̄, & archimōnast. in Lebzio sub.
Sophrōnius p̄b̄, & archimōnast. vocati in Lalamo f.
Anatolius p̄b̄, & archimōnast. Asterij sub.
Daryr^o p̄b̄, & archimōnast. sci Bassani sub.
Dnicus p̄b̄, & archimōnast. cognominati Stryozum sub.
Iulianus p̄b̄, & archimōnast. sancti Foce sub.
Iacobus p̄b̄, & archimōnast. Romanorū in Petrio subfer.
Christin^o p̄b̄, & archimōnast. monasterij sci theodori f
Iohānes p̄b̄, & archimōnast. Studij sub.
Basillus p̄b̄, & archimōnast. scē Eufemie Olimbrij sub.
Babylas p̄b̄, & archimōnast. sci Danielis in stilo sub.
Ipatius p̄b̄, & archimōnast. Olimpj sub.
Darius p̄b̄, & archimōnast. Hierusalem sub.
Dnicus p̄b̄, & archimōnast. Anastasij in Agago f.
Sophrōn^o p̄b̄, & archimōnast. Theodori Egyprij sub.

Ilyas p̄b̄, & archimōnast. sancti Eufemij sub.
Rabulas p̄b̄, & archimōnast. scē memorie Ilie sub.
Andreas p̄b̄, & archimōnast. noiari Dnici sub.
Ariston p̄b̄, & archimōnast. noiari ^{επι}επινοίας Iohānis sub.
Cosim^o p̄b̄, & archimōnast. Ery in Elebicho sub.
Timotheus p̄b̄, & archimōnast. sub.
Cosilus p̄b̄, & archimōnast. monasterij Theodori f.
Dorothe^o p̄b̄, & archimōnast. monasterij theodori f.
Corycus p̄b̄, & archimōnast. sub.
Pantaleon p̄b̄, & archimōnast. dicti Benancij sub.
Ipatius p̄b̄, & archimōnast. monasterij Ebasij sub.
Eugen^o p̄b̄, & archimōnast. sci Georgij in Xirocerco f.
Luthycus p̄b̄, & archimōnast. Licanoz mo-
nasterij ppe sanctum Laurentium sub.
Alexander p̄b̄, & archimōnast. sub.
Symeones p̄b̄, & archimōnast. sub.
Lyberius p̄b̄, & archimōnast. Paulini sub.
Ambrosius p̄b̄, & archimōnast. scē Marie Lyrhostroro f
Sabbas p̄b̄, & archimōnast. sci Thome ppe Listeriā f.
Paulus p̄b̄, & archimōnast. Lyaconozum sub.
Libenti^o p̄b̄, & archimōnast. vocati Romanorū f
Alexander p̄b̄, & archimōnast. Lileporozum sub.
Jordan^o p̄b̄, & archimōnast. scē Marie ppe sanctū Lyrā f
Lenobius p̄b̄, & archimōnast. Haronij Sicis f
Anatolius p̄b̄, & archimōnast. Philippi sub.
Iacobus p̄b̄, & archimōnast. scē Marie ppe Bucholicis f
Ilias p̄b̄, & archimōnast. Samuels i Sychis f
Leor^o p̄b̄, & archimōnast. sci archageli in Puseo sub.

Quomodo prædicatæ sunt synodi.

Introuitu factō secundū cōsuetudinē in sc̄tissima magna ecclesia nra. Die dnica decimaq; **A**
ta instātis mēsis Iulij indiētione vndecima à dño nostro sanctissimo archiepō, & Icomeni-
co patriarcha Iohāne, sicut nō ignorauit vñæ ^{θεοφιλες} dilectio, dū ipse vna cū venerabili
clero esset circa ambonē voce factæ sunt à populo dicētes, ^{ποδατα ετι πατριάρχης}. Multi
anni patriarchæ, Multi anni imperatores, multi anni Augustæ, multi sunt anni patriarchæ.
Quid manemus incōmunicati p tot annos, quare nō cōmunicamus. Ex cuius manibus cōmu-
nicare volumus. Ascēde ad ambonē, heus psuade populo, p multos annos cōicare volumus.
Orthodoxus es, quē times, digne trinitate, multi sunt anni impatoris, multi anni augustæ Se-
uerū, Manichæū eijs, q nō loquit Manichæus est. Effodiant ossa Manichæoz, sanctā syno-
dū modo p̄dica, multi sunt anni impatoris, multi sint anni patriarchæ digni trinitate, Sancta
synodus mō p̄dicet digna trinitate, Sancta Maria ^{θεοτοκος} i. dei genitrix, est digna throno,
Sancta Maria dei genitrix est, sancta synodus hoc dixit, q nō loquit Manichæus est, vincit fi-
des trinitatis, vincit fides orthodoxoz, Sancta synodū mō p̄dica, orthodoxus regnat, quē ti-
mes, vincit fides imperatoris, vincit fides augustæ, noui Cōstantini multi sint anni, nouæ He-
lenæ multi anni, multi anni patriarchæ digni trinitate, Iustine augustæ, Tu vincis, noui Con-
stantinū, multi anni, vel exæas, vel p̄dicabis, multi anni impatoris Iustine augustæ, tu vincis. Sy-
nodū Calcedonēsem mō p̄dica, Qui iustinus regnat, quē times, Seuerū Manichæū foras eijs.
Synodū Calcedonēsem mō p̄dica, q nō anathematizat Seuerū Manichæus est, eijs foras

Quinta synodus Constantinopolitana.

Seuerus, Nouū Iudā eijce foras, infidiatorē trinitatis eijce foras, sanctā synodū mō p̄dica, heus obtestor, vel p̄dicabis, vel exies, fides est nō ^{εως θεογον} est videre, fratres christiani vna aia, Iustine auguste tu vincis. Si fidē amas, Seuerus anathematiza, heus, heus obtestor, multi anni imperatoris, heus traho te, heus portas claudio, q nō loquit Manichæus est, obtestor te, nihil est p̄ter te, orthodoxus regnat. Quē times? orthodoxi impatoris multi sint anni, Seuerus infidiatorē trinitatis eijce foras, Iudā nouū eijce, q nō loquit Manichæus ē, heus cōgregationē synodo heus mō p̄dica, p euāgeliū nihil p̄ter te, heus obtestor, multi anni imperatoris noui Cōstātīni, multi anni orthodoxi imperatoris, multi anni nouæ Helenæ, multi anni, Seuerus eijce foras, nouū Iudā eijce, infidiatorē trinitatis eijce foras, multi anni imperatoris, frēs christiani vna aia fides est nō est simpliciter S. Maria dei genitrix est, hęc & synodus dixit. Hęc cū exclamassent data est eis rñsio à sanctissimo & beatiss. archiepō & patriarcha Icomenico Iohāne. Hęc patriēter sustinete frēs, vt prius adoremus sanctū altare, & post hoc, nō vobis rñsionē. Et cū intrassent ad sanctū altare, māserūt clamātes, multi anni imperatoris, multi anni Auguste, heus obtestor, nō exhibis, nisi anathematizes Seuerus, anathema Seuerus apte dic, heus refera, heus obtestor, multi anni imperatoris. Et demū ascēdēs sup ambonē sanctissimus ac beatiss. archiepūs & patriarcha n̄ Icomenicus Iohānes, acclamauit hęc, Scitis labores meos dilectissimi, q̄s & in antiquitate existēs subiui, & nunc sustinui pro fide, & sustineo vsq; ad mortē. Nō opus ergo est turbatiōe aut tumultu, neq; enī aliqd pertrāsgressum est de recta fide, neq; sanctā synodū q̄s anathematizare audet, sed oēs sc̄tās synodos, q̄ cōfirmauerint sanctū symbolū tricetoz. xvij sanctoz pat̄z in Nicæa cōgregatoz, orthodoxas cognoscimus, & maxie ipsas tres sanctas synodos, hoc ē Cōstātinopolitanā, Ephesinā, & magnā Calcedonēsem. Nā specialiter symbolū. cccxviiij. sanctoz pat̄z, in q̄ baptizamur, ipsæ sanctæ tres synodi cōsonāter cōfirmauerint post acclamationē vero insistētibus ipsis p̄ plures horas in ipsis vocibus addebāt, nō descendes, nisi anathematizes, multi anni patriarchæ digne trinitatis, multi anni imperatoris, multi anni Auguste, cōgregationē synodi Calcedonēsis mō p̄dica, nō recedo nisi p̄dicaueris, vsq; tarde hic sumus, cōgregationē ad craftinū p̄dica, Cōmemorationē pat̄z ad craftinū p̄dica, nisi rñsionē accepero, vsq; sero hic sum, cōgregationē pat̄z Calcedonēsiū craftina die p̄dica. Hodie si p̄dicaueris, cras p̄ficiet, nō recedimus, nisi p̄dicaueris eos q̄ Nestoriū & Euticē anathematizauerūt, ad craftinū p̄dica, nisi rñsionē accepero, vsq; sero hic sum, Et acclamauit sanctissimus & beatiss. archiepūs n̄ patriarcha Icomenicus Iohānes sic. Quī p̄fecit pet̄itis, cōgregationē sanctoz pat̄z Calcedonēsiū cognoscētes scietis, q̄ & hoc faciemus cōfiliō pijsissimi & Ch̄o amātissimi imperatoris nostri, p̄suerātibus aut̄ ipsis, & easdē voces exclamātibus & addētibus, nō recedimus p̄ sanctū euāgeliū, cōgregationē pat̄z Calcedonēsiū craftinū p̄dica, p̄dicatā fuit cōgregatio p̄ Samuelē diaconū sic. Notificamus vestræ charitati, q̄ craftina die perficiemus memoriā sanctoz pat̄z nostroz, ep̄oz in Calcedonēsi metropoli cōgregatoz, q̄ vnā cū sc̄tis patribus in Cōstātinopoli & in Epheso cōgregati cōfirmauerunt symbolū. cccxviiij. sanctoz pat̄z in Nicæa cōgregatoz, cōgregabimur aut̄ huc, Et post acclamationē cōgregatiōis itez permāsit ppl̄s, & vna voce q̄ plurimū clamauit, Seuerus nunc anathematizatus est, q̄ anathematizabat synodū Calcedonēsem mō anathematizatus ē. Nō exeo, nisi mō rñsionē accipio, obtestor orthodoxus es, mō anathematiza, aut anathematiza, aut nihil. Et insistētibus ipsis plurimū in eisdē, p̄sentibus Teophilo deo amātissimo ep̄o Hircleano, Theodoto ep̄o Gāgrinoy, Ipatio ep̄o Claudiopolitano, Iohāne ep̄o Boosporio, Pithagora ep̄o Sinopeono, Isaatio ep̄o Quinquepolitano Græciæ, Iohāne ep̄o Sēneoy regiōis Pāphiloy, Amātio ep̄o Nicopolitano, Ammonio ep̄o Abydano, Platone ep̄o Gratiano, Eustachio ep̄o Philadelphix, & Pelagio ep̄o Azaniano, & alijs deo amātissimis ep̄is cōsentientibus sanctissimo ac beatiss. archiepō patriarchæ Icomenico Iohāni acclamata fuerūt hęc. Qd̄ Seuerus q̄ seipsum ab hac ecclesia separauit, iudicio seipsum submiserit, oibus manifestū est. Sequētes itaq; & nos diuinos canones, ac sc̄tōs patres alienū ipsum putamus, & à diuinis canonibus per suā blasphemā cōdēnatū, anathematizamus & nos. His secutis sequenti dhica, q̄ est sextadecima mēsis Iulij, secūda die finita memoria p̄dictoz sc̄tōz pat̄z, rursusq; facto introitu à sanctissimo & beatiss. archiepō patriarcha Icomenico Iohāne, statim dū ipse appropinquaret ambone, voces à toto ppl̄o venerūt sic, Multi āni patriarchæ, multi anni imperatoris, multi anni Auguste, noui Cōstātīni multi āni, nouæ Helenæ multi sunt anni. Reliq̄s Macedonij ecclesiæ Iustine Auguste tu vincis, Eufemia Augusta tu vincis eos q̄ sunt in exilio, p̄pter fidē ecclesię scilicet restitue, exhument ossa Nestorianoz, exhument ossa Euticianistaz. Quis est Nestorianus ego nescio, anathema sit ipse à trinitate. Quis est Nestorius, ego nescio anathema ipse cū Eutice, exhument ossa Nestorianoz, exhument ossa Euticianistaz, Manichæos eijce foras, Iustine Auguste tu vincis, Seuerus Iudā eijce foras, Manichæos de ecclesia eijce

Rescriptū Johānis Hierosolymitani. Fo. XV.

eijce, duos Stephanos eijce foras. Rliqas Macedonij mō ser, nomē Macedonij mō ordinei tō
tis vocibus, iperatori supplicamus nouū Ezuman eijce foras, nouus Ezumas Amātiū ē, male
dicū eijce de palatio Eufemiū, & Mececoniū ecclesie scz restitue, synodica Romana mō vadāt
Multi āni patriarche noui Iohannis, multi anni digne trinitatis, Iustine auguste vincas, multi
āni auguste, reliqas Macedonij ecclesie. In his semp vincas Eufemij & Macedonij noia, mō or
dineni ad pfectā festiuitatē ecclesie, falsos testes Macedonij eijce foras. Quatuor synodos dip
tychis, Leonē ep̄m Romanū diptychis, S. Maria dei genitrix ē. Hoc synodus dixit Diptycha
amboni, q nō loquit Manichæus ē. Diptycha amboni mō deū tibi Iustine auguste tu vincas
Curatorē nō habes, diptycha mō porta, Iustinus regnat, diptycha mō porta orthodoxi ipe
ratoris multi sint āni, noue Helenę multi āni, sic habes dñm, mō porta diptycha, sic habes au
gustā, diptycha mō porta, Canones nō eiecerūt istos, heus ordina, heus ordina, heus ordina,
& acclamata sunt hæc, & hesterna die sufficēter satisfecimus vřæ charitati. Nūc vero zelū
vestrę apte cognoscētes illa festinauimus, & festinamus facere q̄ & deū colūt, & vobis p oia &
in oibus satisfaciūt. Qd̄ aut̄ debeat nihil nobis remoueri de recta fide arbitror vestrā dilecti
onē diuersis t̄pibus, & modis experiētia accepisse. Et idcirco fundamētū fidei sanctū sanctoꝝ
pat̄: traditiōe firmū pmanere gr̄a dñi nři, & saluatoris Iesu Christi studuim⁹, sperātes p ip̄m &
dissidētes ecclesias vnire, vndiq; ordinē diuinōꝝ canonū inuolabilr tenētes. Neq; em̄ cōcedit̄
aliqd̄ remoueri, & de nouitate vocis, & subtilitate sermōis occupare fideles, sed adhærere sc̄to
symbolo in q̄ oēs baptizati sumus, & cū sc̄to sp̄i Nicęa synodus exclamauit, & sc̄toꝝ pat̄: in
Cōstātinopoli cōgregatio cōfirmauit, & sc̄ta synodus Ephesina cōfirmauit, & sc̄ta magna sy
nodus Calcedonēsis s̄l̄r sigillauit. Quā nullo mō, aut rōne amouere q̄s poterit, cū omne male
opinātibus tollat occasionē, Hęc itaq; fidē immobilē tenētes, ad inuicē nō dubitetis, sed oēm vo
cis nouitatē, ac oēm sermōis subtilitatē abijciēs, vno ore sanctā & cōsubstantialē trinitatē glo
rificemus q̄ custodiat in pace vitā pijsimi & chr̄ianis, iperatoris nři, ac omniū nostrę. Patri
em̄ & filio ac sp̄i sancto decet gloria nunc & semper, & in secula seculorum. Amen.

HAc aut̄ acclamatōe facta, pmāserūt clamātes. Si nullus mō egredit̄ obtestor te portas
claudio. Frēs orthodoxi vna aia, frēs p fidē vna aia, Iustine auguste tu vincas. Qui nō
loquit̄ Manichæus ē, Sāctus, sc̄tus, sc̄tus, trinitas vicit. Exnūc nō timēs Amātiū, Ma
nichæū, Iustinus regnat. Quid times Amātiū digne trinitatis, & hoc bonū tibi refer
uatū est. Qui synodū amat, ita honorat, multi āni iperatoris, multi āni Auguste, multi anni pa
triarchę, vincit fides orthodoxoꝝ. Et rursus pferatibus ip̄s plurimū in eisdē vocibus ac
clamata sunt eis hæc. Qd̄ omne studiū posuerimus cōplacere vobis, & inscādalizatos vos cō
seruare, clare cognoscitis. Sed qm̄ oia canonicę, & bono ordine fieri optet, pmittite nos con
gregare deo amātissimos ep̄os, vt sc̄cū diuinos canones oēs, pueniāt, cōsilioq; & iussu pijsi
mi iperatoris nři. Oēs em̄ exclamatiōes vestrę suę serenitati apiemus. Et cū ip̄s clausissent
portas, & in eisdē exclamatiōibus pmanētibus, accipiēs dypticha sc̄tissimus & briss, archiep̄s
& patriarcha Icomenicus Iohānes iussit ordinari sc̄tās q̄tuor synodos sc̄toꝝ pat̄: vcz in Ni
cęa cōgregatoꝝ, & i Cōstātinopoli s̄l̄r cōueniētū sub Nectario sanctę memorię, ac i Ephe
so etiā cōgregatoꝝ sup depositiōe Nestorij, Necnō illoꝝ de Calcedona sup deiectiōe Euticis
& eiusdē ip̄ij Nestorij, ordinariq; iussit noia in sc̄ta memoria defunctoꝝ archiep̄oꝝ huius re
gię vrbis Eufemij & Macedonij, ac etiā Leonis Romani pōtificis, tūc voce magna oēs de po
pulo tanq; vno ore clamarūt: Bñdictus dñs deus Israel, q̄a visitauit & fecit redēptionē popu
lo suo. Magna at̄ hora ex vtraq; parte cōsistētibus, & psallētibus hęc psalmodia, cātotes sup
ueniētes cōuerterūt se dicere Trisagiū, & cū ip̄s incepissent, totus p̄plus q̄euit, & audiebat at
rētis auribus Trisagiū. Et post lectiōe sc̄ti euāgelij ex more sacra missa finita, & ianuis clau
sis, ac sc̄ta lectiōe iuxta cōsuetudinē lecta tpe dypticoꝝ cucurrit oīs multitudo cū magno filē
tio circūcirca altare, & audiebāt. Et cū solū lecta fuissent à diacono appellatōes p̄dictaꝝ sc̄tā
rū q̄tuor synodoꝝ, & sanctę memorię archiep̄oꝝ Eufemij & Macedonij & Leonis, voce ma
gna vniuersi clamauerunt, gloria tibi dñe. Et post hoc cū omni modestia cōpleta fuit cū deo
diuina missa.

¶ Epla sanctę me. Iohānis archiep̄i huius regię vrbis Icomenici patriarchę, scripta Iohā
ni sanctę me. archiep̄o Hierosolymitano, & oibus metropolitibus ibidem congregatis.

Chr̄istus deus nři q̄ eiusdē aia, & fidei hoibus vinculū charitatis in pace dedit q̄ ab ip̄
sis gesta sunt. i. cōiūniā eē iustū dicit. Qm̄ igit̄ diuinis qdā cœlitus motus fuit Chri
stianissimi populi huius regię ciuitatis, ac oia ab ip̄so exclamata, & à me pnuntiata
mūdo manifesta sunt, ne cessariū putauit tuę significare charitati, & cū hæc sp̄s sc̄ti
opatōe cognoueris verbo veritatis cōfirmeris, q̄a maxie sc̄ta synod⁹ cōgregata petitiōe toti⁹
monastici ordinis diffiniuit i scriptis, & q̄ diffiniuit tuę sc̄tati q̄celeriter mittere studuimus

C c 3 ¶ Alia

Quinta synodus Constantinopolitana.

¶ Alia epistola eiusdem sanctæ memoriæ Icomenici patriarchæ Iohannis spi ritualiter scripta Epiphano deo amabilis memoriæ epo Tyri.

C D Eus quia omnia ad vtilitatē desuper dispensat tuā nūc pietatē in tribulatōe secundā prophetā dilatā ad angustā portā regni celoꝝ quiete introire præparauit. Ecce em̄ celestis motus cōtra apostatas ecclesiæ spū dei factus est. Quicumq; em̄ indigni visi fuerint inuolabilis ministerij magni dei, & saluatoris nostri Iesu Christi æterno iudicio subiecti sunt, q̄ aut̄ orthodoxe fidei amatores apparuerūt, multo magis p̄ huiusmodi motū clarificati sunt. Igit̄ cū sancta synodus in Christo amata ciuitate ex diuersis prouincijs cōgregata manifesta fecerit ea quæ gesta sunt cōtra inimicos veritatis, necesse est iudicari, & tuæ mittere charitati, vt cū ea q̄ ab ipsis, & p̄ ipsos formata sunt legeris, & intellexeris sanctissime, & cōsentaneus, & eiusdē animi sis, & si aliquādo inimici te circūdederit, libereris. Vniuersa igit̄ gesta cōtra inimicos veritatis manifesta facere religiosissimis, & eiusdē fidei cōministris & monachis, ac Christo amantissimis populis sicut certe teneris stude deo amantissime.

¶ Rescriptū Iohānis hierosolimitani, & epōꝝ q̄ sub eo sunt ad Iohannē Constantinopolitanū,

D Omino meo deo amantissimo & sanctissimo comministro Iohanni & sanctæ synodo in Constantinopoli cōgregatæ Iohannes dei miseratōe episcopus hierosolimorum, & sancta synodus triū palestinæ existens sub sanctis locis Christi dei omnium in dño salutē. Qm̄ duplex est lachrymarū motus. Alter qd̄ q̄ in dolore fert, alter vero q̄ in lætitiā. Nā Ioseph patriarcha cū recognoscere à fratribus magno ex intimo desiderio lachrymatus est, & Paulus vas electionis dicit, q̄ tristitia mūdi mortē operatur, quæ aut̄ secundum deū est salutē. Incidētes nō illachrymabiliter in his quæ à vestra sanctitate gesta, & scripta sunt. Lætitia repleti sumus, ita vt & nos magno cū propheta David dicam, lētati sumus in his q̄ dicta sunt nobis, in domū dñi ibimus, & hæc est mutatio dextere excelſi. Et cōfitemini deo deorum, q̄ fecit mirabilia magna solus, qm̄ in seculū misericordia eius. Et illud, q̄ loquetur potentias dñi. Auditas faciet omnes laudationes eius. Ecce em̄ deus dicit per Samuelem. Facio opera mea in Israhel, vt omnis q̄ audit crepitet ambas aures suas. Hæc & tēporibus nostris opere p̄uenerunt. Nam abominationē illam desolationis monstrū pestiferū. Seuerum dicimus, qui iniquitatem in altū locutus est per sua blasphema verba contra sanctam magnam, & Icomenicam Calcedonensem synodū dicta, neq; principium cognitū nobis est, neq; quis sit qui & Antiochæ nam sedem inique, ac tyrannicæ, ac contra ecclesiasticos canones subripuit, & qui etiā secundum illum ægyptū in actibus cōcitauit, & induxit in hæremū ficarios, anathemati subiecit, & alienū fecit ab omni sacerdotali Collegio dignitate, & re per vestram sanctitatē quæ malum odit. Qui em̄ dedit Hieremiæ prophetæ superæ dīficare, & demoliri, eradicare, & plantare, & Petro apostoloꝝ principi soluere & ligare, hoc cōmuniter donauit sacerdotio, Sanctissimos itaq; & deo dilectos monachos q̄ sub magna illa, & regia ciuitate habitāt, ac etiā ipsius deo dilectū populū propter dei zelū laudamus, qm̄ & vsq; ad mortē perſiterūt, vt lupum Antiochæ ne ciuitatis de pascuis ouiuū expellerēt, q̄ seipsum occultabat, & maioribus conabat q̄ ille posset, & q̄ secundum illud Balac, maledicere conat̄ quē dñs nō maledicit. In caput igit̄ ipsius omnia maledictiōis eueniunt, & benedictus est Israhel qui intelligit, & perijt qdem Balac, simulq; modo & Balaam vates, q̄ opera actuum suoz̄ suscepit, & anathematizatus est, & ibi cū seruo otioso, & malo pœnā sustinet. Sec̄ hæc qdem illi. Nos autem idem cū his quæ gesta sunt, & scripta à vestra sanctitate sapimus, & consentiati sumus, & anathematizamus omnem hæresim, & Nestoriū hominis idololatram, ac Euticem vana sapientē, & Manem & Seuerum veneficū, necnon & ipsius cōscripta habentes in sententijs nostris, & amplexantes sancta quatuor concilia. Concilium videlicet cecvii sanctoz̄ patrū in Nicæa congregatoꝝ cōtra impiū Arriū, exponentiū sanctū symbolum in quo baptizati sumus ac baptizamus, & centū quinquaginta sanctoz̄ patrū in Constantino poli contra Eunomiū impugnatōre spūs congregatoꝝ, q̄ præ dictū symbolū confirmauerunt. Et ducentoz̄ patrū in epheso congregatoꝝ q̄ deposuerunt Nestoriū hominis idololatram, q̄ & ipsum sanctū symbolū amplexati sunt. Ac magnā & Icomenicā synodū sexcentoz̄ patrū in Calcedona diuinitus congregatoꝝ, q̄ etiā cōfirmauerunt, & tenuerunt ipsum sanctū symbolū, & sigillauerunt ea quæ gesta fuerunt aduersus Nestoriū hoīs idololatram, & deposuerūt Euticem vana sentientē. Suscipiūt autē & venerabiles epistolas sanctæ & deo amabilis memoriæ Leonis Romani archiepi, & patriarchæ. Cōgratulātes itaq; in his vestræ sanctitati, & cōsentientes his quæ à vobis facta, & scripta sunt, & vobis cōcicatiui existentes, propheticū illud eloquiū dicimus. Celebra Iuda festiuitates tuas, redde dño vota tua, ideo non apposuisti, vt esses in verustatē. Nobiscū ergo eadē orate sanctissimi, cōia em̄ sacerdotū sunt, & sanctā ac glorificatam virginē dei genitricē Mariā vna nobiscū supplicate intercedere pro pace sanctissimæ ecclesiarum, & victoria, ac perpetuate pijsimi & serenissimi imperatoris nostri.

¶ Subscri-

¶ SVBSCRIPTIONES.

Johānes dei miseratōe ep̄s Lesariē. me bñ valere z dño
 bñplacere orate oco amantissimi, z sanctissimi patres
 Theodosi ep̄s Scythopolitanꝝ me bñ valere, z reliq̄.
 Zenobius ep̄s Januianus me bene valere, z cetera.
 Johānes ep̄s Tyberiadis valere me, z reliqua.
 Polichromius ep̄s Aereopolitanꝝ valere me, z cetera.
 Eustachius ep̄s Antidionianus valere me, z cetera.
 Procopius ep̄s Neopolitanus valere me, z cetera.
 Stephanꝝ ep̄s Haymenꝝ Hecalonꝝ valere me, z cetera.
 Petrus Eulimius, valere me, z cetera.
 Barcellinꝝ ep̄s Neocesariensis valere me, z reliqua.
 Gregoriꝝ ep̄s Eleutheropolitanus valere me, z cetera.
 Johānes ep̄s Hiericomitanus valere me, z cetera.
 Anthoniꝝ ep̄s Hecalonius valere me, z reliqua.
 Paulus ep̄s Pellius valere me, z cetera.
 Alphꝝ ep̄s Sycomaxomanꝝ valere me, z reliqua.

Bassus ep̄s Capetolanus valere me, z cetera.
 Procopius ep̄s Dauimegazanus.
 Theodosius ep̄s Soorenus valere me, z reliqua.
 Chales ep̄s Parembolanus valere me z cetera.
 Petrus ep̄s Eleuentis valere me z cetera.
 Epiphaniꝝ ep̄s Rafianus valere me z cetera.
 Helias ep̄s Joppenus valere me z cetera.
 Procopius ep̄s Amathunitamꝝ valere me z cete.
 Salomon ep̄s Abelanus valere me z cetera.
 Lonon ep̄s Jpponus valere me z reliqua.
 Leontius ep̄s Sozulen valere me z cetera.
 Cirillus ep̄s Hazeanus valere me z reliqua.
 Stephanus ep̄s Ozanus valere me z cetera.
 Hegas ep̄s Harimiani Politanus valere me zc.
 Gregorius ep̄s Bachatanus valere me z reliqua.
 Barochius ep̄s Diopolitanus valere me z reliqua.
 Apollonius ep̄s Diopolitanus valere me z reliqua.

¶ Ep̄la Ep̄iphaniꝝ ep̄i Tyriꝝ, & eorꝝ qui sub eo sunt ad synodum Constantinopolitanā.

PER oīa deo amantissimis & sanctissimis fratribus & cōministris Theophilo, Basilisco, **A**
 Martiano, & vniuersæ sanctæ synodo dei gratia in regia, ac deo amantissima ciuita-
 te congregatę Epiphaniꝝ & q̄ sub eo sunt episcopi in dño salutē, Bñdictus deus pacis
 dñs, q̄ misit nobis honorabilē literā vřæ sanctitatis, ita resplendidā circa sp̄ualem ze-
 lum, & sup̄ veritatis certamina, ac circa orthodoxę fidei prædicationē, quæ oīa in ipsa coadu-
 nata accipere oportet ad firmū fundamentū, & scānum pacis sanctissimę ecclesię, & sacer-
 dotū qui in eis sunt, ac cuiuslibet ciuitatis fidelū, & eorꝝ q̄ rectā cōfessionē amplectant. Tantā
 em̄ facit diuinorꝝ Canonū curā, q̄ eum q̄ nullo unq̄ modo, aut tpe amplectatus est cōionem
 sanctæ Catholicę, & Apostolicę ecclesię, aut orthodoxę fidei honorauit, sed in sedē Aposto-
 licę ecclesię Antiochenę tyrānicę se intrusit anathemati affixit, & nudū esse om̄i re sentētia
 uit, & nomē dignitate, & efficacia Christiano, aut hieratico cōueniente seu cōuenire valente, &
 alienū ip̄m à diuina cōione scđm diuinos Canones cōstituit. Eten̄ fuit cōsequēs sequi inteme-
 ratorꝝ euāgeliorꝝ doctrinā scđm quā dñs ait: Qui vident in seipsis aliqd̄ habere, & hoc om̄ino
 auferat, & his q̄ ex iustitia habent addat, vestrę ergo iustę condēnatiōis dignus visus est impi-
 us Seuerus, qui ad blasphemā simul & calumniam linguam quam habet, acuit aduersus fan-
 ctā magnā Calcedonen. synodū, & seip̄m iustificat ex impio sensu, & maligna intētōe. At dñi
 & saluatoris nostri Iesu Christi potētia ip̄m de prato ecclesię iusta snia extraxit, cū in vobis deo
 amantissimis sp̄ualis resplenderet gr̄a, per quā & nos assentientes, & consentiatui efficimur
 eisdē nexus in illū inferētes, quos honorabilis litera vestrę sanctitatis canonice infert. Quif-
 nā sermo sufficit ad enumerationē eorꝝ in q̄bus ille peccauit cōtra diuinos Canones, & eccle-
 siasticū ordinē? erexit sup̄cilium in arrogatiā, & Faustus in anathematizatōibꝝ videt̄ i Homelijs
 & impijs cōscriptiōibus aduersus sanctos p̄res, & qd̄ verius est aduersus spirituale doctrinā
 diuinorꝝ Apostolorꝝ ip̄e per seip̄m ad redargutionē disponit in vniuersis vanis sermonibus
 quos scripsit. Eten̄ cōuenit in impiā hærēsi positos, & mentē pturbare, & nō sufficere vsq̄ ad
 finē cooperire morbū quē habent, & q̄ ip̄sorꝝ corrodit intellectū, sed nō fuit ita audax vt im-
 poneret vinculū ex autoritate q̄ separaret clericos alię ciuitatū à cōione diuina nō consilio
 neq̄ consensu suorꝝ ep̄orꝝ. Quid aut̄ nō p̄sumpsit alienos clericos canonicę ligatos à proprijs
 ep̄is ad ip̄m cōfluentes, & p̄ prædicationē aię corruptiā ab ip̄so subornatos, & ad suā cōionē
 assumptos sine permissione eius q̄ ligauerat permisit in ecclesiasticis ministerijs ministrare, &
 vtrūq̄ horꝝ legit in Tyrijs. Sed & eos q̄ dignitatē presbyteralē acceperāt, & in p̄cipio se op-
 ponebāt ip̄si vane vociferati impiā doctrinā, postea vero secū concordātes parauit in habitu
 diaconatus ministrare iniuste ip̄os honore p̄sbyterorꝝ priuās. Cūq̄ em̄ q̄ ip̄sos ordinauerat,
 nō potuerit sup̄plātare, vt suę doctrinę cōdescēderēt, Huius occasiōe ordinationē ab ip̄so im-
 positā exiit, qd̄ iā ab ip̄so in ciuitate Arcenēsi factū fuerat. Insup̄ aut̄ nōne fuit extēdēs temerī-
 tatē suā, & ad alterādo diuinos canones in alienis diocēsi bus ordinat suffraganeos. Alibi aut̄
 paramonarios credēs sufficēter habere impugnare, & dissoluere iura ep̄is à sacris canoni bus
 diffinita, ad testimoniū aut̄ horꝝ ē accipere tripolitanā. Itē & ipsam Arcenēsem ecclesiā. Ap-
 paret aut̄ qd̄ fuit ausus permittēte ep̄o, ordinare in diocēsi alterius ciuitatis, cuius ep̄is adhuc
 supererat. Minister aut̄ fuit huic Stephanus ep̄us Orthosienis q̄ ausus fuit manū imponere in
 diocēsi Astaradensī sup̄stite adhuc Theodosio bonę mēorię ep̄o prædictę ciuitatis. Quid
 aut̄ dicemus, & ad id qd̄ per totā orbē (vt ita dicamus) diuulgatū est. Si ergo verum est, quod
 accepit ordinationē presbyterij sibi à schismaticis datā, & alijs rursus ipsam ordinationē cō-
 municat, quod cum studio fecit festinās nācisci rationabile ouile Antiochenū, & oīs alterius

Quinta synodus Constantinopolitana.

orthodoxæ eccl̄iæ, & in p̄ditionē traducere sua abominabili & sc̄lesta voce q̄ vermes portat. Ex q̄bus ip̄e sibi thesaurizauit nihil sanū, aut rectū erga orthodoxā fidē loq̄ns, sed ē ei turpissimā actionū ambitio, & erga eos q̄ ab ip̄o p̄uisionati sunt. Duplici exiñ apparēte p̄tio q̄d ad maiore cōdenationē ip̄m representat. Primū q̄dē collectio auri ecclesiasticarū regū Antiochenæ eccl̄iæ q̄ dissipant, & dissipant, & ad icurabilem restorationē cōstituta sunt. Sc̄dm q̄ his q̄ ex p̄uisionibus alunt mādauit oēm cōcitare turbationē, & oēm tumultū in ecclesiis ciuitatū dissipare; ac etiā in claustris monasteriorū, & semina schismaticorū ab ipsis sparsa sunt. Ad q̄d ē accipere ip̄m apte repugnare diuinis doctrinis in sacris euāgelijis, p̄clamatū magni dei, & saluatoris nr̄i Iesu Ch̄ri, ip̄o q̄dē pacē p̄dicāte, & ipsam inq̄rere, & sc̄dala abominari, & q̄ ip̄soz cā sunt ligare ad collū lapidē molarē, & ip̄m submergere in p̄fundū sc̄dm q̄d scriptū ē. Ad hęc quidē desiderabilia sunt. Seuero impio pacis authorē oīno refugit, q̄d q̄dem si per q̄dlibet p̄currere conaremur infinita nobis eēt ofo. Veruntū hęc ediximus, & multitudinē p̄termissorum alijs enarrare cōcessimus, quē admodū diximus idē vobiscū deo dilectis sapere facti sumus & p̄uisionibus q̄bus eū semel merito ligastis æq̄lem diffinitionē sup̄impōsumus, & deponentes anathemate alligauimus Iohānē quendā paramonariū venerabilis domus sanctę ac gloriose dei genitricis semp̄ virginis Marię, q̄ iacet in clara Metropoli Tyriorū, cum inuenerimus ip̄m in Hypocrisi, & dolo nobiscū ministrasse, & diuina cōione participasse, p̄pter quē hoc iā faciēs, & cōminister nobis existens, & clāculū cū schismaticis imediate disputās sponte cucurrit ad Antiochenā eccl̄iā, & cū Seuero impio se, p̄iecerit, recessit ab orthodoxa eccl̄iæ fide & illi cōicauit circa dæmoniā eius sensum. Et ip̄ia anathematizatōe aduersus sc̄tōs p̄ses nostrōs, ac venerabilē ep̄istolā sc̄tē mēoria Leonis Romani archiepi p̄pria manu cōscripsit & tuet illū. f. Seuerū. Adde & his q̄d reuertēs ad eccl̄iā Tyriorū tradidit schismaticis deuorā domū dei genitricis cōstitutā ab illis de ciuitate & eccl̄iā, ac synagogas in ipsa & parabaptisma ta facere ausus est, & dare hoc semen magnę turbatōis fidelissimo populo ciuitatis cū videret id q̄d nullo tpe factū est apparere. f. p̄cessiōes ex duobus locis Neofotistis adinucē cōstratiibus, bellaq̄, ac tumultus paratibus aduersus sanctissimā eccl̄iā nostrā, & fidelissimū populū ciuitatis, quaz regū testimoniū sunt ea q̄ in loco iudicij facta sunt. Inter q̄ venerabilis crux lapidata est ab his, q̄ cū ip̄o nidificāt in p̄dicto oratorio dei genitricis, & quidā de multitudine Ch̄rianorū & venerabilium clericorū flagellati fuerūt. Cōtigit autē & me Tyriorū ep̄m vsq̄ ad mortē periclitari p̄ quos ip̄e cū his q̄ sibi assentiūt mortiferas insidias parabat. Vt autē nihil de opportunis relinqueret quaz à v̄ra sc̄titate facta sunt, narrauimus in eccl̄iā his q̄ de clero sunt & fidelissimo populo ciuitatis, & sp̄ualem sup̄induti celebritatē regratiabilē emisimus vocem dño deo saluatori oīm Iesu Ch̄ro, & pijsimo ac potētissimo Imperatori nr̄o, & Ch̄rianissime Imperatrici, ac sanctissimo patriarchę regię vrbis, necnō & vobis deo dilectis, quoz cōionē amplectimur, & ad eā quā habentis fidē *omophone* idem sapere disposuimus, & vobiscū auertimur inferētes ad iudicatū anathematismū cōtra oēm h̄reticū, p̄cipue autē cōtra Nestorij manifestū hoīs Idololatrā. Insuper etiā & contra Euticē & Seuerū, q̄ ad blasphemiam & calumniā obnoxius cōstitutus est. Nā hęc p̄petratus est aduersus sanctā magnā, & Icomenicā synodū Calcedonensem. Itē & aduersus Iohannē paramonariū venerabilis domus dei genitricis quę iacet in clara Metropoli Tyriorū, p̄pter enarratos suos pessimos actus, ex q̄bus p̄batū est ip̄m venire cōtra diuinos Canones. Et rogamus vestrā sanctitatē cōfirmare multā quę canonice cōtra ip̄m posita est. Amplectimur autē & honoramus sanctā synodū, cccxviii. Patrū in Nicęa cōgregatorū ad rep̄hensionē, & depositionē Arrii & symbolū orthodoxorū q̄d ab ipsa expositū est, cōfitemur in fiducia, & p̄dicam⁹ in eccl̄iā in ip̄o baptizati & baptizātes. Et sc̄tām synodū centū quinquaginta p̄m in regia vrbe cōgregatā ad depositionē Macedonij ip̄vgnatoris sp̄s Ac sc̄tām synodū ducētorū p̄m in Epheso cōgregatā ad depositionē impij Nestorij, ne non & magnā sc̄tām synodū sexcētorū in Calcedona cōgregatā, q̄ p̄dictū symbolū, cccxvii. p̄m cōfirmavit, deponēdo Nestorij hoīs Idololatrā & ip̄iū Euticē & Dioscorū q̄ idē cū ip̄so sapiebat, & quaz oēm h̄resim exprobrauit. Vnde est accipere oēs h̄reticos dogmatibus cōtaminatos ip̄e se habere erga ipsam sc̄tām magnā & vniuersalē synodū, hoc em̄ infixum est naturaliter h̄reticis, vt pugnent contra eos qui ipsos redarguunt. Cum ipsa autem synodo recipimus, & omnes ep̄istolas sanctę memorię Leonis archiepi antiquę Romę recte ac irreprehensibiliter habentes, omnesq̄ vt ita dicamus h̄reses demōstrantes, p̄cipue illā Nestorij & Euticis impiorū. Rogamus itaq̄ vestrā sanctitatē, vt cum cognoscat intentionē nostram & quō in omnibus sequimur vestras sc̄dm deū voluntates, pro nobis faciatis postulationes ad omnium dominum deū Iesum Christum, vt & pacem in nobis acq̄sita augeat, & ad dilectā sibi iustā v̄nionem cōiungat sanctissimas eccl̄iās ad gloriā ipsius dñi dei, & gaudium pijsimorū, & Christo amatorū imperatorū nostrorum, & ornatum sanctissimi archiepi regię vrbis, ac

bis, ac sp̄ialem lætitiã oim̄ nostrũ, & fidelissimũ ac orthodoxi populi cuiuslibet ciuitatis. Voces vero à multitudĩne Ch̄rianoꝝ Tyrię in ecclesia emissas cũ ea q̄ à sc̄titate v̄sa facta sunt intellexit, lætitia repleti subiũxerũt in p̄dicta l̄ra, & diuinũ eoz̄ zelũ inde v̄sã charitati p̄sentãtes, & ad illã intellectũ habuerũt, & mentẽ direxerũt, & capitulis positis in n̄ris iustis iudicijs. De reuocatõẽ corpoz̄ sc̄toꝝ patrũ n̄roz̄ Eufemiꝝ & Macedoniꝝ, & inscriptõẽ noim̄ suoz̄ in sacris dyptichis, q̄ iã intelligentiã deo dilectã habetis, sn̄iam tulistis, q̄ p̄bat ip̄sos eẽ reuocatos, & salutãtes i sacris libris inscriptas, cũ nihil oim̄o eoz̄ q̄ p̄cedẽti tpe cõtra ip̄sos iuste facta sunt ip̄soꝝ diuinã vitã cõtaminauerit. Similẽ de p̄cationẽ sup̄ his extẽdimus, vt ex iudicio sanctissimã p̄iarchã regię vrbis, ac v̄sã sc̄titalis, necnõ ex supplicatõẽ factã ad p̄ssimũ imperatorẽ n̄m in v̄neratõẽ accipiat, & corpus sp̄ialis p̄ris n̄ri Flauiani p̄iarchę Antiochẽni, & restitue re cathologo patrũ n̄roz̄ in ipsa ap̄lica sede p̄dormiẽtiũ, ordinariq̄ ip̄sius venerabilẽ appellatõẽ in sacris libris. Iustũ em̄ est eũ q̄ pro Christo deo nostro, & eius rectã fide fatigatus ẽ, & qui sustinuit ærũnosam sn̄iam eoz̄ q̄ eũ calũniabant̄ participare his q̄bus sc̄dm̄ iudicium v̄strã sc̄titalis p̄iciparũt q̄ ip̄sius cõmystã fuerit, & cõcertatores p̄iarchã regię vrbis, Eufemius, f. & Macedonius sanctã memoriã, vt & pius ac serenissimus impator noster sancire dignet̄ hoc & quã p̄sto venire ad gloriã intemperatę & consubstãtialis trinitatis. Quã custodiat ip̄sius piũ & dilectũ imperiũ in trãquillitate, & ad destructionẽ totiꝝ barbaricę cõtumaciã custodiatq̄ sanctissimũ p̄iarchã regię vrbis in pace vnã cũ v̄stra sanctitate. Per vos em̄ q̄ ad deum gratiã actionẽ habet̄ firmant̄, & diabolica sc̄dala omnino refringuntur.

SVBSCRIPTIONES.

Epiphanius ep̄us Hieropolis Tyrioz̄ subscripti.
Andreas ep̄us Sidonẽ. subscripti.

Johannes ep̄us Ptolomeopolitanus subscripti.
Theodorus ep̄us Dorphyrionis, subscripti.
Helias ep̄iscopus Xenopolitanus, subscripti.

HAE sunt voces emissãe à Christianissimo populo in sancta antiqua ecclesia post lectionẽ sancti euãgelij, & duaz̄ ep̄istolaz̄. Vnius qdẽ à Iohãne sanctissimo archiep̄i sc̄po regię vrbis. Alterius vero à sanctissimo Theophilo ep̄o Heraclatio ad sanctissimũ ep̄iscopũ Epiphaniũ, filr̄ & tertiaz̄ ep̄lã scriptã à sanctissimis ep̄iscopis in regia vrbe cõgregatis ad cõmemoratũ deo directũ ep̄iscopũ Tyrioz̄, & lectã etiã nihilominũ & beatissimũ Icomenicũ p̄iarchã regię vrbis, in q̄ anathematizatus fuit Seuerus ep̄us Antiochenus sc̄dm̄ ea q̄ continent̄ in ipsa charta lecta per Sergiũ venerabilẽ diaconũ, in mensẽ sc̄dm̄ Tyrios, siue Septembri sextadecima, indictione. xij.

¶ Augusti multi anni, Augusti multi anni cõsulatus, multi anni, Multi sint anni p̄fectũ Iohãnis cometi, multi sint anni Epiphaniã p̄iarchã, multi sint anni, vnus deus ẽ q̄ hoc fecit, magnus deus hoc ipartiat. Vnus deus ẽ, & fides, vnus deus, & vna fides ad pacẽ ecclesiãz̄, ad pacẽ orthodoxoz̄, Iohãni p̄iarchã multi anni, Quã synodus fecit, & tu fac, q̄ fecit synodus, hæc fac, Iohãni orthodoxo multi anni, in æternũ imperiũ, hoc vincit fides Augusti, ex deo ip̄erũ hoc, noui Cõstãtini multi anni, orthodoxi patris multi anni. Qui nõ loquit̄, nõ ẽ fidelis. Quã fecit synodus *uiba* fac q̄ sc̄tã synodus egit *uiba* facito Vincit fides Augusti i æternũ imperiũ hoc Vitaliani p̄iarchę multi anni, Vitaliani orthodoxi multi sint anni, Epiphaniꝝ orthodoxi multi sint anni *uiba*, Anathematiza sicut & p̄s *uiba*, Anathematiza sicut & synodus emba. Anathematiza Seuez & Iohãnẽ emba. Anathematiza Seuez & Mãdritã. Et ascẽdẽte sanctissimo archiep̄o in ambone exclamauerũt, Bñ deus *uiba* tulit te. Vn̄ deº, vna fides, Vn̄ deus q̄ hoc fecit. Sursum mitte ep̄os, sursum mitte orthodoxos. Et ascẽdẽtibz̄ deo dilectis. Iohãne ep̄o Ptolomeano, & Theodoro ep̄o Porphyreono, & Helia ep̄o Rachleno, itez̄ exclamauerũt. Epiphaniꝝ p̄iarchã multi sint anni. Sicut sc̄tũ testificati sunt, testificat̄ es tu, & vicisti. Mitte ferẽ ep̄os, mitte ferẽ orthodoxos. Iste solus p̄pter fidẽ mortuus ẽ. Iste sol̄ labor assũpsit, testificat̄ es, & vicisti. Iste sol̄ p̄pter fidẽ vicit, testificat̄ es & fides tua vicit, emisit ip̄sos trislagiũ, emisit ip̄sos dei genitrix, eiecit Seuez dei genitrix, turbauit ecclias, eiecit ip̄sos mysteriũ, eiecit ip̄sos quẽ lapidauerũt, eiecit ip̄sos cui iuriati fuerãt hos extra ciuitatẽ, q̄ ciuitas abscisoz̄, Aegyptios eiꝝce, Impator orthodoxus ẽ, in æternũ imperiũ hoc, spelũcã latronũ eiꝝce. Spelũcã schismaticoz̄ tolle, cõbure, sursum mitte p̄cipes, oẽs dolosos foras mitte, mitte foras Romaycũ, sursum mitte q̄s miser̄ es, foras mitte Syndicariũ, & Manicheũ. Romaycº do solus ẽ. Romaycũ mitte foras, Manicheũ eiꝝce foras, purga ecclesias, inte ẽ, & Syndica ep̄os, mitte ferẽ ep̄os. Anathema Seuerus, & q̄ sua sapiũt, & Mãdrita. Anathema Seuerus, Eutices & Nestorius, & Mãdrita, officina mãdati q̄re apta ẽ emba. Anathematiza sicut p̄iarcha Romanus Helia, Botrinũ, Pistorẽ modo anathematiza, ep̄iscopũ suũ ibi mitte ep̄iscopos hæreticos foras eiꝝce. Iustinus imperat, non est timere orthodoxus est. Augusti multi anni, In seculum imperiũ hoc, iuuenis ẽ Cõstãtinus, nõ est timere. Nouã Helenã multi anni, Vitaliani p̄iarchę multi sunt anni, Magistrat̄ multi sunt anni, Vitaliani Stratelati multi sunt añi, P̄fectũ multi sunt

Quinta synodus Constantinopolitana.

ti sunt anni, Magistratus multi sunt anni, multi sunt anni totius cōsulatus, Helye curatoris multi anni, Epiphaniꝝ archiepiscopi multi anni, Per victoriã augusti depone Botrienu tanq̃ Manichæũ . Egyptios mercatores lignos nō vult ciuitas, eijce foras Acephalos, si vicerūt morimur Flavianum patriarcham diptichis, trinitas vicit, accipe dei genitricē. Sic dicit synodus, imperator iussit, & tota synodus schismaticis nō est, suscipe dei genitricem *εισθε* id est intra & munda sanctã domũ. Qui nō loquitur, non est fidelis ad *θεοτοκος* id est dei genitricē ducimus prædica, dicimus, Augusti multi anni. Vnus deus, vna fides, Reliquias Flauiani mitte, fer ad sanctã Mariam ducimus, Et secũdo locuti sunt quæ intus *ροτραυειου* cruciferũ da nobis crucē, lapidauerunt, & retulerunt quæ intus, In qua ciuitate hæc fuit, Vna fides fuit, non est enormitas alias tumultus Crux vicit, & nō est tumultus, Trinitas vicit, & nō est *αραξια* id est enormitas, Trinitas vicit, recessit acephalus, Augustus vicit, ducimus ad *θεοτοκος* id est dei genitricem, Vicit Iustinus, ducimus, intramus, Vicit Iustinus, modo introducimus, vicit Iustinus, prædica cōgregationē, vicit Iustinus, diē prædica, Iohãnis patriarchæ multi anni, Epiphaniꝝ patriarchæ multi anni, Augusti multi sunt anni, Eufemię augustę multi anni Epiphaniꝝ archiepiscopi multi anni, vbi testificatus es, prædica cōgregationē, ducimus, intramus intus ad *θεοτοκος* id est dei genitricē, vicit Augustus prædica cōgregationē, Castellũ factũ fuit, suscipe dei genitricē, synagoga facta est, suscipe dei genitricem, ducimus, intramus, & ibi anathematiza, ducimus, intramus, recessit Acephalus, ducimus intramus depositus est Acephalus, lube & vadimus crucē portãtes, Vicit Augustus, ducimus intramus, vicit augustus itus anathematiza quæ expectas, orthodox⁹ es, letaniã ibi acclamamus, vicit Iustinus, huc introducimus, obtestor te, nihil dimiserūt intus, Cimelia accepit modiarĩ p̃ clama cōgregationē victoriã augusti, vnũ otĩũ ciuitati vnũ otĩũ orthodoxis, itra, solue' edificiũ Acephalus nō habet hic locũ, nō h3 hic locũ Manichæus, Epiphaniꝝ archiepiscopi multi añi, vnus deus, salutē ipsi, Et cũ sanctissimus ipsi archiepiscopus acclamauerit rogo vestrã charitatē sine molestia tolerare, & cōcedere mihi & deo dilectis episcopis anathematizare Acephalũ, & hic em̃ & i oratorio sanctæ dei genitricis & semp virginis Mariæ, & in omnibus oratorijs, ac in oibus ecclesijs, & omnibus ciuitatibus, ac in toto mũdo anathematizat vsq; in seculũ, Rurussq; exclamauerunt otĩũ auctoritati nostræ, & postea sanctissimus archiepiscopus noster epiphanius dixit ad illos de populo, hæc rectã & immaculatã ac verã fidē quã tradiderūt nobis a p̃cipio venerabiles & ministri sermonis, & docuerūt nos diuini & sanctissimi apostoli, & ab ipsis accipiētes ter beati patres nostri sancti q̃ in rectã splēduerūt fidē, in Nicæa videlicet, cccxviij, & in regia vrbe Cōstantinopolita, cl. ac in Epheso, cc. & in Calcedona, vi. c. xxx. Et reliqui oēs sancti, & orthodoxi patres idē cũ ipsis sapiētes acceperūt, & semp in ipsis habuerūt, & habēt, & ipsum immutabile custodierūt quã semper in ecclesia prædicauimus, & prædicamus vobis dilectissimi, & anathematizamus semper oēs hæreticos, vna cũ suis impijs intelligētis, & q̃ ipsos impia dogmata sapiunt, præcipiē aut & nominatim, Anathematizamus Arriũ, Eunomium, Macedoniũ spiritus impugnatore Euiōnem, Fotiniũ Marcellum, Theodorũ Arthemianũ, Paulũ Samosatenũ, Nestoriũ hominis idololatrã, & impiũ Valentinũ, Scythianũ, Manem Martionē, Vardisanum, Apollinariũ, Euticen, cũ his omnibus hæreticis, & similiter his omnibus anathematizamus, & impiũ Seuerũ, Acephalum, & abscissum, & semper alienũ factũ a dño deo Iesu Christo, & a sancta ipsius catholica & apostolica ecclesia, & ipsius impiũ dogma, q̃ sanctos & orthodoxos patres nostros anathematizauit, & scismata, ac turbationes in sanctis ecclesijs orthodoxorũ christianorũ fecit, p̃ totũ, vt ita dicã mundũ. Et cũ dilaniauerūt ipsum, illi de populo exclamauerunt, vnus deus q̃ hoc fecit, Vnus deus, vna fides, ad pacē ecclesiæ, Epiphaniꝝ archiepiscopi multi anni ad pacē orthodoxorũ, ad pacē ipatoris, anathematiza & mandritã, Implens aut ipse sanctissimus noster archiepiscopus reliqua acclamationis & anathematis, dixit ad eos hæc, Similiter aut anathematizamus, & Iohãnē mandritã, apostatã & Aruistheũ, a q̃ & accepit impiũ sensum ab ipso impijsimo Seuero, Sint ergo p̃dicti Seuerus, Acephalus, & Iohãnes mādrita, & ipsorũ impiũ dogma cũ cōmunitantibus ipsis anathema, & anathema a patre, & filio, & sancto spũ, in cœlo, & in terra, in isto seculo, & in futuro, amen Exclamauerūt illi de populo, amen, amen, amen, Vnus deus q̃ hoc fecit Epiphaniꝝ archiepiscopi multi anni, Iohãnis cometi multi anni, oēs hæreticos anathematiza, Vnũ otĩũ dei genitrici trinitas vicit, cōgregationē prædica, Crux vicit, cōgregationē prædica, sursum mitte principes, sursum mitte *μεταβατας* intus ad dei genitricē cōgregationē prædica, Qui nō loq̃t, nō est fidelis, hæc hora deo placet & p̃ribus, hæc hora deo placet & Augusto, Vicit Iustinus, cōgregationē prædica, intra aperi *θεοτοκος* id est dei genitricē, intra aperi quã accepisti Iudæi gaudent, dei genitricē aperi, Iudæi gaudent, qm̃ tuenit, clausa sunt intus *εισθε* Intra sanctifica quã cōmunicauerunt, nō est Anastasius, Iustinus regnat, orthodoxus est, non est Manichæus, orthodoxus est, Iustinus regnat, nouus Cōstantinus, nō est Manichæus, sed Anastasius Iohãnis patriarchæ multi anni, Epiphaniꝝ orthodoxi multi anni, Nepotē mandritæ anathematiza,

Qui

Qui contra te sunt, scilicet anathematiza. Vnū otium ciuitati aperi, quā rapuerāt. Vnus deus, vnafides mortuus est Amāthus rebellis trinitatis intra. Indue quā nudauerūt. Vicit Iustinus p̄dica congregationē, lucernariū intus fac. Cōgregationē p̄dica, sancta trinitas sanitate da ei. Vnus deus, vna fides. Olim orthodoxoꝝ multi anni, mitte, fer alios ep̄os Elyā Sootryenū anathematiza, Iohānis p̄iarchæ multi anni, Auguste multi anni, Eufemiæ auguste multi anni, Victoriani imperatoris itra itus in æternū imperiū hoc ἀπὸ λατῶν liberate à cephalo ἀπὸ λατῶν liberate ab hereticis. Postea vero Iohānes reuerēdissim⁹ ep̄s Ptolemaidis dixit hæc ad pplm, Anathematizamus qd̄e oēs, q̄s anathematizauit sc̄tissim⁹ & b̄tissim⁹ n̄r archieps̄ & metropolita, ac oēs hæreses, Præcipue at̄ ip̄iū & dei ip̄ugnatorē Seueꝝ acephalū, & Manichæū, & Iohānē impiū, & dei ip̄ugnatorē Mādrītā, & auertimus ab ip̄s cōionē, & alienos ip̄os notamus, & ab ip̄o noīe Ch̄rianorū. Sūt ergo anathema à p̄re, & filio, & sp̄ū sc̄tō, in celo, & in terra. In hoc seculo, & in futuro, Amē. Dixit at̄ & Theodorus reuerēdissimus ep̄s Porphyreorū. Hæc oēs q̄scūq; accipiēs, anathematizauit sc̄tissimus & b̄tissimus archieps̄ n̄r metropolita anathematizamus cū ip̄o. Cū ip̄s at̄ anathematizamus & Seueꝝ Acephalū & Iohānē Mādrītā, q̄a & ip̄e cōsensit hæreticis & impijs dogmatibus ip̄suis. Sint igit̄ anathema à p̄re, & filio, & sp̄ū sc̄tō, in celo, & in terra. In hoc seculo & in futuro, Amē. Dixit at̄ & Helias ep̄s Rachlenus hæc. Et nos sc̄dm̄ vestigia sc̄tissimi & b̄tissimi archiepi n̄ri, & Metropolitę ambulātes, & ip̄si us bonę doctrine p̄uasi credētes, & q̄a supra & infra, iusta & vera sc̄tissimis ecclesijs negotiat̄. Huius gr̄a anathematizamus eos, q̄ nō semel, nō bis anathematizati sunt, sed & sinḡis diebus anathematizant̄ Acephalū, & Manichæū, & Seueꝝ, & eius ip̄ia dogmata ac Iohānē Mādrītā & eius ip̄ia dogmata, vna cū his q̄ eis cōicāt. De cæteris em̄ sup̄fluū ē dicere. Sint itaq; anathema à p̄re, & filio, & sp̄ū sc̄tō. In celo, & in terra, In hoc seculo & in futuro, Amē. Et exclamauerūt multitudo; Vnus deus Ch̄s regnat. Ep̄orū multi sunt anni. Orthodoxoꝝ multi anni. B̄ndictus d̄ns deus Iesus rex, qm̄ visitauit & fecit redēptionē populo suo, & adhuc turba expectāte & exclamāte, vt cōgregatio fieret in oratorio sanctę & gloriose dei genitricis virginis Marię, acclamauit ip̄s sc̄tissimus archieps̄ n̄r hæc. Qm̄ magna hora ē, & iustū est nos diuinā celebrare missam, p̄ quā colit̄ deus in vtilitatē aniarū n̄rā; sufficiāt hæc. Multa em̄ sunt q̄ legēda sunt. Cum deo igit̄ & sc̄tā d̄nica sequēti in p̄dicto oratorio d̄næ n̄rę gloriosissimę dei genitricis virginis Marię reliq̄ legemus, & iteq; anathematizabimus Acephalū, & oēs q̄ cū eo sunt. Et postea p̄clamauit hmoi cōgregationē Zachariās venerabilis archidiaconus. Notificamus vr̄æ charitati qd̄ sequēti d̄nica ad gloriā Ch̄i dei n̄ri, & sanctę ac gloriosissime dei genitricis virginis Marię d̄næ n̄rę, & p̄ salute ac victoria ac phennitate serenissimi imperatoris nostri Iustini, ac piissimę Eufemię reginę, & maioroꝝ p̄tatum, nec nō sc̄tissimi archiepi reginę vr̄bis Iohānis, & ibidē cōgregate sanctę synodi, in domo sanctę Marię, q̄ ē in Iamufis sanctā cōgregationē faciemus. Ip̄a aut̄ sancta d̄nica matutino ibidē cōueniemus, vt cū inde cū Psalmodijs, & cæreis, ac incēsis in ip̄a sc̄tā domo puenerimus, de p̄cationē, & sanctā cōgregationē expleamus, oēs viri, oēsq; femine cū studio cōueniamus. Et post ip̄m sanctissimus archieps̄ noster dixit sic; Notificamus vestrę dilectōi, quō sequenti sancta d̄nica huc cōueniemus, vt inde cū Psalmodijs, & cæra, ac thuribus in oratorio domus sanctę dei genitricis semp̄ virginis Marię pueniētes de p̄cemur, & ibi sanctā cōgregationē cōpleamus. Et exclamauit turba τοὺς ἕκαστον foras mitte, om̄es schismaticos: foras eijce, anathema schismaticos, anathema q̄ vnū illoꝝ recipiūt, clericos schismaticos nullus suscipiat, apostatas nullus recipiat, eos q̄ cōtra crucē pugnauerūt nullus suscipiat. Et postea acclamauit eit sanctissimus archieps̄ noster hæc. Luminariū q̄q; sabbato in vesperis, in ip̄o oratorio sanctę dei genitricis semp̄ virginis Marię cū deo faciemus, & cū quieuissent, finita fuit cōgregatio sancta.

¶ Epistola ep̄orū secundę Syrię ad Iohannem patriarchā, & synodum.

Domino nostro per oīa sanctissimo & beatissimo patri patrū archiepo, & Icomenico, patriarchæ Iohāni, ac sanctę & deo venerabili synodo in regia ciuitatū vr̄be cōgregate minimi ep̄i secundę Syrię. Cū aspeximus ad p̄ogressū laturā seuoꝝ, q̄ nos circūdedērūt, & aiaduertimus cōfusionē ecclesijs dei inopinate allatā, totum merito proprijs ascribētes peccatis d̄ni miramur lōganimitatē. Cum vero rursus ad melius cogitamus optatā imitationē apostolicā illā prouocamur dicere vocem. Gratia deo pro inenarrabili ip̄suis dono. Non em̄ despexit nos in finē, sed visitauit, & fecit redēptionē populo suo. Vt igit̄ valde incredulis veritatis cognitio fiat, & p̄ res appareat, certe voces d̄ni verę sunt, & alibi ^{in scripturis} alta voce, clamās: Ecce venient ad vos in vestimentis ouiu, intrinsecus at̄ sunt lupi rapaces, a fructibus eoꝝ cognoscetis eos, & de cætero vt saluentur, & conuincētur sacro ouili Ch̄risti dei nostri oues ab ip̄s disperse, dedit & dilatauit deus super ornatū totius orbis ecclesię; ineffabile donū pacis. Cum em̄ fidelissimus regnet imperator, q̄

& cor

Quinta synodus Constantinopolitana.

& corde dei prouidentia splendet, & sancto pontifice diuinae gratiae sententia demonstrato in regia vrbe, & pro apostolicis dogmatibus pugnat, quo est possibile non multum eleuare cogitatione ac latari de optimo, & peioribus veloci mutatione, & sponte abicere quae possibile est maxime corrupti diaboli stimulos. Et tunc cum sciimus quod iuste ac canonicis sanctae synodus vestrae sanctitas fecit, quod totaliter sustinuit iniustam & iniquam Seueri proteruiam. Quae namque virtus orationis etiam ad modicum attingere poterit illius mala, & in quibus deum blasphemauit omni tempore, sanctam magnam, & Icomenicam synodum Calcedonensem anathematizans, & epistolam sancti Leonis antiquae Romae archiepiscopi, cooperatoris, & proximam in omnibus habes Petrum impium quod Apamiarum praesidentiam contra omnem ecclesiasticam sanctionem subripuit, merito laetati sumus. Quo enim non debuimus regratios etiam hymnos domino deo nostro emittere, cum quibus, & nunc medela oportuam, & difficultatum solutionem nobis omnibus largitus est. Iam itaque statim in prohemio illo delicta cognoscimus, & non ferentes malos corruptam expositionem considerare, praeruenientes liberauimus animas nostras, & fideles nobis ecclesias a Seueri & Petri malitia, & abdicauimus tanquam haereticas, & anathematibus subiecimus, separantes nos ab illo communione. Verum quia non solum nos quod minimi sumus, iustum contra illos protulimus interdictum, sed etiam & vos beatissimi quod nos sequi duximus, & ferre non valentes tantae absurditatis magnitudinem, gementes quod & lachrymantes super impijs non condolentibus, volentes quod in prioribus manere nullatenus permitunt. Qualia enim sunt in libellis nobis oblatis, a venerabili clero Apamiarum, & ab ordine venerabilium monachorum, pereque percurri, homicidia, ebrietates, actus praesumptuosos, obsequiosos Monasteriorum, venerabilium, impudicorum mulierum introductiones in sacris & intemeratis templis, piuria, blasphemias, ordinationes datione pecuniarum. Et his horridiora & maiora quam secundum naturam humanam dici possent, quod curiosum quod de esset, plixius enarrare, sed possunt quod fuerunt per scripturam praescriptorum libellos, scire occasionem, & iusta femina contra illos iuste rursus condemnationis inuenientes nos & nunc a quibus illi maxime propria animaduersione percussa, omnia praeter canones facientes illecebrarunt quod ad clericos nostros proficiscentes, quod propter coercionem ecclesiasticam ad modicum percussa ad eos se ipsos traxerunt & adduxerunt, & ecclesijs ab ipsis deuastatis illicite professi sunt, vndeque diuinos canones impugnantes. Huius gratia nos vestrae doctrinae sancto decreto instructi, anathematizamus, & in presenti Seuerum & Petrum hereticos, & iudicio magni & tremendi tribunalis tradimus illo noxias animas, priuantes similiter ipsos quemadmodum & vos beatissimi omni re, honore, dignitate, opatione sacerdotali, & communione mundissima, & nudantes non solum sacerdotio quod habere imaginabant vanum, sed etiam omni participatione ad discretionem eorum quod recta sapiebant, timor enim est ne sinceriores per amplius imitatores ad proprias blasphemias trahant. Omnia enim audet ut consequantur, Rogamus sanctitatem vestram per hanc nostram epistolam modestam, cui etiam inferunt oblata documenta, ut cum acceperitis veram cognitionem delictorum Seueri & Petri confirmetis, & actum nunc a nobis expositum & diuinis canonibus cognitum, licet ipsos nihil sacerdotij licite habere cognouerimus aliquando, & etiam adducatis ad praesentem & orthodoxum imperatorem nostrum, ut & ipse cognoscat quod in libellis continentur, & quod a nobis iudicata fuere, & iustam scientiam habeat eorum quod a nobis bene & sanctae sententia sunt, statuaturque nostris supplicationibus persuaderi, & demum liberet sanctas dei ecclesias ab illo laesione, quod animas corrumpit. Sic enim purum fermentum in ipsius pio imperio incorruptum manebit segregatis zizanij sicut olim & solim. Ad bonam etiam instructionem beatitudinum vestrae copias notificatores a magnificentissimo principe prouinciae gloriosissimis principibus, synodale epistolae nostrum minimorum inseruimus.

SVBSCRIPTIONES.

*Seuerianus dei miseratio episcopus Aretus, valere me, etc.
Etrus dei miseratio episcopus Marianus, valere me in domino, etc.
Cosmas dei mi. episcopus Epiphanius Christo amantissime ei inseparabiliter fuit orate dicitur per oia san. acbea. pres. ciuitatis, valere me etc.
Corylus dei miseratio episcopus Rafaeus, valere me, etc.
Eusebius dei mi. episcopus Larissanus, valere me, etc.*

Copia actionis formatae contra Petrum Apamiarum in tempore magnificentissimi prouinciae principis.

Idem Stephanus, Petrus & Iulianus diaconi dixerunt.

Quonia proterito pascha sancto sequenti noua dominica, ascendente clero toto (ut moris est) ad salutationem Petri episcopi nostri, audiuimus ab ipso cum esset indignatus contra lectorarios. Nam eram tunc lectorarius, & diceret nobis. Quare coicatis .i. conuenietis contra me, quia feci Constantinum de laicis diaconum, & vos despexi, ita per Iesum, quia probaui hac nocte facere vos de lectorarijs subdiaconos, nisi ipse quod crucifixus descendens non redemisset vos de manibus meis. Haec autem & coram omni clero dixit. Et ego Stephanus scio quod factum est in Marato stolae Zabdale. Qui vero praesentes deo dilectissimi clerici coordinauerunt documentum, quod & promiserunt nobis porrigere, rogamus ipsum legi & singula capitula quae in documento continentur declarari.

Iohannes Palladius Eutruchianus vir clarissimus dum esset praesens dixit.

Oblatum instrumentum legatum iuxta petitionem eorum, quod praerunt praesentes praesbyteri, diaconi, subdiaconi, lectorarij, & reliqui venerabiles clerici volunt claram faciant opinionem suam in quibus

in quibus sciunt, & deum ad mentē habeāt, & proprium *προχρημα* specimen, id est habitū, vt nihil ad offensionē vel grām facient, sed oīa cum veritate edocebunt. Et cum obtulissent ex officio, recitata est sanctissimis patribus & episcopis prouinciæ secundæ Syriæ, à cōmuni cle-
ro sanctæ dei ecclesiæ Apamiarum metropolitana.

Propriū sacerdotij et honestę pollicitatōis chřianorū prudētia, & māfuetudo, & vltra **A**
oīa scōrū dogmatū sanctio ac fidei diuinæ obseruātia, in q̄ & brōrū patrū memorabi-
lis & venerabilis chorus desup ex q̄dā irrep̄hēnsibili successu *ατανατολις*, immortalibus
λογισμοις rōnibus modulū cōsonū deuotis aīabus hōim introductus est ad sanctifica-
tionē diuini ritus. Didicimus em̄ à diuinis eloquijs clamare: Noli trāsgredi terminos semp-
ternos, q̄s posuerūt p̄res tui, sed hęc qdē venerabiles patres & diuinorū ap̄loz successores te-
nētes purē lumē ecclesiæ donauerūt. vñ māserūt incorrupta tēpla ecclesiāz, & ministri ip̄so-
rū seruiūt indefinēter Chřo deo nostro, & mercedē iuxta diuinæ scripturæ dignitatē portāt
& *αμεμπτος* in q̄rulas primitias suscipiūt ab antiq̄ Roma, & tollūt diuinę gratię fructus, diui-
no zelo, & igne sp̄iali, vsq̄e q̄ añ certū qdā tēpus magis noua innouatio cōtra ecclias ītro-
ducta fuit, sed si vsq̄ ad p̄dictos stetit mala, licet difficile, tñ tolerabilē sustinuissemus, cum
passio facillē potuisset medelā suscipere. Vēz qñ resp. Antiochiæna suscepit Seuerz, q̄ nunq̄ cō-
municauit ecclesiæ orthodoxę, nec adhuc à peioribus ad meliora trāsmutatū, & iā veloci-
ra sunt q̄ cōtingūt difficultatibus, q̄ inductę fuerūt, vt ita dicamus, insanabilia vulnera, *λαγρια*
fabula facta est fidelis ciuitas Apimiaz, post q̄ suscepit obiectū Seueri heretici, & beati magis
patres p̄dormiētes, & q̄ nō viderūt Petrū vocatū p̄sidē nostræ ciuitatis, q̄tiēs em̄ memoria re-
uoluimus q̄ ab illo facta sunt, īplemur iusta ira, opimur autē & cogitatōe, retrahimur dicere q̄
cōmissa sunt. Verūtāem̄ necessitas cogit, & om̄i tpe tacere nō sinit, ne necessitate qdā cōfusa
ta maloz magnitudo capiat, & eos q̄ bñ hñt, vt verisimile est ac apparēs, & lineā cathenā tra-
hat generis & illiciti sensus. Multa igit̄ secūdū hoc tēpus collecta sunt, & p̄sumpta cōtra san-
ctissimā ecclesiā nostrā, q̄ suadet nobis dicere, admonet at̄ opportune, & pia cogitatio p̄cni-
tētiæ deo dilectæ nos ad ipsam ordinatā, & vitilē snīam capere *φαιε*, clarus em̄ est sic, vt inā
nunq̄ p̄dictus Petrus ex Y pogio nup̄ ascēdisset ad tribunal ecclesiæ Apamiæ. Anathematī-
zat qdē scōs patres nostros, & delet de sacris dyp̄tichis ip̄soz vocabula, viri q̄ honesti ac
sanctē vixerūt, & q̄ venerabilia ac reuerēda tēpla oīa coli locauerūt, & donauerūt sacra vasa
diuinis missis, & illuminauerūt beatissimos patres n̄ros, & nos ipsos & manus iustas ip̄osuerūt
in om̄i puincia, & sine scādalis disp̄sauerūt iustitias ecclesiāz. Qd̄ autē peius est oībus cum
hm̄oi pietatis scelera parua valde putauerit, nō solū p̄dictas salutatōes deleuit, vēz etiā supra
cōmutionē bonarū aīaz illoz posuit in pariete, depinxit ac scripsit scriptura intus sanctū
Iohānē, Dioscorū, & Timotheū cōdēnatos, & his filios q̄bz memoria q̄difficilis est, licet graue
sit aliqd̄ dicere cōtra mortuos. Hęc itaq̄ sunt q̄ ad catholicā ecclesiā ab ip̄so cōmissa sunt, q̄
etiā pp̄ria, cū at̄tēderet ad sedē Apamiæ, p̄pter p̄ctā n̄ra Petrus cōmisit, iustū putauimus p̄-
breues, vt possibile ē literas capitulatum enarrare. Nā cū venerabiles lectores starēt cū decētū
cogitatōe, & appeterēt maiore gradū iuxta cōsequētiā cōseq̄ qd̄ maxie naturæ infixū est me-
liora amare, surrexit cū magna audacia, & sine vllā rōne, & hęc illicitā vocē emisit. Qd̄ nisi ta-
cebitis (inqt) in subdiaconos vos ordinabo, vt ipse q̄ crucifixus ē descēdēs nō liberabit vos à
manibus meis, postea euenit Iulianū q̄ receptor fuerat ecclesiasticarū pecuniarū mori, & illius
bona Rufanū ministrasse, q̄ p̄ multos & infinitos annos disp̄sauerat res sanctissimæ ecclesiæ
nostræ. Et post huius obitū directi sunt illi q̄ erāt in possessiōe pecuniarū ad p̄sionē verboz
rationū, & pecuniarū, & cōferre partes, cū multa essent mota, & ad p̄solutionē afferre, & rō-
nē, si rōnē illius vocare optet, addere (inqt) qd̄ anathema sit oīs hō, etiā si Paulus ap̄lus federet
in sede ista ad euerisionē, aut q̄relā vidēs inductarū trāsfactionū. Et hęc apte dicēs, videt̄ ita
horridā snīam, & qd̄ ad certā q̄titatē auri fecerit. Rursus & aliud qd̄ dicimus qd̄ oībus notū est
dicēs em̄ ad venerabilē Eustachiū Iconomū emere qdā scānalia ad *λογον* rōnē secreti ep̄alis
& parua mora facta, sūt ip̄ie loquēs contra dñm magna voce clamauit. Oēs ecclesias & altaria
cōburet deus, & faciet vallē vnā, vt illius verbis vtamur. Impudiciā vero muliebrē nō dignā
diuini baptismatis introduxit, & stare facit iuxta facē fontē, & cū diuina mysteria ī oratorio
domus dei genitricis finiunt, q̄lē sermonē indigne faciat, q̄ auris chřianorū tātā īpietatē di-
ctā & factā sustineret, nemo nō credat, & ad veritatē eoz q̄ deinceps dicunt. Subducit em̄
Stephanā nūcupatā Pterouolā de Tugurio, & monasterio (inqt) tradidit priuate, & nullo a-
lio p̄sente p̄ magnā partē cuiuslibet diei circa illius indecētē delectationē cōsumpsit, & visus
est qdē in his Petrus nō ferre moleste. Paucissimis vero p̄cursis diebus toleratē patiētia, q̄ vi-
det̄ corpis iaculis denudata ē ad rep̄hensionē. Vñ nō ferēs ip̄sius carētiā sine occasiōe venit ad
Antiochiā, & illius velocē reditū in cōspectu oīm, & ihonestissime facit. Graue qdē p̄fecto &
D d miserādū

Quinta synodus Constantinopolitana.

miserādū tāta calamitatū gesta enarrare, fecit em̄ & aliud qđ pteruitas ipsius tanq̄ sise cognatū. Induit em̄ stolā albā q̄ nullatenus cōueniebat sibi scđm rōnē sacerdotij, tanq̄ in ordine diuinorū ap̄loz. Qui impius submersus in oī p̄tō in Marato Zabdale, & cāpis Nogxi facta ab ipso p̄fessione sc̄tōz martyz sc̄dit in infinitas partes stolā diuisti facilliter deceptis nō igno rās, qđ q̄tū ē eos q̄ cū veritate ambulāt q̄busdā talibus conari & excedere mēsurā hūanę statu rē, & mādata dñi, & saluatoris Iesu Ch̄ri dei n̄ri tātū exc̄catus ē oculus aīę cū stat i sacrificio sine sanguie (qđ dignis vrile fuit) nō illi q̄ oēm intellectū proñcit i intuitū muliez, & sputis de colorauit venerabilis altaris p̄nū rubetū nefciēs qđ ex solo aspectu p̄ctm cōtrahit iuxta diuinā scripturā, sed iste nobis optimus nō solū ipudice videbat, necnō palpabat amare, sed & peiora tāgebat. Vltra hęc em̄ dicerē inhonestiora valde, dolemus merito, tāta vero fuit qđā irrationabilis audacia iuuetutis illius, qđ nō cessauit inebriare eos q̄ veniūt in sc̄tō & honorādissimo tpe baptismatis. Nō putamus latere aliquē q̄ dignus sit diuini ritus q̄tū certamen detinet eos q̄ timēt dñm tpe q̄ debēt venire ad diuinū baptismū q̄ errore añ capti sunt. Et qm̄ libere lumē cū veritate sup̄ hmōi aīabus splēdet, & à difficili valde seruitute liberant, stant figurā certaminis explicātes deorsum innuētēs, & manus cōplectētes, & in tpe tremētes, diaboliq̄ corruptiuz aīutiuz nō resistētes semel redēptionē veri salutaris baptismatis expectātes, & tñ cū hi taliter se tenerēt, nō negligebat repellere baptizādos, & magnitudini huius diuini & peculiaris boni assimilare desiderū atrocis officinę deuotaz muliez, vt dicebat ab ipso cōstitutę sicut Stephanus diuinus & sacratissimus diaconus testat, q̄ salutatiōes eoz q̄ ad diuinū baptismū veniūt ordinauit in scriptis, & merito scđm ppriā gloriā, i. opinionē ad malū tepebat, & supatus est corporali voluptate desiderioz, & hoc em̄ ppriū fuit Manichę enormitatis putare subsistēs malū, & ppter hoc eē multos seruiētes principatui illoz pessimoz. Quid at̄ debet q̄s amplius de p̄dictis miseris mulieribus enarraret, sic em̄ spectabāt iustā eiectionē pueniētē cōtra Petz, nec adhuc postea cōstiterūt, sed sustinebāt in domo, lachrymis & fletib⁹ im mēsuratis flētes carētiā & diuortū Petri. Post hoc at̄ & libidinē viri & inexplēbilē artē cōdiendi fercula. Et tanq̄ sup̄ sp̄so mortuo, flētes & plorātes illius vitā p̄ amplius deteriorauerūt oñdentes ipudicā p̄ditionē hoīs sculpti nō pastoris sacri oculis, & nisi vltra p̄xtū nostrę esset qđā alia percureremus, & p̄dicaremus de bonis faciebus muliez figuratis ad vindictā, vt nihil aperius dicamus totū attribuius malo cōscio eoz q̄ pcutiunt n̄fis cōtra vocibus, & licet modestia tñ dicta, sunt qđā de Stephana, q̄ dī Pterouola, cū q̄ incōsulte (vt ita dicamus) omnē diē exigebat, & quā dicebat illius trāslationē ad melius *υποσολωμ* subripiēs desideria corporis de linquētis, testes sunt recepti q̄ fuerunt ministri venerabilis diaconiz. Qui at̄ de Veneticis partibus oriundi erāt, inuitabāt venire ad obsidionē venerabilis monasterij sc̄ti Dorothei, qñ ipse accipiēs multitudinē inordinatoz irruit cōtra colētes in p̄dicto venerabili monasterio meretrices & saltatrices introducēdo, & multitudinē amātium, & nullā speciē omittēdo ad depositionē & extinctionē ibidē colētū. Qđ at̄ & vxorē cuiusdā militaris cognominatā Plesā lubricā naturā mulieris introducēdo, sicut in infinitis alijs illius libertatē obflederit, sciuit fere oēs, & secundū illud qđ scriptū est. Et si nos etiā tacebimus, lapides clamabūt. Quz cū nō potuerit indecentē voluptatē viri sustinere, ad fugā diuertit lamētādo de ppria & opprobriosa calamitate quā ille fecit, bonū esset, neq̄ causam tristitię cōtra venerabilem Iulianū celeritez trāscurrere. Cū em̄ qđā dogmatici sermones moti sint in secreto sc̄ti Stephani, & p̄dictus venerabilis vir rñdit, bñ ac sancte credere pijsimū ip̄eratorē n̄m qđ anxiatu & cōpunctu aīa in hac iusta voce *υπολογωμ* sub rōne hac, & cōdēnationē (inqt) fecit Petrus, q̄ veritatis inimicus est, & q̄ nullatenus iustū sermonē habet, sed solū in oibus, pteruus aduersarius, & hinc repugnās deuote ac orthodoxe rōni dñi totius orbis post deū. Sufficere qđē putamus vnā causam p̄dictoz decertare inhonestā vitā Petri. Ordinādo at̄ cū pecunijs qđ maxie in Antiocho myrepto videt̄ fecisse, & sequētię diuinorū decretorū, & simili iudicio hmōi argumentoz videt̄ repugnasse, & sic vndiq̄ dānosam ruinā sustinere sacerdotij, qđ frustra habere fantastica rememorari at̄ receptaculi totius ip̄ieratis, nō cōsistit extra rationē. Dicitū em̄ monasterium sancti Romani pro orationibus, & cōuersatiōe māsueta quā decet qui separati sunt amplecti, psalmos anathematū cōtra sc̄tōs patres pecuniarij, imō nō monachi facere, edocti sunt. Nam habēt Petz ducē maloz, & hęc mercatiā facientē cōtra ecclesias dei p̄sbyteros ex ipsis *Δυβερ* q̄si ordināt paramonarios & hospitalarios statuētēs, & vbiq̄ necessaria alimēta pauperz despilātes. Et licet veritatē ita habere negari vnq̄ nō possit, nos obsecramus cū p̄nitentia deo dilecta hos nubere, & solutionē exoptatā, & Christianis decentē accipere p̄dicatū difficultatum, cū in his oibus malum possederit, & deus illorū vitā auerterit, nunc quādo optimā cāpimus iudiciā donatā nobis ab ipsius clemētia, & pijsimō ac orthodoxo imperatore nostro & à magnis potestatibus, sicut & maxima orta est, & irrefragabilis iussio, & fuit splendens secundum

cundū splendidū & principale iudiciū, credētes & sequētes piū propoſitū serenissimi imperatoris nr̄i, & sanctissimorū patriarcharū cōsentimus declarari qđlibet istorū p libellos, & adducere ad vestrā paternitatē, ad bonā & diligētē cognitionē eorū q̄ subsecuta sunt, sciētes qđ & si q̄s per cōcessionē daret ordinē licitū, proueniēdo in Petro tātoꝝ p̄dictorū delictorū sententiatū quidē esset alienus ā sacerdotio Christianorū, vt & vos sanctissimi cū quodlibet horū sciueritis, iudicetis diuinis canonibus approbata, & qđ ad utilitatē sanctissimę ecclēsię nostrę respiciunt, vniuersa hęc nota cōstituendo, si consentitis, & sanctissimis patriarchis ac potentissimo imperatori nostro ad assistendū & placendū suę serenitati, ac beatissimorū viroꝝ sc̄to decreto, vt Christo deo nostro vtilia concedente, pax nobis oibus & valida ac perfecta vnio fiat sanctis suis ecclēsiis, & perficiatur metropoli Apamię sanctus rationalis & tranquillus vir, qđ in bono dat vtilia prouincię nostrę. Hanc em̄ spem bonā habentes & ad deum respicientes ac piissimum imperatorē nostrū, & ad sanctissimos patriarchas, salutationes beatissimorū episcoporū nostrorum sacris dyptichis inscripsimus secundū antiquū ordinē sacratistatus. Et Christum deū nostrum oramus vt indiuisa seruet insuperabilia sceptrā serenissimi imperatoris nostri, qđ tantā prouidentia vbiq; ecclēsiis largit, & nos ab ærūnosa hęcresi Petri liberauit, qđ bona ecclēsię nr̄ę deuaſtabat, iuxta defectū supra narratorū, Multis itaq; p̄missis sufficiāt nobis, qđ interim enarrata sunt. Hęc autē oīa petimus, & obtestamur nota fieri p̄ vestrā sanctitatē, & magnificū p̄sulē prouincię. Et idcirco hoc apertum constituimus.

¶ Natalis reuerendissimus presbyter dixit.

¶ Aderā qñ Petrus episcopus nr̄ dixit blasphemum verbum cōtra crucifixum indignatus lectorarijs. Scio autē & ipsum dixisse blasphemum verbum contra ecclēsiās & altaria.

¶ Nefinius reuerendissimus presbyter dixit.

¶ Ex capitulis lectis memorię teneo audiuisse ā Petro ep̄o dictū blasphemū verbū cōtra Christū deū in oibus qđ crucifixus ē pro nr̄a salute, qñ indignatus erat cōtra lectorarios. Scio autē tūc in oratorio sc̄tę dei genitricis Marię existēs audiuisse qđ ipse ep̄s accipiēs qđā nōdū dignā factā sc̄ti baptismatis habebat ī baptisterio, ppe fontes, propter qđ qđ tunc ibi erat, abhorruerūt

¶ Romanus presbyter dixit.

¶ Si quidē ego solus, aut vidi, aut audiui qđ factū aut dictū est ā Petro ep̄o nr̄o, haberē vtiq; reticere, ne sic accusator iudicaret. Quia igit ex aīo vocē blasphemā dictā ab ipso cōtra crucifixū corā oibus venerabilibus clericis qđ ad salutationē ascendūt, dixit, hac de cā & ego scio audiuisse, Sicut autē & ī oratorio domus dei genitricis virginis Marię factū est, & qđ hęc pluribus nota fecit, dico qđ Emisēnā Mariā in quā de Tugurio secundū cōmissionē suā sapius introduxi in sc̄to baptisterio, & finitis sc̄tis mysterijs, anteq̄ ipsa baptismate digna esset, & loq̄batur priuate cū ipsa. Scio autē certe & sui minister, & in loco incisionis, & distributionis scholę.

¶ Anisetus presbyter dixit.

¶ Tunc diaconus existēs, & ^{metredidow} tradēs ad sc̄tū baptisteriū oratorij domus sc̄tę Marię Ebdomadarius existēs, & venit Romanus Paramonarius, & psbyter dicens pfecto tu ^{επαγομ} dimitte cōmunionē & vade ^{metrad} da ad subdiaconale, qñ magnus alloq̄ vult hic Mariā Emisēnā. Scio autē qđ hoc dixit ad id qđ cū hęc redibus Rufini factū est. Qñ fecistis ^{ταε διαλυσε} p solutiones hęc redibus Rufini ^{εβερε} ponite ducentorū numismatum penā. Et si q̄s velit has trāſactiones trāſgredi, etiā si Paulus apostolus resurgeret, & sederet in sede hac, Anathema fit.

¶ Megas reuerendissimus presbyter dixit.

¶ Qñ deus pponit, & oportet veritatē dicere, itererā in secreto honorabilis ep̄atus post pascha vndecima īdictionē p̄terita, qñ p̄dictus Petrus cōmotus cōtra lectorarios iratus fuit, & dixit hęc blasphemā vocem, qñ hac nocte cogitavi facere vos de lectorarijs subdiaconos. Et si appoſuissem manū alicui ex vobis, crucifixus descendens nō eripuisset ip̄m de manu mea. Similiter & añ hoc qñ cōmisit emere linea sc̄analia ad rōnem secreti ep̄alis, Et cum īdignatus fuisset cōtra Eustachiū Iconomū venerabilē, dixit: Qñ melius est deū cōburere ecclēsiās, & face-

¶ Anthonius reuerendissimus psbyter dixit.

¶ Mortuo Rufinio beatisſimo, qđ fuit Iconomus sc̄tissimę ecclēsię Metropolitanę. Cōgregās Petrus ep̄s nr̄ vniuersum venerabilē clēꝝ postulabat quod in teste oīm deo denuntiarent, si qđ tpe dispensationis ip̄s dānificauit, aut neglexit, aut vsurpauerit in ecclēsiasticis. Et cū multa capitula eduxerit qđ cōtinent ī magna q̄titate auri, post multa mota iussit ip̄se hęc redes ip̄s Rufini p̄ſtare quę dā pro multis, & dixit fieri ip̄s p solutiones & imponere penā ducentorum numismatum, dicens, qđ si p̄dictas trāſactiones hmōi aliqđ vllatenus cōtra facerent, etiā si Paulus ap̄ſus resurgeret, & sederet in sede ista. Proxima vero dñica p̄teriti paschę cum vniuersus clerus ascendisset ad reuerentiā, audiui ab ipso, dicēte ipso ad venerabiles lectores blasphemum verbū contra illum qđ pro nr̄a vita crucifixus est, secundum deposita ā Stephano, &

Quinta synodus Constantinopolitana.

Petro ac Iuliano tunc lectorarijs, nunc vero decanis. Veniendo aut sabbato in cōgregatione in oratorio domus sanctæ virginis dei genitricis Mariæ, cognoui ipm intrantē in baptisterio sanctæ dei genitricis virginis Mariæ, & alloquentē quandā mulierē, q̄ nōdū particeps facta erat, nō dico sanctorū mysterios, sed neq; ipsius sanctæ signatōis, & ipsum illinc sepisti me exeūtē inuenimus tūc diaconus existēs, nō ē aut mediā domus, nisi honorabile diaconale

¶ Stephanus & alter Stephanus dixit.

E ¶ Cū essem⁹ in baptisterio ad Neophotistas: sine tunicis & calciamentis existētū diaconis ipos exorcizātibus, venit ep̄s n̄i Petrus, & eiecit nos foras, vnā cū Neophoticis, & introduxit canonicas, & priuati cū ipsis stetit p̄ multas horas. Audiui⁹ at & nos cū alijs verbū qd̄ dixit ad le ¶ Eutychianus diaconus dixit. (ctorarios aduersus eū q̄ p̄ vita n̄ra crucifixus est

F ¶ Secundū morē facta salutatōe in secreto honorabilis ep̄atus audiui verbū ab ipso dictū ad ¶ Thomas diaconus dixit. (uersus crucifixum.

G ¶ Qñ ad salutationē ascēdimus proxima dñica post pascha, veniēte ep̄o nostro Petro, audiui blasphemū verbū qd̄ dixit cōtra crucifixū, & qñ cōmotus fuit propter id qd̄ cū hæredibus beatissimi Ruffini Iconomi, audiui ipsum ep̄m dicentē q̄ anathema sit, factis trāfactiōibus, etiā si Paulus resuscitatus sederet ī sede hac, q̄ q̄reret, & peteret rōnes istas, aut diceret ei quicquam

¶ Leoncius filius Matroniani diaconus dixit.

¶ Scio & ego audiuisse ab ipso, cū indignatus erat cōtra lectores ī noua sc̄ta dñica. Qd̄ si iudico, & faciā vos subdiaconos de lectorarijs, si veniet q̄ crucifixus est, p̄pter nos, nō tollet hoc à vobis. Audiui at & hoc ab ipso ad secretū hyemale, cū indignatus erat de sc̄nalsis ep̄atus, q̄ dixit, Cōburet deus ecclesias & altaria, & faciet ipsa collē vnū. Et hoc scio, qm̄ intrabat sepius ī monasterio, ad Pterouolā, & per multas horas solus cū ipsa manebat,

¶ Iulianus diaconus dixit.

¶ Cōgregatōe finita lūinarijs ad sanctū Stephanū cōgregās p̄byteros & diaconos, & quēlibet clericos: ibidē in secreto cōquerēdo, q̄ fuit à me, q̄re nō anathematizās synodū sexcentosq; patres: & me dicēte sibi, q̄a ip̄erator orthodoxus ē, & in q̄bus credit, se q̄r ipm̄, nō solū aut hoc, sed & anathematizātes, synodū anathematizo, furibundus surrexit, & interdixit me ab

¶ Megas presbyter dixit.

¶ Præfens fui dictis à præfente Iuliano diacono, & vera sunt quæ ab ipso dicta sunt,

¶ Amisus presbyter dixit.

¶ Præfens fui & ego his q̄ dicta sunt à p̄te Iuliano diacono, & veritatē hñt, q̄ ab ipso dicta sūt

¶ Epiphanius diaconus dixit.

¶ Præfens fui & ego in salutatōe facta in honorabili ep̄atu qñ Petrus dixit lectorarijs. Quod si feci vos subdiaconos, ipse q̄ crucifixus est si descendit, nō eripiet vos de manibus meis.

¶ Symeon diaconus dixit.

¶ Et ego audiui à Petro ep̄o capitulū de crucifixo, & de anathemate, vbi dixit, q̄ si etiā Paul⁹ ¶ Iohānes diaconus & Notarius dixit. (ap̄lus federet in throno isto

¶ Et ego ipsam vocē dico, quā audiui de crucifixo, & de anathemate cōtra sanctum Paulum

¶ Leoncius diaconus dixit: Et ego audiui verbū de crucifixo, & de anathemate Pauli ap̄li.

¶ Theonas diaconus dixit.

¶ Et ego audiui verbū qd̄ dixit de crucifixo, & qd̄ intrauit in baptisteriū S. Mariæ, prope fontē, & q̄ introduxit Mariā ante q̄ illuminaret, ipsa existēte nuda, cū & nulli cōcesserit stare intus diuina cōione finita. Ego em̄ Archiebdomadarius ip̄sius erā, & ex hoc scio. Hoc at̄ fecit semel, & bis & tertio. Scio aut̄ & illa de anat. Pauli apostoli, & qd̄ de Pterouola supra dictū ē.

¶ Leocius diaconus dixit: Et ego audiui illud de crucifixo, & itē de anathemate Pauli ap̄li

¶ Paulus diaconus dixit.

¶ Et ego audiui verbū qd̄ dixit de crucifixo, scio at̄ qm̄ & p̄secutus ē Nefocistas, & introdux-

¶ Serapius diaconus dixit.

¶ Et ego audiui illud de crucifixo, & illud de anathemate Pauli apostoli.

¶ Iohannes presbyter dixit.

¶ Et ego audiui ab ipso dictā blasphemiam propter crucifixum, & rursus qñ dixit, comburet deus ecclesias ip̄sius igne, & faciat collem vnū, & iterum cū audiret rē illā de Rufino, posuit anathema, qui post ipsum contra faceret, illi etiā si Paulus apostolus esset.

¶ Surinus subdiaconus dixit.

¶ Et ego audiui quando dixit de illo qui crucifixus est. ¶ Iohannes subdiaconus dixit.

¶ Et ego audiui verbum quod dixit de crucifixo.

¶ Rianus diaconus dixit.

¶ In dñica die ascēdēs ad salutationē, tūc subdiacon⁹ existēs, audiui & ego verbū de crucifixo

¶ Antho-

¶ Anthonius lector dixit.

¶ Scio & ego dū adessem in secreto, Petrus ep̄m audiuisse nostris, p̄sente venerabili clero, dicen-
te illicitā blasphemiam aduersus crucifixū Ch̄m deū nostris, & verbū illud anathematis qd̄ ipse
imposuit in his q̄ de Rufino dicta sunt, dicēdo, qd̄ si etiā Paulus ap̄ls resuscitatus sedebit post
me in fede ista, anathema sit, euerēs q̄ q̄ nūc visa sunt, & qd̄ Iohānes q̄ hunc h̄reditauit corā
oibus dixit, qd̄ post anathema expedita fuit ab ipso cautio quinquaginta numismatū. Quæ etiā
de Pterouola dicta sunt, neq; aliqs alius domesticorū hanc metropolim, vt puto, ignorat.

¶ Omnes presbyteri, & diaconi, ac lectores dixerunt.

¶ Cū manifestæ sint p̄dictæ depositiones, petimus & obtestamur vestrā magnificentiā p̄ sanctā B
& cōsubstantialē trinitarē, & p̄ victoriā & ΔΙΑΜΟΝΗΝ dñi nostri Flauij Iustini semp̄ Augusti, &
maximæ potestati notificare simul sanctissimis ep̄is, quēadmodū & acta fuere à tota multi-
tudine ac prime & excelsæ principatū, necnō & famosissimo magistro diuinorū officiorū ac
strenuissimis militibus diuini p̄senti vtriusq; potestatis, vt & p̄ ipsorū excellentiā, & ad diuinas
aures adducunt, q̄ secuta sunt, & sicut scitis magna & infinita multitudo frat̄ & monachorū
q̄ fuit, & obsecrauit hęc vestrā potestati notificare. Quod etiā fr̄es & monachi nō deponant
hanc cōsuetudinē sup̄ius obtinuerunt, sed sufficiat solū in ipsorū exclamationibus.

¶ Omnes sup̄ascripti religiosi ep̄iscopi dixerunt

¶ Dignū nobis fuit oratiōi vacare sanctis dei ecclesiis nobis cōmissis & delegatis aliās exheri-
catis & diuinis adimplere missas, Quā vero fidei ac pietatis p̄ponit sermo, iustū esse putauim⁹
parere petitionibus venerabiliū clericorū Apamiarū. Vnde propter literas nobis missas à ve-
nerabili clero sanctæ dei ecclesiæ Apamiarū, & nobis per venerabiles Anthoniū & Iulianum
portatas venimus in Ambrodice, i. oratores, vbi contingit multos venerabilium clericorum
venire ad nos in p̄dicto oratorio, & petere nos venire ad venerabilia monasteria beati Hyfi-
chij, & beati Dorothæi, existētia extra metropolim, vt facilius possent venerabiles clerici ad
nos exire, & edocere q̄ vellent, quod iā fecimus. Et qm̄ porreuerunt nobis quosdā libellos, &
insinuauerunt vestræ magnificentiæ, ac quosdā depositiones fecerunt. Petimus & nos vestram
magnificentiā, quēadmodū exclamationes factæ sunt, vt scitis à multitudine venerabiliū cle-
ricorū inferere q̄ facta sunt, & iudicare primo & excellenti folio, & gloriosissimo magistro di-
uinorū officiorū, & strenuissimis militibus magistro p̄senti vtrarūq; potestati, vt per ipsorū
excellentiā ad notitiā veniāt oia q̄ processerunt à pijsimo ip̄eratore n̄ro. Nā & nos etiā no-
tificamus beatissimo archiep̄o & Icomenico patriarchæ regiæ vrbis, & gloriosissimis, ac ma-
gnificentissimis, & magnis principibus pijsimi imperatoris nostri.

¶ Iohannes Palladius Eutychianus, comes & p̄ses dixit.

¶ Habet qd̄ fides actōrū testificata à venerabilibus clericis sanctæ dei ecclesiæ Apamiarū quæ D
p̄curri assistētia populi defendētis Apamiarū metropolim. Quā vero interpellatorias doctri-
nas fecerūt, & exhibuerūt illi q̄ sunt in p̄dicto venerabili clero, & simili mō sc̄tiss. ep̄i prouinciæ
petierūt, vident̄ vniuersa q̄ facta sunt nota fecisse primo, & insigni, ac excelsō throno, & glo-
riosissimo patritio, & magistro diuinorū officiorū, ac strenuissimis militibus vtrarūq; potesta-
tū, vt & p̄ ipsorū excellentiā ad diuinas aures afferant singula, q̄ mota sunt, venio ad examē, q̄
maxie ab ipsis dicta sunt, & p̄pter allata mihi honorabilia iuramēta, coniungā oia q̄ facta sunt
in vna materia, & notificabo ad assistentiā ipsorū clemētiae, inserendo his q̄ in p̄sentiā facta
sunt, & p̄cedētes exclamatiōes à multitudine venerabilis cleri p̄dicti sc̄tiss. ecclesiæ ip̄eratoris
multi anni, Auguste multi sint anni. P̄fectuū multi sint anni, Magistri multi sint anni. Con-
sulatus multi sint anni. Proui & Ypacij multi sint anni. Rebelles mitte foras, comedētes eccle-
siastica, foras eijce, cūcta ecclesiastica Seuerus & Petrus comederūt, oia in cateruā sodaliū tra-
diderūt, eū q̄ blasphemauit crucifixū, eijce foras. Vbi sunt possessiones ecclesiæ? Vbi sunt vasa
ecclesiæ? Mulieres oia acceperūt, cūcta ecclesiā deprædati sunt, in stipē sodaliū oia dederūt, fidelis ip̄-
eratoris multi sint anni. Vitaliani Stratilati multi anni, unā interrogatiōē canonibus vicit fi-
des orthodoxorū. Ep̄os multi sint anni. Eutychiani comiti multi anni, regeuerūt ossa p̄ris tui,
oia ecclesiastica sc̄tiae acceperūt. Hęc acta, ip̄eratori ossa dñi v̄diderūt, schismaticos clericos
eijce foras, p̄dia dñi v̄diderūt. Qui fugiūt ecclesiastica, abscissi sunt. Obtestor te, ego ipsos cō-
buro, vniuersa ecclesiastica v̄diderūt, venit Pterouola & ipsa dixit: Rebelles ip̄eratoris eijce
foras, salutē impatoris notifica. Sciamus cuius sunt χαμαιπατια pedalia πατρια, i. pedalia
cruentauerūt altaria. Seuerus & Petrus ad ignē. Proui & Ypaci multi anni. Prouis dignus est ip̄-
eratore. Ipatius dignus ē imperatore. Patricij magistri multi anni. Multi sint anni p̄fectuū. To-
tius cōsulatus multi sint anni, Multi sint anni Auguste, Eufemiæ Auguste multi sint anni. Vi-

Quinta synodus Constantinopolitana.

talianus dignus impatore, Iohannis patriarche multi anni. Hæc acta deo, oia homicidia Faustus fecit, Decem millia homicidia fecit, necatos in sancto Anthonino imperatori, Imperator orthodoxus est Petrus Manichæi impatori, Severus & Petrus Manichæi sunt. Cōsulatus orthodoxus est, tolle Faustū, salua ciuitatē, Eutichiani, Gomeri multi anni, Iusta est sententia pfectuum, supplicamus notifica salutem imperatoris, notifica salutem Auguste.

¶ Cōpia alterius actionis formata tempore eiusdem prouincia principis.

¶ Item Romanus archidiaconus dixit.

Eum deus dederit rebus & sc̄tis suis ecclesiis orthodoxū & p̄ss. ip̄atorē & v̄sa magna significētia p̄hte, ammonuerūt me sc̄tiss. ep̄i n̄r̄a puincia antiq̄s eccl̄astici status seruare cōsuetudines, & hoc etiā venerabilis clerus Apamiæ petijt. Idcirco rego p̄sentes presb̄ros venerabiles, diaconos, subdiaconos, & lectores, cæterosq̄ clericos ipsius venerabilis cleri, vt quilibet ip̄os certificet propriā opinionem in actis.

¶ Iohannes Palladius Euthychianus comes & p̄ses dixit.

¶ Præsentēs venerabiles presbyteri & reliqui clerici, & qui allegationem Romani venerabilis archidiaconi audiuerunt suam certificent sententiam.

¶ Endochius reuerendissimus presbyter dixit.

¶ Celebritas toti mundi hæc pia v̄c̄ statio q̄ nūc tenet. Quare iuxta attestatiōes factas à venerabili archidiacono, suademus oēm inouationē q̄ iā puenit ab his q̄ fuerūt heretici, auferr̄i & ip̄onere sc̄tā noīa beatissimor̄ pat̄r̄ n̄ror̄ & ep̄or̄ à beatissimo dño vsq̄ ad bonæ memoriæ Ilaccium ep̄m nostr̄, tenereq̄ in oibus alijs antiquū statū sanctæ ecclesiæ.

¶ Eustachius reuerendus presbyter, & Economist dixit.

¶ Quæadmodū allegauit p̄sens venerabilis archidiaconus oēs venerabiles p̄s̄ b̄ros, diaconos, cæterosq̄ clericos sc̄tiss. ecclesiæ n̄r̄a petere antiq̄s cōsuetudines teneri, Istud & ego teneri rogo.

¶ Stephanus reuerendus presbyter dixit.

¶ Et ego assētio depositōi facte à venerabili Eustachio p̄bro & Economo sc̄tē eccl̄iæ n̄r̄a ac à Thalelaeus reuerendus presb̄r̄ dixit. (cæteris venerabilibus cleris.)

¶ Vix q̄nq̄ ab estu, donauit nobis deus pratū hoc orthodoxū impatorē dico, ad quē post deū cōfugies cōspexi zelū cōclericor̄ meor̄, quē prof̄ctis p̄t̄ificibus, & patribus nostris habent Rogo amouari inouationē ab hereticis factā in sc̄tissima ecclesia nostra, & seruari antiquā cōsuetudinē eccl̄iasticī status, & ponere in sacris dyptichis salutationes beatissimor̄ ep̄iscopor̄ nostror̄ à beatissimo dño vsq̄ ad beatissimū Ilaccium ep̄iscopū nostrum.

¶ Nefucius reuerendus presbyter dixit.

¶ Et ego gr̄as agēs deo q̄ pacē & vnionē sc̄tis ecclesiis p̄ p̄ssimū impatorē nostr̄ dedit, consentio oibus petitis à venerabili clero n̄ro, & cōfirmatis à sc̄tiss. ep̄is puincia, vt & oē inouatū remoueat, qd̄ introductū ē in sc̄tiss. ecclesia n̄ra, & antiq̄s cōsuetudines renouent, ac seruent q̄ seruare fuerūt vsq̄ ad obitū bonæ memoriæ Ilaccij archiep̄i n̄ri in sc̄tis missis, ac i oibus alijs

¶ Megas reuerendus presbyter dixit.

¶ Oia inouata ab hereticis volo cessare, & tenere antiquū statū, & ip̄onere noīa sc̄tor̄ patrū & sc̄tiss. archiep̄or̄ nostror̄ q̄ fuerūt in nostra metropoli vsq̄ ad obitum beati Ilaccij.

¶ Sergius reuerendus presbyter dixit.

¶ Talē orationē habui, & rogauī dñm n̄rm Iesum Ch̄sm, vt tollerent cōsuetudines inouate ab his q̄ male sentiūt, & ponerent noīa sc̄tor̄ patr̄ nostror̄, sicut & vsq̄ ad beatiss. Ilaccium ep̄m nostr̄ iacuerūt. Et cōsentio oibus his quæ deposita sunt à venerabilibus presbyteris.

¶ Sabbacius reuerendus presbyter dixit.

¶ Et ego cōsentio omnibus quæ attestata sunt à venerabilibus presbyteris.

¶ Romanus reuerendus presbyter dixit.

¶ Et ego regratiās dño deo, q̄ donauit toti mūdo, & sc̄tis ecclesiis orthodoxū ip̄atorē, consentio & cōsono oibus petitis à venerabilibus cōclericis meis, & aī me à venerabilibus p̄s̄ byteris i remouēdo oēm inouationē factā, & seruare antiq̄s cōsuetudines eccl̄iæ, & ponere in sacris dyptichis appellatiōes sc̄tiss. ep̄or̄ n̄ror̄ vsq̄ ad beatiss. Ilaccium archiep̄m nostrum.

¶ Iohannes reuerendus presbyter dixit. Et ego cōsentio omnibus testificatis.

¶ Asterius Iohannes reuerendus presbyter dixit.

¶ Scriptū est, hæc ē dies quā fecit dñs, q̄re exultemus & letemur in ea, cū lachrymis rogo ip̄onere patres n̄ros vsq̄ ad obitū sanctę memorię Ilaccij ep̄i n̄ri, & teneri antiquā cōsuetudinē.

¶ Iohannes & Zachæus presbyteri dixerunt.

¶ Et nos cōsentimus omnibus opinionibus.

¶ Ciriacus reuerendus presbyter, & Legotheta dixit.

¶ Et ego rogo vestrā potestātē ponere in sacris dyptichis sc̄tōs ac beatos nostros ep̄os vsq̄ ad bea-

ad beatissimum Isaccium, & eos qui in sede ipsorum mortui sunt, & teneri antiquas ecclesie consuetudines. Oro autem pro victoria domini nostri piissimi Iustini orthodoxi Imperatoris.

¶ Antonius presbyter dixit.

¶ Oratio quodem nobis fuit, ut ponerent in sacris dyptichis sanctis, ac beati presbyteri nostri qui fuerit episcopi nostri usque ad beatam memoriam Isaccium, quod & ipse episcopus noster fuit, & seruaent antiquas consuetudines ecclesie quae fuerunt usque ad tempus ipsius beatissimi Isaccii.

¶ Eutyrianus diaconus dixit.

¶ Gratas ago omnino deo quod dedit nobis piis, & Christo amatissimum Imperatorem Iustinum pro pace sanctissimae ecclesiae suae, & peto inferere sacris dyptichis salutatioes sanctorum episcoporum nostrorum, qui fuerunt usque ad beatam memoriam Isaccii, qui fuit episcopus noster, quodque seruaent antiquas consuetudines ecclesiasticae.

¶ Sergius & Eusebius, ac Iohannes presbyteri dixerunt.

¶ Et nos consentimus omnibus attestatis ante nos.

¶ Calliopius filius Aschonij, Leontius filius Matroni Anastasius Stephanus, & Theodosius,

¶ Consentimus & nos his quae testificata sunt a venerabilibus viris. (diaconi dixerunt.

¶ Dyas filius Vranij, Anastasius filius Theodosii, Macedonius, Iohannes filius Ruffini, & Leonorius filius Anatolij, Epionus filius Fortasii diaconi dixerunt.

¶ Et nos eiusdem opinionis sumus.

¶ Stephanus, Anathemius, Eulogius, Antoninus, Leontius, Helias, Epiphaneus, Symeon, Aeti^{us} Fotinus, Iulianus, Leontius, Iohannes, Epilampsius, Stephanus reuerendi diaconi dixerunt.

¶ Et nos sequimur ea quae simul visa sunt a venerabili clero.

¶ Theodosius, Iohannes, Symeon, Marcellus, Romanus, Iulianus, Leontius, Eustorius, Iulianus, Iohannes, Symeones, Maras, Theodotus, Thomas, Epiphanius, Iohannes, Leontius, & Sophio-

¶ Et omnes nos consentimus omnibus dictis a venerabili clero. (nisi diaconi dixerunt.

¶ Paulus, Diogenes, Thomas, Stephanus, Eustorius, Iohannes, Stephanus diaconi dixerunt.

¶ Et nos sequimur omnes istos.

¶ Epiphanius, Guideus, Romanus, Eustonius, Dyodorus, Iohannes, Antoninus, Euagrius, Thomas, Barcius, Stephanus, Anastasius, Strategus, Epiphanius, & Theotistes reuerendi lectores dixerunt.

¶ Et nos sequimur hos omnes.

¶ F. L. Iohannes, Palladius, Eutyrianus, Comes, & praeses dixit. Manifesta sunt ea quae facta fuere, & dantur.

¶ Libellus monachorum Apamiae ad proprios episcopos. Copia librorum porrectorum a collegio monachorum Apamiae sanctissimis episcopis dominis nostris.

Sanctissimis patribus episcopis sanctae Syriae ab Alexandro, Iohanne, Symeone, Palladio, Procopio, Eugenio, Stephano, & reliquis archimandritis, & monachis territorij Apamiae. Docuerunt nos diuinae scripturae quomodo & crebrae necessitas didicit seruire christi. Exposuimus igitur circuitus qui fuerunt potentia tunc imperantiu, & furia haereticorum violenta, verum cum nunc deus iustam audaciam donauerit, rebusque optatae spe largitus est, & ecclesiis suis & omni terrae orthodoxum Imperatorem mandauerit, necesse est, & in obmutescencia oppressos clamare, & scitis enim quod & impossibiliu ferme, ac irrecusabiliu reu attingit ius. Cum itaque deus clementiam donauerit, & tranquillitatem terris reddiderit (quod pro sua singulari bonitate sui cultores, ac in se confidentes consilio desertos nunquam relinquit, sed consolatur) bono Imperatore acquirente, & separatis his qui rectam viam orthodoxae fidei spoliare conantur, relinquit ut nos dicamus, licet videant mediocriam vitam amarissimam Severi haeretici deinde turpem, ac omni abominatioe plenam Petri vitam. Quando enim minus ad campum regularium quod non longe est a venerabili templo beati Symeonis confessoris, ad pacem, & unionem charitatis, & iustam oronem respicientes, solique habitum, & animam monachis decente circumferentes, nescimus quomodo impium Severum hostem habuimus quem nesciuit, nec unquam suscepit Christianorum status, neque vera comunione villo modo, aut tpe participauit, & quantum a sententia inimici veritatis cumulatim omnes petimus cum Iudaei, aut alias seculares, & quasi monachi attulissent nobis ex quibusdam tributarijs ruribus. Quid autem possumus facere, aut quomodo possumus contra stare furiae acerrimi exercitus impietatis. Nam alios quidem corruerunt, alios vero in captiuitatem traxerunt. Nonnullos nudos vestibus constituerunt, & alios detritis corruptis vestibus tanquam in ignominiosa vita secundum illum opinionem triumpham. Nos quidem in his quae facta sunt merito gloriabamur, passiones, & sanctas plagas pro Christo deo nostro cum omni bona spe sustinentes. Verum cum tam magnas offensiones paruas putauerint, immittunt ad certius exercitum rusticorum, maiorem isto, & secundum impetum faciendo contra praedictum monasterium partem muri diruerunt, & noctis tpe subintrant, & quosdam interficiunt, plurimos vero verberant, & mediocrem substantiam monasterij subriperunt, ut pro magnis lamentationibus trophaea, inquit, contra fidem nostram faciebant, & isti quidem

Quinta synodus Constantinopolitana.

multa acerrima fecerunt, licet tãdẽ expulsi sint. Tps aut nullũ fuit homicidij solo Seuero totius orbis inimico imò veri celestiu cõtemplationũ. Sed nõ sufficiẽte solo Seuero, vt videbat maculare ornãmẽta toti orbis. Itẽ & Petrus cõtra ciuitatẽ Apamiã excitat, & pmittit inq̃t p̃sul quẽ oportebat magis, & lris in syllabis tradi, & nõ somnari oracula sacri ritus. Vñ irrõnabile audaciã iuuetutis inuitit sãpi⁹ venerabili monasterio scti Dorothei, p̃rahẽs multitudinẽ publicamẽta fce minilia huic accõmodata in q̃ illud dedecoris cõmifcuit, in eis. Nã meretrices erãt, & nullaten⁹ nobiles, & pcutiẽs ibidẽ venerabiles monachos, trahit ad ciuitatẽ & in carcere detrudit, & hoc sãpi⁹ facere nõ cessauit. Quisnã poterit p̃dicta mala & dãna matronẽ monasterio illata nũerare? Insuper em̃, & nunc infixerũt iacula, & tela lauroz se q̃ntiũ, & expectãtiũ ipm q̃ clamãt excessum vulneris qd̃ euenit, & iterit⁹ mũdũ pmittit venire ilachrymabiliter videre portas illi⁹ monasterij. Si at̃ & homicidia dicere audebimus, in qbus sãpi⁹ man⁹ tinxit, q̃s Chřianoz orthodoxoz vidẽs sanguinẽ altarib⁹ respersum offerre ausus ẽ nõ cõpangeĩ de cere, imò silẽtio magis diligit taliã occultare. Vẽ & si rursus remouerẽmus p̃cedẽtia facta & p̃petrata in Oragoz monasterio q̃ carta sufficet ad numerationẽ tãtoz delictoz? Nõ em̃ p̃gritauerũt sicut in obliuioẽ destruere monasteriũ & accipere cãm captiuãtiũ monachos ibidẽ p̃fallẽtes, q̃ quãq̃ ad modicũ lapsi sint, demũ tñ veritatis verbũ dilexerũt, & cognitionẽ cõionis nrã amplexati sunt. Pugnã in Larissa factã & nephãdã furiã fausti, & q̃s inhumaniter sagittis deiecit, habet & q̃rundã gestoz fides. Sicuti ergo & in inuasiõẽ icertoz factũ est, ac nus nemĩ nẽ habitãtiũ puinciã perlatuit. Quãta vero & q̃lia differenter in venerabili domo victoriosi martyris Anthonini p̃petrata sint, q̃ em̃ natura rõnem hñs sine lachrymis enarrabit. Ita em̃ in cõsuetudinẽ venerat interficiẽdi monachos, magnũ lucrum putãt qd̃ cũctis hoĩbus abominãdum est, q̃ per sequaces suos, q̃s iniq̃ cõducebat interfecit, venerabiles ac orthodoxos monachos q̃ ibidẽ in honore pagendã celebritatis cõgregabant, sicq̃ cruentis manibus astabat altari. Audiuitis p̃ntẽ magnificõ puinciã p̃ncipe, & Amelio gloriosissimo, ac Narso magnifico, & in sine qbusdã alijs, q̃s voces emisẽrũt p̃ntes venerabiles presbyteri, diaconi, & subdiaconi, cãterãq̃ multitudo catholicã ecclesiã Apamiã. Qũo cũ meretricibus, & inhonestis mulieribus vitã duxit, & blasphemias voces cõtra deũ emisit Chřm crucifixum blasphemãdo, trahens etiã mulieres in sctõs Chřianoz fonte q̃ nondũ digne erant baptisnare sacro. Cãterã si vluerimus vniuersa pcurrere, alio magis, & nõ solũ p̃ntẽ indigebimus tpe. Quare mũlta Petri & Seueri delictã p̃tereũtes carptim balbutiẽdo discurremus veras cõtra illos accusatiões. At bonum quidem esset non p̃termittere causam afflictionis venerabilis Iohãnis. Nã cum quidã noti essent sermones in secreto sancti Stephani dum celebraretur festiuitas, & respondisset dictus venerabilis vir bene, & sancte credere p̃ssimũ imperatorẽ nr̃m q̃ cõtristatus veritatis inimicus est, & nullibi iustũ habet sermonẽ, sed solũ in oĩbus p̃terius hostis, & oppugnantis bonis ac orthodoxis cogitatõibus eius, q̃ post deũ vniuersi orbis est dñs. Hãc em̃ sic attestata p̃sente magnifico p̃ncipe puinciã, & quibusdã clarissimis electis de Metropoli multi ex venerabili clero Apamiã edocuerũt. Addẽtes & q̃ntã seruauit voluptuosissimã affectiõnẽ circa Stephanã de Scina, quã adducẽdo p̃suasidẽ, & blãdicijs monasterio, inq̃t, imittit, & oĩ tpe priuatim, & cõtinue ipse p̃stolat, & hoc diuerticulũ indecẽs rursus sibi fabricauit, & materiã impudicã quã ipse vocauit doctrinã esse, & monitionẽ putãt oẽs p̃sciẽtes fallere, & veritatẽ puertere eoz q̃s in malo cũ illa cõuentõẽ amplexat⁹ fuerat, vt sobriũ valde sermonẽ discurremus de hoc. Quare supplicamus, ac rogamus vestrã b̃titudinẽ, vt respiciẽtes ad vẽs λογου verbũ cui seruitis & ad memorabile, & orthodoxi p̃positũ p̃ssimũ imperatoris nr̃i, ac maximã p̃tãtum, & sequamini sctã gesta b̃tissimi p̃riarchã, & sanctã synodi cũ ipso cõgregate, & cõsentiatũ iustã depositiõĩ factã cõtra Seuez hãresiarchã, & deponere velitis Petrũ quẽ nominãdo merito erubescimus, sed necessitate p̃suasi dicimus, & supplicamus deponere ipm & extra diuinũ choz statuere, ac extra sacerdotiũ à q̃ ipse oĩno alienus fuit iã, & nũc sibi ipsi aut solũ illicite circũposuit sacerdotij specimẽ. Istis em̃ sic p̃cedẽtib⁹ deus admittet vestrã purã, & ipsi dilectã voluntatẽ, & rex magnus laudabit rectũ animũ vestrã iustitiã, & passidẽs cõcitatã mẽbris ecclesiasticis exciderũt, & vtinã sicut olim & polim remediũ, & curã Apostolicã ecclesiis donãdo ad sctãm, & cõueniẽtẽ ordinẽ immaculatã Chřianoz fidẽ cõducãt, vt gloriã & indefessos hymnos in vocibus cãticis deo dño acclamemus à celestibus p̃tãtib⁹, & omni humana natura in bonã vnionem iustis ecclesiã catholicã cõuenientibus, vt iuxta diuinã vocem fiat vnum ouile. Vnus pastor Chřistus deus noster.

SVBSCRIPTIONES.

Alexander p̃bz: & archimãdrita mon. b̃ri Darõis p̃ore p̃recopt⁹ p̃bz: & archimãdrita mona. b̃ri Theodosij p̃recopt⁹ libellos, et subscripsi manu mea. Symeõ di miseratõẽ p̃bz: & archimãdrita mon. b̃ri Agapiti p̃recopt⁹ p̃bz: & archimãdrita mona. b̃ri Theodosij (et Eugeni⁹) p̃bz: & archimãdrita monast. b̃ri Ilicij. Palladius

Palladius pbr. & archimandrita mon. b. Valerian. i caprio
 Stephanus pbr. & archimandrita mon. scilicet Theodori vasala (lo.
 Johannes pbr. & archimandrita mon. scilicet Felij porrexi.
 Maras pbr. & archimandrita monast. bti Basilij.
 Dusele pbr. & archimandrita mon bti Barufone
 Sergius pbr. & archimandrita monast. bti Thalassij.
 Timotheus pbr. & archimandrita monast. bti Batant
 Symeones diaconus & archimandrita bti Eugrafij
 Julianus pbr. & archimandrita monast. bti Cirilli:
 Romulus pbr. & archimand. mon. bti Johannis Jacobi.

Dorotheus pbr. & archimandrita mona. bti Cirilli.
 Thomas pbr. & archimandrita mona. bti Johannis.
 Caius diaconus, et archimandrita mona. bti Pauli
 Amnelius diaconus et archimandrita mon. bti Jacobi
 Sunt aut et in lingua Syrorum multe, et infinite mo-
 nachorum subscriptiones.
 Sacrosanctus archieps dixit, scilicet synodus nobiscum plens
 sniam qua hinc in his que facta sunt, et lecta dicat
 Et venerabilis Theodoro notarius et dia. ac secretari-
 legit interpretatione voc. lecte plras latinas que sic hinc.

Sanctissimi epi partium Italiae, & honoratissimi diaconi sedis Aplice dixerunt: Dudum cognitum est diffinitioibus Aplici prefulis Hormisdæ, Seueri, & Petri, siue coplices suos, & qui ipsos sequuntur pro manifesto eorum errore condemnatos esse, quos & nos sequaces per omnia Aplice sedis sanctiões in loco ubi videlicet, & numero condemnatorum ipsos esse confitemur, verum non modo predicti Seueri impia conscripta in quibus diffinitioes sanctae Calcedonenſis synodi, & epistolae beatae memoriae Leonis papae blasphemio ore anathematizare praesumpſit, sed etiam Zoarã, & omnes in ipsorum communione seu errore permanentes ipsius sententiae seueritatis, siue ipsius anathematis vincula comprehendunt.

Sententia Epyphaniae patriarchae, & synodi congregatae contra Seuerum & Petrum.
 Sancta synodus dixit, licet quid nouius fuerit quod a venerabilibus prioribus venerabilium monasteriorum petiti tanquam pro sanctissimis ecclesiis porrectum admittere omnino nos oportet, & ipsorum pio zelo communicare atque conuenire, nunc autem & hoc esse factum cum ratione a beatissimis patribus, & fratribus nostris iam conspicimus, siquidem maxima culpa esset, non sequi illos qui non paruos sudores habuerunt pro communi pace sanctissimae ecclesiae, & quae magnae ac patriarchalibus replerunt sedibus. Ex omnibus itaque lectis inuenimus Seuerum & Petrum totius ecclesiae Catholicae, imò & ipsius orthodoxae fidei apostatas, & abscisos, ac simpliciorum animarum insidiatos, necnon impiorum haereticorum fautores, & qualia ipsorum frequentibus erroribus utitur. Verum & sacras sanctiões sanctorum patrum nostrorum nihilo putauerunt, & his interdicta periculose facere praesumpserunt. Et propter haec in sacris snias lectis inciderunt, idcirco nos ipsas sequentes predictos Seuerum & Petrum, qui nec utrosque retrahunt propter eorum condemnatioibus, & anathematizatioibus a tantis sanctis patribus contra ipsos factis mediocriter videlicet secundum quid facti sunt, e contrario vero temeritatem suam auxerunt contra omnes sanctas ecclesias, & ipsas multibus quantum in ipsis fuit impleuerunt, & propriorum laborum fructus carpserunt, ut dicat diuina scriptura, habemus factos in ordine haereticorum quos dilexerunt, & anathemata quae studeuerunt inuenire in contumelia patrum nostrorum, & euerſionem fidelium ipsi habent ea contra caput suum, ambulantes (sicut dicit propheta) in lumine ignis sui, & in flamma qua exarserunt. Et in hoc etiam sequendo nos memoratos sanctos patres per mediocrem contra ipsos sententiam nostram anathematizamus ipsos Seuerum, & Petrum quorum alter quidem Theopolitanorum. Alter vero Apamiarum ecclesiarum sedem illicite subripuerunt, ut qui in Christo sperauerunt, & Catholicae ecclesiae existunt hoc scientes non incedant in ipsos ignorantia eorum quae canonice contra ipsos diffinita sunt, sed sciant secundum Euangelicam & Apostolicam doctrinam, quam haereticum viam post primam & secundam monitionem recusare oportet, & quod non oporteat dicere tali, saluae. Nam qui dicit ei, saluae, conicatur operibus suis malis. Manifestum autem quod eiusdem condemnatiois sunt Zoaras impius, & omnes qui venerabilibus, altaribus & baptisterijs sua haeretica conuenticula opposuerunt. Et simili modo anathematizamus parabaptismata, & impia conscripta praedicti Seueri. Aequaliter enim sicut dicit diuina scriptura, odibilia sunt deo & impius, ac impietas ipsius.

Sententia Minae patriarchae contra Seuerum, Petrum, & Zoaram.
 Sanctissimus ac beatissimus Icomenicus archieps, & patriarcha Minas dixit: Cum Iohannes diuinus Apostolus, & discipulus magni dei, & saluatoris nostri Iesu Christi, dicat quae dicitur peccata esse non ad mortem, quaedam vero & ad mortem. Doceatque nos per hanc sententiam fugere blasphemias in deum per opiniones haereticorum, veluti ad mortem ducentes, vident Seuerus & Petrus sponte praeligere peccata ad mortem. Opportunum est eos qui a principio errauerunt, & opinionibus haereticis subducti sunt, & propter hoc a sancta Catholica ecclesia & Apostolica, & ab omnibus qui in ipsa partem sacerdotum fortiti sunt condemnationem sibi ipsis superinduxerunt sobrie poenitentiam portare, & ipsam existimare occasionem poenitentiae atque recognitionis. At cum hi nihil tale videatur fecisse, neque toto tempore aliquam demonstrationem recognitionis fecerint, sed tanquam ad ipsum deum superbientes manserunt in proprijs impietatibus, & paruum putauerunt stare usque ad perditionem suam, & si non omnes alios qui validi fuerunt, perdidissent, & opus affectauerunt dignum solius auctoris, & inuentoris iniquitatis qui propria ruina communem omnium hominum perditionem constituturum voluit, & usque nunc

Quinta synodus Constantinopolitana.

nunc vult. Nō ergo cessauerūt vti doctrinis scriptis, & nō scriptis, & nō solum in ciuitatibus in quibus fuerūt cōmorātes, sed etiā in longe remotis, simpliciter anias alliciendo, & p̄cipites p̄p̄tionis faciendō nō ad intellectū accipientes iudiciū dei, neq; dominicā sniam manifestissime clamantē. Si q̄s scandalizauerit vnū de pusillis istis obnoxius erit gehēne ignis. Insuper autē conculcauerūt venerabiles canones q̄ prudēter sancierūt codemnatū in aliqua synodo nullomodo posse sacerdotale ministeriū reatūmere, donec de eo discussio ab alia synodo facta ipsum Innocentē probabit. Et si q̄s audebit sacrū qd medio tpe facere ante restitutionē in alia synodo, hūc nec postea in alia synodo sp̄e aliquā restitutionis habere. Sed hęc cōia despiciētes p̄dicti Seuerus Petrus, & sui cōicatores, & participes de q̄s numero est Zoara qdem monachus de syria ortus homo, q̄ neq; intelligere aliqd sacri p̄or, neq; secundū rōnem facere, nō q̄ alijs quicquā boni imitari possit, sed simpliciter sic hypocrisisim veluti escā quandā aniabus existentū porrigit imō qd verius est dicere materiā auariciæ facit. Cōtempserunt qdem ecclesiā Romanā successorum apostolorū q̄ sententiā cōtra ipsos protulit, & ad nihilū reputauerūt huius regie vr̄bis sedem patriarcalē, & omnē synodū in ea cōgregatā, & eiusdē dñi, & saluatoris omnium in sanctis locis apostolicā successionē, & vltra hęc cōia etiā omnē sententiā Orientalis Diocesis cōtra ipsos latā. Dicendū etiā est q̄ illotis manibus sancta cōtractarunt, & tanquā porci qdā margaritas cōculcauerūt. Dico autē euangelicas, & paternas sentētiās nō cessauerūt vsq; in hodiernā diē ḡnalter violare statui, & paci sanctissimaz ecclesiaz. Ipsi em̄ clā occulte faciūt ea quæ canonibus interdita sunt. Alios qdem multos iniqua doctrina ipsorū persuadentiū preparando, cōuenticulaq; & parabaptismata per duos, & monasteria faciendō cōtra canones, & ipsorū sceleratā cōmunionē multis qui ab ipsis peruerfi fuerāt tradēdo hoies dicimus, neq; figura, neq; re qui habebāt ordinationē ab ipsis datā similiter, ipsis puerfis. Porro per hęc non solū nō eradicat anathema primo impositū à patribus nostris, sed & ex nostra snia imō vero canonū autoritate spes restitutionis ipsis auferit, & vt catholici filij cū hoc intelligūt, fugiant illoz errorem, & hęc resim. Propterea igit̄ seq̄ntes sanctorū patrū nostrorū sentētiās, & euangelicas, ac paternis iherēdo sanctiōibus, suscipimus & sanctissimos fratres, & cōministrōs cū ab ipsis lata fuerit sententiā cōtra p̄dictos Seuerū, Petrū, & Zoaram, & alios q̄cūq; cōmunicant ipsis in impietate, ac cōtra complētes ipsorū. Et nos per dñm nostrū Iesum Christū verū deū nostrū tanquā lupos q̄sdam graues irruentes in ouile Christi abijcimus, & cōsentētiatiuī simus sanctissimis fratribus, & cōministris nostris, & sæpius prius nominatos Seuerū & Petrū simili anathematizate ferimus, nō autē ipsos solū, sed & Zoarā, & alios q̄ cōuenticula & parabaptismata faciūt, necnō & oia ab ipsis cōscripta q̄ venenū draconis autoris mali in ipsis nutriūt, & ipsum i simpliciorū aiabus immittant.

SUBSCRIPTIONES.

<p>Vinas dei miseratiōe ep̄scopus Constantinopolitanus diffiniuit, et subscripsi mea propria manu.</p> <p>Ego Sabinius ep̄s sancte ecclesie Constantine synodo sequens diffinitionē sancte recordationis pape Romani de anathematizās atq; condēnans Seuerū et eius impia scripta, & Petrū quondā Apamiat, et complētes eorū atq; sequaces, necnō et Zoarā, vel cōicatores eorū et in eodē errore permanentes sub.</p> <p>Ego Epiphanius ep̄s sancte ecclesie Seleulane, et cetera similiter per literas latinas.</p> <p>Ego Asterius ep̄scopus sancte ecclesie Salernitane, et reliqua similiter per literas latinas.</p> <p>In noie dñi Iesu Christi Leo ep̄s ecclesie Nollane, et reliqua similiter sub scriptura latinay literarum.</p> <p>Ego rusticus ep̄s sancte ecclesie Seleulane, et reliqua similiter per literas Romanas.</p> <p>Theodorinus diaconus sancte ecclesie Romane, et reliqua similiter per literas latinas.</p> <p>Belagius diaconus sancte ecclesie Romane, et similiter.</p> <p>Ipatius ep̄s Ephesinus diffiniuit, et sub.</p> <p>Constantinus ep̄s Hiraclens in europa sub.</p> <p>Eusebius ep̄s Lizians diffiniuit et sub.</p> <p>Thalassius ep̄s Alcomedie diffiniuit, et sub.</p> <p>Anastasius ep̄s Aicen metropolitani cū p̄lectionē sc̄nē rim q̄ facta sunt, anathematizās Seuerū, et eius impia scripta, ac Petrū quondā Apamie, necnō et Zoarā, et ipsorū communicatores, et qui in ipsorū errore permanent diffiniuit et sub.</p> <p>Fortinus ep̄s Calcedonie diffiniuit, et sub.</p> <p>Aureus ep̄s Sebastienē cōsentētiatus existēs diffiniuit.</p> <p>Theodolus ep̄s Iconie cōsentētiatus existēs diffiniuit et ipse subscripsit.</p>	<p>Theagenes ep̄s synodorū diffiniuit et sub.</p> <p>Bachus ep̄s Antiochie in P̄sicia, dif. et sub.</p> <p>Damas ep̄s Helinē cōsentētiatus existēs i oib; & Hy larianus ep̄s Pergie dif. et sub.</p> <p>Rosporus ep̄s Neocesarie dif. et sub.</p> <p>Paulus ep̄s Dianus dif. et sub.</p> <p>Acatius ep̄s Hissiniatus dif. et sub.</p> <p>Lono ep̄s Posidome cōsentētiatus existēs ipse sub.</p> <p>Epicretus ep̄s Laudiopolitanus dif. et sub.</p> <p>Procopius ep̄s Gangranus cōsentētiatus existēs & Petrus ep̄s Iustinopolitanus sc̄nē puicie cappadocie & Marcus ep̄s Apamie dif. et sub.</p> <p>Hedistus ep̄s Citanus dif. et sub.</p> <p>Iohannes ep̄s Gooopers dif. et sub.</p> <p>Theodorus ep̄s Bortine q̄ metropolitani & puicie Ceres cū p̄lectionē Seuerini q̄cūq; anathematizās Seuerū, et eius impia cōscripta, et Petrū quondā Apamie, ac Zoarā, et cōicatores ipsorū, et qui eorū p̄matizās ep̄s m̄lesiensis cū dif. et sub. In erroribus & Thalassius ep̄s veritatis cōsentēs, et ego ibi h̄c diffinitis ipsos hereticos anathematizās videlicet Seuerū, et eius impia cōscripta Petrū quondā Apamie, ac Zoarā cōicatoresq; ipsorū ac ipsorū errore permanentes & Dagnus ep̄s Berrie p̄mē puicie Sirioz diffinitēs & Eberius ep̄s Maramine secūde puicie syrioz & Dometianus ep̄s Sechie diffiniens sub.</p> <p>Lalloas ep̄s Smirne dif. et sub.</p> <p>Arebelaus ep̄s ciuitatis Loricotoz dif. sub.</p> <p>Ephistophorus ep̄s Porphireonius prouicie phentice eparali anathematizās Seuerū Petrum, et Zoaram, ac communicatores eorū, et in ipsorū errore permanentes diffiniens subscripsit.</p> <p>Habet et duas subscriptiones Syriozum.</p>
--	--

Alexan-

Alexander epus Carthagoꝝ ves Justiniani ciuitatꝝ Anathematis as Seuerꝝ, & eiꝝ ipsa cōscripta Petri q̄ndā
 Epamie, et Zoarā, ac cōcatores ipsoꝝ, & in ipsoꝝ et
 roze permanentes diffiniens, subscripti
 Eustachius epus ciuitatꝝ Tiberij diffiniens sub.
 Anastasius epus isule yorabie diffiniens sub.
 Dominus epus ciuitatꝝ Maximiani diffiniens sub.
 Pelagius epus Barnasij diffiniens sub.
 Johannes epus terrie Paletine, puin. diffiniens sub.
 Epiphanius epus Hiraclanus diffiniens sub.
 Habramius epus Cratianus diffiniens f.
 Alexander epus Colonensis diffiniens f.
 Eugentius epus Tij diffiniens f.
 Epythychanus epus Germe diffiniens f.
 Andreas epus ciuitatꝝ Theodie diffiniens f.
 Eusebius epus antique ciuitatꝝ diffiniens f.
 Asterius epus Amaltride diffiniens f.
 Theodorus epus ciuitatꝝ Bordenoz f.
 Martias epus Lyne diffiniens f.
 Johannes epus Podalie diffiniens f.
 Johannes epus Hedaye diffiniens f.
 Paulus epus ciuitatꝝ Strectozij diffiniens f.
 Andreas epus Peltem diffi. f.
 Theodorus epus ciuitatꝝ Herinozum diffi. f.
 Habet et aliā subscriptionē vnam Syreā. i. Syriē f. i.
 Leontius epus ciuitatꝝ Belene diffi. sub. (scriptā
 Minas epus Eudoxias diffiniens sub.
 Johannes epus Celarie diffi. sub.
 Johannes epus Trolane ciuit. Phrygie Pacatiane. sub.
 Strotomicꝝ epus Syedroz ciuitatꝝ diffiniens sub.
 Dm̄eꝝ epus Theodosiopolitanus diffiniens sub.

Flauianus epus Lotenorum diffiniens sub.
 Petrus epus Ambladeorum ciuitatꝝ diffi. sub.
 Theodorus epus Cassarozum ciuitatꝝ diffiniens sub.
 Alodius epus Panemurychanus diffiniens sub.
 Theodocꝝ epus Eurtroz antiqꝝ pui. Hiperoz dif. sub.
 Theodotus epus Brutinus diffiniens sub.
 Theodorus epus Atladrus Altanoz prou. dif. sub.
 Theodoricus epus Alynderus diffiniens sub.
 Theodorus epus sancte eccleie in Patara diffiniens sub.
 Theodorus epus Lulintoltranꝝ Ballaroz pui. diffi. sub.
 Theodorus epus Sofine prouin. dif. sub.
 Dionysius epus Ericarpus dif. sub.
 Martyrius epus sancte eccleie in Pyrana dif. sub.
 Epiphanius epus Sarateus Lycroz pui. dif. sub.
 Marcellus epus Treus cōsentariatus exis dif. sub.
 Trifonius epus Colbaseꝝ prou. Pampblie dif. sub.
 Theodorus pbr. & ambasator aplice sedis theopolitane, et
 scitissimi p̄iarche Eufemij seqns oli, & nūc cōsentaria
 ra a scitiss. p̄sib. & p̄sificibꝝ nris anathematizo Seuerꝝ
 nez, & heretica ip̄s cōscripta, & Petri iudicatū, istꝝ ec
 Zoarā hoz ip̄ietatꝝ seq̄cē, necnō i certoz istoz p̄sistē
 Theodorus diaconꝝ, & ambasator aplice seꝝ (res, & sub.
 dis theopolitane, ac scitissimi p̄iarche Eufemij secu
 Epinꝝ diaconꝝ sc̄re res (rus collegā meū magnū, sub.
 surrectōis xpi dei nri ambasator Petri scitiss. p̄iar
 che Hierosolymita, secūdo magnū, & Hiraclēū, sub.
 Paulꝝ epus Nalianꝝ cōsentariatuꝝ, & ego oibꝝ diffi. sub.
 Minas epus Carpathionis insule cōsentariatus, et
 ego existens omnibus diffinitis sub.
 Theodorus epus Parionꝝ Syrtroz, & Amulgoꝝ ci
 uitatis cōsentariatus existēs oibꝝ diffinitꝝ sub.

**CONSTITVTIO IVSTINIANI IMPERATORIS CON-
 tra Antymum, Seuerum, Petrum, & Zoaram.**

In nomine dñi nostri Iesu Christi dei nostri imperator, Cesar, Flauius, Iustinianus, Ala-
 manicus, Gothicus, Fracꝝ, Germanicus, Atticus, Alanicus, Vandalicus, Africus, Pius, Felix,
 Gloriosus, Victoriosus, triumphalis, semper Augustus Minæ patriarchæ.

REM non insolitā imperio & nos facientes ad p̄ntem venimus legē. Quotiēs em̄ sa-
 cerdotū sn̄ia quosdā indignos sacerdotio de sacris sedibus deposuit, quēadmodū
 Nestoriū, Euticē, Arriū, Macedoniū, & Eunomiū, ac quosdā alios ad iniquitatē non
 minores illis, totiēs imperiū eiūsdē sn̄iæ, & ordinatōis cū sacerdotū autoritate fiat
 Sicqꝝ diuina pariter, & humana cōcurrentia vnā cōsonantiā rectis sentētijꝝ facere, quēadmo-
 dum & nuper factū esse circa Anthymū scimus, qꝝ quidē deiectus de sede huius regie vrbis à
 sanctæ & gloriose memoriæ Agapito sanctissimæ ecclesie antiquæ Romæ pontifice, eo qꝝ
 nullo modo sibi ipsi cōueniens cōtra om̄es sacros ordines se intruserat sedi cōmuni sn̄ia ipsius
 sanctæ memoriæ viri primū, atqꝝ etiā sacre synodi hic celebratę cōdēnatus, & depositus fuit,
 eo qꝝ à rectis dogmatibus recessit, & qꝝ prius multotiēs diligere videbat, hęc demū diuersis lu-
 stratōibus aufugit simulās sequi sc̄tās quatuor synodos trecētoꝝ videlicet, xvij. p̄m in Ni-
 cœa & cl. in hac felici ciuitate, & in Epheso primo cōgregatoꝝ. CC. ac. DC. XXX. venera-
 biliū p̄m in Calcedona. At qdē nec dogmata sequi, nec nram clementiā & cōdescēsum quē
 propter ipsius salutē habebamus, suscipere voluit, neqꝝ ipse abdicare authores impioꝝ do-
 gmatū, qꝝ prius à sanctis synodis p̄culli fuerāt, sed putat oportere sc̄m ip̄m in æ quali ducere,
 & condemnatos. Nam semel alienis à sanctissima ecclesia intellectibus mācipatus, & à rectis
 dogmatibus alienatus merito ad ipsorum rectitudinem reuerti non valuit, etiā ad hęc à no-
 bis inuitatus, & directus, qui omni studio vsi sumus ad ipsius salutem. Propter hęc igitur oēm
 sn̄iam depositionis in ip̄m à sancta synodo factā occasione non liciti, neqꝝ à sanctis Canonibꝝ
 hinc approbatū raptus sedū huius regie vrbis, & auerſiones à rectis & veris dogma-
 tibus propriā nosrūm ponit imperium. Et contra istos præsentem scribit legem. In-
 terdicimus ei commorari in hac felici ciuitate, & eius districtu, ac in quacūqꝝ alia insigni ciui-
 tate sancientes in quiete esse, & eos diligere quibus eundem digne supposuit, & non aliqꝝbus
 cōicare, neqꝝ eos imbuere perditionem interdicoꝝ dogmatum. Nec utiqꝝ extra imperialē
 cōfirmationē relinquimus sn̄iam iuste cōtra Seuerꝝ latā, ac ex oibus (vt ita dicamus) Pōtifici-
 bus, & patriarchalibus vnā cū monachicis consensibus prouenientē sedibus, & anathematiz-
 mū ipsi inferentem qui prius cōtra sacras sanctiones accipiēdo sedē sc̄tissimæ ecclesie Theo-
 politanoꝝ sic vniuersa conturbauit, sicqꝝ accumulatas turbatōes fecit, qd cōmune quoddā, ac
 abo m̄

Quinta synodus Constantinopolitana.

abominabile bellū sanctissimis ecclesijs adinuicē immittet. Et hoc septris ante nos cōtra ipsum scriptū erat varijs dogmatū at à rectitudine alienatis intellectibus, ac blasphemijs vsum fuisse, ac vniuersa cōturbasse, & solū vtrūq; errorē abominabiliū hæresiarum, & iniquū dogmatū recipere. Et cū Nestorius, & Eutices & vterq; horū præceptorū contrarij quodammodo adinuicem esse videant, ad vnū vero impietatis finē inferunt illoꝝ diuulgatos sermones cū in vnū formauerit duobus existentibus dogmatibus adinuicē repugnātibz, q̄q; vtrūq; similiter ad animę p̄ditionē adducit Nestorij videlicet, & Euticis quemadmodū dicēdo narrauimus q̄ ex Arianoꝝ, & Appollinarij cōtagione cōsistunt, ipse paradoxū qd̄ perpeffus in vtrunq; similiter icidit, & ibi q̄dem hoc, ibi aut̄ illud mittēdo seipsum & sermōes suos visus est cōstituisse cōe receptaculū tantorū delictorū. Sit itaq; & ipse sub p̄dicto anathematismo quē vniuersus patriarchalis, pontificalis, ac monachus nostræ (vt ita dicamus) politię cœtus iuste i ipsum induxit. De theopolitana qd̄ ecclesia eiectus est. Idcirco thronus de illa ipsum remouit, eo qd̄ ipse principatum recte nō acceperat, sed adhuc viuente eo, & in sanctissimis ecclesijs memorādo q̄ ante ipsum sacerdotiū habebat, & ab eo post ipsum de sacerdotio exciderat. Nec vero vsq; ad hoc stetit, sed & iā sub cōi orthodoxæ, ac catholicæ ecclesiæ anathematismo factus multis libris blasphemijsq; & abominatōibus nobis politia impleuit. Quare vniuersis interdicimus aliqd̄ de libris ipsius possideri. Et sicut nō licet Nestorij libros scribere, vel possidere, q̄ p̄decessoribus nostris imperatoribus in suis cōstitutionibus visum ē statuere similia dictis à Porphyrio cōtra christianos. Sic nec dicta, & scripta Seueri maneāt p̄nes aliq̄ ciuitatē christianā, sed sint prophana, & aliena ab ecclesia catholica. Igneq; cōburant à possidētibus, nisi q̄ ipsa habēt, vellēt piculū pati. A nemine erga scribant, neq; ad pulchritudinē, neq; ad velocitatē scribentū, sciēdo q̄ amputatio manus his q̄ scripta illius scribūt p̄cena erit. Neq; em̄ volumus in futuro tpe ex illis blasphemia protrahi. Similiter aut̄ hoc interdiciamus omnino regiā ciuitatē ingredi, aut districtū eius, nec aliq̄ aliā de insignibus, sed in aliq̄ solitudine, & in silentio sedere, & nō corrūpere ceteros, neq; in blasphemia ipsos adducere, & nō semp̄ aliqd̄ noui inuenire cōtra vera dogmata, p̄ qd̄ rursus nobis cōturbare sanctissimas ecclesias festinaret, nec solūmodo Petrū episcopū Apamię simul depositū, & simul in ipsis inter q̄s Seuerus sub p̄dicto anathematismo factū imperiū admittit, sed sint propria, & cōtra ipsum sententiata. Et q̄ sub cōi anathematismo ordinatus est sub ipso sit, & snia sanctissimorū pontificū q̄ ipsos prouenit firma p̄maneat. Neq; vero permittemus illi hęc regiā vrbē habitare, aut ipsius districtū, vel aliq̄ de insignibus, sed q̄q; secutus est errorem horū imitet dietā, qm̄ longissime abscisus est. Nā talibus occultari magis quā videri vitiosus est. Ignoti qd̄dem existētes seipfos ledūt solos, publicantes vero eorū dogmata multis ex simplicioribus occasione p̄ditionis prebent. Quod nullomodo fieri in christiano ouili dei, & orthodoxo populo iustū est, neq; ab imperio p̄missum est. Qm̄ vero & zoarā dignæ p̄cenis iudicari sub anathematismo esse reuerendissimi, & q̄ iusta iudicāt episcopi cū parua quædā taliū malorū interpositio sit, & q̄bus dehonestatus est om̄ia videlicet cōprehēdēdo ex memoria quadā abundantissit, & zoara ^{παρεουθνηκη} interpositio qdā vilis huius male pris Anthimi dicimus, & Seueri, ac Petri, ordineturq; & ipse inter anathematizatos sacra sentētia ipsum deferente quā propria, & ipsam in seipsa existentē adhuc magis ^{κλειωτερον} firmiore imperiū facit, & hūc de hac regia vrbē, & eius districtu abijcit, & habitatiōē in alijs ciuitatibus ipsi omnino interdicit. Itaq; cū illis solis habitet, & consulat, q̄ à nobis ante memorati sunt quā similia qd̄em blasphemāt, similia patiuntur, & similiter in exilio ponunt. Si qd̄ vero aliud in sententia sanctissimorū episcoporū cōtinetur, quæ prædictos deponit, & anathematizat, hoc firmitus ponimus, & diutius, ac imperialibus nr̄is legibus ipsum corroboramus, ac si ab imperio ipso prouenisset. Si vero aliq; ipsorum deprehendat de cetero facere aliqd̄ præter cōstituta, sciat incidisse in legibus imperialibus que minores p̄cenas declinātes ad maiores immittūt indignatōes. Interdicimus aut̄ & om̄ibus cōnātibz catholicā dei ecclesiā diuellere siue secundū Nestorij hæretici doctrinā, siue secundū insensatā Euticis traditionē, siue secundū blasphemiam Seueri, q̄ & similia illis intellexit, aut eorū q̄ illos sequunt̄ seditionē immittere sanctissimis ecclesijs, & loqui aliqd̄ de fide, sed sancimus quēlibet taliū silentiū ducere, & nō cōuocare aliq; ad se, neq; accedētes recipere, aut perabaptizare audere, aut sacrā cōmunionē sordidare, & ipsam aliquibus tradere, aut iterdiētas doctrinas exponere, siue in hac nostra regia, siue in alia, sed omne supportare periculū, si qd̄ tale faciet. Interdicimus etiā oibus istos suscipere, abijci ergo ipsos sancimus de ciuitatibus ab ipsis concitatis, scientes p̄cenas iam cōrentas i nostris diuinis cōstitutionibus, quæ & domos ipsas in q̄bus tale qd̄ sit, & campos ex q̄bus nutrimenta prebent sanctissimis ecclesijs assignāt, & à possidentibus auferunt, q̄ detrimenti causa sit simplicioribus, sub sanctissimis vero, & orthodoxis ecclesijs hęc iuste ducūt esse. Hęc pro cōmuni pace sanctissimarū ecclesiāꝝ statuimus. Hęc sententiaui-mus sequentes sanctorū patrū dogmata, vt omne sacerdotiū imperturbatū decætero nobis p̄maneat. Quo in pace seruato reliqua nobis exuberabit politia desup̄ pacē habēs, quā omnibus magnus

magnus deus, & saluator n̄r Iesus Chr̄s trinitatis vnus, vnigenitus dei filius p̄dicet, ac donet his q̄ syncere ip̄m & vere glorificare, ac adorare digni habiti sunt. Custodiat itaq; beatitudo tua q̄ recte annotata sunt, & mittat ipsa p̄ suas deo dilectas l̄ras oibus s̄ctissimis Metropolitibus sub ipsa existentibus, quoz̄ cuilibet cura erit ipsa manifesta facere s̄ctissimis ecclesiis sub ipsis ordinatis, vt neminem ex oibus lateat quæ sacerdotio visa sunt, & ab imperio confirmata.

¶ Diuina subscriptio.

¶ Diuinitas te seruet per multos annos sancte ac religiosissime pater, Data octauo Idus Augustas Constantinopoli post consulatum Belissarij viri clarissimi.

Post cōsulatū Flauij Bellissarij gloriosissimi, decimotertio Calē, Octobris, indictiōe **A** quntadecima in Colonia Elyā Metropoli, & Hierosolymis, p̄sidente sanctissimo ac beatif. patriarcha Petro in secreto venerabilis ep̄atus suæ beatitudinis, & assistentibus sacerdotio suo, & sanctissimis ep̄is triū Palestinæ sub sanctis locis, venerabilissimæ synodi existentis. Helizæus diaconus, & Notarius ipsius sanctissimi patriarchæ ad mediū veniens, dixit: Pia demissa est lex vestræ beatitudini, q̄ cū deo dicēdo ad cautionē sanctissimæ ecclesiæ, & honesti cū deo status est, redditaq; est vobis sanctissimis s̄ctā eplā sanctissimæ Minæ patriarchæ regiæ ciuitatis q̄ eandē habet materiā. Quoz̄ vtrunq; portarunt venerabilissimi monachi vestræ venerabilissimæ Heremi q̄ in hac imperiali ciuitate venerunt, & gratia ecclesiastici st̄atus iussit vestra beatitudo me ad hāc venerabilē aduocare sanctā synodū, vt manifesta fiant eoz̄ sancita quæ sunt à potentissimo, & deo custodito imperatore nostro, ac scripta à memorato sanctissimo patriarcha vrbis regiæ. Quia igitur venerabilis synodus vestræ beatitudini adfuit p̄stolāter vsq; in venerabili ep̄iscopatu vestro deo dilectissimo archimādrītæ, & sanctissimi monachi adesse expetunt p̄dictoz̄ intimatiōi. Quid v̄ræ beatitudini, & venerabili synodo videat: S̄ctissimus ac beatif. patriarcha, & venerabilis synodus dixit: Aduocent deo amātissimi archimādrītæ & monachi, Helisæus diaconus, & Notarius in medio st̄as dixit. Iuxta iussum v̄ræ beatitudinis adfuit deo amātissimi archimādrītæ & monachi, S̄ctissimus ac beatif. patriarcha & venerabilis synodus dixit: Secundū primū ordinem pijsima lex potētis, ac deo custoditi ip̄eratoris n̄ri *ωσσοφοωσ* manifeste legat, & reputet de gestis. Et lecta est ipsa diuina lex p̄ venerabilē Helisæū diaconū & Notariū, & p̄fulget iter gesta de verbo ad verbū, sic h̄is vt supra scriptū est. S̄ctif. ac beatif. patriarcha, & venerabilis synodus dixit: Legātur & sanctæ l̄ræ sanctif. patriarchæ Minæ, & accipiens illas memorat^o Helisæus diaconus & Notarius, legit, & inscriptæ sunt gestis de verbo ad verbū sic h̄ites. Per oia deo amātissimo ac sanctif. fratri, & cōministro Petro, Minas in d̄no salutē: Recordātes solum venerabilibus v̄ris q̄ apud vos sunt, letamur. Nā & sine vultus interpellatiōe fit allocutio p̄ ep̄istolas animū vertere ad ipsos. Propter hoc ergo solū & nunc me motū eē ad scribendū ex ipso momēto alloquēdi vos delectatus sum, sicut in oibus diuitijs. Nā sicut vnguentū euacuatū, noīs tui, sicq; odorē, nedū nō p̄sentis, sed longe existētis sentimus, eminentiā modoz̄ vestroz̄ ad ip̄m mediū cordis posui. Letitia implemur audientes virtutes vestraz̄: fertilissimarū vbertatū sermo vestræ charitatis quidie vultus, q̄ in vobis reformata sunt. Multi qdē narrant maxie vero cōis frater, imō cōis b̄nfactor, deo amātiss. p̄b̄ Eusebius, veritatē dico, & nō mentior, magnus generaliter, & cōtinuus de vobis sermo est, maxie ab ipsius sanctitate, q̄ libēter narrat, q̄ apud vos sunt, sicut fides recta, vita irreprehēnsibilis, māuetudo magna, & simplr̄ dicendo, oīs virtutū chorus vobis à deo datus est, vt & Iacobi sedē accipere, & custos orthodoxæ fidei eē mereamini. Igitur & Seuerum tanq̄ blasphemū vestra sedes decertauit, post hæc tua sanctitas p̄buit nobis semina fructuum, fuimus vobis cōsententiūi contra Seuez̄. Adf̄milis huic fuit, & Petrus q̄ licet à cæteris iā depositus fuerit eadē condemnatione, & à nobis ille apprehensus est, Antimusq; ac Zoara in similit̄ errore incidisse deprehensi sunt, & vterq; istoz̄ æquali p̄nā iudicatus est. Cōmunicauerunt nobis in his oibus hi q̄ de antiqua Roma venerunt, & quonq; congregati sunt in nostra venerabili synodo, studiūq; vigilās, ac prouidentia deo amabilem his oibus contulerunt venerabiles monachi, q̄ ex vestra Ch̄o amata regiōe, in regia vrbe cōuenerūt. Ipsas itaq; actiōes actoz̄ in his oibus formatas vobis mittimus. Sitis igit̄ eiisdē sentētiæ in iudicatis à nobis & à vobis cōtra Seuez̄ rursus in approbatis à nobis, & ab alijs oibus, vt ita dicatur cōtra Petz̄ & Zoarā atq; Anthimum, sequi tardare nolite. Nā vestz̄ vtiq; fuit dissonāter & differenter alijs qd̄m principiū liberatōis hoīm prauorum ibidē accōmodari, in alijs vero, si fuerit datum ab alijs, seq. & ostendet qd̄m vobis p̄ partem rez̄ gestaz̄ ordo atq; status, veruntū volumus hæc à vobis fieri ipsis manifesta, & hoz̄ intimatiōne ad nos mittite, vestz̄ & venerabiliū ep̄oz̄ q̄ subditi vobis sunt, intelligentiā circa gesta per l̄ras ipsis subiiciendas significātes. Quæ at̄ à nobis missa sunt manere apud vos finite, q̄ vestz̄ rectæ confessionis, & eoz̄ q̄ malā opinionē sustinuerunt, & passi sunt in perpetuum

E e etunt

apostolicæ ac venerabiles notarios, & defensores ipsius apostolicæ sedis antiq̄ Romæ, q̄ huc venerūt, & q̄ simul erāt cū Agapito q̄ factus fuit papa ap̄licæ sedis antiq̄ Romæ, ac alios etiā oēs deo amatissimos ep̄os cōgregatos ad vestrā beatitudinē cōuenire, vt vobis manifeste fiāt supplicatiōes lux̄ serenitati oblatæ, q̄s qdē p̄nūtiari vellēt. Hi q̄ eas porrexerūt, & q̄ venerabilibus canonibus approbatæ sunt, & q̄ ecclesiastico ordini cōueniūt ad opus deduci. Cū itaq; adit & tāq; magno impatori astiterit, & oēs q̄ facy vestræ collegiū iplent, obferuēt venerabile vestre secretū, ac etiā p̄dicti venerabiles monachi, & Theodorus circūspectus referēdarius à p̄ssimo dño n̄o missus ad hoc subijcimus, *πρωτοπρεσβυτερον* ad notitiā sc̄iis. archieps dixit: Intrēt memoratus Theodorus circūspectus referēdarius, & memorati viri venerabiles. Et intrarūt Theodorus circūspectus tribunus, Notarius, & Referēdarius deo custoditi impatoris n̄ri, & Mariniānus p̄sbyter venerabilis, & prior monasterij S. Dalmacij, & primas, & cum ipsis venerabiles p̄sbyteris, & archimādris venerabilis vrbis regi, Agapitus dij, Dioscor^o S. Eufemiæ, Agapius Thalassia, Paulus Romanorū, Antoninus S. Eusebii, Stephanus Olimprij, Anastasius Romanorū, Demetrius Fosq̄, Dñicus Eusebii, Stephanus Promoti, Zonō sanctæ dei genitricis ad fontē, Alexāder Calamij, Dadas Caiumq̄, Rodon S. Theodori, Sēnanius sc̄i Dñici, Theodorus S. Maronij, Sylā Eliæ, Paulus S. Samuelij, Iohānes S. Theodori Ciriurum Aegyptiorū, Basiliius Cyracone, Iohānes S. Thomæ apostoli inter illos modesti, Marchus S. Theodori, Flauianus presbyter & secundarius, Modesti Lycaonorū, Marinus S. Pauli, Teocistus sanctæ dei genitricis prope illa sancti Iob, Theodorus Trifonis, Cosma S. Iohannis inter illa studij, Petrus sanctæ dei genitricis & sancti Diomedis in Hierusalē, Liberius S. Dñici, Alexāder Habranni, Theodorus Iob, Trifon Elpidij, Stephanus Conste, Habilas S. Danielis ad columnā, Iohānes S. Anastasii, Antheninus Neonis, Iohānes S. Michaelis, Charifij, Iohānes mare prope Cisternā etiam, Focas Ionq̄ prope secundū, Zosimus Eutichij Lycaonorum Timotheus Asterij, Stratonicus Domecij, Policronius Ethrij, Andreas Romanorū prope Cisternā, Martyrius Peta prope sc̄iōs ap̄los, Andreas sanctæ dei genitricis prope sanctū Lucā, Marchus S. Dñici, Iacobus Abybi, Syrus Actirus Eucratadorū, Ioseph sanctæ dei genitricis in Lystotroto, Paulus S. Petri apostoli prope palatiū, Anastasius p̄b̄ & secundarius S. Philippij in Brestotroto, Georgius Ciri, Eusebius Symeoni, Zoticus S. Andreæ prope portā Satorini, Et de Subtheopolitana ciuitate, Paulus monachus Ambasiator monasterij Maronis, Seuerianus p̄b̄ & archimādris monasterij Zoare Shermoruū, Tyrus Cassisa p̄b̄ & archimādris monasterij Lucæ, Syrus Symeones diaconus & ambasiator Iacobi, Iohānes diaconus & ambasiator Theodori, Stephanus p̄b̄ & prior monasterij Luxerij, Iohānes p̄b̄ & archimādris monasterij dñi Thomæ, Syrus Thomas p̄f. & arch. monasterij Aaron, Syrus Fotinus monachus & abasiator monast. S. Stephani, Theodorus diaconus & ambasiator ecclesie Erindilenorū, Sergius p̄f. & periodeuctus. Qui oēs pro se faciūt & pro alijs. Itē & de sc̄is Ch̄ri veri dei n̄ri locis, Domitianus p̄f. & arch. monasterij sc̄i ac beati Martyrij, Hyfichius p̄f. b. & archimādris monasterij beati Theodosij, Casianus p̄f. laure Berti Sabbe, Dñicus p̄f. b. & prior Pirgioz, Iordani Nestabus p̄f. laure beati Firmi, Therētius p̄f. noue laurē, Leonti^o monachus prior ac *πρωτηγο* vicarius totius eremi, Traianus p̄f. Pirgioz Iordani, Polientus diaconus monasterij abbatis Theodosij, Theodorus diaconus & monachus noue laurē, Cericus diaconus & monachus ipsius noue laurē, Anastasius diaconus monast. bti Martyrij, Mamas monachus eiusdē monast. Iohānes monachus eiusdē monast. Iulian^o monachus monasterij abbatis Theodosij, Qui oēs faciunt & pro se ipsis & pro suis monasterijs ac pro oibus monachis, qui sunt in eremo sanctæ ciuitatis, Iohāes p̄f. Pediade & pro omnibus ibidem monachis, Theonas p̄f. mōtis sc̄i & ambasiator mōtis & ecclesie Faran & laure Raithi pro oibus ibidē monachis, Stratigius diaconus & monachus monasterij beati Iohannis pro omnibus monachis qui sub Scytopoli sunt.

Sanctissimus archieps dixit in primo ordine edoceri volumus à circūspecto Theodoro causam p̄pter quā ad nos venit, Theodorus circūspectus tribunus, notarius & referēdarius p̄ssimi dñi n̄ri dixit, p̄ntes venerabilissimi monachi supplicatiōes porrexerūt diuinissimo ac sereniss. & victoriosiss. impatori n̄o, & ipsas sanciri īperiū suū digne iudicauit, & me accipere ac portare ad vestrā sanctitatē ducereq; venerabiles monachos, vt cū vos edocti eritis q̄ ab ipsis facta sunt, canonicè formatis ea q̄ vestræ beatitudini vident b̄n habere. Has itaq; cum ad manus habeā vestræ beatitudini porrigo ad legendum.

Sanctissimus archieps dixit: Supplicatio venerabilium monachorū porrecta p̄ssimo & Christo amatissimo dño n̄o & suscepta fuit manifesta & accipiēs Acacius venerabilis diacon^o & Colēdiss. p̄ssimoq; ac potētiss. Iustiniano Augusto. Supplicatio ac de p̄ca- (notarius legit **C** tio Mariam monachi & archimādris, monasterij beati Dalmacij ac primatis venerabilium monasterio-

Quinta synodus Constantinopolitana.

maeriorum vrbis regie & ipsius archimandritarum, necnon & archimandritarum & monachorum Hierosolymitanorum & sancti montis Synai, ac secunda Syria in ipsa congregatorum.

D **¶** Deus magnus & mirabilis per quem reges regnant & potentes dominant terram prescians presentia & futura conspexit deo dilectum cor vestrae pietatis & solus tales in his cogitationes scrutari valens & videns praecipiente zelum pro recta fide & diligentiam quam fieri debet pro statu qui nunc est in sanctissimis ecclesiis adduxit ad imperiali sede nostram serenitatem, volensque ostendere in vobis omnibus suum iudicium *αρεοσωπολντων* id est sine acceptatione personarum praeposuit ad manifestum vestram bonam operationem, quam die ac nocte pro ecclesiastica pace, & honore ac cultu recte fidei & sanctorum patrum facitis, & pro elemosyna quae est proxima charitatis. Nam fidelibus elemosynis expurgare peccata didicistis. At hoc boni consilii opus dissipare prompti, Anthimus Severus, Petrus ac Zoara, & qui familia his sapiunt omni tempore, & loco tumultus, ac turbationes ecclesiis facere non cessarunt. Terram quidem ac civitates sanctorum, & aliorum quorundam sanguine contaminarunt tumultus concitantes, Aerem vero & audientium aures anathematizationibus contra sanctos inquinaverunt. Demum vero irruerunt in hanc regiam civitatem, & altaria prophana & baptisteria aliena in oppositum veri altaris, & sancti fontis in multis claris locis ipsius civitatis & in suburbanijs re improprie domibus fixerunt, & iniqua ipsis facere non cessant, alios in domibus corrumendo, & iuxta apostolum captivando in ipsis simpliciores addiscerentes, & nunquam ad cognitionem veritatis venire valentes. Quod autem maius malum est & nobis inestimatum Anthimus qui aliquando ordinatus fuit episcopus Trapezuntius. Iste enim ex multo tempore propriam ecclesiam derelinquens, & fictam vitam continentie assumendo cum praedictis haereticis, conventiculis placida faciendo & dicendo omnia *οια* qualia perpetrando errore haereticum simulent illis *νοτιωνοι* quasi dicat, potuit etiam non potuit, conatus est per illos coniunctionem sedem ipsius civitatis subripere contra omnes ecclesiasticos canones & leges. Quia igitur catholicae ecclesiae omnes alumni & de praedicti Anthimi iniquitate & violenta promotione, & aliorum iniquorum virorum, & deo & nobis molesti esse non cessaverunt, vos vero piissimi & valentes ipsos extra ponere tam canonici iudicium a Romano pontifice in ipsum Anthimum & in praedictos haereticos benefacendo audire voluistis. Illo persuasi qui dicit. Interroga patrem tuum & annuntiabit tibi seniores tuos, & dicet tibi. Et apostolo dicente. Obepite ducibus vestris, & subditi estote. Ipsi enim vigilat pro animabus vestris, Itaque rationem reddituri. Misit deus huic civitati Agapitum qui vere *αγαπιτος* id est, dilectus est a deo & hominibus, Pontifice antiquae Romae in depositioe Anthimi, & praedictorum haereticorum tanquam olim Petrum magnum *ρωμαιο* Romanis in depositioe Symonis Cretiani, iste ergo honorabilis vir sciens per libellos plurimos, & nostrorum ea qui iniqua contra ecclesiam praesumpta fuere, & ea ipso visu semel accipiendo, neque ad visum suscipere voluit Anthimum furentem aduersus canones, sed hunc iuste eiecit de sacerdotali sede civitatis suae, & coopitulante & coadunato catholicae fidei & divinis canonibus vestro impio praefecit ipsi ecclesiae sanctissimum. Minam recte fidei, vitam & pudicam, ac honestam conuersationis, & infirmantium sibi iniungenda dispensatione approbatissimum. propterea rursus cum de Anthimo & de alijs haereticis porrexi mus libellos. Et episcopi palestini in civitate congregati, & alij orientales & abasatores aliorum pontificum & nos ipsi postulavimus Anthimum episcopum Trapezuntium, qui praeparavit facere per libellum nota sedi apostolice, & liberare se ipsum ab omni haeretico errore, & proficisci ad ecclesiam Trapezuntinam, aut si hoc non valet, finaliter condonari, & omni dignitate sacerdotali, ac operatione nudari. Sic fecit sanctus Celsinus contra impium Nestorium qui se ipsum tali condonati subiiciendo parte cum haereticis accepit. Et hos quidem proprijs ecclesijs permuniuit. Haereticos vero aut canonicam ad ecclesiam venire, aut cessare de cetero ab insidijs contra ipsam conventiculis ac parabaptisterijs, & persequendo de hac civitate & quilibet alia tanquam de vastatores, ac insidiatores non solum sanctissimae ecclesiae, sed & etiam ipsius politicae a vobis bene sancite, haec volumus ipsum afferre ad cognitionem vestrae pietatis, ut per ipsam ad finem deducantur qui a nobis petita sunt. Has vero petitiones vestras iustas pervenies praedictus sanctissimus vir cum Anthimus se ipsum manifestum constituerit, simul cum praedictis haereticis condonavit, & omni dignitate sacerdotali & efficacia nudavit, & omni episcopatu & orthodoxo nomine usque ad penam eorum qui deliquit, & misit vestrae pietati libellos nostros, ut qui in ipsis sunt per vos ad finem deducantur, sic enim opportune assumptus est hic honorabilis vir a dispensatore nostro deo, & additus est proprijs suis, & bonum certamen certavit, & cursum praefecit, fideque servavit. Obtestamur itaque vestrum impium (licet temerarium quod faciamus) per magnum deum salvatorem nostrum Iesum Christum qui protegat honorabile imperium vestrum & omnem inimicum & hostem propter vestram rectam fidem vobis subiiciat, non contemnere iustum iudicium praedicti sancti viri, sed ipsum exequi, & ecclesiam dei ac totum mundum liberare a peste Anthimi, & praedictorum haereticorum. Nam sancto viro Agapito in presenti vita existente, post deum ad vestram pietatem respiciete haec finem a vobis accipere expectavimus. Implendo itaque qui ab illo iuste ac canonicam iudicata fuere & per vestram generalem sanctionem ipsa confirmata taliaque de cetero presumi interdicens, illius beatam a nimam coletis, qui cum deo proximior sit, eo quod vinculo terrae & carnis huius soluta sit,

luta sit, & fiducia ex ppris bonis opibus adeptā, pro pace & salute vřae pietatis intercedit Vos autē cū David ad dñm cū fiducia clamastis. Nōne q̄ oderāt te dñe odio habui, & sup inimicos tuos tabescebat, pfecto odio odiui eos, & inimici facti sunt mihi. Timendū em̄ ē pñssime ne ppter multā dilatonē illud Israelitici populi patiamur, & nos in medio habētes ab oī sacerdotio anathematizatos, q̄ qm̄ in medio habuit Achar & Ionatā in sc̄ia & ignorātia seip̄os anathemati subijciētes in piculo fuit totaliter p̄ire, licet ignoraret q̄ i medio haberet anathema. Nō ergo sustineatis christianissimi impatores tale malū cōtemnere *χθροσότη* v̄timini zelo ad recognitionē dei, & his q̄ ipsius sunt illud adiplētes q̄d scriptū ē. V̄tilator ip̄ioꝝ rex sapiēs. Vt cū David & Iosia, ac Elia, ac Agapito q̄ maxime zelauerūt, p̄ deo ptē vos habeatis in p̄nri q̄ dem sicut & illi, sub scabello pedū oēs inimicos vřos subijciat, in futuro vero cū illis aeternū regnū tribuat, q̄ pm̄isit & i isto cētuplū, & i futuro seculo diligētibus vit. eter. donare, mū et tres Palestinas q̄ vna mecū supplicarūt, sub.

¶ SUBSCRIPTIONES.

Varianus diuina m̄sera tōe p̄ref. et archimandrita, et p̄mas venerabilū monasterioꝝ h̄? regie ciuit. cū vni uersis venerabiliss. archimandritis q̄ vna mecū sup̄plis carunt de consensu omnium subscripti et porrexi. Hecbius dei mi p̄ref. et monachus monast. beati abbat̄is rheodosij locū tenēs Sophronij p̄ref. et archi. mādrite ipsius monast. et p̄mi totius heremi Hierosolymoz cū oib̄ bis q̄ mecū missi sūt, archimandrit̄ et monachis Hierosolymitanis ad h̄ac regīā urbē q̄ faciūt. p̄ oib̄ arch. et monach̄ q̄ habitāt ipsam herē.

de consensu omnium et porrexi.

Theonas dei mi p̄ref. et ambasciator sc̄i mot̄? Syna et heremi Raite ac scriff. ecclesie de Faran faciens pro oib̄ sup̄a scriptis supplicauit sub. porrexi.

Paulus dei mi. diaconus et abas̄ia. venerabilis monast. beati Barons p̄ncipal. venerabilū monasterioꝝ sede Syrie missus huc ab oib̄ venerabilib̄ arch. et monachis ipsius regiois et vestrā pietatē cū supplicat̄ oib̄ ipsi q̄s extēder̄ cōtra sub. hereticos Accephalos, facies p̄ oib̄ predict̄s arch. et monach̄ sup. sub. et obtu.

Sanctissimus archieps dixit: Peto q̄d cū circūspēctus Theodorus referēdarius q̄ fecit aduenerit, dicāt p̄ntes venerabiles mōachi, si q̄ plus edocere voluerit venerabiles monachi p̄ Marianū venerabilē primatē porrexerūt *Διδασκαλιχο* doctrinale. i. instrumētū reformatōis, q̄d cū accepisset venerabilis Christodorus diaconus, notarius, & secretarius legit, Epiphanio sanctae memoriae archiepo huius regiae urbis in pace vita functo Anthymus q̄ aliqui ordinariū fuit eps Trapezūdaz magnitudinē & dignitatē sacerdotij, nō spūalē aīaz diligētīā eē putauit, sed quēdā ciuile principatū, & p̄pterea maiorē appetēs iam multo tpe derelinquēs p̄p̄riā ecclesiā, & ciuitatē apprehēdēs tanq̄ qdā plaga Aegyptiaca vitāq̄ fictā ipsius figuratā cōtinētīe oib̄s oñdens, cū h̄reticis hic nidificatibus cōuerfatus est, similia illis h̄retica furta largiēdo, & placida illis faciendo, & dicēdo valuit adulterinā subripere sacerdotale sedē ipsius ciuitatis cōtra omnē aequitatem ecclesiasticā, & canones. Qm̄ ergo circa ambo peccare visus ē & circa diuinos canones, & circa rectā & imaculatā fidē, & sane sciamus nos defensionē diuinoꝝ canonū cōuenire solū sacerdotibus, rectē vero fidei nō solū sacerdotibus, sed & omni Christiano orthodoxo, q̄ de ipsa salua sunt, hunc interrogauim⁹ nō semel, nō bis, sed multoties, rogātes ipsum cōsiteri ea quae cōtra Euticen à sanctis patribus decreta sunt, & maxime q̄ in sc̄tā Icomenica synodo Calcedonēsi cōuenerunt, & à beatissimo papa Leone videlicet dñm nostrū Iesum Christū esse in duabus naturis indiuisibiliter, immutabiliter, inconfusibiliter & simul cōdēnare & anathematizare cum Nestorio & Eutice Dioscoꝝ ep̄m Alexandrinū p̄sonū & defensorē impietatis Euticis, & q̄ omnīū maloz causa fuit, & cōdēnatus ac anathematizat⁹ fuit cū Nestorio & Eutice à p̄dicta sc̄tā synodo Calcedonensi, ipse vero propter excogitatū cōsiliū cōtra ecclesiam imbuens oculos proprii sensus & vnum solū propositū habens cum semel trāscenderit hostium mandere ouīū Christi dei nostrī ouile lupis tradere repulit nostras cogitatōes, & exhortatiōes, & oblitus est verē promissōis dñi de ipsius ecclesia. Qm̄ portā inferi nō p̄ualebūt aduersus eā, & illi⁹ scripturę, qm̄ cōsiliū qd̄ cōsulūistis, dissipabit dñs. Ideo dñs ecclesiae suae donauit illud semper inexpugnabile aduersus h̄ereses excitando sp̄m Agapiti Romani p̄tōficis, & iā dei volūtate appredēdit ciuitatē ipsam. Et cum cognoscat per multoz libellos, & n̄ os ea quae inique p̄sumpta fuere aduersus dei ecclesiā, neq; ad dei v̄sum semel suscipere voluit Anthymū furentem cōtra diuinos canones, neq; participare secū in cōmuniōe diuina, sed iniuriam sacroz ac diuinoꝝ canonū, atq; etiā catholicā fidei vindicans hunc extra posuit de sacerdotali sede, quā adulterine & iniuste ascēdit, fidelissimo ac p̄nss. impatore nostro catholicā fidē, & diuinoꝝ canonū authoritatē adiūuātē. Vestrā vero beatitudinē in fide recta desuper & à principio approbatam, ac in recta & honesta cōuersatiōe, atq; vita pudica, & infirmantium ministerio ipsi cōmittendo in p̄tōficē ordinauit ipsi ecclesiae secundū electionē & sniam p̄nssimoz impatoꝝ n̄ oz, & venerabilis cleri huius sanctissimae ecclesiae, ac Christo amatissimoz viroz, & in diuersis dignitatibus & principatibus existētū, & nostrūmet pariter & omnīū fidelīū Christianoz. Cū ergo optuit elatū in h̄resi nō dñari alteri ecclesiae, aut doctoris nomē circūferre q̄ oīno addiscere noluit à sanctis patribus, q̄ ip̄m opteat p̄plo tradere, merito de isto libello porreximus

Ec 3 p̄dicto

Quinta synodus Constantinopolitana.

¶ dicto sanctissimo Agapito, rogātes aut notū libellū aplice sedi p̄dicto Anthimo porrigēte, liberare se ip̄m ab oī h̄eretico errore. Et postea sic, si approbabit p̄dictus sc̄tus vir mittere eum ad ecclesiā Trapezūtiā. Aut si hoc facere nō vult, cū h̄eticis cōdēnet, q̄ semel cū ip̄s vitā degere p̄tulit q̄ cū ecclesia sua. Et alter p̄ ip̄so p̄dictę eccl̄ie ordinet, q̄ diu ep̄o viduat. Has n̄ras iustas petitiōes cū suscepisset p̄dictus sc̄tus vir ī literis q̄dē cōmēdatiōis ad sc̄tissimos p̄tōfices pro v̄ra sanctitate qā obscurū se ip̄m cōstituit p̄dictus Anthimus, nudavit ip̄sum ep̄ali noīe, atq̄ etiā catholico hoc ē orthodoxo, q̄ vsq̄ ad cōfitebit oīa q̄ tradita sunt ā sanctis p̄ribus, nostros vero libellos destinavit p̄issimo ip̄atori n̄ro, vt q̄ in ip̄s petita sunt, effectui tradant p̄ suā pietatem. Opportune vero sic adeo sapiēter nostra dispēfante, assumptus ē iste honorandus vir, & patribus suis additus est, plenus sp̄ialiū desiderioꝝ aduersus lupos pro ouili summi pastoris Ch̄ri dei nostri pugnavit, & fidelis seruus in talēto credito demōstratus ē, sine acceptatiōe p̄sonaz, dispēfator in t̄pe, vnicuiq̄ dās tritici mensurā. Nos itaq̄ post illius beatā obdormitiōē cōpēdiolum finē his q̄ mouent iponere festinātes, cū supplicatiōes porrexerimus p̄issimo ip̄atori n̄ro, & recapitulauerimus q̄ in prioribus libellis erant, rogamus & obsecramus, suā pietatē exequi iustā in istos cōdemnationē sancti Agapiti, Sua ergo pietas in hoc saltē fideliter mota, & q̄ ad ecclesiā cum statū cōferūt canonice terminari volens. Huiusmodi supplicationes misit vestrā sanctitati, vt quaz videntur sacris ac diuinis canonibus: in p̄dicto Anthimo sentententur.

¶ Sanctissimus archiep̄s & sc̄ta synodus dixit. P̄ntes sc̄tissimi ep̄i antiq̄ Romę & deo amantissimi diaconi sedis apostolicę audiuerūt quaz lecta fuere, & de porrectiōe dictoꝝ libelloꝝ, & de synodalibus ep̄lis sanctę memorię Agapiti quecūq̄ de his sciunt manifesta facere dignentur

¶ Et legit vocem Minas venerabilis lector apostolicę sedis antiq̄ Romę, & secūdicarius notariorum quaz sic habet.

¶ Reuerendissimi ep̄scopi & venerabiles apostolicę sedis diaconi dixerūt. Quā ā sanctę memorię patre nostro papa Agapito monachi diuersoꝝ monasterioꝝ porrectis supplicatiōibus venire petierunt si qd ab ip̄so patre n̄ro de Anthimo quondā ep̄scopo Trapezuntio in synodalibus ep̄stolis q̄bus pro ordinatione sanctissimi Minę archiep̄scopi huius regię vrbis diffinitū est p̄r manibus habentes dedimus ad legendum.

¶ Sanctissimus archiep̄scopus & venerabilis synodus dixit. Quaz producunt legantur. Et accipiens venerabilis Acatius notarius & diaconus supplicationes, quaz ex persona monachoꝝ, & ex persona deo amantissimorum ep̄scoporū legit.

¶ Domino n̄ro sanctissimo & beatissimo archiep̄o antiquę Romę & Icomenico patriarchę Agapito Marianus presbyter & primas monasterioꝝ regię ciuitatis, & ceteri archimandritę eiusdē & archimandritę ac monachi Hierosolymoꝝ, ac oriētales in eadem synodo congregati.

¶ Eos qui sanctas dei ecclesias opprimūt cōsiderātes, & inimicos dei cotidie aduersus eā scribere cōspicientes lamentationē diui Gregorij ī his prohemiiū facimus opportune ad vestrā beatitudinē dicētes, visa est cura dei penitus dereliquisse p̄sentē vitā q̄ tēporibus ante nos ecclesias custodiebat. Et iam t̄m cuiuslibet aia immersa est ā calamitatibus vt eadem proprios dolores vitę nostrę nō in malis esse putet. Tot & tanta sunt coia mala ecclesię: ad singula respiciendo, q̄rū si aliqua ī p̄senti tēpore fieret diligentia ad reformationē ad omnimodā desperatiōis confusiōē paulatim perueniret. Cū multis itaq̄ modis iam hęc enarrauerimus nō minus vero & nūc magnas & incredibiles insidias aduersus dei ecclesiā factas multiplicauimus, Scismatici & Acephali q̄ ā furia Dioscori, & Euticis descenderunt, nescimus q̄s eos ad amentiam mouerit, veluti quadā audacia freti suo proprio morbo triūphāt synagogas faciētes, & parabaptismata innouātes, & tanquā ex euerfiōe hoc faciēte, & nomē ep̄oꝝ sibi ip̄s in locis nostris diffamātes aperte ingruescūt, & licēter oīa audēt, nō cōtra ecclesias solas, nō cōtra aliuos ecclesię, sed etiā contra ip̄sum p̄issimū imperatōrē nostrū, & vestrū honorabile caput, sicut tāta p̄dictoꝝ infania vestrę beatitudinē manifesta fuit. Nā venientes ad quandā domū figurā oratorij habentē in qua monachi qdam de iniquo contubernio illoꝝ habitāt, imaginē p̄issimi ip̄atoris nostri furia excecantes illud patris ep̄oꝝ diaboli fecerunt, q̄ cū non possit contra creatōrē, aduersus figmentum suam ostendit furiam. Irruit enī vnus ex eis q̄ in malis excellens est. Isaccius Persus q̄ magis quadam vtens seducit corda volentium ab eo decepti & in vrendo ^{ista. lxxviii.} vsq̄ Veronā ad quinquaginta dies qā cōsecrari istius q̄ hortant ip̄sum facere hęc ad corruptionē & deceptionem simplicioꝝ diffamant, percussit virga imaginem, contra caput dicens quaz dā veri & orthodoxi imperatoris nostri, imō vero cōtra deū, propter quē, imaginē percussit, q̄ nec aure p̄ceptibilia, nec mente susceptibilia sunt, & virga mihi verberādo contracta est, & tanquā exaffluens aliqd aliud inhonoratius facere volens in imaginē viri dei dilaceravi tunicā inscriptā, & quod ex ipsa ab eo dilaceratū fuit igni tradidit. Quid igit nō saltem cōtra fecisset orthodoxū imperatōrē, si hunc cū potestate habuisset in manibus iste violentus & irrationabilis vir, vbi nec tunicę scriptę

scripta inaniata pepercit. Iam illud propheta ad deum & ad vos, ac ad piissimū Imperatorē nostrū ^{αυτοκρατορας} dicere cōuenit. Vsq̄ quo clamabimus, & nō exaudietis; iniuriati clamabimus ad vos, & nō saluabitur; Si em̄ q̄ hęc sapiunt, & faciunt simul nobiscū omni tpe ac mō degere pmittunt, cōsiderate beatissimi qd̄ nobis nō occurrentibus his que illi sentiūt neq; istoꝝ ebrietate ^{αυτοκρατορας} diminuta ipsos accipere ptātem cōgregandi, aut ipsos permittere talia audere, nihil aliud est q̄ veriores putare, q̄ dogma nostrū, & iniquiores, ac violētiore effecere cōtra nos. Si em̄ illi tanq̄ pie sapiētes docere sicut sentiunt, & prædicare cū fiducia, dogma suum pmittunt, manifestū q̄ reprehensa est ecclesia ^{λογος} ratio, cum apud eos veritas sit. Nā duas cōtrarias rōnes veras esse de eadem re natura nō habet, vt inqt̄ magnus Gregorius. Quū igitur ex hac causa in multas domos eoz̄ qui in excellentia sunt, intrāt, & indecentia faciunt captiuātes mulierculas quasdā peccatis coaceruatis, quæ varijs ducunt desiderijs, & semp̄ addiscūt, & nunq̄ ad cognitionē veritatis venire possunt, vix etiā in ipsis proprijs domibus & suburbijis altaria & baptisteria erigūt in oppositū veri altaris, & sancti fontis, & oīa simul contempserūt ppter attributū eis patrociniū ab his q̄ in domo dñi, & aliq̄ alio mō potentes sunt, nolite pati beatissimi nō vti solita fiducia ad reformādum tm̄ malum, sed sicut prius cōtra An thymū insurrexistis, & lupum q̄ conabat cooperire per pellem ouis, & trāscendere hostiū ecclesiasticoz̄ ordinū sanctionū, & canonum, & q̄ latrocinaēter Mandrā ouium trāscenderat, pelle denudastis, & ipsummet demōstrastis, ac proculā Mādra expulstis, sic & nūc itez̄ vigilate & ostēditē piissimō Imperatori nro, q̄ nullū lucrum exierit, vt inqt̄ diuinus Gregorius studio reliq̄ suo circa ecclesias, si tale malū in destructōe sanæ fidei per ipsoꝝ fidutiā præualebit, & pmittent adhuc isti ad corruptionē ecclesiæ nidificare in domibus dñoz̄, & in pprijs & ini qua in ipsis facere. Hęc q̄dem dūtaxat portamus, licet incredibilia & à diris doloribus incuruati spem hātes ad clementissimū deū qui in tpe opportuno vestrū aduentū nobis ostēdit, q̄ sicut Petrū magnū Apostoloꝝ principem his qui Romæ erant in depositionem Symonis Soetici misit, sic & vos misit in depositionē, & expulsioē Seueri, Petri, & Zoaræ, & eoz̄ qui similia eis sapiunt, & qui omnigenis honoribus circūfouent ad inhonorationē dei blasphemiasq; ac electioēs dabit vobis ptātem, cooptulante vobis piissimō, & deo custodito Imperatore nro istos expellere de omni ecclesia tanq̄ insidiatores, & violatores nō solū sanctissimæ ecclesiæ, sed & politix̄ ipsius. Nā cum hos ad suā malitiā cōuenientia organa insidiator boni inuenisset, totū orbem terraz̄ cōmorū fecit, & sanctoz̄ sanguine terram cōtaminauit, & ciuitates iugulatōibus, & tumultibus cōturbauit. Expellite igit̄ istos. Scimus bene si piissimū Imperatorem nrm̄, & ipsius Chro amabiles principes informastis, q̄ cōmunicant anathemati in medio habentes anathema, sicut ostendit nobis antiqua scriptura in Achar & Ionathā qui scilicet & ignorāter inciderunt in anathema, & hęc ignorādo in periculo fuerunt perire cū eis, quū in medio eoz̄ fuit anathema. Et si cōmemorastis suo deo amato atq; dilecto Imperio adducere deo eos, q̄ ab ipsis à recta fide adducti sunt, aut si hoc nō valeat sufferre, insidiatores ecclesiæ repellant. Nō em̄ lauit tuā beatitudinē, q̄ quanq̄ piissimus Imperator noster mādauerit non recōuentulare neq; rebaptizare. Zoaras tñ tale præceptum despexit, & parabaptizauit in die Paschæ nō paucos, inter q̄s erāt pueri eoz̄ qui pmanēt in domo herili, sicut deo fuit ille q̄ ab ipsis grā dei potuit, euadere & aufugere, & ad dei ecclesiā refugere, in alijsq; locis & domibus in excellentia existentū, hęc & similia istis facta fuerūt. Vix ip̄isti soli dei ecclesiā perturbauerunt, & cōtristauerunt, & nos vsq; ad istos fletū vtiq; ^{εσπορευμεν} cōtinuimus, sed quū & ab his q̄ intus eā esse vident, ac in ordine pōtificū existere oīno expugnat, tps̄ est dicere de eis illud Psalmi. Si inimicus maledixisset mihi, sustinuissem vtiq; & si q̄ me odit, magnificasset, abscondissem vtiq; ab eo. Tu aut̄ hō æqualiter animatā, dux meus & cognitor meus, q̄ in idip̄m dulcorasti mihi escā in domo dei ambulauimus cum cōsensu. Tales fuerūt nōnulli cōmorantiū in magna & regia vrbe prima ciuitatum nomen q̄dem pastoz̄ portantes, totaliter autem sicut lupi rapaces. Quoz̄ maxime existit Anthymus trapezuntinus, & alij aliæ ciuitatum. Isti em̄ & similes huic ex hæreticis acephalis existentes ad paululum religiōis pietatē dissimulātes in ecclesias se intruserūt, tanq̄ quædā Aegyptiaca flagella, q̄ nullo mō pprijs ecclesijs vacare voluerūt. Et hoc solū bene sapientes vt nō deuaſtent sibi adiudicatas, aliud male sapuerūt degere in tāta multitudine in hac regia vrbe, vt multos sibi amplectant proprio baratro. Instituit em̄ p̄dictus Anthymus nō euāgelicā, sed fictā vitā, vt finis pbauit, & relinquēs ecclesiā Trapezūdarum sibi creditā trāscendit illā istius ciuitatis ante hos proximos annos ostentādo omnibus cōfiguratā cōtinentiam suæ politix̄, & acquisitā ex his faciens pietatem. Cum ergo per hęc subriperit, potuit, & imperialia ibidē induere, vt augere videret subdolum opinionē vitæ suæ. Cōuersatusq; est multo tpe cum hæreticis ibidē nidificātibus placita illis faciēdo, & dicēdo, videlicet hæreticā furiam similem eis cōmittendo. Cū aut̄ vidit sanctæ

Quinta synodus Constantinopolitana.

memoria Epiphaniū in extremis iacentē, machinatus est qd corruptū quod contra propo-
 situm ipsius excogitauerat. Vt em̄ ἐπιχριστομενος conaret oibus ibidem prebere dolū suae longe p-
 stolationis illud qd multū incertū est, & solū prudentioribus suspicandū ad certū & inuice affer-
 re conatus est. Ante em̄ multū tps praecogitauit adulteriū raptū huius imperiali ecclesiae, hoc er-
 go potuit per illoꝝ cōuberniū, & venerabilē sedē huius ciuitatis rapere & in tantā Diocōsim
 adducere cū proximā neglexerit ecclesiam, & viduā ac sine viro eousq; ipsam derelinquēdo, ex q̄
 dolū suae fidei cōuersatōis p̄spicū oibus ostēdit, Eteḿ cū paruā ecclesiam suscipere supbiuerit, ita
 tim in tantā & incōparabilē illi ecclesiam seipsum porrexit, tanq̄ sufficientē existentē ipsius curā
 h̄se. Quia igit̄ iste iuste à vobis punitus fuit, & de sede huius regiae vrbis deiectus, & fidelissimus
 impator n̄ iustā vestrā sup hunc indignationē suscepit, ipso etiā adiuuante diuinos canones
 & catholicā fidē, & nō vultis omnimodā huius pditionē, sed vt cōuertat, adiuramus vestrā beatitudinē licet au-
 dax qd faciamus p̄ sanctā & cōsubstantialē trinitatē ac p̄ principē apostoloꝝ Petrū, & salutē ac
 victoriā pijsimi impatoris nostri nō cōtemnere diuinos canones q̄ ab isto pessundant, neq; ec-
 clesiam ei traditā q̄ ab ipso despiciat, sed sequendo in oñibus eos q̄ ante ipsam beatitudinē in sede
 vestra claruerūt facere in ipso adhuc & nūc cōtra autoritatē canonū inualescentē & q̄ praetulit
 vitā degere cū h̄reticis quā cū propria ecclesia, ea q̄ sanctus Celestinus contra Nestoriū liquet
 fecisse assignando ei terminū sicut & ille Nestorio, intra quē nisi occurrēs p̄dictū libellū aposto-
 licae vestrē sedi porrexerit, ac vestrē beatitudini, & sanctissimo archiep̄o vrbis regiae, & à mor-
 bo h̄retico seipsum liberauerit, atq; ad ecclesiam trapezunday sibi creditā proficiscat, diffinite
 sanctissimi ipsum alienū esse, & nudū ab oī p̄dictione dignitate, atq; efficacia & seipsum submit-
 tere cōdemnationi praedictōꝝ h̄reticoꝝ, & p̄te illoꝝ accepisse. Alterū vero pro isto ecclesiae
 Trapezuntine ordinandū esse. Vez qm̄ nō solū iste, sed & ceteri episcopi, Clerici & archiman-
 drite in magno numero q̄ insidijs aduersus dei ecclesiam vtunt, & p̄pter hoc solū in hac ciuitate
 cōmorant ei, & vniuersis ecclesijs p̄turbatōes dare nullomodo reculant. Rogamus & vniuersos
 tales ad vos adduci & exactōes p̄mittere canonibus cōdecētes, quippe & i p̄dicto Anthimo, &
 istis oibus vigilāte iusto iudicio canonū à vobis bñ custoditoꝝ vt paululū refrigeret̄ eccle-
 sia ab istis liberata, & cognoscant q̄ ad pastoralē curā & clerū hoc modo venire volūt, qd nō in
 fine tacebit dñs, sed euigilabit sup tales pastores, sup q̄s secundū Prophetā exacerbatus est furor
 eius, isti em̄ isti pascūt non oues, sed seipfos, & iudiciū abominātes, & oia recta peruertentes ad
 nihilū posuerūt insidias q̄ fiunt cōtra ecclesiam, & blasphemiam cōtra sanctos patres. Quā defendē-
 tes beatissimi suscipite nostrā supplicationē, & potestātē vobis à deo datā in ipsos mouētes pur-
 gate & dei ecclesiam à lppis liberate imitētes ipsis nō pastoralē sed disciplinatiuā virgā vestrā.
 Nā & si poenitere promittunt, praeterita vita ipsoꝝ quā alio & alio tpe, & nō veritate cōmuta-
 tra non permittit cōmittere pastoralia. Eos vero q̄ ecclesiam dei negauerūt & h̄reticos q̄ extra
 ipsam iuste cōstituti sunt Seuerū videlicet Petrū, & Zoarā, & q̄ similia his sapiūt, sup q̄s iudiciū
 vestrū pijsimum impator suscepit. Iamq; condemnatos ab apostolica sede vestra & ab alijs pa-
 triarchalibus sedibus, necnon ab omni pontificio, cū nō patiantur canonicē venire ad ecclesiam
 dei expelli ab omni publica & priuata domo, pijsimo impatore nostro pro pace ecclesiae idē
 vobiscū sententiantē. Cui ois cura & studiū, die noctuq; de hac vltra omnes est, & cessare face-
 re omnē turbationē ab ipsis factā ecclesijs. Atq; omnē alienā doctrinā simul videre beatissimi,
 & hortari deo amatū dñm nostrū, vt fanciat sicut illa impij Nestorij, ita & illa Seueri mēte cap-
 ti animae corruptibilia cōscripta in sanctā calcedonensem Synodū, & in thronū sancti pris nri
 Leonis archiep̄i blasphemantia igni tradere. Nā p̄ ista dubiā fidem in animas simplicioꝝ facere
 studuit, & subannari fecit apud gētes magnū & venerabile nomen christianissimi. Eteḿ huius
 gratia & Romā ad vos misimus, & vestrū exoptatū aduentū enuntiauimus, & ipsum suscepim⁹
 Tales à pijsimo impatore nostro promissiones accepimus, q̄ ea quae à nobis canonicā senten-
 tiata sunt sua pietas omni modo studet mādare executioni, & totū mundū deinceps liberare à
 tēporali hoꝝ turbatōe. Appellationes vero p̄dictōꝝ episcoporoꝝ clericōꝝ & monachōꝝ tēpo-
 re opportuno denominabimus, exhibētes quomodo hi q̄ dem ea quae Nestorij sunt. Hi vero q̄
 Euticis sentientes ab vtraq; parte diuellere ecclesiam conantur.

SVBSCRIPTIONES.

Varianus mī dei pr̄e, & archimādr̄ita, ac Pr̄imas ve- nerabilium monasterioꝝ rogatus. s. Agapitus pr̄. et p̄or mo. studiū roga. s. Dioscorus pr̄. et p̄or mo. sancte martyris Eufemie Agapitus pr̄. et p̄or mo. Romanoꝝ rogatus. s. Paulus pr̄es. et p̄or mo. Romanoꝝ rog. sub.	Antoninus pr̄. & p̄or mo. scti Eusebij rog. s. Stephanus pr̄. et p̄or mo. Olympij rogat. s. Anastasius pr̄. et p̄or mo. Romanoꝝ rog. s. Dometrius pr̄. et p̄or mo. de Foca roga. s. Dominicus pr̄. et p̄or mo. Eufemij rog. s. Diosilus pr̄es. et p̄or mo. theodoti rogar. s. Iulianus dei mī. pr̄. et p̄or mo. Eufemij roga sub Stepha-
--	---

Stephanus pbr & pbr mon. p moti rogatus subscripsi
 Xenon pbr & pbr mon. sancte dei genitricis in fonte
 Alexand pbr & pbr mon. Lalamu rogatus sub.
 Dadas pbr & pbr monaste de Lamma rogatus f.
 Rodon pbr & pbr monast. theodosi rogatus f.
 Hennadius pbr & pbr mon. Daronij in ficulb
 Silas pbr & pbr monast. Helie rogatus f.
 Paulus pbr & pbr monast. Samuel rogatus f.
 Johannes pbr & pbr monast. theodosi rogatus f.
 Lirio pbr & pbr mo. Aegyptioz d Liracona rogar^o f.
 Basilus pbr & pbr mon. Paulini rogatus f.
 Johannes pbr scilicet Thome apli in ill' modesti rogar^o f.
 Marcus pbr mon Theodosi discipulor^o rogatus f.
 Flavianus pbr & secundarius modesti do amantissimi pbr
 byteri & pbr mona. Lzaconorum rogatus sub.
 Marinus pbr & pbr mon. Paulini rogatus f.
 Theodoros pbr & pbr mo. trionis rogatus sub.
 Theoclitus pbr & pbr monasterij sancte dei genitricis
 prope Job rogatus sub.
 Colinas pbr & pbr studij rogatus sub.
 Petr^o pbr & pbr mon. Paulini rogatus sub.
 Alexand pbr & pbr mona. Habramij rogatus sub.
 Eleuter^o pbr & pbr mon. scilicet Dicit rogatus sub.
 Trifon pbr & pbr mona. Job, rogatus sub.
 Stephan^o pbr & pbr mon. de Costa rogar^o sub. manu
 Jacobi diacon. q sepsit sedm comissionem mea, & ego pte
 di. ppria manu mea honorabilem crucem
 Gabylas pbr & pbr mon scilicet Daniel existens in stilo, &
 scilicet in paruo profundo, & scilicet Andree apostoli prope
 stulum rogatus sub.
 Johannes pbr & pbr mon. Anastasij rogatus sub.
 Anthemi^o pbr & pbr mon. Neonis rogatus sub.
 Johannes pbr & pbr mona. Charisij rogatus sub.
 Johannes pbr & pbr mon. Dara rogar^o sub. ppe aeream
 Focas pbr & pbr mon. Jona rogatus sub. (Liserna
 Cosm^o pbr & pbr mon. Eutichij Lyaconoz. ppe illa ma
 Timothe^o pbr & pbr mo. Asterij rogar^o sub. (trone sub.
 Polichomus pbr & pbr mon Ethij rogatus sub.
 Severian^o pbr & pbr sub. p ipso cu comillus sit mihi ab ipso.
 Stratonius pbr & pbr mon scilicet Dometij rogar^o sub.
 Andreas di mia pbr archimandrita mon. Romanoz
 Hadicente Liserna Aparos consentens sub.
 Dartyrius pbr & pbr mo. Petri sue Valerini & Dau
 dari prope sanctos apostolos rogatus sub.
 Andreas pbr & pbr mona. tacet in venerabili domo scilicet
 dei genitricis prope sanctum Lucam rogatus sub.
 Marcus pbr & pbr monast. scilicet Lirici rogatus sub.
 Jacob^o pbr & archimā. mo. Abibi Syr^o Syristi sub.
 Atticus pbr & pbr mona. Lucraconoz rogatus sub.
 Ioseph p. & pbr mon scilicet dei genitricis i Liridistrato f.

Paulus presbyter et prior subscripsi
 Anatalius pbr & secundarius mo. scilicet Philippi in Urepho
 trofio sub. eo q non adesset prior
 Georgius pbr & archimandrita mon Liri rogatus sub.
 Dicitus pbr & archimandrita mo. Syroz rogatus sub.
 Cosmus pbr & archimandrita mon. Daximini ro. sub.
 Elpidius pbr & archimandrita mo. Bastiani rogar^o sub.
 Polychrom^o p. & archimandrita mo. L retesiu rog. sub.
 Paulus pbr & pbr mon. scilicet Erinnonie rogatus sub.
 Eusebius pbr & pbr mo. Symeonis rogatus sub.
 Eoticus pbr & pbr mo. scilicet Andree. ppe Saturnia porz
 tam rogatus sub. manu Marci presbyteri et secun
 darij me pretendente honorabilem crucem
 Theodor^o p. & pbr mo. scilicet Laurerij a me fundati sub.
 Dometian^o pbr & archimandrita mon. Dartyrij & oibz
 monachis q sunt in heremo scilicet cuitar^o sub.
 Hysichius pbr monast. theodosij et pro oibus
 Cassianus pbr bti Dabe et pro oibus
 Dicitus pbr & pbr mo. de turribz Jordani & p oibz sub.
 Nestab^o pbr Laure scilicet Firmini et pro oibus
 Theretius pbr noue Laure & p oibz q in heremo stz
 Leonti^o monach^o prior & vicari^o toti heremi s.
 Cratanus pbr turrium Jordani et pro omnibz
 Policut^o diacon. mona. abbatz theodosij et pro oibz
 Theodoros diacon. et monachus noue Laure & pro oibz
 Lericus monach^o & diacon^o ipius noue Laure & p oibus
 Anastas^o diacon. mon. abbatz Dartyrij & pro omnibz
 Daman^o monach^o mona. abbatz Dartyrij et pro oibz
 Julianus monachus abbatz theodosij et pro oibz
 Johannes pbr pbr monast. in Capestri et pro oibz
 Theonas pbr scilicet montz Synai & amba. ecclesie Farā &
 Laure Raithru. p oibz monachis ibide rogatus, s.
 Strategius diacon. et monachus monasterij Johannis
 et pro omnibus ibidem monachis
 Johannes monach. mon. ab. Dartyrij & p oibz ibid. mo.
 Paul^o monach. & amba. mon. bti Daronis sede Syrie
 Severian^o pbr et arch. mo. Doare d thermz Syristi s.
 Bassila pbr et archimandrita mon luce Syristi s.
 Johannes pbr et arch. mo. Liri thome Syristi s.
 Syncones dia. et amba. mon. bti Jacobis sede Syrie et
 Johannes dia. et amba. mon. bti theodosi scilicet (pro oibz
 cunde Syrie et pro bti q in ea sunt monachi s.
 Sergius pbr lustrator sanctissimarum ecclesiarum genti
 lium Syrozum pme prouincie s.
 Stephanus pbr et pbr mona. Lurerij et pro omnibz
 Johannes pbr et archiman. mon. thome Syristi s.
 Theanas pre. et archimā. mon. Aaron Syristi s.
 Sautimus monach. et amba. mon scilicet stephani Hauze
 Janie. p oibz clericis et monachis ibidem existentibz
 Theodoros dia. et amba. scilicet ecclesie Eredelenoz ro. s.

Dominus nostro per omnia sanctissimo & beatissimo patri patrū archiepo Roma
 noz & patriarche Agapito ab epīs Orientalis diocesis, & ab his qui sunt sub san
 ctis locis Christi dei nostri, necnō ambasiatoribus, & ceteris clericis in hac regia
 vrbe cōgregatis. Ex quo Christus deus noster pro debitis nobis prēmijis propter
 ipsum in omni tempore, cum vera fiducia sua inuisibili virtute diuulgatā cōfessionem sup ve
 nerabile caput vestrum requiescere fecit cum sedem Apostolorū vobis pater beatissime cōmi
 sit, & firmavit super firmā petrā pedes vestros, & direxit gressus vestros, impleuit os vestrum
 cārico nouo, imō deo nostro sperauerunt in dño secundum Psalmicum eloquium, clarifica
 ti à spūali splendore vestro, per quē tanquā lucerna resplendens sup scō candelabro caligi
 nem eoz qui in tenebris sedent, & cæcos illuminastis, & oculos mentis ipsoz aperuistis,
 & propterea confisi, & credentes diuino eloquio dicenti, in tempore non timebit cor confu
 giens ad intellectum, & experientia intellectus cognoscentes vos esse diligentes custodes the
 sauroz Apostolicoz exosauimus mō Anthymū habitū pietatis circūferentem, Potentiā ve
 ro ipsius negātem, qui cōuenientem sibi spōsam dimisit, & aliā cōtra diuinos Canones accipe
 re ausus est. Cognoscentesq; & deo custoditum Imperatorem nrm tanquā Christi discipulū,
 approbatā animā habere, & participē vobis huius boni operis fuisse, q à primordijs regni sui
 vsq; nūc studuit custodire omne corpus ecclīe sanū, & pfecte integrū, & ab oī morbo heretico
 libez, & ppter hoc statuit quatuor sanctas synodos in diuinis ac sacris initiatiōibus, quando
 fuit ma

Quinta synodus Constantinopolitana.

fuit magna voce à sacris prædicatoribus prædicari quæ fortificat corda fidelium, & hæreticorum cōpungunt, speras ipse ex clemētia secundū naturā suā, & putas quod sicut eos qui ex simplicitate errore subducti sunt, decet in tpe cōverti, sic & huius inuētores, imō diaboli discipulos & nunquā veritatē recognoscētes *εκοβλημι* Iacūm hæreticorum à principio puidere & pmeditari rogamus beatissimi, Rememorati memorato ac deo custodito impatori nostro illā sacra vocem dicente Omnem abominationē odit dñs, quæ prima media & vltima est, Seuerus facinorosus qui contra deum sp̄ locutus est iniquitatē & quandoquē dē Græcorū vanidicorū mysteria imbutus ipsa honorauit, quōq; vero Euticis insaniā docuit, & in tota vita dixit bene valere in fide christianorum, & appellationē Nestorij anthropolatre ad decipiendū eos qui in simplicitate paratas habebimus ipsi suscipiendū excogitauit euidenter illa illius dicēdo, Nestorianosq; vocabat mgros rectorū dogmatū, & nec illi pepercit qui baptizauit ipsum, inualidifq; anathematibus impleuit totū mundū, ac arrogāter decernere ipse p̄sumpsit, & validiores sortitus est cū his qui adhibebāt ei in ordinando Sychiā cōtra prædictā sanctā Icomenicā Calcedonēsem synodū, & cōtra sacras ac deo dilectas epistolas sanctæ memoriæ Leonis papæ, qui fuit illuminator & colūna ecclesiæ, qui firmavit fideles ambulare in recta semita, Sicq; illud relinquet diuinæ scripturæ dictū impleri, Et incidit in foueā quā fecit, Vnde dubitātes quō ipsum propriæ vocemus idē cū gētibus sentientē, eiusdē opinionis cū Eutice, eiusdēq; moris cū Nestorio, magis propria & insigni appellatione noiābimus ipsi ibidem cū veritate organū diaboli vocātes, Prætereūtes igitur multitudinē eorum qui p̄sumpra sunt ab ipso, & sanguinē sanctorū virosq; i Eoan effusum ab Estafasmeno iudaico de patria tūc sub ipso militante, ac alia multo difficiliora prædictis propter longā narrationē supplicamus sanctissimi Cūq; nūc sit tps acceptabile, nūc dies salutis clamam⁹, Adiuua nos & sanctas aīas occisasq; astare cogitate prudēter, & ostēdere vobis quod p̄pter Christū tradite sunt morti à bestia multi capitis, ne rursus ex sua oibus manifesta mangania, & manichæo errore qui cōfidēs iste iniquus ausus est intrare mūdas regias aulas cū nullū locū debeat hñe, aut baratrati cōuersandi ad destructionem, Et cū in præsentī pax donata sit omnibus fidelium ecclesiis cū tantis laboribus & sudoribus vestris ac deo amātissimi imperatoris nostri parentes ipsi extremitati animarū faciētis conuentiones ad ipsum, & cōmunicantiū p̄ interpellationem anathematibus cōtra ipsum prolatis, studete longe expellere illū pollutū & abdicatū qui anathematibus scriptis, & apertius ab apostolica sede v̄ra & à tantis potēsticibus, & in celo ab āgelis electis suis iā condemnatus est, qui secundū euangeliā illā, & diuinā vocē cum iniquo ei facinoroso alio Petro suo discipulo appellationē propriā vsq; nūc mentiri non erubuit, & verba Apostasie quotidie locutus est, nec non cū Zoara qui omnino diuinam scripturā & omnē sacrum ordinē, & missam ignorat, sed cū audacia nescimus vnde sibi tradita pessundat ecclesiasticum ornatū atq; statū p̄ cōuenticula & parabartismata quæ quotidie temerarie aguntur, Cuius synogogam mulierculis, comestationibus, & ebrietatibus, luxibusq;, & adulterationibus deditis implet, Persuasimus autē & pijsimo impatori nro nō permittere aggregari bestias sanguinis edaces cū agnis, cū clare & aperte sciat illud diuinum apostoli dictū, Quod nulla participatio iustitiæ ad iniquitatē, vel cōicatio lucis ad tenebras, aut pars fidelis cū infideli, At vero si ea quæ ab Isaccio persa nunc perpetrata sunt sine lachrymis dicere nos volumus, nō est possibile, neq; metū abijcere, si narrare volumus qui suis iniquis manibus ille facere nō horruit, Nam in quodā diuerforio reposita honorabili imagine p̄ntis pijsissimi impatoris, prædictus scelestus & arrogans vir tanq; certans & secundū nouiorē modū dicendi blasphemauerit diuinū extendēs baculū in quō inhonoratā senectutē suā firmare fingit, implensq; simulatū stellionatū in cōspectu eorum qui ab ipso deducti sunt percutiebat sine venia similitudinem Christo amātissimi imperatoris, hæreticū denominando sic deo vnitū, & ab ipso custoditū, & veritatis prædicationē custodientē, Nec à furore cessauit donec diuisit tunicā habentē nobilem effigiem, & partem pro se tenuit, quā & igni tradidit, totū exterminare non voluit, Nā cōseruatum fuit à meliori providentiā in redargutionē manifestam & notam homicidialis temeritatis, & maioris omnibus accusationibus, testes fuerunt viri (sicut nouistis) sanctissimi manifestam veritatem aduocatam habentes, Quā igitur preter opinionem hærefiarchæ summutauerunt eorum deiectionē quæ cū ignominia debebat esse, & ante tempus multū dederunt audaciam habitandi in regalibus cellis his qui per aliū modū deum negant multis designatis & enumeratis ipsis nomē fidei orthodoxiæ, & periculū est fideles nunquam ambulare in domo domini cū cōsensu, tollite à nobis cito malos, offerre consuete sacrificium hoc deo & saluatori pro cōseruāda nobis bona defensione in futuro tremēdo iudicio liberū ab omni timore, & hæretica trifluctuatione armatū ecclesiasticū cōseruate statū cōfirmantes, rursusq; exponendo iustissimo impatori nro piās ac iustas sūas cōtra ipsos prius ab aplica sede v̄ra platas, statuēdo p̄ illa impia conscripta tradere igni, & habētes in publicum prodere iuxta immutationē eorum qui zelant possidere Manichæa & illa impij Nestorij & Euticis isensati, ac Dioscori p̄ris & p̄rectoris eorum, Sic em̄ euacua bitur

bit oīs expectatio hīs q̄ frustra sperāt in eos. Rogamus etiā sanctissimi, & sinē perfectū imponere diuinæ ac vřæ sn̄æ cōtra Anthymū, & paternis vestris credētibus cōuenientem, vt om̄e de medio extinguat sc̄adālū, & à paruulis in dñm cernētibus, & optatā vocē audietis ab om̄ibus nobis cui odier dñs sedē vestrā, ac pijsimi Imperatoris nři tanq̄ dies cœli, q̄ Petriimitationes saluatis, & nos à tribulatōibus saluastis, eos qui nos odiunt confundistis.

¶ SUBSCRIPTIONES.

Thalassius ep̄s veritatis ciuitatis rogatus, subserpsit.	Sergius dia. & amba. sc̄e ecclie Prolemeane subf.
Maḡ ep̄s Gerri. & ciuitatis supplicādo sub.	Cosmas monac. et amba. sc̄e ecclie Antiaradone f.
Johannes ep̄s Babaloz subserpsit Syrice	Isaias dia. et amba. Aretbusiane ecclie f.
Etherius ep̄s Variaminis supplicādo sub.	Gulianus dia. et hospitalari ecclie Palmyreane f.
Ephystophorus ep̄s Perfironus suppl. f.	Jonas dia. et amba. Hylinporane sub.
Archelaus ep̄s Lonicis suppl. f.	Habramius dia. et amba. eiusdē ecclie f.
Dauctus ep̄s Cereciensis subserpsit Syrice	Symeonnes pbr. sc̄e ecclie Cōstantiensis in Eyp̄to, f.
Alexander ep̄s quondam veruuliorum nunc vero Iustiniapolitanus supplicādo sub.	Johānes lectorari⁹ et amba. ecclie Syrie in Seleria f.
Anastasi⁹ ep̄s Forabie suppl. sub.	Dareyri⁹ lectorari⁹ ecclie in Berito suppl. sub.
Dominus ep̄s Sacinlapolitan⁹ suppl. f.	Arceuius lectorari⁹ ecclie Variamie sub.
Johannes ep̄s Soorum suppl. f.	Sergius pbr. et iustrator mon. Sādari suppl. sub.
Maḡ pbr. & ambasiator theopolethane ecclie s.	Symeonnes dia. sc̄e resurrectoris Chri sub.
Isracl⁹ dia. & ambasiator eiusdem ecclie f.	Anastasi⁹ pbr. et amba. ecclie Cesarie s.
Arhanas⁹ dia. & ambasiator ecclie ryrice f.	Alexander subdiaconus et ambasi. ecclie Cesarearum Palestinarum sub.
Paulus lectorari⁹, & ambasiator ecclie tharse f.	Johānes dia. et amba. ecclie Leutheropolitane sub.
Thomas dia. & ambasiator ecclie Iustiniapolitane f.	Theodosius dia. et amba. ecclie Basearum s.
Agapius dia. & amba. sancte ecclie sacre ciuitatis Deotropolicane Euftratesie suppl. f.	Pamphilius dia. ecclie Neapolitane s.
Johannes subdia. & amba. sancte ecclie de Gostra f.	Eunomius pbr. et amba. ecclie Petri s.
Trophimus dia. et amba. sanctissime ecclie Selenitiāne de Isauria suppl. sub.	Anastasi⁹ dia. et amba. eiusdē ecclie s.
Eusebi⁹ dia. & amba. sc̄issime ecclie Amidane sc̄es super dicta cōtra Suez, Petrum, & Zoarā, ac Anthy	Victor dia. et amba. ecclie Greopolitane s.
Maḡ dia. & amba. sc̄e ecclie Emelie, f. Inum, f.	Silumenus lectorari⁹ ecclie tharseane suppl. s.
Symeonnes dia. & amba. sc̄e ecclie Agropolitane. f.	Et post lectionē libelloꝝ Venas venerabil⁹ lectorari⁹ ac secundicarius notarioꝝ antiq̄ Rome, tulit ac r̄ly nodal⁹ ep̄le sc̄p̄e a sancte memorie Agapito, et legit p̄dictōes latinas, interpretatōem autē legit Chyristodorus diaconus et notarius secretarius que sic habet

¶ Interpretatio epistolæ synodalis scriptæ per literas latinas

¶ Dilectio fratri Petro Agapito.

Voluisse quidem fr̄es dilecti propter *συνδρομον* cōiunctionem nostræ charitatis omnes dñi sacerdotes iuxta Apostolicā traditionem irreprehensibiles inuenisse, & neminem aut per grām, aut per metū ab ecclesiasticis Canonibus declinare, sed qm̄ multa multoties suble quunt quæ p̄cēntudinē parere possunt, & dei misericordia delicta p̄c̄torum vincit, & idcirco differit p̄cēna, vt reformatio locū inuenire possit, monere necessarium iudicauimus, & vt assumpta de cætero impuricata custodiatur. Oportebat enim vestrā charitatem memorem paternarū traditionū neminē permittere prohibita facere, sed si quis audax appareret, tota virtute resistere. Cum itaq; peruenimus ad comitatum Serentissimi Imperatoris filij nři, inuenimus sedē Cōstātinopolitanæ ecclie cōtra oēm Canonū honestatē ab Anthymo ecclie trapezundæ ep̄o incōuenienter vsurpatā, Cuius animā nō solum secundum istā partem, sed quod maius est in cōfessione veræ fidei à perditōe reducere desiderauimus, sed Euticis errori insistentis ad viā veritatis redire cōtempnit. Vnde cū ipsis in fide p̄cēntentiā isto modo expectemus, neq; catholico, neq; sacro nomine dignum esse sententiauius, donec oīa à p̄ribus tradita per quæ veræ religionis fides & disciplina custodit, & sc̄dm cōgruentē satisfactiōē suscipit. Cæteros vero similis cōtumaciæ ipsius & sententia Apostolicæ sedis cōdemnatos, similiter vestra charitas auertat quoz ipse seipm̄ participē fecit, Cōstātinopolitanæ vero sedis iniuriā Apostolica auctoritate adiuuante, & adiutorio fidelissimoz Imperatoꝝ emendabimus. Et modū quēdā admirati sumus, qd̄ istud opus ita apte cōtrariū decretis p̄m vestra fraternitas nō solū ad notitiā nostrā adducere neglexit, sed & reprehensibili cōsensu cōfirmavit. Sed regramur deo, cuius sp̄ū mala ad melius vt plurimū vertunt, & paræ trāsgressiones ad vtilitatē & occasiōē magni fuerint gaudij, hoc autē p̄ excitādo vestræ cōspiritalitatis lætitiā significo, qd̄ Minā fr̄m & coepm̄ nostrū viz; multis laudū modis ornatū prædicta Cōstātinopolitana ecclia ep̄m suscepit. Cui licet præter cæteros serenissimoꝝ Imperatoꝝ electio ariserit, similiter tñ & totius cleri ac populi cōsensus accesserit, vt & à singulis eligi crederet. Etenim alicui neq; sc̄ia neq; vita fuit ignotus, sed & fidei integritate, & sacrarū scripturarū studio, atq; etiā piæ administratōis officio sic prædicta viri resp̄c̄dit opinio, vt ipsi tardius venire videretur quo dignus erat. Et hoc dignitati suæ addere credimus, quod à temporibus Petri Apostoli nullum alium vnquam orientalis ecclia suscepit ep̄m manibus nostræ sedis ordinatū, Et forsitan vel ad demonstrationem laudis ipsius, vel ad destru-

Quinta synodus Constantinopolitana.

destructionē inimicorū instās res tanta puenit, vt illis ipse filis esse videat, quos in his quādoq; partibus ipsius Apostolorū primi electio ordinauit. Commune itaq; gaudium frēs pia exultatione suscipite, & quātum vos Apostolicæ sedis nostræ iudicium cōprobatū consueta refertione significate, habentes duplicem exultatiōis causam, & q̄ mala sine mora corrigant, & pro his optata subsecuta fuerint, de cætero præcauentes ne rursus Canonicis sanctionibus qd contrarium per vos (quod non credo) fiat vestro accedente consensu. Cūq; sicut error qui semel peccauit venia dignus est, sic frequens transgressio motum austeritatis deposcit, Deus in bona conualescentia te custodiat frater honorandissime.

¶ Interlocutio Mynæ patriarchæ.

B ¶ Sanctissimus archiep̄s & tota synodus dixit: Non mirādū si suos & nūc magna Apostolica sedes sequit̄ sacras sanctōes sanctissimæ ecclesiæ inuolatas conseruādo, & quæ rectæ fidei sunt defendendo, ac his q̄ peccauerunt, clementē veniā tribuendo. Vnde & nos implentes ea quæ à sanctissimo Papa in epistola synodali data fuere, & tempus p̄ceniētīæ ipsi dātes depu-temus, & decernamus Vosporiū sanctissimū ep̄m Neocesarīæ Metropolitanæ & Acatiū sanctissimū ep̄m Metropolitanæ Pissimintinæ, & Iohānem ac Theoclistū presbyteros & defertores magnæ ecclesiæ quæ hic est, & Zachariā sanctissimū ep̄m Mitylinēsem Metropolitanā, & Acatiū ac Christodōrū diacones venerabiles, & notarios huius sanctissimæ ecclesiæ ad notificandū ei ea quæ à nobis gesta fuerunt & inuitare ip̄m infra tres dies si volet venire ad sanctā synodum ad faciendum super annuntiatū congruā satisfactionem subsignari.

¶ Actio altera facta à Mina patriarcha.

C ¶ Post consulatum Flauij Bellisarij clarissimi nonas Maias, indiētōe, xiiij. In Chro amā-
tissima, & imperiali Roma Constātinopoli, præfidente dño nostro sc̄tissimo, & bea-
tissimo archiep̄o p̄farcha Icomenico Mina in Melaulo dytico venerabilis domus
dnæ nræ sc̄tæ & gl̄iosæ dei genitricis sp̄ virginis Mariæ quæ ē prope sanctissimā ma-
gnā ecclesiā. Et à dextra qdē parte cōsidentibus & coaudientibus iuxta piū iussū Christi amā-
tissimi, & deo custoditi imperatoris nostri Iustiniani sc̄tissimis, & deo amātissimis ep̄s Sabi-
no Camisino, Epiphānio Eclano, Asterio Salernitano, Rustico Fesulano, Leone Nolēsi, qui
omnes ex regione Italię sunt prius quidem missi ab Apostolica sede, postea vero vnanimiter
consentientes sanctæ memoriæ Agapito papæ huc adueniēti Petro Iustiniapolitano Me-
tropolitā, Marco Metropolitā sc̄dæ Cappadociæ prouinciæ, Zacharia Mitylinensi metro-
polita Marco metropolitā Apamiæ prouinciæ Bythiniæ Auxentio metropolitā Selybriæ
Timotheo metropo. Verore, Thalassio metropo. Beriti, Magno metropo. Berriæ, Iohāne
metropo. Bosphori, Iohāne Gabalorū, Dometiano Zichiano, Christophoro, Porphyreono
phcenice prouinciæ Paralī, Archelao Corico, Dauitho Circinsiano, Etherio Martamo, Ale-
xādō Varcafano, Donno Maximianopolitano sc̄dæ palestinae, Anastasio Iotaliæ, Iohāne
Zoorono, Andrea Pauiano, Epitynchano Germæ prouinciæ Elefponi, Pelagio Parnasi Pau-
lo Stectoriano, Andrea Peltano, Theodoro Mirono, & Theodorito Alindono, A sinistra ve-
ro parte Ipatio Ephesino metropolitā, Constātino Hiracheo metropo. Europæ, Theogene
metrop. Synadōrū, Bacho metrop. Antiochēno, Hylariano metrop. Pergię, Vosporio Neo-
cesariæ metrop. p̄oti Plemcatiati, Paulo metropolitā Tyano, Acatio metrop. Pissuntino,
Epicteto Claudiopolitano Metropolis Ormadis, Epiphānio Hiracleo prouinciæ Onoreæ,
Habramio Cratiano, Alexādō Colonienfi sc̄dæ prouinciæ Dotiæ, Asterio Amastreo, Euge-
nio Tyano, Iohāne Cæsariēsi prouincię Bythinię, Dñico Theodosiopolitano prouincię Phry-
gię Pacatiano, Iohāne Traianopolitano, Theodoto Eurīæ antiq̄ Epyrii, Andrea Ama-
zono, Flauiano Cotenno, Elia prouinciæ Bythinię, & Armonio Callipolitano, astātibus aut̄
coaudientibus Theophane & Pelagio venerabilibus diaconis Aplicæ sedis, & Mina ac Petro
deo amātissimis notarijs, & quibusdā subdiaconis, & p̄curatoribus, ac cæteris clericis ipsius
Aplicæ sedis. Qui cōsentientes fuerunt sanctæ memoriæ Agapito factō papæ antiq̄ Romę
huc adueniēti, & magno p̄sbytero, & hic à deo diacono, & ambasiatoribus Eufemij sc̄tissimi
p̄farchæ sc̄tissimæ ecclesiæ Theopolitanę, Sabino diacono sanctæ Christi dei nostri resurre-
ctionis ambasiatores Petri sanctissimi p̄farchæ Hierosolymitani, Stephano diacono, & amba-
siatore, Soterico sanctissimo ep̄o Cæsariensi metropolis primæ prouinciæ Galatiæ, Dionysio
& Callinico diaconis & ambasiatoribus factissimo ep̄o metropolis Corinthi. Presente etiā ve-
nerabili clero huius regiæ ciuitatis, Eufemius venerabilis diaconus, & primicerius notariorū,
dixit: His proximis diebus præcedente pio iussu Christo amātissimi, ac deo custoditi Impera-
toris nr̄i cōuenit præfens nunc sancta synodus, & cū tunc intrassent ad vos venerabiles mona-
chi huius regiæ ciuitatis, & q̄ de Theopolitana ciuitate profecti erant, ac etiā aliij venerabiles
viri de Hierosolymis, facta fuerunt quædā sup̄ venerabili Authumo, quæ in actis tūc formatis
cōtinē

cōtinent, in qbus deditis certū terminū sup requisitiōe ipsius venerabilis viri q iam decursus est, Cūq; & nunc vestra cōuenit sanctitas pro eadē materia, obseruantq; & vestrā audiētā memorati venerabiles monachi introitū apud vos habere rogantes & supplicantes subiicimus, Sc̄tissimus archieps & sancta synodus dixit, intrent. Et cū intrassent, Marianus deo amātilissimus presbyter & prior monasterij sanctæ memoriæ Dalmacij & primas simul cū cæteris deo amātilissimis archimādritis & monachis regiæ ciuitatis & Theopolitanæ, & Hierosolymitana monasterioꝝ, Agapito dij, Dioscoro sanctæ Eufemiæ, Agapio Thalasi, Paulo Romanoꝝ, Antonio Eusebii, Stephano Olimpij, Anastasio Romanoꝝ, Dometrio Focę, Dñico Eufemij, Zenone sanctæ dei genitricis in fonte, Alexandro Calanij, Dada Caiumę, Rodone Theodori, Gennadio Dñici, Theodoro Maronij, Sila Helyę, Paulo Samuelij, Iohāne Theodori, Cirione Aegyptioꝝ, Basilio Ciracone, Iohāne S. Thomę apli inter illa modesti, Marco Theodori, Flauiano p̄sbrō, & Secūdicerio modesti Licaonoꝝ, Marino Pauli, Theoctisto sanctę dei genitricis ppe illa Iob, Theodoro Trifonis, Cosma illoꝝ studi, Petro sc̄tę genitricis & S. Diomedis in Hierlm, Eleutherio S. Dñici, Alexādro Abrami, Theodorij Iob, Trifone Elpidij, Stephano illoꝝ de Cōsta, Babyla Danielis i Stylo, Iohāne Anastasij, Antemio Neonis, Iohāne S. Michaelis illoꝝ Charisij, Iohāne Mare ppe Aetiā Cisternā, Foca Ione ppe & iuxta Secūdū, Zozimo Entichij Lycaonoꝝ, Timotheo Asterij ppe Aetiā Cisternā, Martyrio Petri ppe ap̄os, Andrea sanctæ dei genitricis ppe S. Lucam, Marco S. Dñici, Iacobo Abibi Syri, Actico Eucracadoꝝ, Ioseph sanctę dei genitricis in Lichostrato, Paulo S. ap̄osto li Petri ppe palatiū, Anastasio p̄sbrō, & secūdario S. Philippi in Brefotrophio, Georgio Ciri, Eusebio Symonij, Zotico S. Andreæ ppe Saturninā portā. Et de Theopoli, Paulo monacho & ambasiatore monasterij Maronis, Seueriano p̄sbrō & archimādrita monasterij Zoare Calidoꝝ Syro, Cassia p̄sbrō & archimādrita monasterij Luca Syro, Symeonio diacono & ambasiatore Iacobi, Iohāne diacono & amba. Theodori, Stephano p̄sbrō & priore monasterij Euxerij, Iohanne p̄sbytero & arch. monasterij Cirithome Syro, Thoma presbytero & archimādrita monasterij Aarō Syro, Fotino monacho & ambasia. sancti Stephani, Theodoro diacono & ambasia. ecclesiæ Erendelenoꝝ, Sergio presbytero & illustratore q oēs p seipsis & p reliquis, atq; etiam p his qui sub sanctis Christi veri dei nostri locis agunt, Dño pres. & archimādrita monasterij beati Martyrij, Hysichio presby. & ambasia. monasterij beati Theodosij, Casiano p̄sbytero laure beati Sabbe, Dñico presbyte. & priore turrium Iordani, Nestabo presby. laure beati Firmini, Terentio presby. nouæ laurę, Leōcio monacho, priore & vicario totius heremi, Traiano presby. turrium Iordani, Polieucto diacono monasterij abbatis Theodosij, Theodoro diacono & monacho nouę laurę, Cerico diacono & monacho ipsius nouę laurę, Anastasio diacono monasterij beati Martyrij, Mama monacho ipsius monasterij, Iohāne monacho ipsius monasterij, Iuliano monacho monasterij abbatis Theodosij. Qui oēs agunt p̄p̄rijs monasterijs, p oibus monachis heremi sanctæ ciuitatis, Iohanne pres. cāpestris, & p oibus q ibidē sunt monachi, Theona presbyt. mōtis Synai, & ambasiat. ipsius mōtis & ecclesiæ Pharam, & laurę Raithe, & p omnibus ibidē monachis, Strategio diacono & mona. monasterij beati Iohānis, & p oibus monachis sub Scythopoli, Sanctissimus archiep̄s, & tota synodus dixit, Legantur quę pridie gesta fuerunt. Et accipiens Macarius venerabilis diaconus, notarius & ambasiator legit.

¶ Post cōsultatum Flauij Bellissarij clarissimi sexto Nonas Maij indiētōe decimaq̄rta. In Christo amātilissima, & imperiali Cōstantinopoli. Et reliqua primæ actiōis. Sanctissimus archieps & tota synodus dixit. Qui a nobis deputati fuerunt ad requirendum Anthymū venerabilem si iniuncta ad opus deduxerunt, ostendat.

¶ Vosporius sc̄tissimus ep̄s Neocęsarięsis metropolis, puincię Pōti Polemoniāci dixit, B Ecretis a beatitudine vestra, & ab hac sc̄tā synodo merito obtēperantes fuimus in oibus locis, in qbus arbitrabamur eē venerabilē Anthymū, videlicet in oratoria domo gloriosi archāgeli Michaelis q̄ est in palatio, & i domibus Hormildi in sc̄tō aplō, in qbus cōuocauimus venerabiles p̄sbrōs & diaconos, & q̄si (vt ita dicam⁹) vniuersum cleꝝ p̄dictæ sc̄tissimæ domoꝝ, rogauimusq; ipsos dicere nobis, & demonstrare si sciunt p̄dictū Anthymū, seu domū in qua est ip̄m inueniri. Qui primū qdē cōcorditer dixerunt, neq; vidisse ip̄m ibidē, neq; scire domū in qua ipse sit. Postea verō ad satisfactiōem nostrā dederunt q̄sdam ex ipsis simul cū Achatio & Christodoro venerabilibus diacōis & notarijs vestræ sanctitatis, q p̄dicti Anthymi inquisitiōem fecerunt, existimātes aut inuenire ip̄m in Mittato suo in q olim permanebat, q̄siuimus, & nec ibi inuenire potuimus, at in suburbio suo, qd est circa S. Laurētii veniētes, nec ibi ip̄m inuenire valuimus, inuēto ibidē hoīe suo, q dixit, q̄ ex quo recessit de sancta magna ecclesia neq; vidisse ipsum, neq; scire vbi degat.

Ff

¶ Acatius

Quinta synodus Constantinopolitana.

C Acatius sc̄tiss. ep̄s Pisinūtiarū metropolis sc̄dæ puincie Galatiæ dixit, Et ego significo v̄ræ
bitudini quō veniēs cū Volporo, & Zacharia sc̄tissimis cōministris, ac Ioāne & Theoctisto
deo amātiss. p̄bris, & p̄curatoribus ecclesie, Acatioq; & Christodoro venerabilibus diaconis
& notarijs ī p̄dictis locis req̄rere p̄dictā venerabilē Anthymū, & ip̄m inuenire nō potui.

D Zacharias sanctissimus ep̄s Mitilenēsis metropolita dixit, Sicut dixerūt ante me Vospor-
rius & Acatius deo amātissimi ep̄i satisfaciētes mādatis à vestra sc̄titate venimus in oratoriā
domū S. Michaelis archangeli q̄ adiacet palatio, & in sc̄to apostolio q̄d est intra Hormil-
di, atq; etiā in suburbio suo q̄d adiacet oratoriæ domui S. Laurentij, & scrutatiōem susceptā
fecimus simul cū Iohanne Theoctisto deo amātissimis presbyteris, & p̄curatoribus & Aca-
tio, & Christodoro venerabilibus diaconis, & notarijs nullibi hunc inuenire potuimus.

E Iohānes deo venerabilissimus p̄br̄, & defensor sc̄tiss. magnæ ecclesie dixit, iuxta iussum ve-
stræ sanctitatis simul cū p̄dictis sanctissimis ep̄iscopis & venerabilibus diaconis & notarijs ve-
nimus ego & Theoctistus ad loca p̄dicta ab ipsis vbi putabamus omnino nos manifestum fa-
cere ipsum venerabilem Anthymum, quem inuenire nō potuimus.

F Theoctistus venerabilis presbyter, & defensor ecclesie dixit, Ego eadem depono.

Acatius venerabilis diaconus & notarius, Et Christodorus venerabilis diaconus, & notari-
us, ac secretarius per Christodorum vnū ip̄sorum dixerunt, quæ sanctissimi ep̄iscopi, & deo amā-
tissimi presbyteri & procuratores q̄ vnā nobiscū missi sunt super requisitiōe venerabilis An-
thymi dixerunt, eadē & nos deponimus, attulimus autē & ea quæ proxime gesta fuerunt, vt
ipsa ei intimaremus, & nullo mō ipsum inuenire potuimus.

Sanctissimus archiepiscopus, & tota sacrosancta synodus dixit.

G Manifesta iā facta est volūtas venerabilis Anthymi q̄ se manifestū cōstituerē noluit,
& venire ad nos ad emēdatiōem, veruntū nos cū simus hoies q̄tū est possibile se-
quēdo bonitatē magni dei & saluatoris nr̄i Iesu Christi, q̄ vult oēs saluos fieri, &
ad cognitionē veritatis venire, & q̄ p̄cēntentiā tanq̄ salutare q̄ddā medicamētū
his q̄ peccant, p̄ebet, vt p̄ ipsam q̄ a re c̄ta via lapsi sunt, rursus ad ipsam reuocentur p̄ cōueniē-
tē lōgānimitatē, studentesq; p̄dictū venerabilē Anthymū mō possibili saluare, rursus de-
dimus ei terminū aliorū triū dieꝝ ad p̄cēnitendū, & recognitionē necessariorū, intra q̄s requi-
rent ipsum Petrus sanctissimus ep̄s Iustiniopolitanus metropolita sc̄dæ puincie Cappa-
docie, & Thalassius sanctiss. ep̄s metropolis Veritiæ, ac Dōnus deo amātissimus ep̄s Ma-
ximianopolitanus puincie sc̄dæ Palestinoꝝ, Romanusq; atq; etiā Iohānes deo amātissimū
presbyteri, & p̄curatores sc̄tissimæ magnæ ecclesie, in sup̄ etiam, & Andreas & Colonymus
venerabiles diaconi, & notarij, & si inuenient, ipsum nuntiabunt intra dictum terminum ve-
nire ad nostrā audientiam exuturus accusatiōes cōtra ipsum factas subsignauit.

H Ost cōsulatū Flauij Bellisarij viri clarissimi p̄ sexto Idus Maij indiētiōe q̄rtadecima
in deo amātissima & regia ciuitate Roma Cōstātinopoli, p̄sidentē dño nr̄o sc̄tiss.
ac beatissimo Icomenico archiep̄o Mina patriarcha, in Nezaulo Dytico venerabi-
lis domus dñæ nr̄æ sanctę & gloriose dei genitricis semp̄ virginis Mariæ q̄ est p̄pe-
sc̄tām magnā ecclesā. Et à dextris dextra q̄dē parte cōfidētibus ip̄s, & cōaudientibus sc̄cū
piū iussum Christo amātissimi ac deo custoditi imperatoris nr̄i Iustiniani, Sc̄tissimis & deo
amātissimis ep̄is Sabino Canusino, Epiphānio Eclano, Asterio Salernitāo, Rustico Fesulano
Leōcio Nolano oibus ex regiōe Italoꝝ. Prius quidē missis ex Italoꝝ regiōe videlicet ab apo-
stolica sede. Postea vero cōsentientibus sanctæ memoriæ Agapito factō papa antiq̄e Romę
huc adueniēti, Thalassio metropolita Verytano, Megallo metropolita Verriano, Iohāne Ga-
baloꝝ, Christophoro Porphyreono, puincie Fenicę Parali, Archelao, Corico, Dauytho Cir-
cinsiano, Etherio Mariammo, Alexandro Barcusano, Dōno Maximianopolitano sc̄dæ Pa-
lestine, Anastasio Iotabiano, Iohāne Zoorono, Asterio Amasteo, Andrea Pauiano, Epitina-
chano Germę puincie Elep̄oti, Paulo Stectoriano, Andrea Peltono, Theodoro Mirono,
Andrea Amyzono, Flauiano Coteno, Elia Adriano, Macedonio Briano, Theodorito Alin-
dono, Harmonio Calliopolitano, Leōcio Helemipolitano, Lōgino Orestiado, Iohāne Cesa-
riēsi Bythyniæ, & Iohāne Traianopolitano Pacatiang Frigie, A finistris vero Ipatio metro-
politano Ephesino, Cōstātino Hiracleano metropolita Europæ, Eusebio metropolita Zizi-
co Thalassio metropolita Nicomedię, Fotino metropolita Calcedonēsi Thoagenę metro-
politana Synadoꝝ, Bacho metropolita Antiochię Possidig, Hylariano metropolita Pergie, Vo-
sporio Neocæsariēsi metrop. Pōti Polemoniāci, Paulo metrop. Tyano, Acatio metrop. Pis-
sinūtino, Epicteto Claudiopolitano metrop. Onoriādo Petro metrop. Iustiniapolitano sc̄-
cūde Cappadociæ puincie, Zacharia metropolitano Mitylinensi, Hedisco metrop. Apa-
mię puincie Bythinoꝝ, Auxentio metrop. Selybriano, Timotheo metrop. Veroyano, Io-
hanne

hanne Bosporano metropolita, Dometiano Zechiano, Coloa Smyrniano, Epiphanio Hira
 cleano Onoriadę puincię Habramio Catiano, Alexãdro Colonięsi, Eugenio Tyano, Dñico
 Theodosiopolitano puincię Frigię Pacatię, Eustachio Tiberipolitano, Theodoto Euria-
 no, Eusebio antiquę ciuitatis, Theodoro, Gordiano, Natheo, Cymano, Alexãdro, Eluzano
 & Iohãne, Medaiano, Astãtibuscq; ei, & cõaudiētibus Theophane, & Pelagio venerabilibus
 diaconis aplcę sedis, ac Mina, & Petro venerabilibus notarijs, & qbusdã venerabilibus sub-
 diaconis, & pcuratoribus, & ceteris clericis ipsius sedis aplcę. Qui & p̄sentes fuerūt cū sanctę
 memorię Agapito factõ papa antiquę Romę huc adueniēte, Et Magno p̄sbf̄o, & Hiraclio
 diacono, & ambasiatoribus Efremit̄ sc̄iss. patriarchę sc̄iss. ecclesię Theopolitanę, Sabino di-
 acono sanctę resurrectiõis Christi dei nri ambasiatore Petri sc̄iss. patriarchę Hierosolymitani
 Stephano diacono, & ambasiatore Soterichi sc̄iss. epi Cæsarięsis metropolitane primę Ca-
 padocę Gaiano p̄sbf̄o & amba, Elpidij sc̄iss. epi, Anchyrani metropolitani Galatię primę,
 Dionysio diacono, & Callinico diacono ambasiatorib⁹ Focij sc̄iss. epi metropolis Corinthi,
 Pate etiã venerabili clero regię vrbis Eufemius venerabilis diaconus, & primicerius notario-
 rũ dixit. i. Bis iã cõueniente sc̄ta vestra synodo secũdũ iussũ pijsissimi & serenissimi impatoris
 nri, aduenerintq; tũc diuersi monachi ex hac regia vrbe, & Theopoli, ac etiã Hierosolymis p̄-
 cesserunt qdã supra Anthymũ sicut gesta de his ostẽdunt, in qbus secũdũ primũ & secũdũ
 ordinẽ certi termini dati sunt sup requisitiõẽ ipsius venerabilis viri. Qm̄ igit & vltimã dilati-
 onẽ à vobis datã decurrissẽ cõtigit. Cõuenitq; rursus vestra sanctitas, obseruantq; vestrã au-
 dientiã p̄dicti venerabiles monachi petentes introitũ habere, subiijcimus ergo & exhibemus
 ad p̄sentia. Sãctiss. archiep̄s, & tota synodus sancta dixit, Intrent, & intrauit Marianus deo
 amatissimus presbyter & prior monasterij sanctę memorię Dalmatij, & primas, & cū ipso
 deo dilectissimi presbri & archimãdritę venerabiliũ monasterioꝝ regię ciuitatis Agapetus
 dij Dioscorus sanctę Eufemię, Agapius Thalassij, Paulus Romanoz, Antoninus Eusebij, Ste-
 phanus Olimpji, Anastasius Romanoz, Demetrius Focę, Dñicus Eufemij, Zoilus Theodoti
 Iulianus Eufemij, Stephanus Promoti, Zenon sanctę dei genitricis ad fontẽ, Alexãder Cala-
 mij, Dadas Caiumę, Rodon Theodori, Syllas Elyę, Paulus Samuelij, Iohannes Theodori, Ci-
 rion Aegyptioꝝ, Basilus Ciracone, Iohannes sancti Thomę apostoli inter illa Modesti, Ma-
 rinus Pauli, Theoticus sanctę dei genitricis ppe illa Iob, Theodorus Trifonis, Cosmas san-
 cti Iohãnis inter illa studij, Petrus sanctę dei genitricis, & S. Diomedis in Hierlm, Eleutheri-
 us S. Dñici, Alexãder S. Habramij, Theodorus Iob, Triphon Elpidij, Stephanus Cõste, Baby-
 las Danielis Stylo, Iohãnes Anastasij, Anthymus Nenonis, Iohãnes S. Michaelis illoꝝ Cha-
 risij, Iohãnes Mare ppe Actiã Cisternã, Focas Ionę ppe secũdũ, Zozimus Eutichij Lycia-
 noꝝ, Timotheus Asterij, Stratonicus Dometoi, Policronius Ethrij, Andreas Romanoz p-
 ppe Cisternã, Martyrius Petri ppe ap̄los, Andreas sanctę dei genitricis ppe sanctum Lucã,
 Marcus S. Cerici, Iacobus Abibi, Syrus Actitus Eucratadoꝝ, Ioseph sanctę dei genitricis in
 Lychostrato, Paulus S. Petri apostoli ppe palatiũ, Anastasius p̄sbf̄ & secundarius secũdi Phi-
 lippij in Brephotrophio, Georgius Ciri, Eusebius Symconij, Zoticus S. Andreę ppe Saturni-
 am portã, Dñicus S. Iohãnis Syroꝝ, Zosimus Maximini, Polychronius Cretensiũ, Paulus S.
 Erimone, & eoꝝ quę sunt sub Theopoli, Paulus monachus & ambasiator monasterij Maro-
 nis, Seuerianus presbyter & archimãdrita monasterij Zoare Ehermoꝝ, Syrus, Cassias pres-
 byter & archimãdrita monasterij Lucę, Syrus, Symeonnes diaconus & ambasiator mona-
 sterij Iacobi, Iohãnes diaconus & ambasiator monasterij Theodori, Stephanus p̄sbyter & prior
 monasterij Euzerij, Iohãnes p̄sbf̄ & arch. monasterij Aarõ, Syrus, Fotinus monachus & am-
 basiator monasterij S. Stephani, Theodorus diaconus & amba. ecclesię Erendelenoꝝ, Ser-
 gius p̄sbf̄ & lustrator. Qui oēs agũt p seip̄s & p ceteris, atq; etiã p his q sunt sub sancti locis
 Christi veri dei nri, Dõnus p̄sbf̄ & arch. monasterij beati Martyrij, Hysichius p̄sbf̄ & arch. mo-
 nasterij beati Theodosij, Cassianus p̄sbf̄ Laure beati Sabbe, Dñicus p̄sbf̄ & prior turriũ Iorda-
 ni, Nestabus p̄sbf̄ Laure bti Firmini, Terētius p̄sbf̄ nouę laure, Leõcius monachus & prior ac
 vicarius totius heremi, Traianus p̄sbf̄ turriũ Iordani, Polieuctus diaconus mona. abbatis The-
 odosi, Theodorus diaconus & monachus eiusdẽ nouę laure, Cericus diaconus & monachus
 monasterij beati Martyrij, Mamas monachus eiusdẽ mōast. Iohãnes mōachus eiusdẽ mona-
 sterij, Iulianus monachus monasterij abbatis Theodosij. Qui oēs p p̄prijs monasterijs sunt,
 & p omnibus monachis de Heremo sanctę ciuitatis, Ioãnes p̄sbf̄ Campestrinę, & p omnibus
 ibidẽ monachis, Theonas p̄sbf̄ mōtis Sinai & ambasia. ipsius mōtis, & ecclesię Pharan, ac lau-
 ræ Raythe p omnibus ibidem monachis, Strategius diaconus & monachus monasterij bea-
 ti Iohannis p omnibus monachis q sunt sub Scythopoli.

¶ Sanctissimus archiepiscopus & tota synodus sancta dixit,

Ff 2

Legatur

Quinta synodus Constantinopolitana.

- A** ¶ Legantur quæ proxime gesta fuerunt, & accipiens Paulus venerabilis diaconus, & notarius legit post consulatū Flauij Bellissarij clarissimi primo nonas Maij, indictiōe quartadecima i deo amantissima imperiali Roma Constantinopoli, Et reliqua secundæ actionis.
- B** ¶ Sanctissimus archiepiscopus, & tota sancta synodus dixit.
- C** ¶ Doceat nos venerabiles diaconi, & notarij quod dies præterierunt post synodū secūdo ordine factā.
- D** ¶ Notarij dixerunt.
- E** ¶ Docem⁹ vram btritudinē quō à circūhabita die i actis nūc lectis vsq; ad hāc diē, quæ sunt dies
- F** ¶ Sanctissimus archiepiscopus, & tota sancta synodus dixit.
- G** ¶ Nunc qui à nobis secundo ordine deputati sunt ad requirendum venerabilem Anthimum si interlocutionis finem imposuerunt edoceant.
- H** ¶ Petrus sanctissimus episcopus Iustiniopolitanus secundæ Cappadociæ dixit. Quæ sancte à vra sanctitate gesta sunt, & nobis mādata ad effectū deducere studuimus. Egoq; & q; mecum deputati erant Thalassius sanctissimus episcopus Berytiano metropolita, & Dominus deo amantissimus episcopus Maximianopolitanus, & Roman⁹, ac Iohānes deo amantissimi pbr̄i, & pcuratores, Andreaq; & Calōnius deo amantissimi diaconi, & notarij sanctissimæ magnæ ecclesiæ iuimus ad diuersa loca in quibus putabat inueniri venerabilis Anthimus, & cū omī diligētia fecimus inquisitionem & nullomodo ipsum inuenire potuimus, fuimus autem & in venerabili domo gloriosi martyris Laurētij, & interrogauimus ibidē clericos, fisciēbāt vbi morat⁹ memoratus venerabilis vir, qui cū iuramēto dixerūt nō vidisse ipsum; & recessit de sede huius regiæ vr̄bis, neq; scire in quo loco morat⁹, dixerūt autē ipsum habere suburbanū prope prophetiū in q̄ sepius inuentus est deambulare, & in monasterio Theodosij deo amantissimi presbyteri, & prioris priusquā acciperet episcopatū huius regiæ ciuitatis, Quos accipientes venimus ad p̄dicta loca, & inquisimus, & neq; in his locis ipsum inuenire valuimus ibidē inuentis cū iuramēto affirmantibus neq; vidisse ipsum ex q̄ recessit de sancta magna ecclesia, accipientes autē ad mentē affectionē existentē ei erga Petrum quondā Apamiæ presulem iuimus ad suburbanū qd̄ pertinet ipsi Petro existens prope oratoriam domum sancti martyris Thirsi, & nec ibi ipsum inuenire potuimus.
- I** ¶ Thalassius sanctissimus episcopus Beriti dicit, iuste & canonice aurā sancta synodo interlocutis satisfaciētes. Ego & Petrus ac Dōnus sanctissimi episcopi, Romanusq; & Iohānes deo amantissimi presbyteri & pcuratores, Andreas, & Calōnius venerabiles diaconi, & notarij sanctissimæ magnæ ecclesiæ venimus ad inq̄rendū venerabile Anthimū inuitaturi ip̄m venire ad hoc sacrū collegiū, & facere defensionē de quibus accusat⁹. Et veniētes in multis locis, oratorij domibus, & venerabilib⁹ monasterijs, ac etiā in suburbanis p̄tinētibus ipsi Anthimo & Petro q̄ sedē Apamiæ olim iniuste subripuit, in quibus putauimus ip̄m manere, & lustrauimus, nec vbi ip̄m inuenire potuimus.
- K** ¶ Dominus deo amantissimus episcopus Maximianopolitanus secundæ palestinae dixit. Secūdo & ego q̄ canonice à sanctissima hac synodo iussa sunt, peragraui cū Petro ac Thalassio sanctissimis episcopi, Romanoq; ac Iohāne deo amantissimis pbr̄is, & ecclesiæ defensoribus, & cū Andrea & Calonymo venerabilibus diaconis, & notarijs ad noiata ab ipsis loca, & nullibi ip̄m inuenire potuimus.
- L** ¶ Romanus deo amantissimus pbr̄ & ecclesiæ defensor dixit. Ego veniēs simul cum Petro Thalassio, ac dōno sanctissimis episcopi, & Iohāne deo amantissimo cū pbr̄o meo, ac defensore, Andreaq; & Calonymo deo amantissimis diaconis & notarijs in venerabili domo sancti martyris Laurētij, & introeūtes in ipsam hortati sumus deo amantissimos clericos dicere vbi possibile est inuenire venerabile Anthimū, vt annūtiarent ei q̄ gesta sunt de materia mota in venerabili synodo, & cum iuramēto ipsi venerabiles clerici dixerūt, q̄ scimus ip̄m h̄re suburbanū prope prophetiū sancti Esaiæ & ibi multū cōmorari, & sepius abire in monasterio Theodori deo amantissimi monachi, & cū ipso morat⁹, h̄c scimus ab ipso fieri priusquā acciperet episcopatū huius regiæ ciuitatis etiā tpe episcopatus nō solū semel sciuius ip̄m alere venerabiles clericos suos sanctissimæ magnæ ecclesiæ in p̄dicto suburbano in collegio domine nr̄e dei genitricis sc̄te Mariæ q̄ iacet & locata ē in blachernis p̄censō existēte regis. Et ipsis verbis cū iuramētis vs̄ addiderūt, quā nunc oīno ne scimus vbi sit. Si autē postea poterimus cognoscere vbi degat, adnuntiabimus v̄r̄a charitati, Cū vero audiuius h̄c ab ipsis hortati sumus venire vna vobiscū in monasterio Theodori deo amantissimi pbr̄i & monachi, & in suburbano venerabilis Anthimi, vt & in illis locis inq̄sitionem ipsius faceremus, & scire vbi morat⁹. Et eūtes nos cū p̄dictis venerabilibus clericis i monasterio Theodori deo amantissimi pbr̄i, & prioris ipsius monasterij. Et intrātes Oratoriā domū ipsius venerabilis monasterij inuenimus ibi venerabiles monachos ipsos, inter quos erat & p̄copius venerabilissimus monachus, & p̄thodiasconus. Et cū audissent à nobis vbi morat⁹ venerabilis Anthimus, eo qd̄ à sc̄ta synodo ip̄e inq̄rit, dixerūt: h̄c quā sicut i cōspectu dei dicimus q̄ priusquā κρυβος Dñs Anthimus fieret episcopus huius regiæ ciuitatis, veniebat frequēter in monasterio nr̄o, & ad priorē, & cōuersabat⁹ simul, & habebāt adinuicē affectionē, postquā autē accepit episcopatū non ve

nō venit huc, nec vidim⁹ eius aspectū, dñs at prior n̄ recessit multis dieb⁹ ad votū, neq; audiui mus ab ipso dño vbi morat⁹ venerabilis Anthymus, venimus autē & in suburbano venerabilis Anthymi, & introitus inuenimus in ipso Stephanū, & Longinū sibi familiares. Qui interro gati à nobis vbi moraret⁹ p̄dictus venerabilis Anthymus, dixerunt cū iuramentis nescire vbi morat⁹, sed ipsos solos esse in ipso suburbano, & p̄ clementē deū, & sanctas vestras oratiōes ex q̄ exiuit de sc̄ta Maria, nō vidimus faciē eius. Et exinde venientes in oratorio sancti martyris Thyfi intelleximus quō p̄pe adiacet suburbanū Petri quōdā Apamiaḡ ep̄i, in q̄ inueniret⁹ ve nerabilis Anthymus, & illuc etiā venientes interrogauimus Thaleleū venerabilē monachum si sciret prædictū venerabilē Anthymū ibidē esse, & dixit cū iuramentis ipse, & Sisimius artis redemptor, qm̄ neq; anteq̄ fieret ep̄s, neq; postq̄ factus est, scimus ipsum venisse huc, neq; vbi moratur. Et hæc dum audiuimus, recessimus.

¶ Iohānes deo amatiss. p̄br̄ & ecclesiæ aduocatus, & sup̄ custodias dixit: Ego eadem depono. **A**

¶ Andreas deo amatissimus diaconus & notarius dixit: Secundū sc̄tm̄ p̄ceptū vestræ beatitudi nis abij vnā cū p̄dictis sanctissimis ep̄is, & deo amatissimis presbyteris, & p̄curatoribus vnā me cū à vobis sanctissimis deputatū ad faciendū inquisitionē venerabilis Anthymi. Et veniens cū ipsis ad loca per eos dicta, & cū magna inuestigatiōe ipsum inuenire nō potui, & audiui autē à prædictis clericis sancti martyris Laurentij, & à monachis monasterij Theodori venera bilis presbyteri, & prioris, ac etiā ab hominibus pertinentibus ipsi venerabili Anthymo om nia quæ relata fuerūt vobis à Romano deo amatiss. presbytero & p̄curatore. **B**

¶ Calominus venerabilis diaconus & notarius dixit: Cōsona & ego depono prædictis deo amatissimis viris. **C**

¶ Sanctissimus archiep̄s, & tota sancta synodus dixit.

¶ Visus quē fuit venerabilis Anthymus nō recta cōscia vsus fuisse refugiēdo vsq; nunc venire ad nos. Nā qd̄ phibens fuit, nisi qd̄ distulit venire ad nos, & sc̄dm̄ qd̄ cōueniēs fuit respōdere adnūtiatis cōtra ipm̄ tanq̄ veris, ac deo dilectā, & sacrorū habitui cōdecentē p̄bere satisfactio nē. Vex̄ licet ille nos iā mouerit cōtra se ad sniandū in ipsum, tñ nos nullo mō despiciētes mi feratiōem decētē sacerdotibus dei erga emēdatiōem aiaḡ q̄ peccauerūt, tertiā ei damus dila tiōnē, intra quā nisi venerit, & libere se cōstituerit ab adnūtiatis, cōtra ipsum finis quē q̄ inde pprie inobediētia cōuenit, inscribet. Nos vero sequētes venerabiles canones, & ea q̄ à sancte memoriæ Agapito diffinita sunt attēdētes iustā in eū feremus sniam. Inquirēt igit̄ ipsum, & Theagenes sc̄tiss. ep̄s Synadeonus metropolita, & Bachus, sc̄tiss. ep̄s metropolis Antio chia, puiciē Pissidoḡ, & Christophorus deo amatiss. ep̄s Porphyreos Fenici Parali, ac Iulia nus, & Ammoni⁹ deo dilectissimi p̄br̄i & defensores sc̄tiss. eccl̄æ magnę, Paulusq; & Maceri⁹ venerabiles diaconi & notarij. Et si inueniēt, parabūt obseruare nostrā audiētiam intra alios decē dies, & p̄ tollēdo oēm ignoratiā, seu (qd̄ verius est) dissimulatiōis occasiōem fiet q̄ à no bis sentētiata fuerint manifesta toti christianissimo pp̄lo hui⁹ regie ciuitatis, & p̄clamatio ap ponet exhibēs inq̄sitiōnē eē factā sup̄ Anthymū & ipm̄ hortās ferro uenire ad nos sub signauī

Post cōsulatū Flauij Bellissarij clarissimi p̄toris duodecimo Calēdarū Iunij, indiētione Quartadecima, in Christo amatissima Roma Cōstantinopoli regia. Præsidēte dño nō stro sc̄tiss. ac beatissimo Icomenico archiep̄o, Mina patriarcha in Mesaulo dyticho venerabilis domus dñæ nostræ sanctę & gloriosę dei genitricis semper virginis Ma riæ quæ est p̄pe sanctissimā magnā ecclesiā. Et à dextris quidē cōsidentibus, & cōaudien tibus secundū piū iussum pijsimi, & deo custoditi imperatoris nostri Iustiniani sanctis, ac deo amatissimis ep̄is, Sabino Canusino, Epiphano Eclano, Asterio Salernitano, Rustico Fesu lano, Leone Nolano, ex oibus Italię regiōibus prius quidē ab apostolica sede missis. Postea vero cōsentientibus sanctę memorię Agapito factō papę antiq̄ Romę huc aduenienti Tha lasso metropolita Berriḡ, Iohāne Gábaloḡ, Christophoro Porphyreono puicię Finicę Pa rali, Archealo Corycano, Dauitho Circinsiano, Etherio Marianimo, Alexādro Barcusano, Dño Maximiani politano secūde Palestine, Anastasio Iotabiano, Iohāne Zoarano, Aste rio Anasteo, Andrea Pauiano, Epitinchano Germię puicię Helespōti, Paulo Stectoriano, Andrea Peltono, Theodoro Mirono, Andrea Amizono, Flauiano Cotenēsi, Eia Adrianēsi Macedonio Brianēsi, Theodirito Alindonēdi, Harmonio Callipolēsi, Leōtio Helenipolita no, Lōgino Orestiano, Iohāne Cæsariēsi, Bythinie, & Iohāne Traianopolitano, Frigie Paca tianḡ. A sinistris vero Ypatio metropolita Ephesino, Cōstantino Hircleano metropolis Eu ropę, Eusebio metropolita Cizico, Thalassio metropolita Nicomedię, Fotino metropolita Calcedonę, Theogene metropolita Synadoḡ, Baccho Antiocheno metropolis Pissidię, Iu liano metrop. Ypargiæ, Vosperio Neocæsariēsi metropolis pōti Polemoniāci, Paulo metro polita Tyano, Acatio metrop. Pissinūtino, Epicteto Claudiopolitano metropolis Onoradę

Quinta synodus Constantinopolitana.

Petro metropolita. Iustiniani Politano scđe puitiæ Cappadocię, Zacharia met. Mileuensi, Hedisco met. Ciano, Marco metropolita Apamiarum prouintiæ Bythinoę, Auxentio metropolita, Selybrião, Iohãne metropolita, Vosporiensi, Dometiano Zechiano, Caloe Smyrne, Epiphanio Hiraclæano puitiæ Onoriade, Habramio Cratiano, Alexãdro Coloniensi, Eugenio Tiano, Dñico Theodosiopolitano puitiæ Frigie Pacatiane, Eustachio Tiberiopolitano, Theodoro Euriano, Eusebio antiq̄ ciuit. Theodoto Gordono, Matheo Cimano, Alexãdro Eleuzono, & Iohãne mediciano. Assistentibusq; ei & cõaudiētibus Teophãne, & Pelagio deo amãtissimis diaconis apliçe sedis, & Mina, & Petro ueni, notarijs, & qbusdã subdiaconis sedis apliçe q cõfentiētes fuerūt Agapito scđo papæ antiq̄ Romę huc adueniēti. Et magno pbr̄o, & Hiraclæo diacono abasiatoribus Efremsij scđissimi patriarchæ Theopolitane eccl̄ie, Sabino diacono scđe resurrectõis Chri dei nostri abasiatore Petri scđissimi patriarchæ Hierosolymitani, Stephano diacono, & abasiatore Soterichi sanctissimi epi Cefariensis metrop. primæ Cappadociæ, Gaiano presbytero, & abasiatore, Elpidij sanctissimi epi Anchirani metrop. primæ Galaciæ Dionisio, & Calinico diaconis, & abasiatoribus sanctissimi Fotini epi metropolis Corinthij, pnte etiã uenerabili clero regiæ vrbis, Eufemius uenerabilis diaconus, & notarijs primicerijs dixit.

Cum iam tertio cõuenerit sancta nostra synodus iuxta piũ iustum Christo amãtissimi & serenissimi imperatoris nostri. Et quãdã gesta fuerint super uenerabili Anthimo, & eius reſtione à uestra sanctitate sententiãq; sancta à uobis, plura sit diffiniēs dilationem decē dieꝝ ad inquisitionē ipsius, & proclamationē apponi iubēs inuitando ip̄m venire ad sanctã nostrã synodũ. Cumq; etiã euenerit id quod à uobis mādātũ erat ad effectũm prouenire, & inducias per uestram sanctam sententiã datas decurrissẽ, Conuenientēq; & nũc sancta nostra synodo, ac obseruãtib; audientiã uestrã his q in principio accusationem contra ipsum uenerabilem Anthimum fecerunt uenerabiles uidelicet monachi huius regiæ vrbis, & Theopolitane petentibus introitum habere, subiicimus ad noticiã.

¶ Sanctissimus archiepiscopus dixit: Intrent.

¶ Et intrauit Marinianus deo amantissimus pbr̄, & prior mon. Dalmatij scđe memoriæ, & primas. Et cũ ipso deo amãtissimis pbr̄i, & Archimãdrite uenerabiliũ monasterioꝝ regiæ ciuitatis Agapitus dn̄, Dioscorus scđe Eufemię, Agapitus Thalassij, Paulus Romanoz, Demetrius Foce, Anthoninus Eusebij, Stephanus Olympij, Anastasius Romanoz, Dominicus Eufemij, Zoilus Theodoti, Iulianus Eufemij, Stephanus Promoti, Zenon sanctæ dei genitricis ad fontem, Alexander Calamij, Dadas Caiumę, Dominicus sancti Iohannis Syrorũ, Elpidius Basiani, Zozimus Maximini, Polychronius, Cretensium, Paulus sanctæ Ermione, Rodon Theodori, Genuadius Dominici, Theodorus Matonij, Sylas Elie, Paulus Samuelij, Iohãnes Theodori, Cirion Egiptiorũ, Basilius Ciracone, Iohannes sancti Thome apostoli inter illa modesti, Marcus Theodori Marinus Pauli, Flauianus presbyter, & secundarius Lycæonoz, Theocifus sanctæ dei genitricis prope illa Iob, Theodorus Trifonis, Eleuterius sancti dominici, Cosmas sancti Iohannis ad stilũ, Petrus sanctæ dei genitricis, & sancti Diomedis in Hierusalẽ, Alexãder Habramij, Theodorus Iob, Trifon Eipidij, Stephanus Conste, Babylas Danielis in stilo, Iohannes Anastasij, Anthemius Meonis, Timotheus Asterij, Iohãnes sancti Michaelis inter illa Charisij, Iohãnes Mare prope Aetiam Cisternã, Focas Ionæ prope secundũ, Zozimus Eutichij Lycæonoz, Stratonicus Dometij, Polichromius Ethrij, Andreas Romanoz prope Cisternã, martyrius pari prope apostolos, Andrea sanctæ dei genitricis prope sanctũ Lucam, Marcus sancti Cerici, Iacobus Abybi, Syrus Atticus Eucratorũ, Ioseph sanctæ dei genitricis in Lythostoro, Paulus sancti Petri apostoli prope palatiũ, Anastasius presbyter, & secundarius sancti Philippi in Brephotrofio, Georgius Ciri, Eusebius Symeonij, Zoticus sancti Andrææ prope Saturninã portã, Theodorus monasterij ab ipso cõstituti ppe martyriũ sancti Laurẽtij, & de Theopoli, Paulus monachus, & abasiator monasterij Maronis, Seuerianus p̄sbyter, & archimãdrita monasterij Zoare Calidorũ Syrus, Cassias presbyter & archimãdrita monasterij Lucæ, Syrus, Symeonnes diaconus, & abasiator Iacobi, Iohãnes diaconus, & abasiator Theodori, Stephanus presbyter, & prior monasterij Euxerij, Iohãnes presbyter, & archimãdrita monasterij Aaron, Syrus, Fotinus monachus, & abasiator monasterij sancti Stephani, Theodorus diaconus, & abasiator eccl̄ie Erendelenoz, Sergius p̄sbyter, & lustrator. Qui oēs & profespis agũt & reliqs, ac etiã pro his q sunt sub sanctis Christi veri dei nostri locis. Dõnus p̄sbyter & archimãdrita monasterij beati martirij, Hysichius p̄sbyter, & abasiator monasterij beati Theodosij, Cassianus p̄sbyter, & prior monasterij Lauræ beati Sabbæ, Dominicus p̄sbyter, & prior turriũ Iordani, Nestabus p̄sbyter Lauræ beati Firmini, Terẽtius p̄sbyter nouæ Lauræ, Leontius monachus, & vicarius totius Eremi, Traianus p̄sbyter turriũ Iordani, Polieuctus diaconus monasterij bti Theodosij, Theodorus diaconus, & monachus nouę Lauræ, Cerycus diaconus eiusdem nouę Lauræ

Exēplar actiōis ꝑtra Petrū Apamiaz. Fo. XXXIII.

Lauræ Anastasius diaconus monasterij beati Martyrij, Mamas monachus eiusdē monasterij Iohānes monachus eiusdē monasterij, Iulian⁹ monachus monasterij abbatis Theodosij. Qui oēs agunt ꝑ pprijs monasterijs, & ꝑ oibus monachis, q̄ sunt in sancta Heremo, Iohānes presbyter Cāpestrinæ, & ꝑ oibus ibidē monachis, Theonas presbyter mōtis Syna, & Ambasiator eiusdē mōtis, & ecclesiæ de Farā, ac Lauræ Raithæ ꝑ oibus ibidē monachis, Stratigius diaconus, & monachus monasterij beati Iohānis, ꝑ omnibus monachis de Schytopoli.

¶ Sanctissimus Archiep̄us dixit.

¶ Legatur quæ gesta sunt ꝑ hac materia. Et lectæ fuerunt duæ actiōes ꝑ Macariū venerabilem diaconū, & Notariū, tertia vero ꝑ Calonymū venerabilem diaconū, & Notarium.

¶ Sanctissimus Archiep̄us & tota synodus dixit.

¶ Si id q̄d à vobis interlocutum est super inquisitiōe venerabilis Anthymi viri deo amantissimi ad hoc deputati fecerunt, edoceri volumus.

Theogenes sanctissimus ep̄us Metropolis synodorū dixit. Sc̄dm iussum vestræ sanctitatis, & totius sub cœlo vobiscum venerabilis synodi sui vna cum Bacho deo amantissimo ep̄o clarissimo Metropolis Antiochenæ puincia Pissidorū, & Christoforo deo amantissimo ep̄o Porphyreono sub finice para, & Iuliano, ac Ammonio deo amantissimis psbyteris, & ꝑcuratorib⁹ sc̄dē magnæ ecclesiæ, Pauloq; & Machario venerabilibus diaconis, & Notarijs venerabilis nr̄i ep̄atus. In venerabili oratorio sancti martyris Sergij inter illa Hormisdi. Et quæ rentibus nobis venerabile Anthymū ostensa fuit nobis domus vbi prius morā habere dicebat, & inuenimus clausam existentē hostio. Venimus autē, & ad alia loca adquirendū ip̄m venerabile Anthymū in q̄bus putabat esse, & sciscitantes nō potuimus scire vbi morat, ex q̄ exiuit de sanctissima magna nostra ecclesia. Rursus postea in alia die abeuntes in venerabili domo sancti archageli Michaelis quæ iacet in palatio cōuocauimus venerabiles clericos ipsius oratorij, & interrogauimus ipsos de ip̄so venerabili viro. Qui cū iuramento dixerunt, neq; vidisse, neq; scire vbi morat. Et hæc eadem studui notafacere vestræ sanctitati.

¶ Bachus sanctissimus ep̄us Metropolis Antiochenæ Pissidorū puincia dixit, iuxta sanctā interlocutionē vestræ sanctitatis sui, & ego vna cum Theogene, & Christoforo sanctissimis ep̄is ac Iuliano, ac Ammonio deo amantissimis psbyteris, & ecclesiæ defensoribus, Pauloq; & Macario deo amantissimis diaconis, & Notarijs, & quæ sui vna cū ipsi venerabilem Anthymū in diuersis locis, & nullatenus ipsum inuenire potui.

¶ Christoforus sanctissimus ep̄us Porphyreonis puincia Finici parali dixit. Sc̄dm ea quæ à vestra beatitudine nobis iussa fuerunt, & à sancta synodo vobiscū sedente fuerunt simul theogenes, & Bachus sanctissimi ep̄i vna cū vilitate mea atq; etiā Iulianus, & Ammonius deo amantissimi presbyteri, & ecclesiæ defensores. Insup etiā & Paulus, ac Macarius venerabiles diaconi, & Notarij venerabilis ep̄atus vestri, & quæ suimus venerabile Anthymū, vt accusatōes cōtra ip̄m motas in hac sacra vestra synodo adnūtiaremus ei, & hortaremur ip̄m q̄ ad possibile rēdere ad quærelas. Et primū q̄dem fuimus in locis Hormisdi, in qua domo ꝑmanebat priusq; ipse raperet pōtificalem sedem huius regiæ vrbis. Quam domum inuenimus clausam hostijs, interrogauimus autē eos q̄ ibidem expectabāt, si ipsum viderāt. Et audiuimus ipsos dicētes, nō vidisse ip̄m à multis diebus. Similiter etiā fuimus in venerabili domo sancti archageli Michaelis in palatio. Visus em̄ fuit prius ibidē frequentare, & interrogauimus clericos ibidē, si apparuerat eis in his diebus venerabilis Anthymus q̄ à nobis querit, & ab ipsis cū iuramētis scimus q̄ neq; viderunt eū, neq; sciunt vbi sit. Et nō solū in his locis, sed in alijs locis fuimus nobis cōmemoratis. Et q̄busdā pueris suis obuiauimus, & interrogauimus eos. Et sc̄dm q̄d sanctissimi & deo amantissimi viri qui mecum missi sunt, sciunt, à nullo potuimus scire, vbi moratur sæpe dictus venerabilis Anthymus.

¶ Iulianus deo amantissimus presbyter, & ecclesiæ defensor dixit, Sc̄dm sanctū mādātū vestræ sanctitatis abiēs simul cū Theogene Bacho, & Chf oforo sanctissimis ep̄is, & Ammonio amantissimo psbytero meo, & defensore, Pauloq; & Macario venerabilibus diaconis, & Notarijs quæ sui vna cū ipsi venerabile Anthymū in diuersis locis, & pluribus in q̄bus ip̄m inuenire arbitrabamur, & nullibi ipsum inuenire potuimus. Et hoc significamus vestræ sanctitati q̄d ꝑposita est, & ꝑclamatio vestræ sanctitatis, & neq; sic ipsum inuenire potuimus.

¶ Ammonius deo amantissimus presbyter, & ecclesiæ defensor, dixit, iuxta ea q̄ iussa sunt à vestra sanctitate, sui vna cū prædictis deo amantissimis ep̄is, & Iuliano presbytero, & cōdefensore meo, & cū Paulo, & Macario venerabilibus diaconis, & Notarijs. Primū q̄dem in domo in qua ꝑmanebat venerabilis Anthymus, ut eo ibidē inuento intimaremus ei quæ à vestra sancta synodo mādata erāt, & inueniētes portas ipsius domus ab extra interrogauimus eos qui aderāt, & hostiarū domus ubinam moraret prædictus venerabilis uir, dixerunt nescire, neq; vidisse

Quinta synodus Constantinopolitana.

vidisse ipsum ex plurimo tempore in ipsa domo, venimus aut & in oratoriâ domû sancti Michaelis archâgeli, & cõgregâtes venerabiles ibidẽ clericos adiurauimus si sciũt prædictũ venerabilẽ viꝛẽ morari in ipso oratorio, aut in alio loco, illi aut cũ iuramento rãderunt nullã omnino talem scientiã de ipso habere, fuimus aut & in diuersis alijs locis quærentes ipsum, & nullo mō valuimus cõprehendere vbi morat̃, omnibus eadẽ affirmãtibz q̃ nullo mō sciũt, vbi nũc sit. Significo aut & vestræ sanctitati quõ & prosc̃ptionẽ à sancta synodo vestra factã rogãs venerabilem Anthymũ venire, & rãdere sanctæ huic synodo vestræ, publice apposuimus à septem diebus, vt & per ipsam sciat quæ exhibita sunt vestræ sanctitati, & certus ipse cõstituta tur, & neq; sic vllam vnq̃ sui demonstrationem fecit.

¶ Paulus venerabilis diaconus, & Notarius dixit: Scdm̃ p̃ceptũ vr̃æ dñatiõis, & b̃titudinis vestræ synodi, Iunius simul cũ p̃dictis deo amãtissimis viris, & Macario venerabili cõdiacono meo, & Notario in diuersis locis, & q̃suim⁹ venerabilẽ Anthymũ, & eũ inuenire nõ potuim⁹.

¶ Macharius venerabilis diaconus Notarius, & Ambasiator dixit: sequendo sanctissimos viros qui simul mecum missi sunt eadem & ego depono.

¶ Sanctissimus Archieps, & tota synodus dixit.

¶ Legatur prosc̃ptio apposita secundum iam præcedentem sententiã. Et accipiens Diodorus diaconus, & Notarius legit.

¶ Minas Archiepus Constantinopolitanus Icomenicus p̃farcha, & tota synodus in ipsa deo amata Roma Constantinopoli congregata Anthymo venerabili.

¶ Si quidẽ aliqua rõ cõueniens tibi fuisset, & spes p̃ceniã de peccatis cõmissis nihil certe opus fuisse præsentũ proclamationũ, sed olim sanctæ memoriæ Agapito papæ antiquæ Romæ manifestã fecisti opinionẽ tuã, & iam in ipsis reprehensibilibus dogmatibus inculcationẽ emerruisti. Cũ p̃t̃ifex trapezũtius appareas, sed neq; inquisitionẽ illius sustinisti, & cũ à nobis tanto tpe ad p̃ceniã auocatus fueris nõ moderatiore te ipso factus es, & inobedienciã tuã meliorem sacerdotali humanitate sicut visum est õndisti. Et q̃dem quæ à te gesta sunt, nulla venia digna sunt. Verũtũ adhuc hoim̃ lubrico p̃ctã ascribendo, & clementiã vsq; ad multũ tps̃ erga eos q̃ peccauerunt, & occasionẽ emendatõis licet tarde læpius factã inueniẽtes præfenti litera te puocamus admonẽtes tuã venerabilitatẽ nõ stare in ipsa cõtẽtõẽ vsq; ad finẽ, & venire ad sc̃tam synodũ intra nũẽ sex dieꝛ, & opinionẽ quã in reãtis dogmatibus adeptus es pura voce õndere, palãq; facere vniuersis alijs quãta p̃t̃ ad reuocationẽ his q̃ lapsi sunt patrũ mitissimoz & Iudicũ clementissimoz admonitio. Si vero & hanc nr̃am vocationẽ despexeris tibi de cætero nõ in tpe loci p̃ceniã erit, nobis em̃ nõ aliunde q̃ ex his quẽ fecisti ea q̃ iudicij sunt, inducent̃, subsignaui apposita mense Maij die quintadecima Indictione quartadecima. Post consulatum Flauij Belissarij gloriosissimi.

¶ Sanctissimus Archiepus dixit.

¶ Venerabiles diaconi, & Notarij q̃ nobis subscribũt, edoceãt nos cuius gr̃a cum sñia deternit dilationem. Decem dieꝛ, p̃clamatio apposita sex tantum dieꝛ dat terminum.

¶ Notarij dixerunt.

¶ Edocemus quõ sc̃tã sñia terminũ decẽ dieꝛ dedit ad inq̃sitionẽ, & ad p̃clationẽ, nõ aut iussit statim p̃clationẽ apponi. Facta igit̃ ipsius inq̃sitiõẽ vsq; ad dies tres, & illo ignoto existente, necessariũ fuit reliquos septẽ dies apponi ad ipsam sanctã p̃sc̃ptionẽ vestræ beatitudinis, & sanctæ synodi vobiscum cõgregatã quæ ipsi manifesta faciat ea quæ à vobis ordinata sunt. Illã igit̃ diem merito portat̃ ipsum proclama in qua appositum fuit.

¶ Sanctissimus Archiepus dixit.

¶ Sanctissimi cõministri q̃ vobiscũ præfentes sunt ex regiõẽ Italiæ, & deo amãtissimi diaconi & venerabilissimi Notarij sedis Apostolicæ audierunt supplicationes oblatas fidelissimo, ac deo custodito Imperatori nro, & libellos oblatos sanctæ, ac beatæ memoriæ Agapito, & accusatões quas fecerunt cõtra impiũ Anthymũ apud nos illi q̃ ipsos porrexerunt, & sicut accusatio in ipsum prouenit super appropriatissimis. Hoc q̃dem qd̃ non vult consentire reãtis, & apostolicis doctrinis verẽ fidei nr̃e hoc vero qd̃ ad errorẽ & heresim Euticis decliat, & depositos, ac anathematizatos à sc̃tã Calcedonẽsi Icomenica synodo & ab apl̃ica sede & ab eccl̃astico statu q̃ ex illa vsq; nũc fuit p̃pter cõicationẽ & opinionẽ ad Euticẽ amplexat̃, cõspiciẽtes ad synodicas epistolas factas à sanctæ, ac beatæ memoriæ patre nro Agapito papa antiquæ Romæ cõtra Anthymũ, cogitãtesq; ipsius vsq; ad finẽ inobedienciã, & q̃ neq; canonicis vocationibus obedire, neq; accusatões in ipsum adductas repellere voluit. Quã sup̃ his omnibus opinionem habent dicere dignentur.

¶ Et Menas in deo venerabilis lector, & secundarius Notariorum Apostolicæ sedis antiquæ Romæ legit uocem quæ sic se habet.

Sanctissi-

Snia synodalis cōtra Anthymū. Fo. XXXV.

¶ Sanctissimi epi patritū Italiae, & viri venerabiles diaconi Aplice sedis dixerūt diffinitionē sanctæ recordatōis p̄ris n̄ri q̄ndā papæ Agapiti synodicis eplis p̄ Mena sanctissimo archiepo huius regiæ vrbis Constantinopolitanae factis, additā de p̄sona Anthymi trapezūtij q̄ndā epi nos sequi per oīa profitemur.

¶ Et reliqua sancta synodus nobiscū cōgregata audiuit oīnia à principio super materia cōtra Anthymū gesta sunt oibus quæ à nobis dicta sunt attendens dignet̄ manifesta facere quæ vult prouenire in Anthymū. Sancta synodus per Hypatiū sanctissimū episcopū Ephesinū Metropolitanam prouinciæ Asianorum dixit.

¶ Sententia synodi Constantinopolitanae contra Anthymum.

M Vltiæ trāsgressionū Anthymus reus demonstratus est. Venerabiles q̄dem p̄m le-
ges tanq̄ nō positas ad nihilū reputauit, & paulominus suo exemplo oēni ecclesia
sicū statum cōturbauit, introducendo se in patriarchalē sedem huius regiæ vrbis
quæ nullo mō sibi cōuenit cōmunemq̄ cōfusionē sacerdotibus dei, ac populis fi-
delissimis operatus est, quinimō nō hoc solū sibi studiū erat, sed & Euticis opinionem habet.
Cūq̄ sic obtinere potuerit magnū p̄siciū quē admūdū dictū est, paulatim putauit oportere
depascere sanctissimas dei ecclesias tali morbo, & contrariū q̄ diuinae voces dicant p̄ congre-
gandō rationabiles oues dei oculis diuisionē excogitabat aduersus omnes (vt ita dicat) eccle-
sias, vt periclitando vnionē sanctissimarū ecclesiarū tantis pijsimi Imperatoris nostri labori-
bus reformatā in multas diuisiones scinderet. Deniq̄ paulatim hāc corruptionē significabat
simulās q̄dem suscipere sanctas synodos Nicænā dicimus cōtra impiū Arriū, Constantinopo-
litanaē contra hæreticū Macedoniū, & Ephesinā primā contra impiū Nestorū, ac Calcedonē
sem cōtra impiū Euticē saltem ipsas habēs in sacris dyptichis, cū inserta ipsis synodis esset san-
cta memoria beatissimi Leonis papæ, & nullo tpe aliter vel percipit, vel participat sanctissi-
mis dei mysterijs, & celebritatē ipsorū prædicat, & in hac sanctissima magna ecclesia facit resi-
liens vniuersaliter à rellis ipsorū confessionibus, & neq̄ magnoꝝ pontificū, neq̄ venerabilū
priorū q̄ pro talibus respiciunt, & omnino tolerat, aut aliquā defensionē dat, quō nō paruum
singulo die auferre scādalum in talibus, infidelibus q̄dem irridētibus, fidelibus vero dolenti-
bus, & qui papæ credunt adhuc magis cōturbent, & in peius incidāt, in talibus enim cum ma-
gnus Imperator seipm̄ disposuerit ad memoriāq̄ sibi reuocauerit sniam principis Apostolo-
rū qua dicit: Paratos nos semp̄ esse oportere ad respondendū omni petēti rōnem de ea quæ in
nobis ē spes, nihil plus iuuat, sed ad eius serenitatē deceptibilib⁹ rōnibus vsus, p̄misit oīa facere
quæ cūq̄ summus p̄tōfex magnæ sedis Apostolicæ decerneret, & ad sanctissimos p̄iarchas
scripsit sequi per oīa Apostolicā sedem. At magno deo & saluatore n̄ro Iesu Christo nō per-
mitente talia vsq̄ in finē procedere missus est huic regiæ vrbis scdm̄ ipsius deitātē Agapitus
sanctæ & beatæ memoriæ papa beatissimus, q̄ statim sacris Canonibus manū cum deo porre-
xit, & ipm̄ de sede sibi nō cōueniente depulit data venia his q̄ talis rei participes aut cōcatores
sunt, & regiæ ac deo custoditæ ciuitati sacrū ornātū suū reddidit cū oñdit vestrā beatitudinē
huic sacre magne sedi p̄esse. Quā vero in dogmatibus impietatis sibi q̄ppe ifinita crimina ipē
dit, supplicatōesq̄, & libelli multi porrecti sunt pijsimo Imperatori n̄ro, & beatissimo papæ
à diuersis venerabilibus viris, & multis q̄dem sudoribus ipse beatissimus papa animā ipsius pa-
ternaliter reuocare studuit, sic em̄ insanabiliter habere inuenit, & pia dogmata recusantē. In-
super etiā & criminatē vocē illā de duabus naturis qd̄ aduersus Euticē maxime sancta Cal-
cedonenis synodus diffiniuit prorsus negādo, & recte condēnatos à sancta synodo recusan-
tem euitare, imō ecōtra ipsos amplexatē, & quātum in ipso est, studentem oñdere Diofco-
rum, & ipsum Euticē prorsus infontes, inter quos hæreticare dephensus est sniam profert in
scriptis plenā clementiā, & decenti sanctitate, differēs ei tps̄ p̄cōnitētiæ, decernensq̄ donec à
tali opiniōe mutat⁹ satisfecerit his q̄ sc̄tis p̄rib⁹ doctrinali, & canonicè diffinita sunt, ipm̄ nō
habere nomē Catholici, neq̄ sacerdotis. Hæc autē secutus pijsimus Imperator noster respi-
ciēsq̄ ad supplicationes suæ serenitati à diuersis personis venerabilibus porrectas, vestramq̄
beatitudinem, & nos omnes in ipsum sup̄ isto conuenire bene satisfaciendo iustum iudicauit.
Nosq̄ venerabiles Canones sanctorū patrum nostrorū sequentes sacris vocationibus ipsum
aduocauimus, & tempus p̄cōnitentiæ ei dedimus, & latenti ac medelā recusanti, proclamatio-
ne manifesta fecimus, quæ à nobis facta sunt. Cūq̄ in his omnibus ipsum ad conuersionē ad-
ducere non potuerimus, apertā hāc suæ hæresis demonstrationem accipientes, sequētesq̄ ea
quæ à bt̄issimo papa bene examinata sunt, conspiciamus si hoc vobis adstaret omnino ipm̄ tā-
quā membrū inutile & putridū abijciat de corpore sc̄tæ dei ecclesiarū, & extra episcopatū
trapezuntinum esse & alienum ab omni sacra dignitate, & efficacia, & iuxta ipsius sanctissimi
papæ sententiā à Catholica appellatione.

¶ Sententia

Quinta synodus Constantinopolitana.

¶ Sententia Minæ contra Anthimum. Sanctissimus ac beatissimus Icomenicus patriarcha, & Archiepiscopus dixit.

Cum saluator noster Iesus Christus verus deus noster dederit præter propriis sacerdotibus euellendi, & plantandi, demoliendi, & edificandi, orauimus quod omne tempus nobis esse ædificandi & plantandi, nulli autem euellendi, & demoliendi, sed dira est (ut videt) veritatis transgressio, & via maxima ad perditionem his qui vsi sunt. Est enim diligenter considerantibus voluntatem Anthymi videre in ipsum multas sacras sanctiores transgressas. Nam erga diuinum non seruauit confessionem, sed exinde a spe separatus, quoniam non visus est esse contra rarius accusator proprii defectus. Hanc itaque & nos tanquam quandam usurpationem vlcis insanabilis sistere conabimur, si excisionem membri quod passum est, faciemus. Circumferentibus dolorem istinc euentus necessitati sumus, venire ad presentem sententiam, ducimur quod ex hac meritoribus, sed vniuersum tribuimus communi utilitati Catholicæ ecclesie quilibet nomen quod suis, propriis compassionibus. Quia igitur diuersæ in ipsum consultius, & canonicæ quarum moniæ factæ sunt, & quod sanctæ memoriæ Agapitus papa Romanus penitentiam tempus ei dat, vsque quo vniuersa quæ a sanctis patribus diffinita sunt, visus fuerit recepisse, neque sacerdotis, neque catholici nomen ipsum habere permittit. Nos autem quia non possibile molestos de ipsis despicere quæ dicitur via sacerdotibus conducenti in talibus ambulante canonicis ipsum induximus vocati onibus, induciasque tribuimus ad recognitionem, & quod iam vltimum est, neque a consuetis prescriptioibus abstinuimus, ipse vero tamen oportebat ad melius mutationem quam defensione denuntiationemque nec oino venire voluit, nec hoc videlicet inquisitionem a nobis factam sustinere. Nam erat ei accusator, & videt conuicta, cedendo ab accusatoribus induxit delicti consensionem. Et aia peccare consueti difficilis ad penitentiam, & si maxime multa fuerint, ad hanc ^{αυθεντικωτα} trahentia, unde super impenitentium inobedientia voluntatis ipsius lachrymantes, & super errore qui illius animam apprehendit gemiscetes, sequendo sanctissimam vocem magni dei & saluatoris nostri, quæ docet non parcere propriis membris, si aliquis scædali causa nobis fuerit, sed ipsius incisionem facere in sinuat ad integritatem totius corporis, respicietesque ad ea quæ pridie a sanctæ memoriæ Agapito papa antiquæ Romæ, & quod nullum penitentiam tempus accipiat ^{ελετο} elegit melioris opinionis esse satisfaciendo his qui ab ipso scædali zati sunt. Atque etiã ad quæ nunc iudicata sunt a sancto synodo nobiscum existente ipsum Anthimum constituit extra pontificum trapezuntinum concedimus, & ipsum alienum esse ab omni alia sacra appellatõe simul, & dignitate ac efficacia de cætero, & oino inter orthodoxos non numerari sententiamus, neque posse accedere omnino ad ipsam trapezuntinam, neque ad hanc regionem.

¶ Et postquam sancta synodus surrexit, qui de oriente erant, & quidam ex alijs episcopis, & monachi, ac clerici clamauerunt,

¶ Multi anni Imperatoris, Multi anni patriarchæ, Petri, Zoaræ, & Seueus modo anathematiza, Orthodoxum Imperatorem habens, quod timescit eos qui parabaptizant eicere foras. Et cum monachi Hierosolymorum porrexerunt chartam, vniuersi clamauerunt, multi anni patriarchæ, libellum monachorum modo suscipite, libellus modo legat. Eos qui per domum baptizant, eicere foras, speluncam Zoaræ modo torqueas. Multi anni patriarchæ. Parabaptizata modo anathematiza, Christiani Imperatoris multi anni, Orthodoxi Imperatoris multi anni. Spelunca hæreticorum modo ardent, multi anni patriarchæ, monasteria Petri modo verte, vincit fides Imperatoris, Orthodoxus regnat quem timescit. Petrus quære habet monasteria, omnes hæreticos ibi habet Seueus, Petri, & Zoaræ modo anathematiza, trinitas tres anathematizat, anathema Seuerus, Petrus, & Zoara, Seueus manichæum modo anathematiza, vincit fides Christianorum. Multi anni patriarchæ, inimicos Christi modo anathematiza, Hæreticos modo anathematiza, anathematizatos modo anathematiza, vincit fides Christianorum.

¶ Sanctissimus Archiepiscopus dixit.

C Putamus charitatem vestram non ignorare voluntatem, & zelum patris nostri quem habet ad orthodoxam fidem nostram, & nihil eorum quod in sanctissima ecclesia mouent conuenit fieri propter opinionem & iussum ipsius, rogamus itaque vestram charitatem in presentibus quietescere ut nos tempus accipiamus adducere ad pias suas aures ea quæ a nobis exclamata fuerunt. Nos enim sicut scit vestra charitas apostolicam sedem sequimur & obediunt, & ipsius coicatores coicatores habemus, & condennatos ab ipsa, & nos condennamus.

SVBSCRIPTIONES

Dinas dei mia eps constantinopolita diffi. et.	piti de persona Anthymi quondam trapezuntini episcopi sequendo in omnibus sub.
Episcopus dei miseratõe episcopus Ephesinus Metropolitæ provincie Asianorum diffi. et sub.	Ego Epiphanius episcopus sancte ecclesie Eclanensis diffinitiones sancte et reliqua similiter per literas latinæ.
Constantinopolitanus miseratõe episcopus Hircæus deo amate De tropol. pu. Europe sancte dei catholice et apostolice ecclesie, diffi. et sub.	Ego Asterius episcopus sancte Ecclesie Salernitanæ diffinitionem, et reliqua similiter
Eusebius episcopus Cricibus diffi. et sub.	Ego Asterius episcopus sancte ecclesie Fesulanæ diffinitionem, et cetera similiter.
Ego Sabinus episcopus sancte ecclesie Lannine diffi. nitionem sancte recordatiõis patris nostri pape Agapiti	

Subscriptiones contra Anthimum Fo. XXXVI

In nomine dñi Jesu xpi Leo eps ecclie Holane dif. ze. sifr
 Theophanes dia. scē ecclie Romane diffinitōe, z rel.
 Delag. di. scē ecclie Romane diffinitōe, z rel. sifr (sifr
 Anastas. dei miseratōe eps Alicene Metropol. puice
 Erthimoz plectione sciens que facta sunt consēntia
 riuus existens oibz diffinitis subfignauit
 Auxenti. dei miseratōe eps Scualtesis plectōez. z re.
 Theodolus epūs Iconentis Metropol. sub.
 Theagenes epūs Synadorum defūm. et f.
 Gachus epūs Antiochie prouicie Pissidorum def. et f.
 Damas epūs Helirentis def. et f.
 Julianus epūs Pergensis def. et f.
 Gosphorius epūs Neocēsarientis et f.
 Paulus epūs ryanus. def. et f.
 Leonon epūs sidensis def. et f.
 Ricarius epūs Pissinontinus def. et f.
 Procopius epūs Gangrensis def. z f.
 Petrus epūs Iustitianiopolitanus def. et sub.
 Marcus epūs Apamie def. z f.
 Iacintus epūs Helisimensis def. et f. Metropol.
 Johannes epūs Gosphorienis def. et f.
 Thalafius epūs Teritius def. z sub.
 Megas epūs Gerian. p. p. gē. Syroz def. z f.
 Subscriptiones per literas Syrias
 Euthroph. epūs Porphireon. p. p. p. phenice def. et f.
 Etheirus epūs Hariaminus def. z sub.
 Dometianus epūs Decbianus def. et sub.
 Eusebi. epūs antique ciuitatis def. et sub.
 Anastasius epūs Forabie def. et sub.
 Donn. epūs Harimianopolitanus def. et sub.
 Archelaus epūs Corinthis def. z sub.
 Johannes epūs Dozenis def. z f.
 Alexander epūs Hartulensis def. et sub.
 Pelagus epūs Parnasij def. z sub.
 Eugen. epūs dei gra ecclie ryanis def. z f.
 Eustach. epūs Herinopolitanis. def. et sub.
 Epiphane. epūs Hiraclēanus Pontie. def. z sub.
 Habriamius epūs Cratianus def. z f.
 Paulus epūs ciuitatis Steccoziane def. z f.

Asterin. epūs Amastrentis ecclie def. z f.
 Johannes epūs Cesariensis def. z sub.
 Andreas epūs Peltenensis def. z sub.
 Leonius epūs Helimopolitanus def. z sub.
 Andreas epūs Valentin. sive theodosiopolitan. def. z f.
 Epitrychamus epūs Berme def. et sub.
 Theodoros epūs Gordinen. def. et sub.
 Johannes epūs tralantopolitan. Pbygie pacatie def. z f.
 Dominicus epūs Theodosiopolitan. def. z f.
 Theodoros epūs Halindonus def. et sub.
 Martias epūs Lumanus def. et sub.
 Flauianus epūs Lorentis def. et sub.
 Theodoros epūs Strianus def. et sub.
 Macedonius epūs Brozianus def. et sub.
 Marcellus epūs Anensis def. et sub.
 Petrus epūs Ablastopolitanus def. et sub.
 Johannes epūs Dedaiensis def. et sub.
 Martyrius epūs Baratheopolitanus def. et sub.
 Anthaleon epūs Bilmopolitanus def. z sub.
 Eosimus epūs Auranopolitanus def. et sub.
 Dion. epūs Sophensis prouicie def. et sub.
 Dionysius epūs ciuitatis cū sciuerim def. z f.
 Eudimus epūs Patarentis def. et sub.
 Paulus epūs Inoandopolitanus def. et sub.
 Epiphanius epūs Patreopolitanus def. et sub.
 Trifon dei gra epūs Coluaseopolitanus def. et sub.
 Eustachius epūs Neopolitanus def. et sub.
 Hag. p. p. z p. p. aplice sedis theopolitane, z amba. san-
 ctissimi patriarche Eremij sequendo diffinita a supscris
 sanctis patribz nostris sup depositioe Anthymi heretici,
 alienum ipsum habeo a sacerdotali dignitate, z ab ipso
 nomine Christianorum z subsep.
 Hiracl. dia. z amba. aplice sedis theopolitane, z scripsi
 mi patriarche Eremij sequens ea q̄ diffinita sūt a sup dis-
 ctis patribz nostris, z reliqua sifr subsep.
 Sabin. diacon. sancte resurrectionis Christi dei nostrri
 et ambasiator Petri sanctissimi patriarche Hieroso-
 lymorum sequendo ea que diffinita sunt a supra dictis
 sanctis patribz nostris, z cetera sifr subsep.

¶ Sententia Petri Hierosolymorum contra Anthimum.

S Anticissimus ac beatissimus patriarcha & venerabilis synodus dixit. Demōstratus ē & **A**
 nunci in rebus verus ppheticus sermo, qm̄ nō habitabit iuxta deum malignus, neq; p-
 manebunt iniqui ante oculos eius. Quale quid factum fuerit in Anthymū pōtificialia,
 & imperialia dogmata quæ mō lecta sunt, demōstrauerunt. Iste em̄ pridie cum esset
 epus trapezuntius, & de sanis dogmatibus disceptaret, veste ouina circūamictus, lupus vero
 rapax existens, euāgelice dicendo, in pōtificalem sedem regie vrbs se intrusit simulās qdem
 colere verā, & immaculatā fidem, & voluntarie admittere sanctas quatuor synodos lcomenā
 cas Nicēnā. cccxvij. Cōstantinopolitanā centum quinquaginta, Ephesinā ducentos, & Cal-
 cedonensem sexcentos, cū sancta epistola Leonis beati papæ antiquæ Romæ scripta ad Fla-
 uianum regie vrbs præsidem, & allata his quæ facta sunt à venerabili Calcedonensi synodo.
 In pfundo aut̄ intellectus suā ascendens perfidiā memoratus Anthymus priorem ad nos in-
 ducere festinauit æstum, & vbiq; sanctas ac catholicas ecclesias cōturbauit. Nā cum arbitra-
 ret̄ cōtinensuuisse sui dolorosi, & iniqui studij repetendæ trāsmutādo ipsum hypocrisis ha-
 bitum reiecit, & cum dixisset bene valere in his quæ ab ipso in scriptis cōposita erant ad recta
 dogmata superbe abnegabat nullo modo patiens confiteri vnum ipsum dām deum nostrum
 saluatorem Iesum Christum cognosci in duabus naturis incōfusibiliter, immutabiliter, indi-
 uisibiliter, & inseparabiliter, nō intellexit stolidus virtute tā pioꝝ verboꝝ. Perpicuū em̄ qd̄
 incōfusibile, indiuisibile, immutabile, & inseparabile summā substātiæ vnionem significat
 & ipsas differentiā seruat in vna persona, & vna hypostasi. Præterea nō elegit abdicare con-
 demnatos à sancta Calcedonensi synodo, & ostendēs se similia illi sapere desipiēs fuit erroris
 Euticis & Dioscori. Et qd̄ difficilis est nō sustinuit medelā à doctrina, atq; ab imperiali cle-
 mētia sibi puenienti, data etiā dilatōe decenti pōtificis et ad penitētiā sufficiētī, & ad cōfessio-
 nē veræ fidei adducenti. Itaq; ergo cū latens permāserit, & diuturna effugatōe euidenter pre-
 mōstrauit se priuatū omni defensionē, & insanabiliter habere ad ppriam perfidiā depositiōis
 snia in ipsum venit principiata qdam à sanctæ ac beatæ memoriæ Agapito antiq̄ Romæ pō-
 tifice. Terminata vero à Mina sanctissimo patriarcha regie vrbs, & à venerabilissima synodo
 quæ

Quinta synodus Constantinopolitana.

quæ cum ipso tenebat, hinc est quod non solum ab episcopatu trapezuntino cecidit memoratus Anthymus, sed ab omni pontificali dignitate, & efficacia cū se paratus sit ab omni corpore sanctissimæ ecclesiæ. Cūq; Catholica appellatōe priuatus sit ad illius incorrigibilem errorem adaptare possumus prophetiā Osee. Qm̄ tu repulisti sciam, & ego te repellā ne fungaris mihi sacerdotio. Hæc in regia vrbe gesta cum clare se habeāt, & nos videntes oīa canonice & recte venisse super Anthymū vocationūq; ordinem laudauimus, & elementiā hinc sibi benigne su peruenientem, reprehendimusq; perniciosam insistentiā Anthymi cōsententiū sumus his quæ bene formata sunt ab ipso sanctæ memoriæ Agapito, & his quæ diffinita sunt à Mina sanctissimo patriarcha regiæ vrbis, & ab ipsius venerabilissima synodo congregata, sequentesq; de his cōfirmationē diuinæ, ac Imperialis legis admittimus depositionem Anthymi, tanq̄ qui à principio p̄ter sacros canones intrusit se in p̄tificalem sedē regiæ vrbis, & nouissimæ p̄buit demōstrationē suæ hæresis, & imutabilis opiniōis, vt in ipso impleat diuina scriptura q̄ dicit. In diebus redargutōis in tribubus Iſrahel ostendā fidelia, facti sunt principes Iuda tanq̄ trāspōnentes terminos, super ipsos effundā tanq̄ aquā impetū meū. Et rursus alia scriptura. Ode runt in portis redarguentē, & sermonē sanctū abominati sunt. His itaq; diffinitum sumus alie num omni p̄tificali dignitate, & operatōe ipsa Catholica appellatōe. Sicut enim nulla cōmunicatio est tenebris ad lucem, ita non conuenit sacra mysteria fordidari à viris qui syncere nō colunt dominum Christum verum deum.

SVBSCRIPTIONES.

Petrus ep̄s Hierosolymoz diffinitus & sub.	Dartianus ep̄s Bazanus def. et sub.
Helias ep̄s cesariæ diffinitus & sub.	Theodorus ep̄s Petrorum def. et sub.
Theodotus ep̄s Scythopolitanus def. & sub.	Senobius ep̄s Nicopolitanus def. et sub.
Iohannes ep̄s ryberiad. def. & sub.	Araxius ep̄s Bardaranus def. et sub.
Stephanus ep̄s Sariphe def. et sub.	Procopius ep̄s Eratolitanus def. et sub.
Anastasius ep̄s Babozum def. et sub.	Dominicus ep̄s Diocelancensis def. et sub.
Epiphanius ep̄s Raphie def. et sub.	Sachus ep̄s Sachanorum def. et sub.
Delias ep̄s Zoppe def. et sub.	Dionysius ep̄s Aſcalanus def. et sub.
Iohannes ep̄s Augustopolitanus def. & sub.	Iohannes ep̄s Femenis def. et sub.
Arcotratus ep̄s Abyle def. et sub.	Thacharius ep̄s Arnidatorum def. et sub.
Lazarus ep̄s Azoranus def. et sub.	Basilius ep̄s Sycmazanus def. et sub.
Leontius ep̄s Soluzensis def. et sub.	Iohannes ep̄s Horie ciuitatis def. & sub.
Stephanus ep̄s Ardorum def. et sub.	Petrus ep̄s Parembolanus def. et sub.
Anastasius ep̄s Eleuthropolitānus def. & sub.	Zacharias ep̄s Libitanus def. et sub.
Gregorius ep̄s Hierichentenus def. ac sub.	Domnus ep̄s Maximianopolitanus def. et sub.
Delias ep̄s Ariopolitanus def. & sub.	Delacius ep̄s Seuaſtensis def. et sub.
Theodotus minor diaconus norari scriptissimus ep̄ Helie.	Stephanus ep̄s Jamnitānus def. et sub.
Pro ipso iuxta sua mandata in scriptis data	Parthenius ep̄s Epalānus def. et sub.
Iohannes ep̄s Poldonus def. et sub.	Theodorus ep̄s scripti pro isto eo quo ipse infirmatus.
Demetrius ep̄s Carthānus def. et sub.	Theodorus ep̄s Bargadarum def. et sub.
Stephanus ep̄s Henyranus def. et sub.	Paulus ep̄s Silanus def. et sub.
Zacharias ep̄s Palleonus def. et sub.	Theodorus ep̄s Iptenozum def. et sub.
Danielius ep̄s Aſtilanus def. et sub.	Theodotus ep̄s Laperolienensis def. et sub.
Anastasius ep̄s Forabie def. et sub.	Dionysius ep̄s Amathuntinus def. et sub.
Senobius ep̄s Elusinus def. et sub.	Dorotheus ep̄s Authedonensis def. et sub.

PRACTICA SANCTAE QUINTAE SYNO
di Constantinæ quæ Latinos comperta est inſantiſquis co
dicibus, hic finem habet.

IN HOC CORPO

RE CONTINETVR SANCTA SEXTA SY-
nodus quæ in vrbe Cōſtantinopolim cōgregata est sub t̄pibus dñi Cō
stantini piſſimi Auguſti, & Agathonis ſanctiſſimiac
beatiffimi papæ antiquæ vrbis Romæ.

Dualis ſacra directa ad Domnū ſanctiſſimū papā ſenioris Romæ, cōtradita vero Agathonis
ſanctiſſimo ac beatiffimo papæ eiufdē antiq̄ Romæ, eo q̄ idē Dōnus de p̄nte vita deceſſiſſet.

SVPERSCRIPTIO SACRAE.

B N NOMINE DOMINI ET SALVATORIS NOSTRI IE
ſu Ch̄ri, Imperator Flavius Cūſtātīnus fidelis, magnus Imperator, ſacra Dōno
ſanctiſſimo ac beatiffimo archiepo antiquæ noſtræ Romæ, & vniuerſali papæ
Data pridie Idus Auguſtas Cōſtantinopoli, indiſtione ſexta.

Per oīa nouit veſtra paterna beatitudo, & plures veſtrę ſanctę eccleſiæ anti-
quæ